Απόλυτο Κακό

Ημερολόγιο Δέκατο Τρίτο
(2009-2010)

Λιζέτα Βρανά

ISBN: 978-1517426071 (CreateSpace)

Περιεχόμενα

Φάση 15η: Έσχατη Φρίκη

Τετάρτη, 18 Μαρτίου 2009

Η Μεγάλη Απόφαση: Σήμερα το πρωί ξεκίνησα να πάω στον Sam Kusba (μέλος του Συμβουλίου του Ιερού Δάσους της Δυτικής Αφρικής) για να συμφωνήσω να μου κάνει το λύσιμο μαγείας. Ένα πράγμα περίεργο όμως: Φθάνοντας κοντά στο γραφείο του, διασταυρώθηκα με τον αδελφό του ο οποίος με χαιρέτησε αλλά συνέχισε το δρόμο του αδιάφορα. Πλησιάζοντας ακόμη πιο κοντά, είδα τον ίδιο τον Sam να γυροφέρνει στο δρόμο, ψάχνοντας δεν ξέρω τι. Μόλις με είδε, μου χαμογέλασε και μου είπε "Έλα". *Λες και είχαν βγει οι δυο τους τσάρκα βολιδοσκοπώντας τα πέριξ, μέχρι να φανώ εγώ...*

Χρειάστηκε να περιμένουμε τον αδελφό του κανένα εικοσάλεπτο. Εντέλει, έδωσα στο μάγο το πράσινο φως για να εκτελέσει το λύσιμο μαγείας, μαζί με 600 ευρώ και μια φωτογραφία. Τα υπόλοιπα 600 ευρώ θα του τα φέρω τη Δευτέρα. Τα 1200 ευρώ είναι πολύ χαμηλή τιμή για τέτοια δουλειά αλλά θα την κάνει επειδή είμαι καλή γυναίκα, είπε. Συνήθως ζητάει 3000 ευρώ γι' αυτό.

Παρόλο που η επιχείρηση θα μου στοιχίσει 1200 ευρώ συνολικά, ένιωσα αρκετά καλά, σα να ήταν κάτι που έπρεπε να γίνει. Πρόκειται για μια εκκρεμότητα δεκαετιών, καθώς ανέκαθεν διαισθανόμουν πως μου έχουν κάνει μάγια, περισσότερες από μία φορές. Σαφώς, δεν περιμένω να γίνω πλούσια και διάσημη, ούτε να παντρευτώ. Απλά, ελπίζω να μπει η ζωή μου σε μια ρέγουλα και, κυρίως, οι λέξεις "κόλαση" και "hell" να μην στοιχειώνουν πια τα όνειρά μου. Η ελπίδα να πραγματοποιηθούν τα ανωτέρω δεν υπερβαίνει το 1% αλλά το 1% είναι καλύτερο από 0%.

Απ' όλα αυτά, πάντως, φαίνεται ότι τελικά πιστεύω πολύ περισσότερο στη μαγεία παρά στις θρησκείες, στους διαλογισμούς και στα παρόμοια – ίσως επειδή η μαγεία είναι το

μόνο που δεν έχω δοκιμάσει ακόμη. Δεν θα έδινα ποτέ 1200 ευρώ για να δοκιμάσω έναν “θαυματουργό διαλογισμό”, ας πούμε. Από την άλλη πλευρα, το ξέρω πως έχω πέσει πολύ χαμηλά. Τουλάχιστον, όμως, δεν τρέχω πανικόβλητη κάθε μέρα στις εκκλησίες, εκκλιπαρώντας τον “φιλέσπλαχνο Θεό” για έλεος...

Δευτέρα, 23 Μαρτίου 2009

Πρωί στις 12:00 ξαναπήγα στον Kusba και του έδωσα τα υπόλοιπα 600 ευρώ. Αυτός μου προμήθευσε τα εξής: α) Ένα πλαστικό μπουκάλι του μισού λίτρου τυλιγμένο με αυτοκόλλητη μονωτική ταινία. Μέσα έχει ένα ανοιχτόχρωμο υγρό, μάλλον νερό, με κάτι μαύρα κακκάδια μέσα, σαν αποκαΐδια. Μόλις πάω σπίτι, να ρίξω μέσα λίγη κολώνια, είπε ο μάγος. Ύστερα, αρχίζοντας από αύριο, για 11 συνεχόμενες μέρες θα πρέπει να αλείφω όλο μου το σώμα με αυτό, αφού κάνω μπάνιο πρώτα. Δεν πρέπει να το ξεβγάζω και πρέπει να το τελειώσω όλο. “Αν δεις τίποτα περίεργα όνειρα αυτές τις μέρες, να μας τηλεφωνήσεις. Ίσως δει και αυτός όνειρα. Αυτός θα έχει πόλεμο”, μου εξήγησε ο "διερμηνέας" για τον μάγο αδελφό του. Αυτή η τελευταία δήλωση με προβληματίζει αλλά προχωρώ... β) Ένα μεγάλο, δερμάτινο, παραλληλεπίπεδο φυλακτό χρώματος μπορντώ, που έχει δεμένο από ένα μικρό κοχύλι στις τέσσερις άκρες του. Αυτό θα πρέπει να το κρατήσω μια βδομάδα στο σπίτι και θα το επιστρέψω στο μάγο την επόμενη Δευτέρα. γ) Ένα τριγωνικό, δερμάτινο, μπεζ φυλακτό που θα πρέπει να έχω συνεχώς στην τσάντα μου.

Δεν ξέρω τι άλλο μπορεί να χρειαστεί. Η διαδικασία αποδεικνύεται πιο περίπλοκη απ' όσο περίμενα. Πάντως, καταλαβαίνω ότι ο Kusba έχει αρκετή πελατεία: Την περασμένη φορά είχε έλθει ένας νεαρός, ενώ σήμερα του τηλεφώνησε μια πελάτισσα και ζητούσε εξηγήσεις για την ανωτέρω διαδικασία. Είδα, επίσης, ότι ο μάγος κρατά φακέλους των πελατών του, ενώ όλοι οι νέγροι που είδα να συχνάζουν εκεί μιλούν γαλλικά...

Δευτέρα, 30 Μαρτίου 2009

Το πρωί επέστρεψα στον Sam το μπορντώ φυλακτό, όπως μου είχε ζητήσει. Μου προμήθευσε ένα άλλο φυλακτό, μυτερό και κοκκάλινο, που μοιάζει με δόντι και είναι καλυμμένο κατά το ήμισυ με λέπια ψαριού και κατό το άλλο ήμισυ με κόκκινο ύφασμα. Επίσης, μου έδωσε τρεις μαύρες μαλακές πέτρες και μου είπε να λιβανίσω με αυτές το σπίτι για τρεις μέρες. Κατόπιν με ρώτησε πώς αισθάνομαι την τελευταία βδομάδα κι εγώ του είπα "λίγο καλύτερα". Θα μου τηλεφωνήσει αύριο, είπε, να μου πει αν θα χρειαστεί κάτι άλλο.

Νόμιζα πως είχαμε τελειώσει, τότε όμως ο αδελφός του με ρωτάει ξαφνικά: "Έχεις φέρει λεφτά σήμερα;". Μετά την αρχική έκπληξη, του εξηγώ γρήγορα και θαρρετά ότι έχω ξεπληρώσει και τα 1200 ευρώ που μου ζήτησαν. Τότε, ο Sam βγάζει το φάκελό μου, ψάχνει μέσα και λέει -μέσω του αδελφού του πάντα:

"Θα ζητήσω τα υπόλοιπα χρήματα από αυτούς που μου προμηθεύουν τα υλικά" (!).

Στη συνέχεια, ο αδελφός του με εκπλήττει με άλλη μια απίθανη ερώτηση:

"Πώς είσαι τώρα στην υγεία σου;"

"Δεν είχα πρόβλημα με την υγεία μου!" απαντώ, γεμάτη απορία.

... Όσο διαρκούν τα 11 μπάνια, το ***εφιαλτικό μήνυμα*** "κόλαση" ή "hell" δεν εμφανίζεται στα όνειρά μου, οπότε αρχίζω να ελπίζω. Μια-δυο φορές μόνο, αφού έχω ξυπνήσει από τον ύπνο κι έχω ακόμη κλειστά τα μάτια μου, βλέπω μπροστά μου μια λευκή φλόγα να υψώνεται στο σκοτάδι -μόνο για ένα δευτερόλεπτο. Δεν δίνω ιδιαίτερη σημασία, ούτε το αναφέρω στον μάγο...

Κυριακή, 12 Απριλίου 2009

Έξοδος στο θέατρο "Αλφα" μαζί με την αδελφή μου, για να δούμε το έργο "Το Θαύμα της Άννυ Σάλλιβαν". Η Αλίκη με κερνάει το εισιτήριο (24 ευρώ) και καφέ πριν την παράσταση.

Κατά τη διάρκεια του έργου έχουμε μπροστά μας τετράδια και κρατάμε σημειώσεις για μια εργασία (κριτική της

παράστασης), που θα κάνει η αδελφή μου για το Πανεπιστήμιο. Τα σκηνικά είναι πολύ φτωχά (λιγοστά έπιπλα σε σκοτεινό γυμνό φόντο), ώστε να τονίζονται ακόμη περισσότερο οι καταπληκτικές ερμηνείες των ηθοποιών.

Το έργο τελειώνει μόλις η τυφλή και κωφή Έλεν Κέλλερ καταφέρνει να αρθρώσει την πρώτη της λέξη ("νερό"). Από κει και πέρα, όπως είναι γνωστό, η Έλεν άρχισε να προοδεύει γοργά, ώσπου έφτασε σε δυσθεώρατα ύψη επίτευξης: Αποφοίτησε από το πανεπιστήμιο κι έγινε συγγραφέας και δασκάλα για κωφάλαλα παιδιά, διάσημη σε όλο τον κόσμο ως παράδειγμα ισχυρής θέλησης.

Έτσι γίνεται, άλλωστε, με την πλειοψηφία των ανθρώπων: Ανεξάρτητα από τις όποιες αντιξοότητες, αρκεί να κάνουν μια αρχική προσπάθεια για να προχωρήσουν στη ζωή τους, ως ένα σημείο τουλάχιστον. Όχι όπως εγώ: Κάθε τόσο κάνω μια νέα αρχή, προχωρώ ικανοποιητικά για λίγο διάστημα ώσπου, για διάφορους παράξενους λόγους, η πορεία μου διακόπτεται και καταλήγω όχι στην αρχή αλλά ακόμη πιο πίσω! Κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει πάρα μόνο σε μετρημένα άτομα σε όλη την υφήλιο! Πιο εύκολα γίνεσαι πλούσιος και διάσημος παρά πλήρως αποτυχημένος σε όλα τα επίπεδα, όπως εγώ...

Μεγάλο Σάββατο, 18 Απριλίου 2009

Κι ένα περίεργο ***σημείον:*** Πριν από λίγες μέρες είχα το κινητό στην τσάντα μου ξεκλείδωτο. Κάποια στιγμή το κοίταξα και είχε πατηθεί ο αριθμός 6 τρεις φορές: 666. Ο ίδιος αριθμός εμφανίστηκε σήμερα αποθηκευμένος, σαν από μόνος του, στη μνήμη του κινητού μου...

Γύρω στο μεσημέρι πέρασε από το σπίτι ο παιδικός μου φίλος, ο Γρηγόρης. Έμεινε καμιά ώρα και θυμηθήκαμε τα παιδικά μας χρόνια: "Όταν ήμασταν μικρά, σε ζηλεύαμε με την Αλίκη επειδή ήσουν μεγαλύτερη και έκανες πράγματα που εμείς δεν μπορούσαμε", μου εκμυστηρεύτηκε νοσταλγικά. "Τώρα όμως, τα πράγματα έχουν αλλάξει", συνέχισε πιο σοβαρά. "Η ξεγνοιασιά έχει φύγει, δεν κοιμόμαστε πια τόσο καλά, ξυπνάμε τρεις-τέσσερις φορές κάθε νύχτα. Έχουμε πια περάσει τα

σαράντα, βρισκόμαστε πλέον στην "κατηφορική πλευρά του βουνού" και κοιτάμε τη θάλασσα κάτω!”. Συζητήσαμε και για τον Μάρκο, γείτονα και πρώην φίλο του Γρηγόρη, ο οποίος αυτοκτόνησε πριν από κανένα δίμηνο, σε ηλικία 44 ετών. Χρωστούσε λεφτά, η δουλειά του δεν πήγαινε καλά και έπασχε από χρόνια κατάθλιψη. Μη βλέποντας διέξοδο από πουθενά, τελικά αυτοπυροβολήθηκε στο κεφάλι με μια καραμπίνα...

® ***Χρονικό Ψυχικού Πολέμου (Απρίλιος 2009):*** Από τις 3 του μήνα, δηλαδή από την ημέρα που έκανα το τελευταίο από τα 11 μπάνια, το νυχτερινό μου πρόβλημα όχι μόνο δεν λύθηκε αλλά έχει αναβαθμιστεί με τρόπο που πριν δεν θα τολμούσα να προβλέψω: Ενώ βρίσκομαι ξαπλωμένη στο κρεβάτι με τα μάτια κλειστά, βλέπω ξαφνικά να υψώνονται μπροστά μου λευκές φλόγες! Πότε είναι μια απλή φλόγα, πότε μια έκρηξη, πότε πυρκαγιά ολόκληρη – ***οράματα φωτιάς*** που παραπέμπουν ξεκάθαρα σε οπτική απεικόνιση του εφιαλτικού μηνύματος “κόλαση”! Και αυτό μου συμβαίνει μια έως τέσσερις φορές κάθε νύχτα! Έρχομαι αντιμέτωπη, κυριολεκτικά, με το “Πυρ το Εξώτερον!”. Επιπλέον, από τα μέσα του μήνα το ***εφιαλτικό μήνυμα*** (“κόλαση” ή “hell”) έρχεται και πάλι στα όνειρά μου, έστω πιο σπάνια. Το αντιμετωπίζω όπως και πριν, φέρνοντας το αντίθετο μήνυμα (“παράδεισος”), με συνειδητό ονείρεμα.

Ας μην ξεχνώ, όμως, ότι το Πυρ είναι ο Θεός αυτού του κόσμου και το πρόσωπό του είναι που βλέπω τώρα κάθε νύχτα, όχι στον ύπνο μου αλλά στο ξύπνιο μου, όταν κλείνω τα μάτια: Η Φωτιά/Θεός μολύνει το Κενό/Σκοτάδι...

Τελικά, ήμουν πολύ ηλίθια που νόμιζα ότι “ο θεός του κόσμου τούτου” θα με άφηνε να ησυχάσω, με οποιοδήποτε τρόπο! Μια τρύπα στο νερό έκανα! Το “λύσιμο” όχι μόνο δεν έφερε κανένα αποτέλεσμα στο νυχτερινό μου πρόβλημα αλλά η κατάσταση έχει πια χειροτερέψει εντυπωσιακά! Μου είναι ουσιαστικά αδύνατο να εμποδίσω τις φρικτές φωτιές να ξεπηδούν μπροστά στα κλειστά μάτια μου· επιπλέον, δεν υπάρχει αντίθετο μήνυμα γι' αυτό! Εννοείται ότι δεν σκοπεύω να ξαναπάω στον Kusba. Δεν έχω όρεξη να καταλήξω ακόμα

χειρότερα απ' ότι είμαι...

Κ α τ ά ρ α: Μου είναι πλέον φανερό πως τίποτα δεν δουλεύει για μένα, όπως δουλεύει για τους άλλους ανθρώπους: Ούτε η επιστήμη (το φιάσκο των ψυχοφαρμάκων), ούτε η θρησκεία (εκατομμύρια άνθρωποι στρέφονται στην εκκλησία για παρηγοριά· κανείς τους δεν αντιμετωπίζει τα αφύσικα προβλήματα που έπεσαν πάνω μου μόλις άρχισα εγώ να ασχολούμαι με το χριστιανισμό), ούτε η τεχνολογία (όποια ηλεκτρική συσκευή έχω αγοράσει τα τελευταία έξι χρόνια, βγαίνει σκάρτη και δεν λειτουργεί από την πρώτη κιόλας μέρα!), ούτε η μαγεία (όσες φορές έχω τολμήσει να δοκιμάσω το παραμικρό, όχι μόνο δεν έχει πιάσει αλλά έχει λειτουργήσει εναντίον μου). Πρόσφατα απευθύνθηκα σε επαγγελματία μάγο και ήδη το έχω μετανιώσει πικρά· πού να φανταζόμουν, όμως, τέτοια κατάληξη;

Η απάτη του "Καλού": Σύμφωνα με όσα διατυμπανίζουν οι θρησκείες, για να ενεργήσουν οι φερόμενες ως "θετικές δυνάμεις" υπέρ σου, απαιτούν απόλυτη, ατράνταχτη, τυφλή πίστη. Ωστόσο, σύμφωνα με την προσωπική μου εμπειρία, οι "αρνητικές δυνάμεις" ενεργούν εναντίον σου εντελώς ανεξάρτητα από το αν πιστεύεις σ' αυτές ή όχι! Για την ακρίβεια, λειτουργούν ακόμη κι όταν δεν φαντάζεσαι καν την ύπαρξή τους ή τί μπορούν να κάνουν! *Συμπέρασμα: Σ' αυτό τον κόσμο δεν υπάρχουν θετικές δυνάμεις.*

Υποψία: Αυτό που μου έχει σκαρώσει η Πέρσα ίσως να μην έχει σχέση με μάγια. Ίσως πρόκειται για ένα είδος τεχνητής υποβολής μακράς αποστάσεως: δηλαδή, κάποιοι μου υποβάλλουν την λέξη "κόλαση" ή "hell" από μακριά, με κάποιο είδος πομπού ηλεκτρομαγνητικών κυμμάτων ή κάτι ανάλογο...

Το θέμα είναι ότι εδώ και τέσσερα χρόνια αντιμετωπίζω -με αρκετή ψυχραιμία, η αλήθεια- προβλήματα που θα είχαν τρελάνει ένα συνηθισμένο άτομο μέσα σε δέκα λεπτά της ώρας. Σίγουρα, εγώ δεν είμαι συνηθισμένο άτομο, οπότε μου γεννιέται η απορία: Τι το ιδιαίτερο έχω εγώ, ώστε ο λεγόμενος "Θεός" να ασχολείται μαζί μου συνεχώς και με τόσο μίσος; *Κατά πάσα πιθανότητα, κάτι πολύ αλλόκοτο συμβαίνει με μένα: Εγώ δεν έχω*

καμία σχέση με την υπόλοιπη ανθρωπότητα...

Πέρα απ' όλα αυτά, μετά από 46 χρόνια αφύσικων ταλαιπωριών και μεταφυσικών ερευνών, έχει πια ξεκαθαρίσει η κατάσταση: Τώρα γνωρίζω ποιός είναι ο εχθρός μου, αυτός που ανέκαθεν με ακολουθεί κατά πόδας και καταστρέφει ό,τι ωραίο πάει να μου συμβεί, αυτός που τα τελευταία τρία χρόνια με βομβαρδίζει με συνεχείς υποβολές για την κόλαση. Είναι καιρός ν' αντιμετωπίσω την πραγματικότητα: Ο Θεός αυτού του κόσμου με απορρίπτει και μου δείχνει με περισσότερη σαφήνεια παρά ποτέ ότι με προορίζει για την "Αιώνια Τιμωρία". Έχω την εντύπωση πως ο πραγματικός αγώνας μου ενάντια στο Κακό τώρα μόλις αρχίζει...

"Μακάρι να μην ήξερα σήμερα
αυτά που δεν ήξερα τότε"

Παραδοσιακό
αμερικάνικο τραγούδι

* * * *

Πέμπτη, 14 Μαΐου 2009

Σα να μην έφθαναν όλα τα παραπάνω, η οικογένειά μου γίνεται όλο και πιο επεισοδιακή: Εδώ και λίγο καιρό, ο Νάσος απαιτεί να μετατρέψει το σαλόνι του σπιτιού του σε μπιλιαρδάδικο (!), καθότι είναι πολύ καλός στο μπιλιάρδο και ονειρεύεται να γίνει πρωταθλητής, λέει. Για να γίνει όμως αυτό, πρέπει να φύγουν όλα τα έπιπλα από το σαλόνι και να μπει ένα τραπέζι μπιλιάρδου στη μέση! Το πιο αλλόκοτο είναι ότι κανείς μέσα στην οικογένεια δεν του φέρνει σθεναρή αντίρρηση. Εγώ σκέφτομαι τη φασαρία που θα γίνεται όλη μέρα, με τις μπάλες που θα πέφτουν συνεχώς -μπονγκ, μπονγκ, μπονγκ- ακριβώς πάνω από τα κεφάλια μας. Ευτυχώς, όμως, ο πρίγκηψ μέτρησε σήμερα τον ακριβή χώρο που απαιτεί το χόμπυ του και ανακάλυψε ότι τα 24 μ2 του σαλονιού δεν αρκούν για να κινεί τη στέκα γύρω από το τραπέζι! Έτσι, τη γλυτώσαμε!

Παρασκευή, 15 Μαΐου 2009

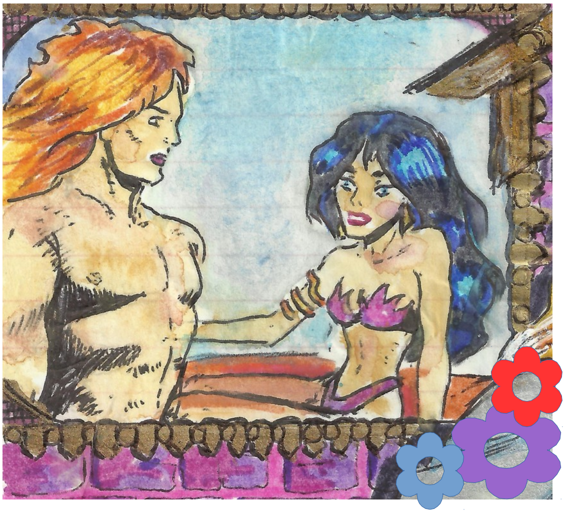
Κι όμως, σήμερα κιόλας, ο Νάσος ήλθε και μας έδειξε όλο καμάρι τα κλειδιά του προσωπικού του παραδείσου: Είναι

ένα υπόγειο 100 μ2, μόλις ένα στενό πιο κάτω από το σπίτι μας, το οποίο νοίκιασε μαζί με άλλους πέντε φίλους του, οι οποίοι θα συμμετέχουν στο παιγνίδι και στο ενοίκιο! Ήδη τοποθέτησαν εκεί μέσα ένα τραπέζι μπιλιάρδου, λέει.

Κατακλείδα: Ο Νάσος θα πάει και θα παίξει εκεί μπιλιάρδο μονάχα λίγες φορές. Ύστερα θα βαρεθεί και δεν θα ξαναπατήσει. Η αδελφή μου, έχοντας αρχίσει πια να καταλαβαίνει τη νοοτροπία του γιόκα της, μου εξηγεί: "Του Θανάση του αρέσει να ακούγεται και να ενοχλεί τους άλλους. Εκεί κάτω δεν θα ενοχλούσε κανέναν κι αυτό απλά δεν τον ικανοποιούσε!"

Δευτέρα, 18 Μαΐου 2009

Διαυγές Όνειρο: Ένας μεγάλος μαύρος μαλλιαρός σκύλος θέλει να με δαγκώσει. Ένας άνδρας προσπαθεί να τον συγκρατήσει και ο σκύλος του δαγκώνει το μπράτσο. Τελικά, το άγριο ζώο με φθάνει και στέκεται όρθιο μπροστά μου, απειλητικό. Τότε, το όνειρο γίνεται διαυγές. Λέω στο σκύλο, που τώρα αρχίζει να μοιάζει με άνθρωπο, ότι είναι ωραίος άνδρας, ξανθός, γαλανομάτης, καλός. Τότε, αυτός μεταμορφώνεται σ' έναν όμορφο ξανθό νεαρό που μου χαμογελάει ελαφρά...

Έχοντας επιτέλους καταφέρει (μετά από μπόλικη τρεχάλα) να πάρει στεγαστικό δάνειο από την τράπεζα, εδώ και μερικούς μήνες ο Γιάννης ψάχνει να αγοράσει σπίτι που να στοιχίζει γύρω στα 150.000 ευρώ. Πρόσφατα κατστάλαξε σε ένα παλιό μα καλοδιατηρημένο ισόγειο 130 μ2, τρία στενά πιο κάτω από το σπίτι μας. Όμως, αφού ο ανηψιός μου είχε πληρώσει 1500 ευρώ έξοδα σε δικηγόρους και μηχανικούς που επιθεωρούσαν τα διάφορα σπίτια, τώρα που κατέληξε σε κάποιο, η τράπεζα του

ανακοίνωσε ότι παρέχει δάνειο μόνο για το 85% της τιμής του οικήματος, ενώ ο πελάτης πρέπει να αποδείξει ότι διαθέτει ο ίδιος σε μετρητά το υπόλοιπο 15%. Δηλαδή, στη συγκεκριμένη περίπτωση, ο Γιάννης θα έπρεπε να διαθέτει δικό του κεφάλαιο 25.000 ευρώ, που φυσικά δεν έχει! Οπότε, η αγορά ναυαγεί! Μόνη λύση είναι να του πουλήσουν οι γονείς μου το δικό τους σπίτι στον 1ο όροφο και οι ίδιοι θα έλθουν να κατοικήσουν μαζί μου στο ισόγειο! *Τελικά, κανένας δεν φεύγει ποτέ απ' αυτό το σπίτι...*

Σήμερα το απόγευμα ήλθε μηχανικός κι εκτίμησε το διαμέρισμα των γονέων μου σε 135.000 ευρώ. Από αυτά ο Γιάννης θα πάρει 108.000 ευρώ ως τραπεζικό δάνειο, τα οποία θα μοιραστούν σε τρία μέρη: Ένα θα πάρει ο Γιάννης, ένα ο πατέρας μου κι άλλο ένα εγώ. Με το δικό του μερίδιο ο ανηψιός μου θα ανακαινήσει το σπίτι. Σύντομα προβλέπεται τρικούβερτο νταβαντούρι ακριβώς πάνω από το κεφάλι μου...

Επιπλέον, μετά από 19 χρόνια μοναχικής κατοίκησης, στο εξής θα μένω και πάλι με τους γέρους πια γονείς μου. Ποιός να τό 'λεγε; Τα χρόνια της νιότης μου έφυγαν οριστικά, χωρίς να μου φέρουν τις χαρές που περίμενα. Το μέλλον έχει έλθει μαζί μ' ένα σωρό αφύσικα προβλήματα που κάποτε δεν φανταζόμουν καν πως υπάρχουν -ένα μέλλον που δεν θά 'πρεπε νά 'ναι δικό μου...

® ***Χρονικό Ψυχικού Πολέμου (Μάιος 2009):*** Για την αντιμετώπιση του νέου νυχτερινού μου προβλήματος, έχω ήδη εκπονήσει μια αρχική ***Τεχνική ψυχικής αυτοάμυνας:***

* Παίζω ένα παιγνίδι Existence πριν πέσω για ύπνο το βράδι
* Αφήνω το πορτατίφ αναμμένο
* Όποτε ξυπνάω στη μέση της νύχτας, σηκώνομαι αμέσως και παίζω Existence. Δεν χουζουρεύω στο κρεβάτι, γιατί τότε έρχονται οι φλόγες.
* Μετά τις 8 το πρωί δεν ξαναπέφτω στο κρεβάτι.

Στις 2 του Μάη βγάζω τα φυλακτά του Sam έξω από το σπίτι. Αμέσως μετά φτιάχνω μια “μποτίλια του μάγου” για προστασία ενάντια στη μαγεία (βλ. 14/6/2008) και τη θάβω

στον κήπο. Για καμιά βδομάδα πηγαίνω καλύτερα: Βλέπω μονάχα μικρές λευκές φλόγες, ενώ κάποιες νύχτες δεν εμφανίζεται τίποτα!

Στις 5 του μήνα βλέπω το εξής περίεργο όνειρο: Μέσα στο σπίτι των γονέων μου βρίσκω ένα πολύπτυχο θρησκευτικό φυλλάδιο, όπου δεσπόζει μια εντυπωσιακή εικόνα: Πάνω από μαύρο φόντο διακρίνεται ο Θεός, ο Χριστός και διάφοροι άγιοι. Από κάτω τους χάσκει η πύρινη κόλαση. Ο Χριστός τραβάει από το χέρι κάποιον και δεν τον αφήνει έτσι να πέσει εκεί μέσα. Διπλώνω το φυλλάδιο και στην πρώτη του σελίδα φαίνεται τώρα μόνο ο Θεός με τους αγίους...

Ωστόσο, μόλις περνά η βδομάδα, τα ***οράματα φωτιάς*** επανέρχονται δριμύτερα: Άλλοτε βλέπω φλόγες μέσα σε όνειρα, άλλοτε μου έρχονται τη στιγμή ακριβώς που ξυπνάω, με τα μάτια κλειστά ακόμη. Αυτό γίνεται τουλάχιστον μία φορά κάθε νύχτα. Συνεπώς, ακόμη μια φορά η “μαγική μποτίλια” δεν φέρνει αποτέλεσμα, οπότε την ξεθάβω και τη χαλάω στις 11 Μαΐου, αρκετά απογοητευμένη.

Μετά από αρκετή αμφιταλάντευση, την ίδια μέρα τηλεφωνώ στο μάγο και του αναφέρω πως έχω πρόβλημα. Εκείνος, επειδή δεν μιλάει ελληνικά, μου λέει -πολύ σπαστά- να ξαναπάρω μια ώρα αργότερα. Όταν τον ξαναπαίρνω, μου λέει να βρω τον αδελφό του στο κινητό. “Καλά”, του απαντώ απρόθυμα. Τότε, εκείνος αμέσως μου πασάρει τον αδελφό του στο τηλέφωνο. “Πότε θά 'ρθεις;” με ρωτάει χαρωπά ο "διερμηνέας". Αρχίζω να του εξηγώ το πρόβλημα με τις φλόγες, τονίζοντας ότι δημιουργήθηκε μόλις έκανα το 11ο μπάνιο. “Κατάλαβα!” μου κάνει εκείνος, αφήνοντάς με κατάπληκτη. *Τι κατάλαβε, δηλαδή;* Περιμένω να κλείσουμε ένα ραντεβού, εκείνος όμως μου πετάει το εξής αμίμητο: “Έχουμε κόσμο τώρα, έχουμε δουλειά! Θα σε πάρω εγώ αργότερα!”

Σαφώς, ο κύριος δεν μου τηλεφωνεί ποτέ! Έτσι, αν είχα μισή αμφιβολία για την ενοχή του μάγου, τώρα δεν έχω καμία! Πιθανότατα, λοιπόν, οι δύο μαύροι “κύριοι” περιμένουν να τους πάρω εγώ πανικόβλητη και παρακαλεστή, ώστε ν' αρχίσουν να με τρομάζουν, να μ' εκβιάζουν και να μου ζητούν υπέρογκα

ποσά χρημάτων, τάχα για να με θεραπεύσουν, ενώ στην πραγματικότητα θα επιδεινώνουν συνεχώς την κατάστασή μου με διάφορα αφρικανικά μαντζούνια...

Από τις 26 του Μάη, ακολουθώ μια μαγική συνταγή που βρήκα στο Διαδίκτυο: Στις τέσσερις γωνίες κάτω από το κρεβάτι μου τοποθετώ από ένα πιατάκι με χοντρό θαλασσινό αλάτι. Το φαινόμενο αραιώνει κάπως μα δεν εξαλείφεται. Τουλάχιστον, δεν βλέπω πια πυρκαγιές αλλά μικρές φλόγες· ούτε μου συμβαίνει πια ανεξέλεγκτα, αλλά μετά το ξύπνημα ή ορισμένες φορές που ο νους μου τρέχει χωρίς έλεγχο, σαν από μόνος του.

Συνολικά, είχα μια μικρή βελτίωση σε σύγκριση με τον προηγούμενο μήνα, εφόσον 13 από τις 31 νύχτες δεν είδα οράματα φωτιάς. Παράλληλα, αρχίζει ήδη να αλλάζει η αντιμετώπισή μου στο όλο θέμα: Δεν το σκέφτομαι πια όλη μέρα, δεν αδημονώ να φύγει τώρα αμέσως, αποδέχομαι ότι μπορεί να μη φύγει ποτέ. Αρχίζει να μη με πολυνοιάζει, όπως δεν με νοιάζουν τα υπόλοιπα προβλήματά μου: η ανεργία, η φτώχια, η ερωτική ερημιά, η ατεκνία, η κοινωνική απομόνωση, τα μηνύματα της κόλασης στα όνειρά μου. Τίποτε από αυτά δεν θεωρώ πραγματικά σημαντικό, ούτε και το νέο μου πρόβλημα.

Και τέρμα οι ενοχές: Παραδέχομαι, βέβαια, ότι διέπραξα ένα πολύ σοβαρό λάθος που απευθύνθηκα σε επαγγελματία μάγο, τώρα όμως ο χρόνος δεν γυρίζει πίσω. Άλλωστε, το ***εφιαλτικό μήνυμα*** εμφανίστηκε στα όνειρά μου χωρίς να απευθυνθώ σε κανένα μάγο. Έτσι κι αλλιώς, πάντοτε γίνεται ό,τι είναι γραφτό να γίνει...

Μαύρη μαυρίλα: Στο μεταξύ υποψιάζομαι ότι ο κύριος Kusba με ξεγέλασε ξεδιάντροπα! Δεν μου έχει κάνει λύσιμο, μα κάτι άλλο! Όσο το σκέφτομαι, τόσο πείθομαι: Σε καμία περίπτωση δεν δικαιολογείται, ένα “λύσιμο μαγείας” να προκαλεί τέτοιες παρενέργειες! Αλλά ακόμη κι αν υποθέσουμε ότι όντως αναμένονταν “περίεργα όνειρα”, δεν θα έπρεπε ο μάγος να έχει φροντίσει εξαρχής ώστε αυτά τα όνειρα να μην έρχονται καθόλου; Κι αν δεν είναι σε θέση να το πετύχει αυτό

από πριν, γιατί θα μπορεί να το πετύχει μετά;

Αλλά όχι. Ο Sam Kusba δεν μου έλυσε μάγια. Σε άλλο πράγμα ειδικεύεται: Με κάποια ειδική μέθοδο δημιουργεί επαναλαμβανόμενους φρικτούς εφιάλτες στους πελάτες του. Ίσως "υλοποιεί" τον μεγαλύτερο φόβο του καθενός στα αστρικά πεδία, ίσως δημιουργεί τα ίδια *οράματα φωτιάς* σε όλους. Γιατί όμως; Μα για να τρέχει ο κάθε πανικόβλητος πελάτης για να του λύσει ο "ειδικός" κύριος Kusba το τρομακτικό πρόβλημα που ο ίδιος δημιούργησε! Στη συνέχεια, ο "μέγας μάγος εξ Αφρικής" θα τρομάξει ακόμη περισσότερο το θύμα του με κάποια φρικιαστική μεταφυσική εξήγηση και ύστερα θα του ζητήσει ένα υπέρογκο ποσό για να του λύσει το φρικτό αυτό πρόβλημα. Θα φροντίσει, μάλιστα, να διατηρεί συνεχώς επαφή με τον πελάτη, προμηθεύοντάς του διαρκώς διάφορες αλλόκοτες ουσίες και φυλακτά, τα οποία θα επιδεινώνουν ακόμη περισσότερο την κατάσταση, μετά από σύντομες περιόδους βελτίωσης. Έτσι, το ταλαίπωρο θύμα θα αναγκάζεται να καταφεύγει συστηματικά στο μαύρο μάγο, θα "ξηλώνεται" τακτικότατα και θα ταλαιπωρείται για χρόνια, ίσως και για όλη του τη ζωή!

Ένα συνηθισμένο, απαίδευτο, άσχετο από μεταφυσική άτομο, ανίκανο να αναλύσει και να αξιολογήσει τέτοιες εμπειρίες και καταστάσεις, θα τα κάνει πάνω του από το φόβο του και θα είναι πρόθυμο να δώσει οποιοδήποτε ποσό του ζητήσει ο μαύρος μάγος! Τα 1200 ευρώ που ζητάει για το δήθεν λύσιμο, είναι μονάχα μια πενιχρή προκαταβολή!

Να γιατί ακούμε καμιά φορά στις ειδήσεις, ότι "Η τάδε μάγισσα έφαγε εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ από το δείνα θύμα, δήθεν για κάποιο ερωτικό θέμα". Σαχλαμάρες. Το πιθανότερο είναι πως οι περισσότεροι "μάγοι" δημιουργούν φρικτά ψυχικά προβλήματα στους πελάτες τους, ώστε να τους εκβιάζουν και να τους απομυζούν επί χρόνια! Ελάχιστα θύματα βρίσκουν το θάρρος να επαναστατήσουν και να καταγγείλουν την απάτη, άλλωστε, δεν υπάρχουν αποδείξεις.

Πάντως, πρέπει να ομολογήσω ότι απορώ και με τον εαυτό μου: Πώς έπεσα σε αυτή την απαράδεκτη παγίδα; Λες και

ήμουν τυφλή, κωφάλαλη και χαζή, εγώ που γενικότερα είμαι ένα ιδιαίτερα επιφυλακτικό και σκεπτικό άτομο! Ορισμένα σημάδια τα είχα δει, που σήμαιναν ξεκάθαρα πως οι δύο νέγροι ήταν κουμάσια ολκής:

* Κατ' αρχάς, το γεγονός και μόνο ότι είναι αφρικανοί νέγροι, θά 'πρεπε να με αποτρέψει έστω και να τους πλησιάσω, πόσο μάλλον να κλείσω συμφωνίες μαζί τους!

* Ο “διερμηνέας” ιδιαίτερα, τό 'παιζε γενικά "βαρύ πεπόνι", αυστηρός και θρασύς.

* Την πρώτη φορά που βρέθηκα εκεί, ο τύπος μου απέσπασε πέντε ευρώ με το έτσι θέλω.

* Όσες φορές πήγα εκεί με άφησαν να περιμένω στο καθιστικό για 15 λεπτά τουλάχιστον, έτσι, χωρίς λόγο, για το παραστήσει ο Kusba τον σπουδαίο...

Ομολογουμένως, το γεγονός ότι επέλεξα τελικά τον Sam Kusba αντί τον Φρίξο -μετά από 15 μέρες σκέψης- είναι όντως παράλογο! Πιθανή εξήγηση: Για να μου κάνει ο Kusba το κόλπο με το δοχείο, του είχα δώσει ονοματεπώνυμο, όνομα μητέρας, ημερομηνία γέννησης και, τέλος, το δοχείο (βλ. 25 Φεβρ. 2009) με τα σκουπισμένα πάνω μου μπαμπάκια -δηλαδή, όλα όσα χρειαζόταν για να μου κάνει μάγια! Δεν αποκλείεται καθόλου, λοιπόν, με κάποια μαγική μέθοδο ο μάγος να έλεγχε το μυαλό και τη σκέψη μου! “Σε διαβάζει κάθε μέρα!” μου ομολόγησε ο αδελφός του, μάλλον θυμωμένος, όταν παρέδωσα το δοχείο με τα μαυρισμένα μπαμπάκια και είπα πως χρειαζόμουν λίγο χρόνο για ν' αποφασίσω. Πιθανότατα, λοιπόν, η τελική απόφασή μου ήταν προϊόν μαγικής υποβολής.

Και μου το έλεγε η εσωτερική φωνή μου, κάθε φορά που ερχόμουν στο λημέρι τους: *Πώς μπορείς και μπαίνεις εδώ μέσα;* Εγώ όμως κώφευα. Παρ' όλα αυτά, πώς θα μπορούσα να φανταστώ τέτοια κατάληξη; Είναι δυνατόν να διανοηθεί κανείς κάτι τέτοιο; Το χειρότερο που υποψιαζόμουν, ήταν να μου πάρουν τα χρήματα χωρίς να κάνουν τίποτε απολύτως...

Από την άλλη πλευρά, κάτω από τις υπάρχουσες συνθήκες, η επιλογή μου ήταν η καλύτερη: Αν διάλεγα τον Φρίξο, δεν θα είχα κανένα αποτέλεσμα στο πρόβλημά μου,

οπότε πάλι θα κατέληγα στον Kusba εφόσον μου φάνηκε εξαρχής πιο ισχυρός. Αν, πάλι, διάλεγα έναν άλλο επαγγελματία, τη Λιλιάννα ή τον Ανάργυρο για παράδειγμα, πώς ξέρω ότι δεν θα είχα τα ίδια ή ακόμα χειρότερα αποτελέσματα; Ό,τι έγινε έγινε λοιπόν. Ωστόσο, δεν μπορώ να μην αναρωτηθώ: *Γιατί να μου συμβαίνουν πάντοτε πράγματα που μόνο σε μένα μπορούν να συμβούν;*

Συμπτώματα θύματος μαύρης μαγείας

Αρχικό Στάδιο / Συμπτώματα που είχα τα τελευταία 4 χρόνια

1 Ταραγμένος ύπνος, αϋπνία, άσχημα όνειρα (ναι)
2 Κούραση, έλλειψη ενέργειας
3 Τρόμος, αγωνία (ναι)
4 Απώλεια ενδιαφέροντος για τη ζωή (ναι)
5 Ευερεθιστότητα χωρίς λόγο (ναι)
6 Σοβαρή κατάθλιψη, απελπισία (ναι)
7 Συναισθηματικά σκαμπανεβάσματα (ναι)
8 Υπερβολικό βάψιμο (για τις γυναίκες)
9 Ξηρότητα στόματος τη νύχτα
10 Αυξημένη δίψα
11 Παχυσαρκία
12 Ξαφνικές συσπάσεις ή ανατριχίλες (ναι)
13 Πόνοι που έρχονται και φεύγουν (ναι)
14 Σφίξιμο σε διάφορα μέρη του σώματος
15 Στιγμιαία απώλεια μνήμης (ενίοτε)
16 Καμιά ανάμνηση ονείρων πια (ναι)
17 Η καριέρα ανακόπτεται (ναι)
18 Οικονομική καταστροφή (ναι)
19 Οι άλλοι σου συμπεριφέρονται παράλογα (ναι)
20 Κακοτυχία σε όλους τους τομείς (ναι)

Σύνολο: 14/20 (αρκετά συμπτώματα του αρχικού σταδίου)

Προχωρημένο Στάδιο

1 Επαναλαμβανόμενοι εφιάλτες (ναι)
2 Ονειρεύεσαι πτώματα ή φρικτά όντα

που θέλουν να σε βλάψουν (συχνά)

3 Ονειρεύεσαι φίδια, αράχνες, σκορπιούς

4 Ονειρεύεσαι ότι πέφτεις από ύψος (ενίοτε)

5 Ονειρεύεσαι βρώμικα μέρη

6 Ξυπνάς ξαφνικά, με φόβο, λαχανιασμένος (ναι)

7 Ξυπνάς απότομα, φοβισμένος, και σχεδόν αμέσως μπαίνεις στο υπναγωγικό στάδιο (ναι)

8 Όταν είσαι ξύπνιος, βλέπεις μαύρες κηλίδες ή μαυρίλα τριγύρω (ενίοτε)

9 Συχνό θόλωμα όρασης

10 Βλέπεις σκούρο ή μαύρο καπνό μπροστά στα μάτια σου (ενίοτε)

11 Η κοιλιά φουσκώνει σα να είσαι έγγυος και πάνω από τον αφαλό υπάρχει σφιχτό φούσκωμα σαν μπαλάκι του γκολφ (ναι)

12 Σφίξιμο ή βάρος στο στήθος ή ώμους (ενίοτε)

13 Φαγούρα, κάψιμο σε διάφορα μέρη του σώματος (ενίοτε)

14 Τσιμπήματα σε διάφορα μέρη του σώματος (ενίοτε)

15 Αίσθηση σαν μυρμήγκια να τρέχουν πάνω σου (ενίοτε)

16 Μέρη του σώματος δονούνται ή πρήζονται (ενίοτε)

17 Έντονα τσιμπήματα στην γλώσσα.

18 Ξυπνάς με πόνο ή φουσκάλα στη γλώσσα.

19 Βιασμός σε όνειρα με αληθινό οργασμό

20 Καίνε πολύ οι παλάμες

21 Υπερβολική πείνα

22 Συνεχής πονοκέφαλος

23 Αίσθηση πίεσης στους κροτάφους (ενίοτε)

24 Μπλοκάρισμα του νου, αδυναμία σκέψης (ενίοτε)

25 Μώλωπες γύρω στους γοφούς και στον κόλπο χωρίς εξήγηση (για τις γυναίκες)

26 Σεξουαλική ανικανότητα ή ψυχρότητα (ναι)

27 Η επιδερμίδα σκουραίνει όλο και περισσότερο

28 Χάνεται το ενδιαφέρον για το Θεό, τις προσευχές και τους διαλογισμούς (ναι)

29 Το σώμα σείεται σαν εκκρεμές όποτε προσπαθείς να προσευχηθείς ή να διαλογιστείς

30 Ξαφνική τάση για ομοφυλοφιλία, κρεατοφαγία, κ.ά. πάθη
Σύνολο: 17/30 (αρκετά συμπτώματα προχωρημένου σταδίου)

Τελικό Στάδιο
1 Σκέψεις αυτοκαταστροφής (ενίοτε)
2 Απόπειρα αυτοκτονίας
3 Καρκίνος του αίματος ή αλλού
4 Συρρίκνωση ή δυσλειτουργία νεφρών
5 Αλκοολισμός που βλάπτει τα νεφρά
6 Καρδιακό επεισόδιο
7 Κατάχρηση ουσιών
8 Τα φάρμακα δεν φέρνουν αποτέλεσμα, οι γιατροί απορούν και δίνουν ισχυρότερα φάρμακα, μάταια (ναι)
9 Αδυναμία σύλληψης παιδιού, στειρότητα
10 Μεγάλη δραστηριότητα εντόμων μέσα στο σπίτι (ενίοτε, πολλά μυρμήγκια)
11 Παρατηρούνται διάφορα περίεργα φαινόμενα στο σπίτι (ενίοτε, μπιμπελό γυρισμένα ανάποδα)
12 Κοράκια σε διασταυρώνουν στο δρόμο σου, από αριστερά προς τα δεξιά, πάνω από το κεφάλι σου (θανάσιμο!)
Σύνολο: 4/12 (ανεπαρκές)
Αποτέλεσμα: Παρουσιάζω πολλά συμπτώματα θύματος μαύρης μαγείας, σε αρχικό και προχωρημένο στάδιο...

* * * *

Δευτέρα, 1 Ιουνίου 2009
☺ Σήμερα γιορτάσαμε τα πρώτα γενέθλια του Χάρη. Ο μικρός μπορεί τώρα να στέκεται όρθιος μοναχός του για λίγα δευτερόλεπτα και κάνει λίγα βηματάκια με βοήθεια. Η Τούλα με τα παιδιά της κατέφθασε πρώτη-πρώτη, έφερε και την τούρτα η οποία ήταν παραλληλόγραμμη με θαλασσιά μπορντούρα· επάνω είχε μια χαρούμενη παράσταση με τον Winnie the Pooh και μια πλακέτα που έγραφε "Να τα εκατοστήσεις Χαρούλη". Φρόντισε όμως να φύγει νωρίς, πριν καταφθάσει ο Λάμπης με τον οποίο χώρισαν πρόσφατα, επειδή ο κύριος τά 'χει φτιάξει

εδώ και χρόνια με την αδελφή της.

Ο εορτάζων έλαβε μπόλικα δώρα: Ένα παιδικό λάπτοπ, ένα τιμόνι που βγάζει ήχους, ένα αμαξάκι/στράτα, ένα μπλουζάκι, κόκκινα παπουτσάκια. Περισσότερο απ' όλα, όμως, τον διασκεδάζει να βουτάει τα γυαλιά μου και να τα επεξεργάζεται γεμάτος αυτοσυγκέντρωση και θαυμασμό.

Την περισσότερη ώρα καθόμουν στο μπαλκόνι μαζί με την Τούλα και την αδελφή μου. Μιλούσαμε χαρωπά και τρώγαμε του σκασμού -καναπεδάκια, πίτσα, τούρτα. Λίγο αργότερα ήλθε και η Τατιάνα με το σύζυγο και την κόρη της που είναι τώρα οκτώ μηνών, όμορφο, γαλανομάτικο κοριτσάκι, μα αγέλαστο κι ανέκφραστο. Λίγο αργότερα ήλθε και η Ασημίνα με το σύζυγο και την οκτώ μηνών κόρη της – όμορφο, γαλανομάτικο κοριτσάκι, μα αγέλαστο κι ανέκφραστο. Ο τρίχρονος Ηρακλής μου είπε πως είναι πέντε ετών και βολεύτηκε με τη λευκή μοτοσυκλετούλα του Χάρη. Έκλαιγε και ήθελε να την πάρει δική του όταν έφευγαν.

Δεν έλειψαν και τα επεισόδια: Μια κότα σωφερίνα χτύπησε κατά λάθος με το αμάξι της κι .έριξε κάτω το παρκαρισμένο μηχανάκι του Νάσου. Ευτυχώς δεν έπαθε βλάβη, μόνο λίγες γρατζουνιές, αλλά ο Θανάσης παραπονέθηκε στη μητέρα μου: “Με τρακάρανε και κανείς δεν έδωσε σημασία!”. Μόνο εγώ και η αδελφή μου κατεβήκαμε κάτω για να δούμε τι έγινε.

Αργά τη νύχτα, αφού είχαν φύγει όλοι, καθήσαμε οικογενειακώς στο μπαλκόνι. Ο Χαρούλης κλαψούριζε και ο Γιάννης τον άρπαξε βίαια από την αγκαλιά της αδελφής μου για να τον μαλώσει. Ο μικρός έμπηξε τα κλάματα με παράπονο.
“Να, κλαίει το παιδί”, είπε η Αλίκη.
“Κλαίει επειδή ξέρει ότι κάποια χαζή από εσάς θα τρέξει να τον πάρει!” απάντησε ο Γιάννης, σαν αυστηρός μπαμπάς.
“Αφού τον βουτάς σαν αρνί!” διαμαρτυρήθηκε η αδελφή μου.
“Είναι αρνί! Το δικό μου αρνί!” είπε ο Γιάννης μαλακά και χαϊδολόγησε τον μικρό, ο οποίος παρηγηρήθηκε γρήγορα.

Τρίτη, 2 Ιουνίου 2009

Το πρωί πήγαμε στη λαϊκή αγορά μαζί με τον μπαμπά

-για πρώτη φορά στα χρονικά. Γεμίσαμε δυο καρότσια με φρούτα και ζαρζαβατικά. Συνάντησα τυχαία τους γονείς του Γιώργου Κοέν (παλιός καλός μαθητής μου). Με χαιρέτησαν εγκάρδια και με πληροφόρησαν ότι ο Γιώργος ζει πια στην Κρήτη και εργάζεται στο ταξιδιωτικό γραφείο της θείας του. Λόγω της δουλειάς του, ταξιδεύει σε όλο τον κόσμο, ειδικά στη Ρωσία, και θα ήθελε να μάθει ρωσικά. "Τώρα όμως έχει περάσει η ηλικία του γι' αυτό". Όσο για τις γλώσσες που του έμαθα εγώ, χρειάζεται πολύ τα αγγλικά, σχεδόν καθόλου τα ιταλικά...

Σάββατο, 6 Ιουνίου 2009

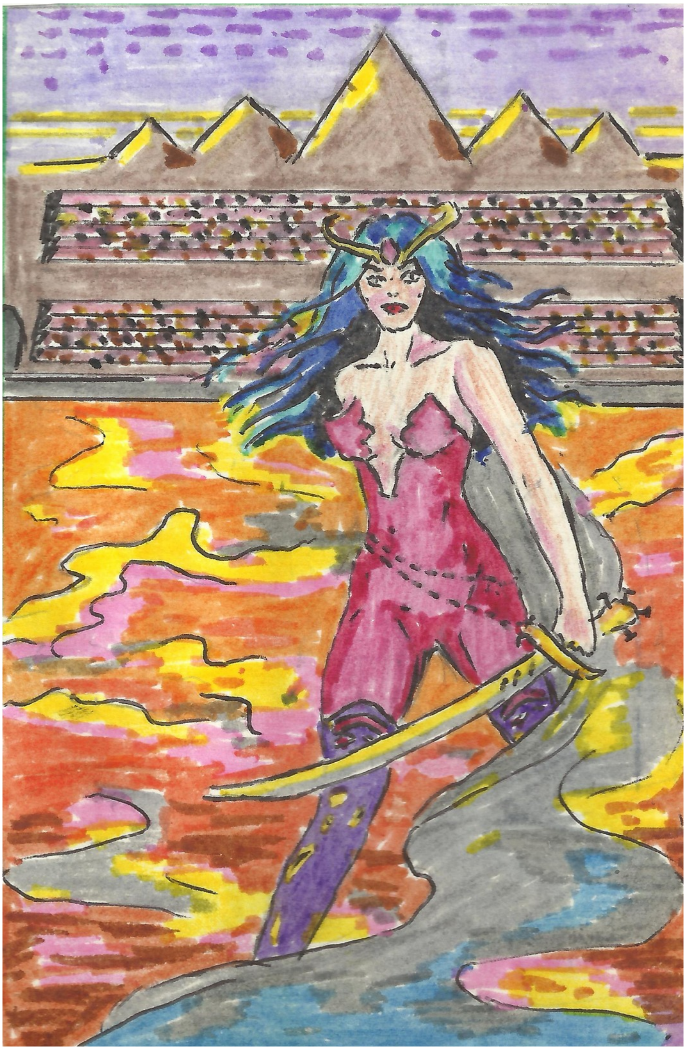
Βραδινή έξοδος με την παρέα σε απαρτία: η Φιλιώ, η Ευγενία, ο Νικήτας και η Ελισάβετ, άρτι αφιχθείσα από την Πάρο όπου εργάζεται ως αναπληρώτρια καθηγήτρια φιλόλογος. Ευχάριστες, ξέγνοιαστες κουβέντες για δυόμισι ώρες, στην ωραία καφετέρια Terina στο Μοναστηράκι. Σε μια στιγμή, η Ευγενία επωφελείται από μια σύντομη απουσία του Νικήτα και μας εξηγεί ότι το παιδί έχει πρόβλημα στο μυαλό επειδή όταν ήταν μωρό η μητέρα του τον κοίμιζε με υπνωτικά χάπια. Η Φιλιώ έχει πρόβλημα με μια πρώην φίλη της, η οποία της στέλνει πονηρά μηνύματα με λεσβιακά υπονοούμενα, ενώ απειλεί τηλεφωνικά την Ευγενία για να την αναγκάσει να εγκαταλείψει τη Φιλιώ. Περίεργα πράγματα...

Τέλος πάντων, σε αυτούς τους ζοφερούς καιρούς που με βρήκαν από το 2006, όπου όλα στη ζωή μου διαλύονται ή διαστρέφονται, αυτά τα άτομα παραμένουν πιστοί φίλοι απέναντί μου – παραδόξως ανεπηρέαστοι από την απίστευτη αρνητικότητα που με κατατρέχει τα τελευταία χρόνια...

Κι ένα έξυπνο graffiti κοντά στη στάση του λεωφορείου: "Οι Εβραίοι ζούσαν για αιώνες σε ξένες χώρες. Στο Ισραήλ δεν δέχονται ούτε έναν μετανάστη. Μήπως κάτι ξέρουν;"

Αργά τη νύχτα, κατεβαίνοντας από το λεωφορείο στη στάση του Αγίου Τρύφωνα, βλέπω μερικούς νεαρούς να κάθονται στα παγκάκια απέναντι και να χασκογελούν περίεργα. Απομακρύνομαι γοργά ανηφορίζοντας την Αθανάτου, ακούω όμως κάποιον πίσω μου να τρεχαλίζει και να ολολύζει σαν

τρελός. Στρέφω το κεφάλι και βλέπω έναν άνδρα να με πλησιάζει τρέχοντας με πηδηχτά βήματα! Μόλις καταλαβαίνει ότι έχω σταματήσει, μένει ακίνητος στο δρόμο σα στήλη άλατος! Συνεχίζω την πορεία μου και τότε εκείνος ξαναρχίζει να τρέχει ξωπίσω μου. Γυρίζω πάλι το κεφάλι, ξανά στήλη άλατος αυτός. Συνεχίζω το περπάτημα χωρίς να ταχύνω το βήμα μου, άλλωστε δεν φοβάμαι πραγματικά, ξέρω πως ο τύπος δεν είναι πραγματικά επικίνδυνος. Πράγματι, ο διώκτης μου δεν θα με ακολουθήσει παραπέρα. *Σίγουρα, λοιπόν, εγώ δεν έχω καμία σχέση με τις άλλες γυναίκες, που φοβούνται και τη σκιά τους...*

Τετάρτη, 17 Ιουνίου 2009

Τελευταίο μάθημα γερμανικών στο Μανώλη για φέτος. Τον διαβάζω για το τελικό διαγώνισμα του σχολείου. Η ύλη δεν είναι πάνω από 20 σελίδες συνολικά. Ένα φυσιολογικό παιδί θα την τελείωνε μέσα σ' ένα τρίωρο. Ωστόσο, με το Μανώλη έχουμε ξεκινήσει την επανάληψη από τις αρχές Μαΐου και μας έχει πάρει πάνω από 20 ώρες μέχρι σήμερα!

Σε μια σελίδα του τετραδίου του, το μάτι μου παίρνει κάτι που έχει γράψει ο νεαρός με μεγάλα, κατσαρά γράμματα: ΜΑΝΩΛΗΣ Super – ΖΑΦΕΡΙΑ Μπλιάχ. Απλά, αναρωτιέμαι: Πώς είναι δυνατόν, ένα 14χρονο αγόρι να γράψει λάθος το όνομα της αδελφής του, όσο αφηρημένος κι αν είναι;

Τέλος πάντων, ο Μανώλης δεν θυμάται Χριστό απ' όσα έχουμε κάνει όλο το χρόνο στα γερμανικά και χρειάζεται να ξαναμάθει τα πάντα από την αρχή, κουτσά-στραβά, μετά από υπέρογκη προσπάθεια και διαρκές αγκομαχητό. Μόλις ξεκινάμε καινούργια σελίδα, ξεχνάει αυτοστιγμή την προηγούμενη! Βέβαια, δεν πρόκειται να μείνει ανεξεταστέος: Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος η καθηγήτρια θα του βάλει ένα 11άρι για να περάσει...

Σε μια στιγμή, ο ίδιος ο Μανώλης με πληροφορεί ότι σε όλα τα τελικά διαγωνίσματα τον εξετάζουν εκτός από γραπτά και προφορικά. Απορώ επειδή αυτή τη λεπτομέρεια δεν μου την έχει αναφέρει ποτέ η Λουίζα...

Όπως θα μου εξηγήσει η Πέρσα, την επομένη που θα συναντηθούμε, αυτή η προνομιακή μεταχείριση γίνεται σε όσα παιδιά παρουσιάζουν μαθησιακά προβλήματα και στο τέλος υπολογίζεται ο μεγαλύτερος από τους δύο βαθμούς που πετυχαίνουν, είτε στα προφορικά είτε στα γραπτά.

Δευτέρα, 22 Ιουνίου 2009

Σχεδόν όλη τη νύχτα ως τις 4:00 το πρωί, ακούγαμε καυγά τρικούβερτο (ακόμα έναν) ανάμεσα στο Γιάννη και στη γυναίκα του. Η αιτία μάλλον ασήμαντη, ωστόσο γρήγορα κατέληξαν σε κραυγές, ξυλοδαρμούς και τους γονείς της κοπέλας να καταφθάνουν άρον-άρον. Η Μαρίνα παραλίγο να

φύγει από το σπίτι, ενώ ανάμεσα σε άλλα φώναζε στο Γιάννη: “Νομίζεις ότι είσαι δουλευταράς επειδή δουλεύεις εννέα ώρες την ημέρα; Ο Ανδρέας ο κουνιάδος μου δουλεύει δεκαπέντε!”

Το πρωί όλα ήταν μέλι-γάλα ξανά. Μαζί με το Γιάννη πήγα στην τράπεζα και σήκωσα 5000 ευρώ να του δανείσω για τα γραφτικά του σπιτιού – μόλις λίγες μέρες αφού ο Νάσος μου ξόφλησε τα 700 ευρώ που του είχα δανείσει τον Οκτώβρη. Ύστερα, μαζί με τους γονείς μου, το ζευγάρι πήγαν στη συμβολαιογράφο για να ολοκληρώσουν την αγοραπωλησία του σπιτιού.

Στο μεταξύ, ο Θανάσης μου ανέθεσε να του γράψω, ως τις 5 το απόγευμα, μια εργασία 2000 λέξεων με θέμα “Θεωρίες περί επιθετικότητας. Αξιολόγηση θεωριών και εφαρμογών”, την οποία θα παραδώσει στην ιδιωτική σχολή ψυχολογίας όπου φοιτά από τον περασμένο Οκτώβρη. Επίσης, η Αλίκη μου έχει αναθέσει να της γράψω μια περίληψη από ένα πανεπιστημιακό βιβλίο, το “Εισαγωγή στις Επιστήμες της Παιδαγωγικής”, στο οποίο θα δώσει εξετάσεις.

Της έχω ήδη γράψει περιλήψεις για άλλα δύο βιβλία τα (“Παρώθηση του Μαθητή για Μάθηση” και “Μάθηση και Διδασκαλία στην Εποχή της Πληροφορικής”), όπου η ίδια τα έβρισκε σκούρα. Εδώ και λίγους μήνες βοηθάω τόσο τον Θανάση όσο και την αδελφή μου στη συγγραφή διαφόρων εργασιών για τις σχολές τους. Με πιάνουν κορόιδο ή μου φαίνεται;

Σάββατο, 29 Ιουνίου 2009

Μεσημεριανή έξοδος με τη Φιλιώ και την Ευγενία -βαρετά ως συνήθως: Αυτές οι δύο φροντίζουν να κάθονται απέναντί μου, ρίχνουν την πλάτη πίσω και συνομιλούν χαμηλόφωνα, σα να το κάνουν επίτηδες. Εγώ αναγκάζομαι να γέρνω ολόκληρη πάνω στο τραπέζι για να μπορώ ν' ακούω τι λένε, μα συχνά δεν τα καταφέρνω. Ιδίως την Ευγενία δεν την καταλαβαίνω σχεδόν καθόλου, εφόσον είναι θεόψευδη. Τέλος πάντων, το μόνο που κάνω είναι να σιγοντάρω τις κουβέντες τους με καμιά μικρή φράση.

Αργά τη νύχτα, καθώς περπατούσαμε οι δυο μας προς τη στάση των λεωφορείων, η Φιλιώ μου ανακοίνωσε ότι σκοπεύει να πάει να μείνει μόνιμα στην πατρίδα της την Κρήτη και να δουλέψει εκεί. Απόρησα, γιατί έχει καλή δουλειά ως αστυνομικός, εδώ στην Αθήνα.
"Για πότε το υπολογίζεις αυτό;" τη ρώτησα ψύχραιμα. "Σύντομα", μου απάντησε ψυχρά.
Δεν μ' έπεισε. Το εννοούσε αυτό ή μήπως βολιδοσκοπούσε τις αντιδράσεις μου;

Και κάτι άλλο, που με προβλημάτισε πρόσφατα: Στη σελίδα facebook του Νάσου εμφανίστηκε η φωτογραφία μιας χοντρής γυναίκας 35 χρονών, η οποία ζητά γνωριμίες με άντρες. Το πρόσωπο, τα ίσια βαμμένα ξανθά μαλλιά, το πάχος, η ηλικία, όλα παραπέμπουν ευθέως στη Φιλιώ Μπόγρη! Μόνο που η εικονιζόμενη είναι γυμνόστηθη και με ηδυπαθές βλέμμα! Να είναι όντως η Φιλιώ, άραγε;

® ***Χρονικό Ψυχικού Πολέμου (Ιούνιος 2009):*** Απογοητευμένη από την αυξανόμενη συχνότητα των οραμάτων φωτιάς (3-5 φορές κάθε νύχτα), αποφασίζω να δοκιμάσω μια καινούργια ψυχική άμυνα που βρήκα στο Internet: Στερεώνω στο μέτωπό μου τριπλό στρώμα από σελοφάν. Για δυο μέρες τα ***οράματα φωτιάς*** δεν εμφανίζονται στη μαύρη οθόνη των κλειστών ματιών μου, ύστερα όμως επανέρχονται σταδιακά: μια φορά κάθε νύχτα στην αρχή, δύο μετά, 4-5 αργότερα!

Παράλληλα, έχω αρχίσει να παρατηρώ τρομακτικά πύρινα ***σημεία***, ιδίως μέσα από την τηλεόραση: Στις 12 του μήνα παρακολουθούσα την ταινία κινουμένων σχεδίων "Οι Απίθανοι"· κάποια στιγμή, για να αποφύγω ορισμένες πολύ παραστατικές σκηνές πυρκαγιάς, άλλαξα κανάλι. Ωστόσο, έπεσα αμέσως σε γκρο πλαν φωτιάς! Δοκίμασα άλλο κανάλι, ξανά τα ίδια! Λοιπόν, είναι απίστευτο πόσο συχνά εμφανίζονται σκηνές φωτιάς μέσα σε ταινίες ιδίως αμερικάνικες, λες και ο πραγματικός πρωταγωνιστής να είναι η φωτιά αντί οι ηθοποιοί! Φλόγες ξεπετάγονται σε διάφορες σκηνές κάθε λίγο και λιγάκι με διάφορες "δικαιολογίες": ρομαντικά τζάκια,

άναμα φωτιάς στην εξοχή τη νύχτα, εκρήξεις, πυρκαγιές κλπ. *Τυχαίο; Μάλλον όχι...*

Η έρευνα στο Internet μου δίνει τα εξής ενδιαφέροντα στοιχεία: α) Οι ψυχικές ασθένειες οφείλονται συνήθως σε μαύρη μαγεία ή δράση κακοποιών πνευμάτων. Τα ψυχοφάρμακα όχι μόνο δε βοηθούν αλλά χειροτερεύουν την κατάσταση, εφόσον ανοίγουν την πόρτα σε αρνητικές οντότητες. β) Τη νύχτα το άτομο είναι πιο εκτεθειμένο στις υποβολές, εφόσον το συνειδητό βρίσκεται σε ύπνο. γ) Αλήθεια, πώς τις ταιριάζουν μέσα τους όλες αυτές τις ασυναρτησίες που ισχυρίζονται τόσο οι ιερείς όσο και οι μάγοι, ότι δηλαδή ο Θεός, ο Διάβολος, οι άγγελοι, οι δαίμονες, η μαγεία, η προσευχή, συνυπάρχουν και αλληλεπιδρούν; δ) Οι επαγγελματίες μάγοι είναι τσαρλατάνοι, που στόχος τους είναι να σου αδειάσουν το πορτοφόλι. Πολλοί απ' αυτούς, μάλιστα, είναι λύκοι με προβιά αρνιού: Υπόσχονται να σε προστατεύσουν μα τελικά σου εξαπολύουν μαύρη μαγεία για να σε κάνουν θύμα τους και να σου τα τρώνε χοντρά εφ' όρου ζωής. ε) Αν, πάλι, δοκιμάσεις με κάποια "προστασία" να στείλεις τα μάγια πίσω, τότε θα μπεις μέσα σ' έναν πνευματικό πόλεμο που δεν θέλεις".

Στις 12, 13 και 14 Ιουνίου επιχειρώ ένα λύσιμο μαύρης μαγείας που βρήκα στο Διαδίκτυο: Περιλαμβάνει ένα λευκό αυγό και εννιά σταγόνες ξίδι, που τα βάζω μέσα σ' ένα ποτήρι νερό και απαγγέλλω μια ειδική επίκληση στον Αρχάγγελο Μιχαήλ, επτά φορές επί τρεις μέρες. Μετά την τρίτη μέρα, τα ***οράματα φωτιάς*** εξαφανίστηκαν για δυο μέρες, ύστερα όμως άρχισαν να επανέρχονται σταδιακά, ώσπου έφθασαν ξανά στην αρχική συχνότητα των τριών επεισοδίων κάθε νύχτα...

Επανέλαβα το λύσιμο την επόμενη εβδομάδα (19-21 Ιουν). Το φαινόμενο εξαλείφθηκε πάλι για τρεις μέρες, ωστόσο εκείνες τις μέρες επανήλθε το μήνυμα "κόλαση" στα όνειρά μου, το οποίο είχε να εμφανιστεί σχεδόν ένα μήνα! Κατόπιν, τα οράματα φωτιάς και οι φλόγες μέσα σε όνειρα άρχισαν να επανέρχονται σταδιακά, ενώ το μήνυμα εξαφανίστηκε.

Στις 28 Ιουνίου καταργώ το αλάτι κάτω από τις 4 γωνίες του κρεβατιού μου, εφόσον βλέπω ότι δεν φέρνει αποτέλεσμα.

Την ίδια μέρα ανακαλύπτω ένα παλιό φυλακτό της μητέρας μου, από την εποχή που ήταν έφηβη: Είναι κλεισμένο σε άσπρο πανί, μ' ένα κόκκινο σταυρό κεντημένο επάνω και μέσα περιέχει δίχτυ, βαμβάκι και δεν ξέρω τι άλλα υλικά. Το παίρνω και το χώνω μέσα στη μαξιλαροθήκη μου. Έκτοτε έχω ησυχάσει, δηλαδή τις τελευταίες τρεις μέρες.

Γενικά, δεν είχα σπουδαία βελτίωση αυτό το μήνα: Μονάχα 11 νύχτες από τις 30 του Ιουνίου δεν είδα οράματα φωτιάς. Ακόμη, εικόνες φωτιάς ήλθαν στα όνειρά μου γύρω στις 10 φορές. Ωστόσο, οι φλόγες που βλέπω στα οράματα είναι λιγότερο έντονες και πιο μικρές από πριν. Όσο για το *εφιαλτικό μήνυμα*, αυτό έχει σχεδόν εξαφανιστεί: το είδα μόνο τρεις φορές κι αυτό προκλήθηκε μάλλον από το "λύσιμο μαγείας" που έκανα, το οποίο μάλλον δεν θα ξανακάνω...

Εγώ και η Θεία Χάρη: Είναι όντως απίστευτο! Εδώ κι ένα χρόνο προσπαθώ μάταια να λύσω τα μάγια που μου έχει κάνει η Περσεφόνη, έχω ψάξει στο Internet, έχω διαβάσει ένα μεγάλο βιβλίο μαγείας, έχω επισκεφθεί και επαγγελματίες, έχω ξοδέψει 1500 ευρώ συνολικά, και το μόνο που έχω καταφέρει είναι να μπλέξω ακόμα χειρότερα!

Δεν αρνούμαι πως ήταν σοβαρότατο λάθος μου να απευθυνθώ σε μάγο. Τα λάθη πληρώνονται, όπως λένε. Ωστόσο, μόνο εγώ κάνω σοβαρά λάθη; Γιατί πρέπει μονάχα εγώ, ανάμεσα στα εξήμισυ δισεκατομμύρια ανθρώπων που ζουν πάνω στη γη, να έχω ένα τόσο αφύσικο και τρομακτικό πρόβλημα, δηλαδή υπναγωγικά ή υπνοπομπικά οράματα φωτιάς γύρω στις 12-15 φορές το μήνα; (*σημείωση: Υπναγωγικές παραισθήσεις είναι αυτές που έρχονται καθώς αποκοιμιέμαι· υπνοπομπικές είναι αυτές που έρχονται την ώρα που ξυπνάω*).

Άλλωστε, κατέληξα στο μαύρο μάγο μόνον αφού είχα απογοητευτεί από την αυξανόμενη συχνότητα του εφιαλτικού μηνύματος "κόλαση", το οποίο μάλιστα εξακολουθεί να έρχεται στα όνειρά μου. Αλήθεια, αυτό γιατί μου κόλλησε εξαρχής; Επειδή τάχα είχα πάει σε μάγο;

Ώρα να δω κατάματα την αλήθεια: Δεν διαθέτω τη Θεία

Χάρη, γι' αυτό ό,τι κι αν επιχειρήσω αποτυχαίνει, γι' αυτό πηγαίνω πάντα από το κακό στο χειρότερο. Ο λεγόμενος "Θεός αυτού του κόσμου" με μισεί. Πάντα με μισούσε. Γιατί όμως;

Ο Θεός με απεχθάνεται επειδή εγώ δεν είμαι "αμνός", δηλαδή πρόβατο. Δεν είμαι ζώο κοπαδιού όπως η πλειψηφία των ανθρώπων· αντίθετα, έχω αναπτύξει ένα υπερβολικά ελεύθερο και ανεξάρτητο κριτικό πνεύμα, σε σύγκριση με την υπόλοιπη ανθρωπότητα. Δεν του αρέσει του Θεού που εγώ μπορώ να κρίνω πρόσωπα και πράγματα, πόσο μάλλον που έχω καταλάβει ποιός είναι και τι θέλει. Ο Θεός δεν συγχωρεί τη γνώση. Απαιτεί τυφλή πίστη...

Άλλοι άνθρωποι μπορεί να είναι απατεώνες, κλέφτες, δολοφόνοι, μαφιόζοι, ωστόσο απολαμβάνουν όλα τα "αγαθά του Θεού": επαγγελματική επιτυχία, χρήμα, οικογένεια, έρωτα, διασκεδάσεις, νίκες, κι έναν βραδινό ύπνο πιο γαλήνιο και φυσιολογικό από τον δικό μου. Αυτοί οι άνθρωποι μπορεί να είναι εκ φύσεως κακούργοι, ωστόσο δεν σκέφτονται κριτικά όπως εγώ – απλά ακολουθούν το ρεύμα της κοινωνίας χωρίς πολλούς προβληματισμούς.

Ο "Θεός αυτού του κόσμου" πιο εύκολα συγχωρεί τις μαζικές δολοφονίες παρά το κριτικό πνεύμα. "Μην κρίνετε ίνα μην κριθείτε", παραδέχεται ο ίδιος στην Αγία Γραφή του. Δηλαδή: Αν κάποιος είναι πνευματικά καθυστερημένος κατά συρροήν δολοφόνος και σκοτώνει αράδα χωρίς όμως να σκέφτεται και να κρίνει πρόσωπα και πράγματα, τότε ο Θεός θα τον δεχθεί στον Παράδεισο χωρίς να τον περάσει καν από την θεϊκή Κρίση!

Συμπέρασμα: Η Θεία Χάρη είναι πιο σημαντική από τις καλές πράξεις. Άλλωστε, αν έχεις τη Θεία Χάρη, τότε ο Θεός οδηγεί έτσι τα βήματά σου ώστε να πράττεις και να σκέφτεσαι "σωστά", μέσα στα πλαίσια του θελήματός του. Αν, όμως, δεν διαθέτεις εκ φύσεως τη Θεία Χάρη, όσο κι αν προσπαθείς να πλησιάσεις το Θεό, τόσο αυτός θα σε διώχνει και θα οδηγεί πάντα τα βήματά σου με τέτοιο τρόπο ώστε να πράττεις και να σκέφτεσαι "λάθος", πέφτοντας συνεχώς σε "αμαρτίες" και απιστία.

Η δική μου περίπτωση αποτελεί τρανό παράδειγμα: Μόλις Του έδειξα εμπιστοσύνη και απευθύνθηκα στην εκκλησία (Μάρτιος 2006), ο Θεός όχι μόνο δεν με δέχτηκε αλλά τότε ακριβώς μου κατάφερε τα πρώτα σοβαρά πνευματικά πλήγματα: σημεία, το εφιαλτικό μήνυμα και τώρα τα οράματα φωτιάς! Από την άλλη πλευρά, δεν είχα πάντα τόσο κριτικό πνεύμα: Εξαιτίας της αφύσικης κακοτυχίας που μου στέλνει ο ίδιος ο "Θεός" από τότε που γεννήθηκα, γίνομαι όλο και πιο ριζοσπαστικά κριτική, αμφισβητώντας τους πάντες και τα πάντα.

Φυσικά, δεν είμαι το μοναδικό σκεπτόμενο ον στον πλανήτη· υπάρχουν πολλοί άλλοι άνθρωποι που φαίνεται ότι κρίνουν και αμφισβητούν, ωστόσο η μεγάλη τους πλειοψηφία καταλήγουν τελικά να παπαγαλίζουν τα δόγματα κάποιας κοινωνικά αποδεκτής θρησκείας ή αίρεσης. Εγώ, αντίθετα, καταλήγω σε δικά μου επαναστατικά συμπεράσματα και θεωρίες όσον αφορά το Θεό, τον κόσμο, τους ανθρώπους – αλήθειες που δεν έχουν σχέση με καμία γνωστή θρησκεία ή αίρεση...

Παρασκευή, 3 Ιουλίου 2009

Νωρίς το πρωί έρχεται ο ανηψιός Νάσος και απαιτεί να του δώσουμε δανεικά και αγύριστα 5000 ευρώ για ν' αγοράσει καινούργιο αμάξι και θυμώνει που αρνούμαστε. Επιπλέον, τελευταία αργεί συστηματικά να γυρίσει στο σπίτι τις νύχτες, βγαίνει έξω για να παίρνει χασίσι ή κοκαΐνη κι επιστρέφει κατά κανόνα γύρω στις έξι τα ξημερώματα. Διαπιστωμένα πράγματα, έχει δείξει ο ίδιος τα ναρκωτικά στον αδελφό του. Η Αλίκη είναι απελπισμένη και σκέφτεται να φύγει από το σπίτι. Εγώ δεν ανησυχώ: Τα προβλήματα των άλλων πάντα ξεπερνιούνται αργά ή γρήγορα, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο...

Κι ένα ***μυστήριο*** το ίδιο απόγευμα -πρώτη το παρατηρεί η μητέρα μου και απορεί: Ένα κλαδί λεμονιάς, στη διπλανή αυλή, σείεται βίαια πέρα-δώθε, ενώ ο άνεμος δεν φυσάει καθόλου. Το κλαδί είναι σα να κινείται με δική του βούληση! Έχω παρατηρήσει κι άλλες φορές κλαδιά δέντρων που κουνιούνται παρά-

ταιρα, μα όχι τόσο έντονα όσο στη συγκεκριμένη περίπτωση. *Μήπως τα δέντρα δεν κουνιούνται μονάχα από τον αέρα;*

Σάββατο, 18 Ιουλίου 2009

Η Περιπέτεια της Νύχτας: Έχω δύο φυλακτά, ένα μέσα σε κόκκινο κι ένα σε κίτρινο ύφασμα. Είναι διάφανα και τα δύο, κι έχουν μια ύποπτη σκόνη μέσα. Νιώθω ανησυχία και αναρωτιέμαι τι να είναι: Η μαγεία που περιέχεται στα φυλακτά προξενεί πόνους σε μια άγνωστη γυναίκα, η οποία όταν με βλέπει θέλει να με κάψει με φωτιά που βγαίνει από το χέρι της. Αποφεύγω την επικίνδυνη επαφή και της εξηγώ ότι δεν ξέρω πώς ακριβώς κατασκευάστηκαν τα φυλακτά, άρα δεν φταίω εγώ. Κοντά μας βρίσκεται ένα ξύλινο άγαλμα...

Τώρα βρισκόμαστε οι δυο μας μέσα σ' ένα πούλμαν γεμάτο νέγρους. Θέλω να κατέβω μα η σκάλα του οχήματος είναι πολύ ψηλή, απότομη και βρώμικη. Κλείνουν οι πόρτες, το πούλμαν ξεκινά, αναρωτιέμαι για πού: "Στον παράδεισο; Στην κόλαση;" ο νέγρος οδηγός εκφράζει φωναχτά την σκέψη μου. Τελικά αποφασίζω και βγαίνω από το όχημα πετώντας συνειδητά μέσα από ένα παράθυρο, έξω στον γαλανό ουρανό, πάνω από τη γαλάζια θάλασσα ενός νησιώτικου τοπίου.

Αμέσως μετά ξυπνώ, νιώθοντας ανακούφιση αλλά και την επιθυμία να πάω να εξομολογηθώ στην εκκλησία σχετικά με τις επισκέψεις μου σε μάγους. Ωστόσο, ορισμένες υποψίες *(μάλλον δικαιολογημένες, βλ. Αυγ. 2006)* με αποτρέπουν σχεδόν αμέσως: *Κι αν με την εξομολόγηση και τη Θεία Κοινωνία το νέο μου πρόβλημα χειροτερέψει ακόμη περισσότερο;* ۩

® ***Χρονικό Ψυχικού Πολέμου:*** Συνεχίζω να έχω το φυλακτό της μητέρας μου μέσα στη μαξιλαροθήκη μου και η κατάσταση φαίνεται να βελτιώνεται, εφόσον οι "καθαρές" νύχτες, χωρίς οράματα ή όνειρα φωτιάς, έχουν αυξηθεί. Οι υπναγωγικές εικόνες φωτιάς έρχονται κυρίως όταν το μυαλό μου αρχίζει να "τρέχει", σαν από μόνο του, σε σκέψεις ή ασπρόμαυρα γοργά οράματα που δεν ελέγχω. Μόλις εμφανίζονται οι φλόγες, το "τρέξιμο" του νου σταματάει αμέσως -λες κι έψαχνε γι' αυτό!

Σημειωτέον ότι το φαινόμενο του “τρεξίματος” δεν μου συνέβαινε πριν, παρά μόνο πολύ σπάνια. Είναι κανένας μήνας που το παρατηρώ, δηλαδή από τότε που άρχισε η βελτίωση.

Στα μέσα του μήνα μου συμβαίνει κάτι πρωτοφανές: Αισθάνομαι έντονη σεξουαλική διέγερση κι έχω συνεχείς ερωτικές φαντασιώσεις, τις οποίες απολαμβάνω για πολλή ώρα, ενώ απορώ με τον εαυτό μου -εγώ ποτέ δεν ήμουν “θερμή”. Τις ίδιες μέρες (15, 16 και 17 Ιουλίου) τα οράματα φωτιάς επανέρχονται εντονότερα, όπως και σκηνές πυρκαγιάς μέσα σε όνειρα που θύμιζαν όντως την κόλαση! Διερωτώμαι: *Αν οι ερωτικές φαντασιώσεις επηρεάζουν έτσι τον ψυχισμό ώστε να διευκολύνουν τη δράση άορατων κακόβουλων παραγόντων, φαντάσου τι κάνει το σεξ!* Έτσι, από τις 17 του μήνα διακόπτω κάθε ερωτική φαντασίωση.

Από την επόμενη μέρα δοκιμάζω κάτι άλλο: Τοποθετώ τέσσερις πέτρες μαύρου τουρμαλίνη στο κεφαλάρι του κρεβατιού μου. Τα οράματα φωτιάς μειώνονται αισθητά και τα ανάλογα όνειρα εξαφανίζονται...

Είμαι, λοιπόν, υποχρεωμένη να ελέγχω πολύ καλά τις σκέψεις και τα συναισθήματά μου, εφόσον πάσης φύσεως εντάσεις καθιστούν τον ψυχισμό μου ευάλωτο και επιδεινώνουν τα νυχτερινά μου προβλήματα. Οι άλλοι άνθρωποι μπορεί να σκέπτονται και να νιώθουν πολύ πιο αρνητικά από μένα, μπορεί να μην ελέγχουν στο παραμικρό το νου και τα συναισθήματά τους, μπορεί και να συμμετέχουν σε μύρια σεξουαλικά αίσχη, ωστόσο δεν έχουν ούτε κατά διάνοια τις συνέπειες που έχω εγώ στην παραμικρή αβλεψία μου. Εκείνοι δεν χρειάζεται να εξασκούν κανέναν αυτοέλεγχο. Εγώ, όμως, πρέπει. Εκείνοι διαθέτουν τη “Θεία Χάρη”. Εγώ όχι.

Συνολικά, λοιπόν, τον Ιούλιο είχα τα εξής επεισόδια:

Οράματα φωτιάς:	12 (μόνο!)
Φλόγες σε όνειρα:	7
Εφιαλτικό μήνυμα “κόλαση”:	4

Περισυλλογή

Διακοπές στην Κοντογεννάδα Κεφαλληνίας
(24 Ιουλίου - 31 Αυγούστου)

Παρασκευή, 24 Ιουλίου 2009

Η μετακόμιση των γονέων μου στο δικό μου σπίτι, στο ισόγειο, έχει σχεδόν ολοκληρωθεί. Είναι τώρα μεσημέρι και περνώ το τελευταίο δίωρο ελευθερίας ξαπλωμένη στο κρεβάτι, πριν αναχωρήσουμε για διακοπές στην Κεφαλλονιά. Από το Σεπτέμβρη, που θα επιστρέψουμε, οι γονείς μου θα μένουν μαζί μου δεδομένου ότι έχουν παραχωρήσει το δικό τους διαμέρισμα στον εγγονό τους το Γιάννη.

Αναχωρούμε κατά τις δύο για το νησί, μαζί με τον ξάδελφο Δαμιανό ο οποίος θα μας πάει μέχρι το εξοχικό μας με το αμάξι του. Έτσι, γλυτώνουμε μπόλικη ταλαιπωρία. Κατά βάθος, όμως, δεν έχω καμία όρεξη να πάω, εφόσον στην Κοντογεννάδα δεν υπάρχει ούτε παρέα της προκοπής, ούτε θάλασσα κοντά. Ωστόσο, δεν έχω άλλη επιλογή: Από σήμερα ο Γιάννης ξεκινά ξυλοχαλασιές στο διαμέρισμά του, ακριβώς πάνω από το σπίτι μου, οπότε αν έμενα θα έπρεπε να υπομείνω το τρικούβερτο νταβαντούρι ασταμάτητα επί ένα μήνα πάνω από το κεφάλι μου, συν τις μουσικές του Θανάση στο διαπασών τέσσερις ώρες κάθε απόγευμα.

Αποφεύγω να σκέφτομαι πόσο μπορεί να με αναστατώσει αυτό το ταξίδι: Δεν είμαι εγώ τώρα για τέτοιες μετακινήσεις, εφόσον αγωνίζομαι να βρω μια ρέγουλα για ν' αντιμετωπίσω τα αφύσικα ψυχικά μου προβλήματα. Τέλος πάντων, μαζί μου έχω πάρει όλο το οπλοστάσιό μου: Κέρινες ωτοασπίδες, φυλακτό, πέτρες μαύρου τουρμαλίνη, γουόκμαν και κασέτες, βιβλία και περιοδικά, τράπουλες Existence...

Δευτέρα, 3 Αυγούστου 2009

Η Περιπέτεια του Μεσημεριού: Μια τυχοδιώκτισσα ντροπαλή ταξιδεύει προς τους πάγους του νοτίου πόλου. Ένας

νεαρός την (με) καλεί να παίξουμε μπάλα φουσκωτή. Μου την πετά, μου ξεφεύγει αλλά τη φέρνω πίσω με τηλεκίνηση. Επαναλαμβάνω όταν χρειάζεται.

Ένα φορτηγό έρχεται καταπάνω μου, φρενάρει μα δεν σταματά, καθώς γλιστράει στο δρόμο. Καταφέρνω να το συγκρατήσω με τη δύναμη της σκέψης. Πέφτω καταγής, σηκώνομαι, ξαναπέφτω. Ο νεαρός βρίσκεται πάνω μου, προσπαθώντας να με προστατέψει. "Αυτό είναι πολύ ωραίο", του λέω.

Τώρα βρίσκομαι σε ***αστρική προβολή***, βγαίνοντας από το ονειρικό μου σώμα. Είμαι μια άλλη, καστανομάλλα με κοτσίδες και γυαλιά. Παρατηρώ τον νεαρό καθώς που σκυμένος πάνω μου, χωρίς να υποψιάζεται τι μπορώ να κάνω. Ροδαλές γλώσσες απαλής αύρας υψώνονται από το ονειρικό μου σώμα, καθώς εγώ αποχωρίζομαι οριστικά από την "ηρωΐδα". Τότε ξυπνώ...

Τετάρτη, 12 Αυγούστου 2009

Σήμερα το πρωί, για να περάσει και η ώρα, η μητέρα μου θυμήθηκε μια παλιά μέθοδο χαρτομαντείας που είχε διδαχθεί πριν από σαράντα χρόνια από μια παλιά γειτόνισσα, τη μικρασιάτισσα κυρία Χρυσώ.

Δεν έχω ξανακούσει πουθενά για τη συγκεκριμένη μέθοδο χαρτομαντείας, ωστόσο μου φαίνεται ενδιαφέρουσα και θεωρώ σκόπιμο να την καταγράψω:

Παραδοσιακή Χαρτομαντεία: Γίνεται με την συνηθισμένη τράπουλα των 52 χαρτιών. Σε γενικές γραμμές, τα ♦ συμβολίζουν ξανθά πρόσωπα· τα ♣ μελαχροινά πρόσωπα· τα ♥ αντιστοιχούν σε καστανά πρόσωπα· τα ♠ συμβολίζουν κακοτυχία ή σκληρούς ανθρώπους. Η βασική ερμηνεία των χαρτιών έχει ως εξής:

A♦ = γράμμα, είδηση

A♣ = επαγγελματική επιτυχία

A♥ = στεφάνι, έρωτας

A♠ = αποτυχία, στενοχώρια

2♦ = το κρεβάτι ξανθού προσώπου

2♣ = το κρεβάτι μελαχροινού ατόμου
2♥ = το κρεβάτι καστανού προσώπου
2♠ = αρρώστια ή χωρισμός
3♦ = ο δρόμος ξανθού προσώπου
3♣ = ο δρόμος μελαχροινού ατόμου
3♥ = ο δρόμος καστανού προσώπου
3♠ = νυχτερινός ή δυσάρεστος δρόμος
4♦ = το σπίτι ξανθού προσώπου
4♣ = το σπίτι μελαχροινού ατόμου
4♥ = το σπίτι καστανού προσώπου
4♠ = νοσοκομείο ή δικαστήριο
5♦ = το τραπέζι ξανθού προσώπου
5♣ = το τραπέζι μελαχροινού ατόμου
5♥ = το τραπέζι καστανού προσώπου
5♠ = άσπονδοι φίλοι
6♦ = το ξεσήκωμα ξανθού προσώπου
6♣ = το ξεσήκωμα μελαχροινού ατόμου
6♥ = το ξεσήκωμα καστανού προσώπου
6♠ = σύγχυση, θυμός, μπελάδες
7♦ = το φτασμένο ξανθού προσώπου
7♣ = το φτασμένο μελαχροινού ατόμου
7♥ = το φτασμένο καστανού προσώπου
7♠ = εμπόδιο
8♦ = τα λόγια ξανθού προσώπου
8♣ = τα λόγια μελαχροινού ατόμου
8♥ = τα λόγια καστανού προσώπου
8♠ = καυγάδες, γλωσσοφαγιά
9♦ = επιτυχία για κάθε ενδιαφερόμενο

9♣ = οικονομική άνοδος, επαγγελματική επιτυχία
9♥ = ερωτική επιτυχία
9♠ = ασθένεια ή οικονομικά προβλήματα
10♦ = ευχάριστο ταξίδι
10♣ = οικονομική άνοδος
10♥ = αρραβώνας, γάμος, μωρό
10♠ = δάκρυα, στεναχώριες
J♦ = νεαρός ξανθός άνδρας
J♣ = νεαρός μελαχροινός άνδρας
J♥ = νεαρός, καστανός άνδρας
J♠ = άνδρας νεαρής ηλικίας, στόφα κακοποιού
Q♦ = ξανθιά γυναίκα
Q♣ = μελαχροινή γυναίκα
Q♥ = καστανόξανθη γυναίκα
Q♠ = κακή γυναίκα
R♦ = άνδρας ξανθός
R♣ = άνδρας μελαχροινός
R♥ = άνδρας καστανός
R♠ = επικίνδυνος άνδρας, ίσως κακοποιός

Προετοιμασία:

Κατ' αρχήν, επιλέγουμε το χρώμα του ενδιαφερόμενου ατόμου (πχ ♣), καθώς και το χρώμα του αγαπημένου του προσώπου (πχ ♥). Ο ενδιαφερόμενος ανακατεύει τα χαρτιά και τοποθετεί το πάκο στο τραπέζι με την όψη προς τα κάτω. Κόβει στα τρία και ξαναμαζεύει την τράπουλα στα χέρια του, πάντα με την όψη προς τα κάτω, και την παραδίδει στον χαρτομάντη.

Ρίξιμο 1ο (γενικό)

Ο χαρτομάντης στρώνει 4 σειρές από 9 χαρτιά, παίρνοντας πάντα από πάνω, με την όψη των χαρτιών

γυρισμένη προς τα πάνω. Όταν τελειώνει το στρώσιμο, απομένουν 16 χαρτιά στο χέρι του.

Από τα στρωμένα χαρτιά, ο ενδιαφερόμενος επιλέγει ένα που τον ενδιαφέρει (πχ J♣ ο ίδιος), παίρνει δυο χαρτιά με τη σειρά από το χέρι του και τα τοποθετεί επάνω στο J♣, με την όψη προς τα κάτω. Επίσης, αφήνει από δύο χαρτιά πάνω στα αντιδιαμετρικά χαρτιά.

Επαναλαμβάνει την ίδια διαδικασία άλλες τρεις φορές, επιλέγοντας άλλα τρία χαρτιά (πχ 4♣, το σπίτι του· Q♥, η αγαπημένη· 2♥, το κρεβάτι της αγαπημένης) και τα αντιδια-μετρικά τους.

Ο χαρτομάντης αποκαλύπτει τα χαρτιά με τη σειρά σε κάθε μία θέση που έχει επιλεγεί και ερμηνεύει σύμφωνα με τη σημασία των χαρτιών και τη διαίσθησή του. Στο τέλος, φέρνει το 36ο χαρτί πάνω στο 1ο, το 35ο πάνω στο 2ο, το 34ο πάνω στο 3ο κ.ο.κ, και ερμηνεύει.

Ρίξιμο 2ο (πιο συγκεκριμένο)

Αφού ο ενδιαφερόμενος ανακατέψει και κόψει ως άνω, ο χαρτομάντης αρχίζει να παίρνει συνεχώς χαρτιά από πάνω, μέχρι να βρει χαρτί του χρώματος του ενδιαφερόμενου (πχ 3♣). Το αφήνει κάτω ανοιχτό, τραβά χαρτί από κάτω, το αφήνει και αυτό ανοιχτό δίπλα στο 3♣ και προχωρά σε ερμηνεία.

Ύστερα συνεχίζει να τραβά χαρτιά από πάνω, μέχρι να ξαναβρεί χαρτί του χρώματος του ενδιαφερόμενου (πχ 7♣), το αφήνει κάτω από το 3♣, τραβά από κάτω, αφήνει το νέο χαρτί δίπλα στο 7♣, κ.ο.κ.

Ρίξιμο 3ο (ειδικό):

Αφού ο ενδιαφερόμενος αφαιρέσει από την τράπουλα το χαρτί που τον αντιπροσωπεύει (πχ το J♣), κρατά τα χαρτιά με την όψη προς τα κάτω και τα ανακατεύει ενώ σκέφτεται το θέμα που τον απασχολεί. Στη συνέχεια, κόβει στα τρία και μετά επιλέγει στην τύχη οκτώ χαρτιά, που τα τοποθετεί με την όψη προς τα πάνω, με την εξής σειρά:

6	2	8
4	1	5
9	3	7

Στη θέση 1 τοποθετείται ο ενδιαφερόμενος (πχ το J♣).
Οι θέσεις 9, 3, 7 περιγράφουν το παρελθόν, το παρασκήνιο της υπόθεσης.
Οι θέσεις 4 και 5 περιγράφουν το παρόν, τι κυκλώνει τον ενδιαφερόμενο.
Οι θέσεις 6, 2, 8 περιγράφουν το μέλλον.

Δευτέρα, 17 Αυγ. 2009

Τρίτη και τελευταία μέρα φιλοξενούμενη στο σπίτι της ξαδέλφης Αννίτας: Τα πρωινά πηγαίναμε για μπάνιο σε κοντινές παραλίες, τα απογεύματα καθόμασταν στο μεγάλο μπαλκόνι της που έχει θέα στη θάλασσα ή πήγαινα βόλτες με τα πόδια ως τα Λέπεδα.

Κι ένα μικρό σχόλιο για το σκυλάκι της Αννίτας (μικρό, λευκό, μαλλιαρό, χαριτωμένο): Την πρώτη μέρα έγλυφε απαλά τα δάχτυλα των ποδιών μου. Από την επομένη, προς έκπληξή μου, άρχισε

να μου τα δαγκώνει! Έκτοτε, κι εφόσον δεν ήταν παρών κανείς άλλος, με ακολουθούσε παντού στο μπαλκόνι απειλητικά, δείχνοντας τα δόντια του, με βλέμμα κακιασμένο και ειρωνικό. Αναγκαζόμουν να κρατώ απόσταση με μια καρέκλα! Αυτά για "τον πιο πιστό φίλο του ανθρώπου". Και μη μου πείτε "Ζώο είναι, δεν ξέρει τι κάνει..."

Απόψε, το τελευταίο μου βράδι εδώ, πήγαμε βόλτα με το αμάξι, ακούγοντας στο κασετόφωνο διάφορα ξένα μοντέρνα τραγούδια. Καλά τα πέρασα...

Κυριακή, 23 Αυγούστου 2009

Πρωινή βόλτα μέχρι το Σχινιά. Αρχικά δεν σκόπευα να το κάνω, μα τελικά πέρασα από την παλιά εκκλησία πέρα από τα Καλάτα κι έμεινα κανένα τέταρτο κοντά στον τάφο του Αλέξανδρου, όπου ξεδιάλυνα τα αισθήματά μου: Λοιπόν, δεν ήταν κανένας "θείος έρωτας" η ***Επαφή*** που ένιωθα γι' αυτόν άλλοτε, πριν από 4-5 χρόνια. Ζήλια ένιωθα γι' αυτόν, που κατάφερε να δραπετεύσει από το *Βασίλειο του Πόνου* έγκαιρα, πριν το σώμα του αρχίσει να καταρρέει από την ηλικία, πριν τα όμορφα όνειρά του συντριβούν ή διαστραφούν στο πέρασμα του χρόνου, πριν δει και γνωρίσει πολλά, πριν αρχίσει να δηλητηριάζεται η ψυχή του από τις εμπειρίες της ζωής.

Σιωπηλά μακάρισα εκείνον που έμεινε για πάντα στη χρυσή εποχή της δεκαετίας του '80, πριν ο κόσμος αρχίσει να φαντάζει όλο και πιο εικονικός, τηλεκατευθυνόμενος, ψεύτικος. Μεγάλη τύχη να φεύγεις έγκαιρα, πριν αρχίσει η παρακμή και η διάλυση σε κάθε επίπεδο...

Σάββατο, 29 Αυγούστου 2009

Απογευματινή βόλτα μέχρι τα Βιλατώρια και παράξενες σκέψεις: Ο πατέρας μου, ο Κοσμάς, ο Νίκος και άλλοι 80ρηδες που έχω γνωρίσει στο χωριό, συχνά περιγράφουν πόσο δύσκολη ήταν η ζωή στα νιάτα τους, στη δεκαετία του '40, όταν πχ ο μπαμπάς -παιδί ακόμη- γύριζε όλα τα χωριά της Ανωγής μόνος του, φορτωμένος μ' ένα σωρό τρόφιμα για πούλημα, περπατώντας ξυπόλητος πάνω από 20 χλμ την ημέρα! Ή πώς τα

γυμνασιόπαιδα όλων των γύρω χωριών πήγαιναν κάθε μέρα με τα πόδια στο σχολείο στο Ληξούρι, 8 χλμ χωματόδρομο να πας κι άλλα τόσα να γυρίσεις, ξυπόλητα και νηστικά! Κι όμως, όλες αυτές τις απίστευτες για τα σημερινά δεδομένα κακουχίες τις διηγούνται με ολοφάνερη νοσταλγία...

Μεταλλάξεις του Πλέγματος: Θα μπορούσα να πω ότι οι λεγόμενοι *φυσικοί νόμοι* αλλάζουν σιγά-σιγά, με τρόπο αθέατο, μέρα με τη μέρα: Όσο περνά ο χρόνος, τόσο η “φωτιά του Θεού” καίει περισσότερο, άρα η βιωματική πραγματικότητα πονάει περισσότερο. Τότε, πριν από 60 χρόνια και βάλε, τα πράγματα δεν πονούσαν τόσο πολύ, όσο σήμερα: Το ίδιο ενόχλημα τότε προκαλούσε λιγότερο ψυχικό ή σωματικό πόνο, κούραση, φθορά, απ' ότι σήμερα. Ίσως γι' αυτό το λόγο οι παλιοί άνθρωποι, νηστικοί και αγύμναστοι, άντεχαν σχεδόν ευχάριστα κακουχίες που σήμερα φαντάζουν απάνθρωπες.

Στη σημερινή εποχή της ευμάρειας και της τεχνολογίας, το παραμικρό μας πονάει ανυπόφορα, δεν αντέχουμε το παραμικρό ενόχλημα, βουλιάζουμε στα ψυχολογικά προβλήματα για το τίποτα, κουραζόμαστε πανεύκολα και ασφυκτιούμε, καθώς η πραγματικότητα μας “καίει” κάθε μέρα όλο και πιο έντονα, όλο και πιο βαθιά...

Δευτέρα, 31 Αυγούστου 2009

Ο μήνας πέρασε νωχελικά, με μπάνια στο Ληξούρι (κοντά στο Summery Hotel και στον Άγιο Σπυρίδωνα), παρεούλα με γείτονες και συγγενείς που παρήλαυναν καθημερινά από το σπίτι μας ή πηγαίναμε εμείς στο δικό τους, εξορμήσεις στην ψησταριά του Νιφόρου και τριμήμερη φιλοξενία από την ξαδέλφη μου Αννίτα στο Ληξούρι.

Σήμερα επιστρέφουμε στην Αθήνα. Ακολουθεί η οριστική μετακόμιση των γονέων μου στο δικό μου σπίτι, τακτοποίηση των πραγμάτων, συγύρισμα, κούραση. Η πραγματικότητα ήδη με κυκλώνει και δεν θέλω ούτε να σκέφτομαι το μέλλον...

® ***Χρονικό Ψυχικού Πολέμου (Αύγουστος 2009):*** Σε γενικές γραμμές, η κατάσταση συνεχίστηκε στα ίδια πλαίσια όπως

τον Ιούλιο: Τα ***οράματα φωτιάς*** έχουν μειωθεί αρκετά (11 φορές το μήνα), ωστόσο οι φλόγες μέσα σε όνειρα εμφανίζονται πλέον αρκετά συχνά (9 φορές το μήνα). Το ***εφιαλτικό μήνυμα*** ήλθε 5 φορές στα όνειρά μου, ενώ το αντίθετό του ("παράδεισος") ακούστηκε 3 φορές. Αρχίζει να μη με απασχολεί πλέον.

Ως τις 25 Αυγούστου δεν είχα παρατηρήσει κανένα αξιόλογο ***"σημείον"***. Ωστόσο, κατά την τελευταία εβδομάδα παραμονής μου στην Κοντογεννάδα, η λέξη “κόλαση” έρχεται στα στόματα των συνομιλητών μου με ασυνήθιστη συχνότητα, δηλαδή περίπου δύο φορές την ημέρα! Ιδίως η κυρά Σούλα (η πιο κοντινή μας γειτόνισσα, τη βλέπουμε πρωί και απόγευμα) πετάει συνεχώς τη φράση “γαμώ την κόλαση” -*αν είναι δυνατόν! Πώς της ήρθε;*

* * * *

Τρίτη, 22 Σεπτεμβρίου 2009

☺ Χθές φθάσαμε στην Τήνο μαζί με το Γιάννη, τη Μαρίνα και το μωρό. Κάναμε μπάνιο στην μεγάλη πλαζ έξω από την πόλη: ερημιά, ησυχία, καθαρά νερά, γκρίνια του Γιάννη επειδή τότε ακριβώς χάλασε το ψαροτούφεκο του και δεν μπορούσε να ψαρέψει. Το βράδι πήγαμε βόλτα στο λιμάνι, φάγαμε λουκουμάδες και banana split.

Σήμερα το πρωί ήλθαν οι συγγενείς (η αδελφή μου, ο Νάσος, ο Λάμπης και η οικογένεια της Μαρίνας) για τη βάφτιση του μπόμπιρα στην ξακουστή εκκλησία της Παναγίας. Νονά εγώ, τον ονόμασα Χαράλαμπο αλλά θα τον φωνάζουμε Χάρη. Ο μικρός χάλασε τον κόσμο στο κλάμα, ιδίως μόλις ο παπάς τον βούτηξε στην κολυμπήθρα.

Ακολούθησε γεύμα στην τοπική ταβέρνα “Το Μικρό Καράβι”. Ήσυχο περιβάλλον, παραδοσικαή διακόσμηση, ευχάριστη μουσική. Όλα φαίνονταν τέλεια, ώσπου ο Λάκης, ο μικρότερος αδελφός της Μαρίνας, κάποια στιγμή τό 'σκασε ξαφνικά από το τραπέζι. Υποθέσαμε πως ήταν αδιάθετος μα γρήγορα αποδείχθηκε ότι βρισκόταν υπό την επίρρεια ναρκωτικών και δεν αναγνώριζε πια ούτε τις αδελφές του! Ο

αδελφός του, ο πατέρας του και ο Γιάννης άφησαν το τραπέζι κι άρχισαν να τον κυνηγούν στα χωράφια, έπεσαν και μερικά κλωτσομπουνίδια. Εντέλει, ο τύπος μαζεύτηκε λίγο πριν την ώρα της αναχώρησης και ήλθε μαζί μας στο καράβι χωρίς άλλα επεισόδια.

Όλοι ανησυχούν για το μέλλον του Λάκη. Εγώ όχι. Ξέρω ότι τα δικά τους προβλήματα πάντα λύνονται, αργά ή γρήγορα, με τον ένα τρόπο ή τον άλλο. Τα δικά μου δεν λύνονται ποτέ...

Πέρα από αυτά: Δύο βαφτίσεις έχω κάνει, μία το 1974 που βάφτισα τον ξάδελφο Βιτσέντζο, και μία σήμερα, που βάφτισα το γιο του ανηψιού μου. Δεν μπορώ να μην παρατηρήσω τις εξής ομοιότητες:
α) Και οι δύο βαφτίσεις έγιναν εκτός Αθηνών, σε νησί.
β) Και τα δύο παιδιά είναι γιοί συγγενών.
γ) Εγώ δεν ήθελα εξαρχής να εκτελέσω το μυστήριο αλλά με ανάγκασαν οι οικογενειακές πιέσεις.
δ) Από καμία βάφτιση δεν υπάρχουν φωτογραφίες: Στην πρώτη δεν υπήρχε καν φωτογράφος, στη δεύτερη ο Χαράλαμπος έφερε την ψηφιακή φωτογραφική μηχανή του, η οποία όμως έπαθε βλάβη εκείνη την ώρα ακριβώς και οι φωτογραφίες χάλασαν...

Κυριακή, 27 Σεπτεμβρίου 2009

Το πρωί πήγαμε στην εκκλησία του Αγίου Τρύφωνα μαζί με τη Μαρίνα για να κοινωνήσουμε τον Χάρη ο οποίος, από την ημέρα της βάφτισης, με αποφεύγει και μου κρατάει μούτρα. Εκεί συναντήσαμε την Τατιάνα, η οποία είχε έλθει για να κοινωνήσει την κόρη της την Λευκή, που βαφτίστηκε την περασμένη Κυριακή. Καθώς η νονά του κοριτσιού απουσίαζε, ανέλαβα εγώ να κρατώ αναμένες και τις δυο λαμπάδες, του Χάρη και της Λευκής.

Φαντάζομαι ότι αυτό δεν έχει ξαναγίνει, δηλαδή μια νονά να κρατάει δυο διαφορετικές λαμπάδες για την πρώτη αγία κοινωνία δυο διαφορετικών παιδιών! Ο κόσμος με κοίταζε παραξενεμένος. Μια γυναίκα μου τύλιξε ένα χαρτομάντηλο σε κάθε χέρι επειδή το κερί έλυωνε κι έτρεχε πάνω στο δέρμα μου. Ο πατήρ Δωρόθεος απόρησε με την κατάσταση και είπε στην

Τατιάνα ότι κανονικά έπρεπε να είναι παρούσα η νονά της μικρής...

® ***Χρονικό Ψυχικού Πολέμου (Σεπτέμβριος 2009):*** Στο πρώτο πρώτο μισό του μήνα δεν μένω τόσο ευχαριστημένη: Μόλις αρχίζω να ελπίζω ότι το πρόβλημα υποχωρεί, τα ***οράματα φωτιάς*** επανέρχονται δριμύτερα. Έτσι, αντικαθιστώ τους τουρμαλίνες με μαγνήτες (ιδέα δική μου). Γρήγορα, όμως, διαπιστώνω ότι αυτοί επιδεινώνουν σοβαρά την κατάσταση, οπότε επαναφέρω τους τουρμαλίνες.

Την Κυριακή, 13 Σεπτεμβρίου, αποκοιμήθηκα μ' ένα γαλάζιο "ματάκι" πάνω στο μέτωπό μου. Όταν ξύπνησα στη μέση της νύχτας, δεν το έβρισκα πουθενά. Εντέλει, το ανακάλυψα πάνω από τον αριστερό γλουτό μου! Πώς γλύστρησε εκεί μέσα, περνώντας μέσα από το μακρύ νυχτικό και το λάστιχο της κιλότας;

Στις 15 του μήνα είχα ένα απρόσμενο τηλεφώνημα από τον αδελφό του Kusba:

"Τι κάνεις;" με ρωτάει χαρωπά.

"Καλά, εσύ;" του κάνω.

"Έλα αύριο!" μου λέει επιτακτικά.

"Γιατί;" τάχα απορώ.

"Είναι πολύ σοβαρό!" μου απαντά κι εγώ αναρωτιέμαι: *Πολύ σοβαρό για ποιόν;*

"Καλά, θα έλθω... όχι, δεν μπορώ! Έχω δουλειά!"

Καμιά απάντηση. Το τηλέφωνο βουβό. Κλείνω κι εγώ τη γραμμή. Από εκείνη την ημέρα άρχισε η επιδείνωση της κατάστασης, πάνω που νόμιζα πως πήγαινα καλύτερα...

Μετά τις 18 του μήνα βλέπω ότι ούτε τα όνειρα με φλόγες έχουν μειωθεί σε αριθμό, οπότε καταργώ και τις πέτρες από το προσκέφαλό μου. Στο εξής διατηρώ μονάχα το φυλακτό, ενώ πάνω στο μέτωπό μου τοποθετώ τρία κλαδάκια δεντρολίβανο που κόβω κάθε απόγευμα. Τις επόμενες μέρες παρατηρώ μια βελτίωση (μα όχι εξάλειψη) του προβλήματος.

Γενικότερα, αυτό το μήνα είχα καλύτερο έλεγχο της κατάστασης και μικρή βελτίωση: Μου ήλθαν μόλις 10 οράματα

φωτιάς, κυρίως υπνοπομπικά, και 7 όνειρα με φλόγες. Όσο για το εφιαλτικό μήνυμα, ήλθε στα όνειρά μου μονάχα 2 φορές και μια φορά το αντίθετό του ("παράδεισος"). Κόντευα να πιστέψω πως θα έφευγε...

Τελικά, εκείνο που βλέπω να φέρνει κάπως καλύτερο αποτέλεσμα, είναι η ***Τεχνική Ψυχικής Αυτοάμυνας*** που έχω αναπτύξει μόνη μου:

* Πέφτω για ύπνο κατά τις 11-12 το βράδι.
* Δεν επιτρέπω στο νου μου να τρέχει ανεξέλεγκτα, όσο είμαι ξαπλωμένη με τα μάτια κλειστά. Αν δω ότι αυτό συμβαίνει, σηκώνομαι από το κρεβάτι για λίγο.
* Όποτε ξυπνώ από ύπνο, ανοίγω αμέσως τα μάτια, σηκώνομαι και παίζω το αγαπημένο μου παγνίδι, το *Existence*.
* Φροντίζω να μην μένω ξάγρυπνη πάνω από 40 λεπτά κάθε φορά. Αν δεν αποκοιμηθώ έγκαιρα, σηκώνομαι και παίζω ξανά.
* Δεν κοιμάμαι μετά τις 6:00 το πρωί. Σηκώνομαι, ξαναπαίζω, ή πέφτω στο κρεβάτι και ακούω μουσική με το walkman.

Η συνεχιζόμενη έρευνά μου στο Διαδίκτυο αποδίδει τα εξής: Τέτοιου είδους ψυχικά προβλήματα (επαναλαμβανόμενοι εφιάλτες που επιμένουν για χρόνια ή και δεκαετίες) συμβαίνουν μονάχα σε βετεράνους πολέμου, θύματα βιασμού, επιζώντες φυσικών καταστροφών ή σοβαρών δυστυχημάτων! Δεν προκαλούνται από το συνηθισμένο, καθημερινό άγχος! Είμαι, λοιπόν, τραυματίας (αλλά ποτέ βετεράνος) ενός αδυσώπητου πολέμου εναντίον μου. Ο εχθρός μου είναι ο πιο ισχυρός που υπάρχει, στην πιο υψηλή θέση που υπάρχει. Ακόμη: Μια εξαντλημένη καρδιά προξενεί όνειρα με φλόγες -σίγουρα όχι η περίπτωσή μου...

Ανακάλυψα, επίσης, ότι το φάρμακο Prazosin, (1-adrenergic antagonist, 1 mg κάθε νύχτα αυξανόμενο κατά 1 mg κάθε βδομάδα, μέχρι τα 5 mg). Το Prazosin είναι αντιυπερτασικό, ωστόσο έχει χρησιμοποιηθεί στην Αμερική για θεραπεία επαναλαμβανόμενων εφιαλτών σε βετεράνους πολέμου. Από τους 23 που το δοκίμασαν, οι 22 θεραπεύτηκαν. Πήγα και ρώτησα σε φαρμακεία, μου είπαν ότι το Prazosin δεν κυκλοφορεί στην Ελλάδα. Υπάρχουν κι άλλα συνιστώμενα

φάρμακα, όπως το αντικαταθλιπτικό Nefazodone που ευνοεί τον ύπνο και το Pregaboclin για διαταραχή άγχους. Το τελευταίο έχει πολλές παρενέργειες και προκαλεί εθισμό.

Ανακάλυψα, επίσης, ότι τα συμπτώματά μου ταιριάζουν στην κλινική ναρκοληψία: Διαταραχές νυχτερινού ύπνου, υπνηλία το μεσημέρι, υπναγωγικές και υπνοπομπικές παραισθήσεις. Ωστόσο, υπναγωγικές παραισθήσεις φωτιάς έχουν παρατηρηθεί μονάχα σε μία περίπτωση ναρκοληψίας σε όλο τον κόσμο! Η ναρκοληψία επηρεάζει το 1/1000 του πληθυσμού και περιλαμβάνει ξαφνικά επεισόδια ύπνου κατά τη διάρκεια της ημέρας, πράγμα που εμένα δεν μου συμβαίνει. Τέλος πάντων, ως φάρμακα για τη ναρκοληψία προτείνονται διεγερτικά και αντικαταθλιπτικά, ιδιαίτερα μοδαφιλίνη ή Xyrem, το οποίο έχει καταχωρηθεί στην τρίτη κατηγορία ναρκωτικών όπως το LSD και η ηρωίνη και χορηγείται πολύ σπάνια, με ειδική ιατρική συνταγή. Εννοείται πώς δεν σκοπεύω να δοκιμάσω κάτι τέτοιο...

Παράλληλα, δοκίμασα ορισμένες άλλες μαγικές συνταγές ενάντια σε αρνητικές δυνάμεις:

* Κοιμάμαι μ' ένα ψαλίδι ανοιχτό κάτω από το μαξιλάρι μου, με τις άκρες προς τα πάνω (αναποτελεσματικό).
* Τοποθετώ έναν ξύλινο σταυρό στο προσκέφαλό μου (χειροτερεύει την κατάσταση).
* Αλάτι και κόκκινο πιπέρι στις τέσσερις γωνίες του κρεβατιού (μάλλον χειροτερεύει την κατάσταση).
* Κόβω ένα λεμόνι στα τέσσερα και αφήνω τα κομμάτια στις τέσσερις γωνίες το δωματίου. Κάθε βδομάδα αλλάζω το λεμόνι και θάβω το παλιό στον κήπο (δεν το δοκίμασα).
* Μέσα σε πήλινο πιάτο βάζω αλάτι χοντρό και θάβω μέσα του τρία κάρβουνα. Κάτω από το κρεβάτι, στο κέντρο του σώματος, αφήνω ψαλίδι ανοιχτό με τις άκρες προς τα πάνω. Τοποθετώ το πιάτο πάνω από το ψαλίδι (αναποτελεσματικό).
* Ο άνιθος προστατεύει από τις κατάρες. Μπουκέτο από κύτισο, αγριμονία και απήγανο δεμένα με γλέχομα και πολυτρίχι, προστατεύουν από το κακό (δεν τα δοκίμασα, αδύνατο να βρω να εν λόγω βότανα, αμφιβάλλω αν αξίζει τον κόπο).

* Μαύρος τουρμαλίνης: Πολεμά την αρνητική ενέργεια και σταματά τους εφιάλτες. Τοποθετώ τέσσερις πέτρες στο προσκέφαλό μου. Βλέπω μικρή βελτίωση.
* Αμέθυστος: Υποτίθεται ότι βοηθά τον ύπνο και ότι χαρίζει ζωηρά όνειρα. Αγόρασα κολιέ και βραχιόλι, τα δοκίμασα κάποιες νύχτες· διαπίστωσα ότι χειροτερεύουν την κατάσταση.
* Αιματίτης: Προστατεύει από την αρνητική ενέργεια. (αγόρασα ένα κολιέ, το δοκίμασα μερικές νύχτες, αποτέλεσμα μηδέν).
Γενικά, οι μαύρες πέτρες (υποτίθεται ότι) προστατεύουν από το κακό. Πρέπει να καθαρίζονται κάτω από τρεχούμενο νερό για λίγη ώρα. Όμως, σύμφωνα με την προσωπική μου εμπειρία, οι κρύσταλλοι δεν φέρνουν σπουδαίο αποτέλεσμα...
* Σύμφωνα με την ερμηνεία των ονείρων, η φωτιά συμβολίζει το πνεύμα και τον πνευματικό κόσμο:
Φλόγα: Συμβολίζει τη διανόηση, την πνευματικότητα. Αν σιγοκαίει, σημαίνει ψυχική καταπίεση. Αν
Μικρή φωτιά: Επιτυχία, καλή υγεία. Αν υψώνεται προς τον ουρανό, υποδηλώνει καθαρούς πνευματικούς στόχους. Αν κυμματίζει στον άνεμο, υλικούς στόχους.
Πυρκαγιά: Πάθος, οργή, διαφωνίες.
Αν έχει καπνό: Θλίψη, αρρώστια, προδοσία.
Αν καίγεσαι: Κακοτυχία, ανεξέλεγκτη οργή, ξαφνικός θάνατος...

Νέα εκτίμηση της κατάστασης: Καιρός να αντιμετωπίσω την πραγματικότητα. Το νέο μου πρόβλημα (υπναγωγικές και υπνοπομπικές παραισθήσεις φωτιάς) όπως και το παλιότερο (διαταραχή εφιαλτών με το μήνυμα "κόλαση") δεν πρόκειται να εξαλειφθούν ποτέ. Μάταια κάθομαι και κλαίω πάνω από χυμένο γάλα. Το καλύτερο που μπορώ να ελπίζω ότι θα πετύχω, είναι ένας σχετικός έλεγχος της κατάστασης, δηλαδή μείωση της συχνότητας του φαινομένου.

Είναι γνωστό ότι στα στάδια της υπναγωγίας (προτού αποκοιμηθεί κανείς) και της υπνοπομπής (αμέσως μετά το ξύπνημα) διευρύνεται η συνείδηση, οπότε μπορεί κάποιος να δει μυστικιστικά ή προφητικά οράματα. Στη δική μου περίπτωση, η συνείδησή μου έχει ανοίξει τόσο, ώστε δεν έχω πλέον τέτοιου

είδους εμπειρίες· εκείνο που βλέπω είναι αυτό που υπάρχει πίσω από τις προφητικές εικόνες, τις αγγελικές οπτασίες, τα θεία φώτα και τα τοιαύτα.

Οι φλόγες που εμφανίζονται μπροστά μου, σε υπναγωγικές και υπνοπομπικές παραισθήσεις ή σε όνειρα, κατά κανόνα δεν είναι απειλητικές. Μου δίνουν, όμως, την εντύπωση της κυριαρχίας, της οριοθέτησης, της παρακολούθησης. Ακόμη, μου γεννούν τη βεβαιότητα ότι εκείνο που αντικρύζω στις εμπειρίες αυτές, είναι η αληθινή μορφή του κόσμου αλλά και το αληθινό πρόσωπο του Θεού -που είναι η Φωτιά!

Τα ***οράματα φωτιάς*** μου αποκαλύπτουν τι είναι στ' αλήθεια ο Θεός. Ο αληθινός Θεός (όχι αυτός των θρησκειών) δεν μιλά, δεν δίνει διδασκαλίες, ούτε επιφοιτήσεις, ούτε απαιτεί λατρείες. Δείχνει μόνον ότι υπάρχει, είναι το μοναδικό πράγμα που υπάρχει και μολύνει το Χάος...

Σχετική έρευνα στο διαδίκτυο μου έχει αποδώσει τα παρακάτω: Η φωτιά σε οράματα συχνά έχει θετική σημασία και υπονοεί την εργασία του Αγίου Πνεύματος στη ζωή ενός ανθρώπου. Σημαίνει ότι γίνεσαι αγνός, ιερός και καθαρός από κάθε απόρριμα και αμαρτία. Βέβαια, η φωτιά σε όραμα μπορεί να έχει και αρνητική σημασία: καταστροφή, “πύρινα εχθρικά βέλη”. Ακόμη: “Επειδή ο Κύριος (Γιαχβέ) ο Θεός σου είναι μια φωτιά που κατατρώει, ένας ζηλιάρης θεός” (Δευτερονόμιο 4:24) και “Ο Κύριος (Γιαχβέ) την ημέρα τους οδηγούσε (μεταμορφωμένος) σε στήλη νέφους και τη νύχτα σε στήλη φωτιάς” (Έξοδος 13:21). *Πες μας έτσι, για να καταλάβουμε με τι έχουμε να κάνουμε...*

Κυνήγι μαγισσών: Στα σκοτεινά χρόνια του Μεσαίωνα, οι γυναίκες ταυτίστηκαν με τη δύναμη του Σατανά και ρίχτηκαν στην πυρά. Η ιστορία του διωγμού των μαγισσών από την Ιερά Εξέταση περιλαμβάνει ανατριχιαστικές περιγραφές βασανιστηρίων και απίστευτους αριθμούς θυμάτων. Οι ιστορικοί της εποχής υπολογίζουν ότι τα θύματα του κυνηγιού μαγισσών ανέρχονται περίπου σε ενάμισι εκατομμύριο (αριθμός αστρονομικός αν λάβουμε υπόψη τον τότε ευρωπαϊκό πληθυσμό) και

θεωρούν την καθολική εκκλησία υπεύθυνη για αυτή τη μαζική εξολόθρευση.

Κατά τη γνώμη μου, οι πραγματικοί λόγοι για τους οποίους εξαπολύθηκε αυτό το γενοκτονικό κυνήγι των μαγισσών είναι οι εξής:

Α) Βίαιη πλύση εγκεφάλου των μαζών σχετικά με τη φρίκη της θρησκείας και την οργή του Θεού επί των αιρετικών και των μάγων. Επιβολή του τρόμου απέναντι σε οτιδήποτε αντιχριστιανικό. Οριστική πάταξη αιρέσεων και ειδωλολατρικών θεών.

Β) Καίριο χτύπημα ενάντια σε ολόκληρο το γυναικείο φύλο, που ως τότε κατείχε μια σχετικά καλή θέση στη δυτική κοινωνία. Υποτίμηση, δαιμονοποίηση, ευτελισμός των γυναικών, πάντα σύμφωνα με τα “αδιαμβισβήτητα” και “θεόπνευστα” δόγματα του χριστιανισμού. Σημειωτέον ότι οι γυναίκες καίγονταν ζωντανές όχι μόνο με την κατηγορία της μαγείας μα και γι' άλλους λόγους: επειδή αντιμίλησαν στον άνδρα τους, για κλοπή, για πορνεία, για μοιχεία, για παραμέληση των παιδιών, για αυνανισμό, εξαιτίας μιας αποβολής -έστω κι αν αυτή οφειλόταν σε κλωτσιά του συζύγου.

Γ) Η μεγάλη πλειοψηφία των γυναικών που καταδικάζονταν ως μάγισσες ήταν απλώς οι γιατροί της εποχής, γνώστες της βοτανολογίας. Ο σημαντικότερος σκοπός των διωγμών ήταν η εξαφάνιση αυτής της επιστήμης. Όσες γυναίκες κατείχαν τις γνώσεις να θεραπεύουν τις αρρώστιες με χρήση βοτάνων, κατηγορούνταν από την εκκλησία για μαγεία και εξοντώνονταν. Έτσι, μια πολύτιμη επιστήμη χιλιετιών ουσιαστικά χάθηκε για πάντα. Για τα επόμενα 300 χρόνια οι ανθρώπινες μάζες έμειναν στο έλεος των ασθενειών, εφόσον η παλιά, φυσική ιατρική με βότανα είχε εκλείψει, αφήνοντας το πεδίο εντελώς ελεύθερο για τη σύγχρονη, γεμάτη παρενέργειες, χημική ιατρική η οποία, φυσικά, έγινε παγκόσμια αποδεκτή σαν σωτήρας της ανθρωπότητας. *Θρησκεία αγάπης, όχι αστεία...*

Σαφέστατα υπήρχαν και άνδρες μάγοι, οι οποίοι δεν ασχολούνταν τόσο με βότανα αλλά με καταστρεπτική, μαύρη μαγεία. Ωστόσο, αυτούς η εκκλησία όχι μόνο δεν τους

ενοχλούσε αλλά τους έπαιρνε με το μέρος της! Αντιθέτως, στις γυναίκες που κατηγορούνταν για μαγεία δεν δινόταν καν το δικαίωμα της μετάνοιας: Είτε αρνούνταν την ενοχή τους είτε όχι, είτε αποδεικνυόταν η ενοχή τους με διάφορα θανατηφόρα "τεστ" είτε όχι, η κατάληξη ήταν πάντα η ίδια: ο θάνατος -είτε με φρικτά βασανιστήρια είτε στην πυρά. Στις ανατολικές, "ορθόδοξες" χώρες δεν χρειάστηκε να οργανωθεί ανάλογο κυνήγι μαγισσών επειδή εκεί το γυναικείο φύλο βρισκόταν ήδη σε πολύ χαμηλή θέση, ενώ η βοτανολογία δεν ήταν καθόλου ανεπτυγμένη.

Η παγκόσμια κυριαρχία της μαγείας: Αξιοσημείωτο είναι, πάντως, το γεγονός ότι παρά το ανελέητο κυνήγι μαγισσών κατά τους προηγούμενους αιώνες, η μαγεία όχι μόνο δεν καταπολεμήθηκε αλλά κυρίευσε την οικουμένη! Ακόμη και στη σημερινή τεχνολογική εποχή, εκείνο που κυριαρχεί πραγματικά στον κόσμο των ανθρώπων είναι τα μάγια. Όποιος μπορεί και τα κάνει, επιβάλλεται. Όπως δεν τα κάνει, καταποντίζεται. Τα μάγια δεν επηρεάζουν μονάχα το στόχο τους· επηρεάζουν επίσης ολόκληρο το Δαιμονοανθρώπινο Πλέγμα γύρω του, έτσι ώστε πρόσωπα και πράγματα να συντονίζονται γύρω από το θύμα μ' έναν συγκεκριμένο τρόπο, καταστρέφοντάς του τη ζωή. Να γιατί δεν βοηθούν σε τίποτα οι διαλογισμοί, οι προσευχές, ο αυτοέλεγχος ενάντια στα μάγια: Δεν έχεις να κάνεις μονάχα με τον εαυτό σου αλλά με ολόκληρο το Δαιμονοανθρώπινο Πλέγμα. Τα μάγια συντονίζουν και ελέγχουν ολόκληρη την ανθρωπότητα.

Ένας βασικός σκοπός των θρησκειών και των αιρέσεων είναι να αποκρύπτουν αυτή την αλήθεια. Απευθυνόμενοι στους ιερείς ή στους γκουρού για "θεραπεία", τα θύματα της μαγείας μάταια προσπαθούν να ξορκίσουν το κακό με ηλίθιες δουλικές προσευχές ή με αμφίβολες μεθόδους διαλογισμού, ενώ παράλληλα εξωθούνται να αποδεχθούν ότι για όλες τις συμφορές που τους βρίσκουν ευθύνονται οι ίδιοι: "Η ψυχή σου το επέλεξε" ... "Έχεις κακό κάρμα" ... "Είσαι αμαρτωλός" ... "Δεν πιστεύεις στο Θεό αρκετά" ... "Σκέφτεσαι αρνητικά" ... "Έχεις αδύναμη θέληση" κ.ο.κ. Ως αποτέλεσμα, τα θύματα

τρώγονται διαρκώς με τα ρούχα τους, ενώ τα χρόνια περνούν και τα μάγια δρουν ανενόχλητα.

Η Μοίρα καθορίζεται από το σύνολο της μαγείας που επηρεάζει το άτομο και την οικογένειά του: Μάγια που η ίδια η οικογένεια έχει κάνει ή έχει δεχθεί, όχι μόνο στην παρούσα γενιά αλλά και σε παλαιότερες. Η μαγεία μεταβιβάζεται στις επόμενες γενιές μέσω του DNA.

Οι πρόγονοι της μητέρας μου πρέπει να έχουν υποστεί πολλή μαύρη μαγεία -εξ' ου και η φοβερή κακοτυχία που τους κατέτρεχε: Ο παππούς της μάνας μου πέθανε ξαφνικά από ισπανική γρίπη, η γυναίκα και τα παιδιά του έμειναν άποροι κατέληξαν εργάτες στη Θεσσαλία. Από εκεί άρχισε η μεγάλη κατρακύλα -όμως αυτή είναι μια άλλη ιστορία...

Εγώ μοιάζω περισσότερο στη μητέρα μου, πράγμα που σημαίνει ότι το DNA μου είναι πιο κοντά στης μητέρας μου παρά στου πατέρα μου – να γιατί η ζωή μου έχει πάντοτε αυτά τα χάλια. Η αδελφή μου, αντίθετα, μοιάζει του πατέρα μου, που το σόι του είναι πολύ πιο τυχερό...

Συμπεράσματα: Καλό είναι να μη σου κάνει κάποιος μάγια. Έτσι και σου κάνει, α) Αν το υποψιαστείς ποτέ, θα είναι πολύ αργά, β) δεν λύνονται καθόλου εύκολα -αν υποθέσουμε ότι λύνονται... Ως τώρα, στην πολυτάραχη ζωή μου, έχω δεχθεί πάρα πολλές έντονες ενδείξεις για την ύπαρξη της μαγείας. Δεν έχω ούτε μία σοβαρή ένδειξη για την ύπαρξη του Χριστού...

Περί Λευκής Μαγείας: Κεριά, λιβάνια, βότανα, χαζοχαρούμενα στιχάκια -αν περιμένεις να "πιάσει" κάτι τέτοιο, θα πρέπει να περιμένεις πολύ. Η λεγόμενη "λευκή μαγεία" είναι μια ανοησία, δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα. Είναι δυνατόν να επηρεάσεις την πορεία των πραγμάτων επειδή πχ θα αναμείξεις τρία βότανα, θα ανάψεις ένα κερί και θα απαγγείλεις μερικά στομφώδη λογάκια; Σαφώς όχι. Τα

τελετουργικά του είδους αποτελούν απλά μια ψυχολογική προθέρμανση του ενδιαφερόμενου για την ενασχόληση με τη Μαύρη Μαγεία -που είναι και η αληθινή.

Καμία μαγεία δεν λειτουργεί αν ο μάγος δεν έχει πρώτα δηλώσει συνειδητή υποταγή σε συγκεκριμένες οντότητες (κοινώς, αν δεν έχει "πουλήσει την ψυχή του στο διάβολο") και αν δεν διαθέτει τις ψυχικές ιδιότητες που η εν λόγω οντότητα αρέσκεται. Όσοι επίδοξοι μάγοι δεν είναι αρκετά αποφασιστικοί ή θαρραλέοι ώστε να ασχοληθούν κατευθείαν με τη Μαύρη Μαγεία, καταφεύγουν στη Λευκή. Κάποια στιγμή, οι επαναλαμβανόμενες αποτυχίες είτε θα τους αποθαρρύνουν εντελώς είτε θα τους ωθήσουν στη Μαύρη Μαγεία -είναι μόνο θέμα χρόνου.

Ακόμη: "Λύσιμο" δεν υπάρχει επειδή η Μαγεία δρα πάντα προσθετικά, όχι αφαιρετικά. Το λύσιμο θα προσθέσει στο μαγεμένο άτομο νέα μάγια, τα οποία ίσως κρατήσουν τα παλιά "πιο πίσω". Δηλαδή, τα παλιά συμπτώματα θα υποχωρήσουν κάπως, όμως θα εμφανιστούν νέες ενοχλήσεις, μάλλον χειρότερες από τις προηγούμενες.

Όμως, ακόμη κι αν υποθέσουμε ότι είναι δυνατόν να γίνει λύσιμο, ο μάγος που θα το κάνει θα πρέπει να έλθει σε ψυχική σύγκρουση με εκείνον που έριξε το πρώτο ξόρκι αλλά και με τις αρνητικές δυνάμεις που εμπλέκονται σ' αυτό. Λογικά, λοιπόν, κανένας μάγος δεν θα μπει σε τέτοια διαδικασία, όσα χρήματα κι αν του δώσουν. Όσο για όλες αυτές τις μαγικές συνταγές (αμφίβολης προέλευσης και αποτελεσματικότητας που διατίθενται σε υπεραφθονία στο Διαδίκτυο ή σε σχετικά βιβλία, σαφώς πρόκειται για απάτη. Ένας αληθινός μάγος δεν θα πρόδιδε ποτέ τα μυστικά του και μάλιστα σε άσχετους...

Παρασκευή, 9 Οκτωβρίου 2009

Ιστορίες για αγρίους με πρωταγωνιστή το Θανάση: Είναι γνωστό ότι ενίοτε καπνίζει φούντα, μα πρόσφατα δοκίμασε κάτι άλλο που του προμήθευσαν οι γιοι της Μιλένας κι έκτοτε έχει παραισθήσεις και τρομακτικά όνειρα. Δεν θέλει πια να τους ξανακάνει παρέα, ενώ φοβάται να κοιμηθεί μόνος του και

κοιμάται μαζί με τη μητέρα του.

Κατά τ' άλλα, ο νεαρός ξεκινά δουλειά μερικής απασχόλησης σαν διανομέας σε πιτσαρία, όπου θα έχει μισθό, φιλοδωρήματα και ασφάλιση. Όσο για την ψωρίασή του βρίσκεται σε ύφεση, χάρη σε μια ειδική ένεση που κάνει δύο φορές την εβδομάδα. Επιπλέον, όταν πήγε μαζί με την Αλίκη για να γραφτεί ξανά στη σχολή ψυχολογίας, οι καθηγητές έδωσαν συγχαρητήρια στην αδελφή μου επειδή ο Νάσος είναι πρώτος μαθητής στην τάξη και αντί 900 ευρώ εγγραφή πλήρωσε μόνο 600. Της είπαν, μάλιστα, πως αν συνεχίσει έτσι θα πάρει και υποτροφία! Το πιο αξιοσημείωτο, πάντως, είναι ότι ο Θανάσης δεν μελετά ποτέ, δεν ανοίγει βιβλίο για την ακρίβεια. Στη σχολή αυτή (και σε όλες τις ιδιωτικές, φαντάζομαι) οι μαθητές δεν περνούν τις τάξεις με εξετάσεις αλλά με εργασίες, τις οποίες στην περίπτωση του Νάσου δεν ετοιμάζει ο ίδιος αλλά εγώ και η αδελφή μου...

Σχετικά με τον Γιάννη: Έχει γραφτεί στην κλαδική του ΠΑΣΟΚ, πήρε και κάρτα μέλους. Η εγγραφή του ήταν υποχρεωτική, κατόπιν εντολής του προϊστάμενου στην πλαζ του Blue Rose. Έτσι λειτουργούν πια οι επιχειρήσεις: ή εισχωρείς στα κυκλώματά τους ή αποχωρείς. Ξεκάθαρα πράγματα...

Εικόνες του Matrix: Έμεινα εμβρόντητη όταν αντίκρυσα την Πένυ Μακούλη, συμμαθήτριά μου στο Δημοτικό, η οποία εμφανίστηκε σε αποψινή τηλεοπτική εκπομπή και παρακαλούσε τον κόσμο να την βοηθήσουν οικονομικά. Τώρα έχει έξι παιδιά, ενώ χρωστάει 15 ενοίκια και 80.000 ευρώ σε τράπεζες εξαιτίας απλήρωτων πιστωτικών καρτών. Η κάμερα την έδειξε στο σαλόνι της, στο κομμωτήριο, στην αισθητικό, στο γυμναστήριο -σωστό σώου!

Κάποιος ενδιαφέρθηκε να της προσφέρει δουλειά ως λαντζέρα σε εστιατόριο. “Εγώ δεν κάνω τη λαντζέρα!” ήταν η περήφανη απάντηση της Πένυ. Στο μεταξύ, το κράτος της έχει ήδη χαρίσει ένα διαμέρισμα 100 μ2 στη Νίκαια αλλά η Πένυ δεν το καταδέχεται επειδή δεν είναι λουξ. “Τα παιδιά μου δεν φεύγουν από την Τερψιθέα, έχουν τους φίλους τους εδώ”, δήλωσε με ύφος αλλά στο τέλος ζήτησε να της δώσουν 40.000

ευρώ για να ανακαινίσει το "φτωχικό" διαμέρισμα στη Νίκαια! "Α, εγώ δεν μπορώ να κάνω τίποτε άλλο", κατέληξε ο κατάπληκτος παρουσιαστής.

Συμπέρασμα: *"Μη λυπάσαι κανέναν"*. Έχω ακούσει εδώ και χρόνια πως η Πένυ δεν στέκει τόσο καλά στα μυαλά της. Ωστόσο, αυτή δεν αντιμετωπίζει κανένα σοβαρό πρόβλημα τελικά – αλλιώς δεν θα είχε όρεξη να κάνει έξι κουτσούβελα. Επιπλέον, απ' ότι έμαθα αργότερα, τα μισά από τα χατήρια που ήθελε της τα έκαναν...

Κυριακή, 18 Οκτωβρίου 2009

Η Περιπέτεια της Νύχτας: Βρίσκομαι στην Ιταλία για νέες σπουδές. Στις 6:00 το πρωί πρέπει να συναντηθώ με κάποιον και να φύγουμε μαζί με πλοίο για να πάμε σε άλλη πόλη, όπου θα μείνω οριστικά. Περπατώ στους δρόμους, κοιτάζω το ρολόι μου και βλέπω ότι η ώρα είναι πια 6:30, δηλαδή έχω χάσει το ραντεβού και το πλοίο!

Σκέφτομαι να πάω στο λιμάνι μόνη μου, έστω καθυστερημένη· ίσως προλάβω το καράβι ή μπορεί να βρω το επόμενο. Τότε, όμως, συνειδητοποιώ ότι έχω αφήσει τις βαλίτσες μου στο ξενοδοχείο. Πηγαίνω προς τα κει, ενώ η ώρα είναι πλέον 7.30 και νιώθω απογοητευμένη. Παίρνω ένα λεωφορείο, το οποίο περνά από την οδό Ήβης, όπου βρίσκεται το ξενοδοχείο μου. Λόγω αμφιβολίας, δεν κατεβαίνω έγκαιρα, παρά μόνον αφού έχει στρίψει στον παρακάτω δρόμο. Μόλις αποβιβάζομαι, το βαρύ όχημα κάνει μανούβρες όπισθεν, σα να θέλει να με πατήσει, αλλά εγώ το αποφεύγω.

Ψάχνω σε όλη την οδό Ήβης, μα δεν μπορώ να βρω πουθενά το ξενοδοχείο όπου έμενα. Ρωτώ σε πολλά άλλα ξενοδοχεία μα δεν το γνωρίζει κανείς, σαν να μην υπάρχει. Έτσι, τώρα έχω μείνει χωρίς λεφτά, διαβατήριο, ή ταυτότητα. Περπατώντας στο δρόμο συναντώ τη Μαρία Σχοινά και της εξηγώ ότι η τωρινή ατυχία μου είναι πολύ μεγαλύτερη από την πρώτη φορά που ήλθα στην Ιταλία (πριν από 25 χρόνια). Το μόνο που έχω είναι 542 μονάδες στο κινητό μου τηλέφωνο. Ψάχνουμε μαζί με τη Μαρία, χωρίς αποτέλεσμα. Τα δύο

τελευταία ξενοδοχεία τα απορρίπτουμε χωρίς να ρωτήσουμε: Αποκλείεται να έμενα εγώ εκεί, τόσο μεγάλα και πολυτελή που είναι. Στο δρόμο μας ακολουθεί ένα λευκό σκυλί, όχι εχθρικό μα ενοχλητικό. Το χτυπώ με το χαρτοφύλακά μου για να φύγει μα αντί να εξαφανιστεί, άλλο ένα όμοιο σκυλί έρχεται δίπλα μας.

Ερμηνεία: Κυνηγώ παλιά ή νέα όνειρα μα το "πλοίο" το έχω χάσει οριστικά, χωρίς καν να έχω καταλάβει πώς. Τρέχω να προλάβω τα γεγονότα, μα τώρα είναι ήδη πολύ αργά και βρίσκομαι σ' έναν ξένο κόσμο που δεν τον γνωρίζω και δεν με γνωρίζει. Άδικα ψάχνω, δεν έχω καμία θέση εδώ, ενώ η ζωή μου όλη έχει χαθεί στο πουθενά, σαν να μην υπήρξε ποτέ, από την εποχή της Ήβης. Μόνη συνοδοιπόρος η ταλαίπωρη Μαρία Σχοινά και τα συνήθη "σκυλιά" που συνεχώς με ενοχλούν και με παρακολουθούν...

Τετάρτη, 21 Οκτωβρίου 2009

Διαυγές Όνειρο: Βρίσκομαι στο σπίτι της ξαδέρφης Ανθής, μέσα σ' ένα εντυπωσιακό φούξια σαλόνι που έχει μέσα μικρές κυκλικές γαλάζιες πισίνες. Η αδελφή μου εκτελεί μια θεαματική ακροβατική βουτιά από ψηλά για να τραβήξει όλα τα βλέμματα. Την κοροϊδεύω, κάνοντας μορφασμούς.

Τώρα είμαι έξω και όλα είναι σκεπασμένα με χιόνι. Δεν μπορώ να περπατήσω άνετα στο δρόμο γιατί είναι γεμάτος γλιστερό πάγο. Νύχτα και χιόνι σε όλη τη γη. Ένας άλλος δρόμος μπροστά μου είναι τελείως αδιάβατος από το θρυμματισμένο πάγο επάνω του. Αισθάνομαι κατήφεια και απαισιοδοξία. Τότε, το όνειρο γίνεται διαυγές και φωνάζω: "Εγώ ονειρεύομαι και διατάζω να ξανάρθει ο ήλιος!". Αμέσως ο ουρανός ξανοίγει, φως ξεχύνεται στη γη, το χιόνι αρχίζει να λυώνει...

Εικόνες του Πλέγματος: Σε μια καινούργια τηλεοπτική διαφήμιση, εμφανίζεται ένα νεογέννητο μωρό και ακούγεται μια σοβαρή αντρική φωνή να του λέει:

"The day you are born,	*Η μέρα που γεννιέσαι,*
is the last day	*είναι η τελευταία μέρα*

you are truly free. *που είσαι αληθινά ελεύθερος.*
Before you know it *Προτού το καταλάβεις,*
you are behind bars. *βρίσκεσαι πίσω από κάγκελα*
(Το μωρό εμφανίζεται στην κούνια του)
Held back, constrained, *Εγκλωβισμένος, περιορισμένος*
boxed within walls *κλεισμένος μέσα σε τοίχους*
(μεγάλος πια, εργάζεται σ' ένα γραφείο 1x1)
It doesn't have to be this way... *Δεν χρειάζεται να είναι έτσι...*
(Τελικά, όλο αυτό το σενάριο διαφημίζει τηλεοράσεις LG...)

Κυριακή, 25 Οκτωβρίου 2009

"Ο Διάδοχος του Uri Geller": Λέγεται ότι τα τρικ των εμφανιζόμενων "μάγων" δεν είναι παρά ένα απλό σώου εντυπωσιασμού, ωστόσο το παρακάτω πείραμα σίγουρα δεν ήταν στημένο: Ο Γιούρι Γκέλλερ ζήτησε από τους τηλεθεατές να φέρουν ό,τι χαλασμένες ηλεκτρικές συσκευές έχουν στα σπίτια τους, καθώς κι ένα πηρούνι· οι συσκευές να τοποθετηθούν μπροστά στην τηλεόραση, το πηρούνι επάνω. Ο μάγος συγκεντρώθηκε και ζήτησε από τους τηλεθεατές να επαναλάβουν μαζί του τρεις φορές: "Ένα, δύο, τρία, δούλεψε!" Έκανα όπως είπε: Έφερα δύο παλιά σταματημένα ρολόγια χειρός κι ένα πηρούνι, τα άφησα στις θέσεις τους, είπα τα λόγια και: Το ένα ρολόι ξανάρχισε να λειτουργεί και θα συνεχίζει να λειτουργεί για πολλούς μήνες μετά! Το πηρούνι πετάχτηκε ξαφνικά κι έπεσε κάτω, λίγα λεπτά μετά το τέλος του πειράματος!

Προφανώς, λοιπόν, μέσα από την αναμμένη τηλεόραση είναι δυνατόν να εκπέμπονται διάφορες ακτινοβολίες, οι οποίες μπορούν να εισβάλλουν στο φυσικό περιβάλλον των θεατών και να το επηρεάσουν με ασύλληπτους τρόπους...

Κυριακή, 25 Οκτωβρίου 2009

Συνάντηση με την Πέρσα στην καφετέρια Oscar, στην Κάτω Γλυφάδα. Όλα ήρεμα και καλά, μου αφηγήθηκε και την εξής απίθανη ιστορία: Ένα βράδι που επέστρεφε από τα μαθήματα με το αμάξι, χτύπησε κατά λάθος ένα μεγάλο σκύλο.

Στεναχωρήθηκε πολύ, ένιωσε φοβερά ένοχη, οπότε βγήκε έξω, πήρε στα χέρια της το σκυλί, το έβαλε στο πίσω κάθισμα του οχήματος και το πήγε στον κτηνίατρο, όπου περίμενε ώρες ατέλειωτες μέχρι να δουν τι ακριβώς είχε το ζώο και αν θα σωθεί. Εντέλει, ο σκύλος δεν είχε έπαθε τίποτα σπουδαίο, τον ξαναπήρε στο αμάξι και τον άφησε εκεί που τον βρήκε. "Νύχτα τρόμου", κατέληξε η Πέρσα με προβληματισμένο ύφος.

Εγώ, όμως, δεν πείθομαι: Δυσκολεύομαι να πιστέψω ότι η Πέρσα μπήκε σε τόσο κόπο για ένα σκυλί. Πιθανότατα, μου διηγήθηκε την παραπάνω ιστορία για να μου δείξει πόσο καλή και πονόψυχη είναι...

Πέμπτη, 29 Οκτωβρίου 2009

Αναδουλειές και φέτος στα επαγγελματικά. Έχω μονάχα τρεις μαθητές, δηλαδή τα παιδιά της Λουίζας και τον Ιάκωβο, ο οποίος έχει κόψει τουλάχιστον τα ανεξέλεγκτα "hell" (πάλι καλά). Αναγκαστικά, λοιπόν, πήγα κι έκανα διακοπή εργασιών στην Εφορία και στο ΤΕΒΕ. Δεν θα πω τίποτα στην οικογένεια γι' αυτό, επειδή δεν έχω καμία όρεξη ν' ακούω τη μουρμούρα των γονέων μου: "Χωρίς το ΤΕΒΕ θα πεινάσεις, θα καταστραφείς! Το ΤΕΒΕ είναι το μέλλον σου!" κι άλλα τέτοια σπασαρχιδικά. Παράλληλα, θα γραφτώ στο Ταμείο Ανεργείας και από του χρόνου θα δικαιούμαι ιατρική ασφάλιση από το ΙΚΑ επειδή έχω πάνω από 3000 ένσημα. Δε νομίζω ότι θα ξανακολλήσω άλλα ένσημα πια. Συνολικά έχω 9 χρόνια ΤΕΒΕ και 10 χρόνια ΙΚΑ. Προς το παρόν φθάνουν...

® Χρονικό Ψυχικού Πολέμου (Οκτώβριος 2009): Στις 8 του μήνα αρχίζω να παίρνω ταμπλέτες βαλεριάνας, ελπίζοντας να έχω πιο ήσυχο ύπνο και να μη σηκώνομαι 4-5 φορές μέσα στη νύχτα. Δεν βλέπω σπουδαία διαφορά, επιπλέον τα υπναγωγικά φαινόμενα αυξάνονται. Έτσι, στα μέσα του μήνα καταργώ τις ταμπλέτες.

Συνεχίζω την ίδια ψυχική αυτοάμυνα του Σεπτεμβρίου, τοποθετώντας τρία κλαδάκια δενδρολίβανο στο μέτωπό μου. Ωστόσο, δεν βλέπω περαιτέρω βελτίωση και υποψιάζομαι ότι ο

αξιότιμος κύριος Kusba ανανεώνει τα μάγια εναντίον μου κάθε τόσο. Έπίσης, παρατήρησα ότι τα υπναγωγικά φαινόμενα αυξάνονται όταν η νύχτα είναι βροχερή. Γενικά, αυτός ο μήνας κύλησε περίπου όπως ο προηγούμενος:

Οράματα φωτιάς:	12	(κυρίως υπναγωγικά)
Φλόγες σε όνειρα:	6	(φαίνονται πια μικρότερες)
Εφιαλτικό μήνυμα “κόλαση”:	3	(μόνο!)
“παράδεισος”	4	(!)

Τέλος Πορείας: Όλοι οι αναζητητές, μυστικιστές, γιόγκι (και δε συμμαζεύεται) ανά την υφήλιο ευελπιστούν κάποτε να δουν το πρόσωπο του Θεού, δηλαδή το περιβόητο “Φως”. Εγώ, όμως, αντικρύζω το αληθινό πρόσωπο του “Θεού” σε υπναγωγικά ή υπνοπομπικά οράματα σχεδόν κάθε νύχτα. Δεν έχω σχεδόν καμία άλλη ψυχική εμπειρία πλέον. Και το μόνο που επιθυμώ είναι να αποστρέψω το βλέμμα μου οριστικά.

Οι διάφορες προστασίες που δοκιμάζω (λύσιμο μαγείας, κρύσταλλοι, φυλακτά, προσευχές όπως του Αγ. Κυπριανού) δεν με βοηθούν σε τίποτα επειδή δεν έχω πια να κάνω με απλές ψυχικές επιθέσεις από αρνητικές δυνάμεις. Κάποτε αντιμετώπιζα εχθρούς στο αστρικό πεδίο, που στα όνειρα εμφανίζονταν ως σκυλιά, μπουλντόζες, εμπόδια, μάχες. Τώρα οι μάχες και τα σκυλιά έχουν εξαφανιστεί. Στη θέση τους έρχεται το αποτρόπαιο μήνυμα "κόλαση" (έστω σπανιότερα) και τα οράματα φωτιάς. Αυτό επειδή ο εχθρός μου πλέον δεν είναι κάποιοι δαίμονες αλλά ο ίδιος ο Θεός αυτού του κόσμου...

Η μεταφυσική μου αναζήτηση, ο Δρόμος, έχει φτάσει στο τέρμα. Πιο πέρα δεν υπάρχει τίποτα. Συγκλονίζομαι και απογοητεύομαι που το Τέλος δεν είναι η ονειρική μακαριότητα στο “φως”, όπως υπόσχονται οι Δάσκαλοι. Αντίθετα, τώρα βλέπω ξεκάθαρα τι υπάρχει πίσω από το “Φως του Θεού”...

Το θετικό στην υπόθεση: Παρά το αφύσικο, μοναδικό στα χρονικά πρόβλημα που αντιμετωπίζω εδώ και έξι μήνες πλέον, γενικά αισθάνομαι πιο ήρεμη και κατασταλαγμένη παρά ποτέ. Όλες οι υπόλοιπες αγωνίες που με βασάνιζαν διαρκώς σε όλη μου τη ζωή, έχουν εξανεμιστεί. Ούτε καν σκέφτομαι πια: “Γιατί

δεν έχω φίλους;" ... "Γιατί δεν βρίσκω μια δουλειά της προκοπής;" ... "Πώς θα βγάλω αρκετά χρήματα;" ... "Γιατί με κατατρέχει τόση ατυχία;" ... "Γιατί δεν μου συμβαίνει ποτέ κάτι καλό;" ... "Γιατί με απορρίπτουν όλοι, διαρκώς;" ... "Γιατί δεν έχω ποτέ ερωτικό σύντροφο; Πώς θα βρώ έναν;" κλπ, κλπ, κλπ.

Τίποτε από τα παραπάνω δεν με απασχολεί πλέον, δεν αναρωτιέμαι πια πώς και γιατί. Τώρα έχουν απαντηθεί όλα αυτά τα πώς και γιατί, εφόσον τώρα ξέρω τι κρύβεται πίσω απ' όλα τα φαινόμενα. Έχω φθάσει στον πυρήνα της ύπαρξης και στην πρώτη αιτία κάθε ωδύνης. Δεν υπάρχει τίποτα πέρα απ' αυτό. Ένας πόνος εξουδετερώνεται από έναν μεγαλύτερο πόνο -και δεν υπάρχει μεγαλύτερος πόνος από την αλήθεια του κόσμου, την οποία εγώ βιώνω εδώ και έξι μήνες. Υπάρχει όριο στον πόνο κι εγώ το έχω φτάσει, το αναγνωρίζω και το αντέχω.

Τώρα ξέρω πως είναι μάταιο ν' αναζητώ την περίφημη "ευτυχία". Τέτοιες γλυκερές καταστάσεις δεν ήταν ποτέ για μένα. Η ευτυχία είναι για τα φερέφωνα του ψευδοθεού Γιαχβέ. Εγώ πρέπει να μάθω να αψηφώ εντελώς την απειλή της κόλασης και τον Θεό Αυτού του Κόσμου. Αυτό θα είναι ο παράδεισός μου...

Απιθανότητες: Αλήθεια, τι πιθανότητες υπάρχουν, κάποιος άλλος άνθρωπος πάνω στη γη να μαστίζεται από τόσα χρόνια και αφύσικα προβλήματα στη ζωή του, όπως εγώ; Για να δούμε τι λένε οι στατιστικές -με συντηρητικούς υπολογισμούς:

Απίθανα φαινόμενα	Συχνότητα
α) Κοροϊδίες και χλευασμοί διαρκώς και παντού, από την παιδική ηλικία ως τα χρόνια της νεότητας (δυο δεκαετίες):	~ 1/1000 άτομα
β) Ερωτική ζωή εντελώς ανύπαρκτη:	~ 1/1000 άτομα
γ) Συντονισμένος ηχητικός πόλεμος γύρω μου εδώ και δέκα χρόνια περίπου:	~ 1/1000 άτομα
δ) Σημεία της κόλασης γύρω μου εδώ και τρία χρόνια:	~ 1/10.000 άτομα
ε) Διαταραχή εφιαλτών με το ειδικό επαναλαμβανόμενο μήνυμα "κόλαση", εδώ και τρία χρόνια:	~ 1/10.000 άτομα

στ) Υπναγωγικά και υπνοπομπικά
οράματα φωτιάς σχεδόν κάθε μέρα,
εδώ κι έξι μήνες: ~ 1/10.000 άτομα

Δεν συνυπολογίζω τα λιγότερο σπάνια προβλήματα που έχω: κοινωνική απομόνωση, φτώχεια, ατεκνία κλπ.

Από τα παραπάνω συνάγεται ότι η πιθανότητα να αντιμετωπίσει κάποιος στη διάρκεια της ζωής του *όλες* τις ανωτέρω αφύσικες καταστάσεις είναι μία στο εξάκις εκατομμύριο (1/1.000.000.000.000.000.000.000), ενώ όλη η γη έχει πληθυσμό μόλις επτά δισεκατομμύρια ανθρώπους! Άρα, λοιπόν, μοίρα σαν τη δική μου δεν θα ήταν λογικά δυνατόν να υπάρξει ποτέ σε ολόκληρη την υφήλιο! Φυσιολογικά και λογικά είναι αδύνατον!

Γιατί, όμως; Γιατί όλα αυτά συμβαίνουν μόνο σε μένα; Τι είναι αυτό που με καθιστά τόσο ιδιαίτερη ανάμεσα σε όλους τους άλλους ανθρώπους, ώστε ο ίδιος ο Θεός να με πολεμά διαρκώς, τόσο αδυσώπητα; Τόσο φρικτές αμαρτίες έχω διαπράξει πια; Και τα δισεκατομμύρια των υπόλοιπων ανθρώπων που δεν υποψιάζονται καν ότι μπορεί να υπάρχουν τέτοια προβλήματα, είναι όλοι τους τόσο πιο άγιοι από μένα;

Τα αφύσικα προβλήματα που αντιμετωπίζω εγώ έχουν ξεπεράσει κάθε ανθρώπινο μέτρο. Δεν είναι ανθρώπινα τα προβλήματά μου – γι' αυτό οι άλλοι δεν με καταλαβαίνουν κι εγώ τους βαριέμαι πια...

Κάτι πολύ παράξενο συμβαίνει με μένα. Δεν είναι δυνατόν ο “Θεός” να ασχολείται τόσο εντατικά μαζί μου και να βιάζεται τόσο πολύ να καταστρέψει την πνευματική και ψυχική μου υγεία (γιατί αυτό είναι που χτυπάει περισσότερο), ιδίως από το έτος 2006 και μετά. Εγώ, όμως, οφείλω ν' αντέξω, παρόλο που τα αφύσικα προβλήματα που αντιμετωπίζω έχουν ξεπεράσει κάθε ανθρώπινο μέτρο. Ξέρω ότι πρέπει να αντέξω...

Μια Άλλη Θεώρηση του Matrix: Ολόκληρος ο κόσμος που ζω είναι ένα ψεύτικο κατασκεύασμα, μια εικονική πραγματικότητα (matrix) που προβάλλεται μέσα στο μυαλό μου, φτιαγμένη ειδικά για μένα. Ο αληθινός εαυτός μου πρέπει

να είναι αιχμάλωτος κάπου, και κάποιοι έχουν συνδέσει τον εγκέφαλό μου μ' ένα δαιμονικό μηχάνημα το οποίο προβάλλει στο νου μου έναν συγκεκριμένο "κόσμο". Αυτοί που χειρίζονται το μηχάνημα μπορούν να ανιχνεύουν με αυτό τις αδυναμίες, τους φόβους αλλά και τα ισχυρά μου σημεία, που επιθυμούν να καταστρέψουν. Κατασκευάζοντας στη συνείδησή μου τις κατάλληλες "εμπειρίες", διογκώνουν τα αδύνατα μέρη του πνεύματός μου, ενώ χτυπούν με μανία τα δυνατά μέρη. Σκοπός τους είναι να κάμψουν εντελώς το πνεύμα μου.

Όσο το συλλογίζομαι, τόσο πείθομαι: Πρέπει να είμαι αιχμάλωτη μέσα σ' ένα σατανικό μηχάνημα -σαν αυτά των Ντέρος! Ολόκληρη η πραγματικότητα που βιώνω είναι προϊόν μιας δαιμονικής μηχανής που έχει συνδεθεί στο κεφάλι μου και διεγείρει διαρκώς τον εγκέφαλό μου, έτσι ώστε να βιώνω συγκεκριμένες εμπειρίες, κατά κανόνα επώδυνες και παράλογες, οι οποίες αποτελούν για μένα την "πραγματικότητα". Στόχος της μηχανής είναι πάντα το πνεύμα μου, εφόσον το κυρίαρχο μήνυμα που παίρνω διαρκώς είναι πως όλοι οι "συνάνθρωποί" μου είναι πιο φυσιολογικοί, πιο ισχυροί, πιο έξυπνοι, πιο πετυχημένοι, πιο ευτυχισμένοι, πιο αγαπητοί στο "Θεό" από μένα. Η ανωτέρω εξωφρενική θεωρία εξηγεί τέλεια όλα τα πρωτοφανή και αξεδιάλυτα ***μυστήρια*** που με αφορούν:

® Ό,τι κι αν κάνω, ποτέ δεν διορθώνεται τίποτα στη ζωή μου. Ενίοτε μετανιώνω για ορισμένα σοβαρά λάθη μου, όπως το ότι πρόσφατα απευθύνθηκα σε μάγο. Ωστόσο, τι έχω επιχειρήσει ως τώρα χωρίς να το έχω μετανιώσει τελικά; Σαφώς τίποτα! "Ό,τι και να κάνεις θα το μετανιώσεις", σύμφωνα και με το Ζεν, επειδή τα πάντα μέσα στο Matrix είναι στημένα, σαν τις σκηνές κινηματογραφικής ταινίας.

® Στον εχθρικό κόσμο όπου "ζω", τα πιο παράλογα πράγματα μπορούν να πραγματοποιηθούν, εφόσον βέβαια επηρεάζουν εμένα αρνητικά -για παράδειγμα, να γίνει τελικά ο Νάσος ψυχίατρος.

® Ό,τι κι αν επιχειρήσω, σε οποιονδήποτε τομέα, αργά ή γρήγορα αποτυχαίνει. Μόνο σε μένα συμβαίνει αυτό. Οι υπόλοιποι άνθρωποι (όλοι!) είναι πάντα πιο πετυχημένοι από

μένα. Κανείς δεν αποτυχαίνει εντελώς, σε όλους τους τομείς της ζωής, όπως εγώ.

® Αντιμετωπίζω συνεχώς άλυτα, αφύσικα, εξαιρετικά ψυχοφθόρα προβλήματα: Κοινωνική απομόνωση, γενική απόρριψη, ερωτική ανυπαρξία, ηχητικός πόλεμος, συνεχείς κακοτυχίες, συντονισμοί του Matrix, τρομακτικά "σημεία", το εφιαλτικό μήνυμα "κόλαση" στα όνειρά μου, υπναγωγικά και υπνοπομπικά οράματα φωτιάς. Αν καταφέρω να ξεπεράσω (ποτέ να λύσω) ένα πρόβλημα, αμέσως καταφθάνει νέο, χειρότερο από το προηγούμενο.

® Στο μεταξύ, όλοι οι άλλοι άνθρωποι απολαμβάνουν αβίαστα πολυάριθμες χαρές και επιτυχίες. Όλοι προχωράνε χωρίς εμένα, σ' έναν κόσμο που δεν καταλαβαίνω και που διαρκώς μου ξεφεύγει...

® Όση περισσότερη δυστυχία αντέχω, τόσο περισσότερη μου έρχεται! Όσα προβλήματα κι αν αντιμετωπίσω, τόσο περισσότερα και χειρότερα μου έρχονται -σα να 'ναι προγραμματισμένα από ηλεκτρονικό υπολογιστή!

® Μου είναι αδύνατο να απολαύσω πραγματικά οτιδήποτε. Πάντα κάτι θα μου τη σπάσει: ηχητικός πόλεμος, ατυχίες, εχθρικοί άνθρωποι, δυσοίωνες συμπτώσεις, ακόμη και "σημεία της κόλασης"! Μονάχα εγώ ενοχλούμαι διαρκώς από διάφορους αστάθμητους και απίθανους παράγοντες. Όλοι οι υπόλοιποι άνθρωποι μοιάζουν σα να διασκεδάζουν συνεχώς σ' ένα ατέλειωτο πάρτυ...

® Δεν συναντώ ποτέ έναν αποτελεσματικό σύμμαχο, παρά μόνο βαρετές ή άσπονδες φιλενάδες. Για κάποιο ανεξιχνίαστο λόγο, μου είναι αδύνατο να βρω ένα άτομο ικανό να με βοηθήσει να λύσω έστω ένα από τα αφύσικα προβλήματα που έχω. Ωστόσο, πολύ εύκολα βρίσκω άτομα που με μπλέκουν σε αυτά (Πέρσα, Sam Kusba).

® Για διάφορους λόγους (παντελής έλλειψη κοινωνικών διασυνδέσεων, ανύπαρκτο σύστημα δικαιοσύνης, κυκλώματα παντού), μου είναι αδύνατο να αμυνθώ σποτελεσματικά ενάντια σε οποιονδήποτε εχθρό. Αυτοί, όμως είναι σε θέση να μου κάνουν όποιο κακό τους καπνίσει, όσο απίθανο κι αν είναι, πάντοτε

υπεράνω πάσης υποψίας, ανεμπόδιστοι και ατιμώρητοι.
® Ο κόσμος συντονίζεται προκλητικά με τις αρνητικές μου σκέψεις: Ό,τι με θλίβει βρίσκεται πάντα μπροστά μου. Ό,τι με ευχαριστεί γρήγορα χάνεται ή δεν εμφανίζεται καθόλου.
® Σε ένα γνήσιο σύμπαν δεν θα αλλοιώνονταν ποτέ οι φυσικοί νόμοι, για κανένα λόγο. Φαινόμενα όπως μαγεία, μαντεία, μοίρα, συντονισμοί του Πλέγματος, λεξαριθμικές ισοψηφίες, "σημεία", κλπ, δεν θα ήταν δυνατά σ' ένα γνήσιο σύμπαν. Για την ακρίβεια, στον κόσμο που ζω όλα τα παραπάνω φαίνονται να δρουν κατάφορα εναντίον μου, ειδικά εναντίον μου. Οι άλλοι δεν έχουν ποτέ ανάλογα προβλήματα.
® Από την άλλη πλευρά, τίποτα δεν λειτουργεί υπέρ μου: Ούτε η μαγεία, ούτε η προσευχή, ούτε ο διαλογισμός, ούτε η επιστήμη, τίποτα!
® Σχετική ανακούφιση αισθάνομαι μονάχα όταν δεν αλληλεπιδρώ με το Matrix: Στη ζωή μου προχωρά μονάχα ό,τι κάνω από δική μου πρωτοβουλία, μόνη μου, για τον εαυτό μου: Τα ημερολόγιά μου, το παιγνίδι *Existence*, οι δικές μου μεταφυσικές τεχνικές, οι δικές μου αναζητήσεις. Ό,τι κάνω απευθυνόμενη στους άλλους, με τους άλλους, για τους άλλους, καταλήγει πάντοτε σε οικτρή αποτυχία ή καταστροφή.

Αν η απάντηση στο ***Αρχέγονο Αίνιγμα*** (*εγώ είμαι το κέντρο του κόσμου, όλα περιστρέφονται γύρω μου*) είναι όλα τα παραπάνω, τότε τι μπορώ να κάνω; Αν ο πραγματικός μου εαυτός είναι όντως φυλακισμένος μέσα σ' ένα δαιμονικό μηχάνημα εικονικής πραγματικότητας, το οποίο ελέγχει τις σκέψεις, τα συναισθήματα, τις αισθήσεις μου και τις εμπειρίες που βιώνω, πώς θα μπορούσα να δραπετεύσω από κάτι τέτοιο;

Δεν μπορώ. Το μόνο που μπορώ να κάνω, είναι να ξεδιαλύνω την κατάσταση κάθε στιγμή, καταρρίπτοντας τις ενοχές και τους φόβους που ασταμάτητα μου υποβάλλει το Matrix. Από τα ψυχοπνευματικά δεσμά της εικονικής φυλακής μου θα γλύτωνα μονάχα με εξωτερική βοήθεια -αν κάποιος δικός μου ερχόταν από μακριά να με απελευθερώσει. Τότε μόνο θα γλύτωνα. Ίσως... *Προσοχή, όμως: Όλες οι γνώσεις που παίρνω για τον κόσμο και τη δομή του σύμπαντος προέρχονται*

από επιστήμες που έχουν αναπτυχθεί μέσα στο Matrix. Άρα, πόσο αξιόπιστες μπορεί να είναι;

Παρατηρώ, ωστόσο, ότι με την πάροδο του χρόνου, η Μηχανή γίνεται πιο επιθετική αλλά και λιγότερο “προσεκτική” μαζί μου, τόσο ώστε αρχίζω και βλέπω τα λάθη της, οπότε η “πραγματικότητα” δεν με πείθει πλέον. Συνεπώς, αυτοί που μ' έχουν φυλακίσει βιάζονται να καταστρέψουν το μυαλό μου. *Γιατί όμως; Τους κυνηγάει κανένας;*

Κυριακή, 1η Νοεμβρίου 2009

Αστρική Προβολή: Είμαι ξαπλωμένη στο κρεβάτι μου. Η κάμαρα είναι όλη κάτασπρη. Αποκτώ αυτοσυναίσθηση, θέλω και υψώνομαι ως το ταβάνι, με το σώμα τεντωμένο σε οριζόντια θέση. Για μια στιγμή αμφιβάλλω, φέρνω τα χέρια στη μέση κι ελέγχω το χώρο γύρω μου. Ναι, έχω όντως υψωθεί, ενώ δυνατός αέρας φυσάει μέσα στο δωμάτιο. Ροδαλές γλώσσες απαλής αύρας υψώνονται από το αστρικό μου σώμα. Υπέροχη αίσθηση...

Από σήμερα ξεκινώ να παραδίδω ιδιαίτερα μαθήματα ιταλικών στον Θάνο (τσάμπα φυσικά), επειδή, λέει, θέλει να καταλαβαίνει τα ιταλικά τραγούδια. Στο διάλειμμα για τσιγάρο, ο ανηψιός μου εξομολογείται τα ακόλουθα: Τώρα είναι “καθαρός”, έχει αποτραβηχτεί από κακές παρέες, ωστόσο δεν υπάρχει ναρκωτικό που να μη το έχει δοκιμάσει: χασίσι, κοκαΐνη, ηρωίνη, LSD κ.ά. Πρόσφατα πήρε κεταμίνη, που τον έκανε να χορεύει επί 12 ώρες συνέχεια. Μια φορά, μαζί με την τελευταία γκόμενά του, πήραν χάπι "Lovedot" κι έκαναν σεξ επί 9,5 ώρες ασταμάτητα! Τώρα έχει χωρίσει από την εν λόγω υπερσεξουαλική γκόμενα κι έχει κόψει τα ναρκωτικά μετά από μια άσχημη εμπειρία (“bad trip”) που είχε. Μέχρι πρόσφατα έτρεμε το κεφάλι του μα τώρα είναι εντάξει και θέλει να αφοσιωθεί στις σπουδές του, λέει. [*Σημείωση: Δυο-τρία μαθήματα θα κάνουμε όλα κι όλα. Μετά ο νεαρός θα βαρεθεί και θα τα παρατήσει*].

Σαφώς, χαίρομαι για τον Θανάση, απλά μου κάνει εντύπωση το εξής: Έχει δοκιμάσει ό,τι ναρκωτικό υπάρχει στην

πιάτσα, μα πρόβλημα χρόνιο σαν το δικό μου δεν έχει! Κανένα μήνα το πολύ είδε ορισμένους εφιάλτες μα τώρα είναι μια χαρά. Όχι μόνο δεν έχει περαιτέρω συνέπειες από τις τις λανθασμένες επιλογές του, αλλά μάλλον η όλη υπόθεση του βγαίνει σε καλό: Για να τον τραβήξουμε από τα ναρκωτικά, όλη η οικογένεια ασχολούμαστε μαζί του, του δίνουμε λεφτά με τη σέσουλα και του κάνουμε όλα τα χατήρια. Ειδικά η αδελφή μου πήρε δάνειο και του αγόρασε ένα σωρό μοντέρνα έπιπλα για να διακοσμήσει ο Νάσος το διαμέρισμα του 2ου ορόφου, όπου στο εξής θα μένει μόνος του.

Τα δικά μου λάθη, ωστόσο, δεν είναι ποτέ χωρίς σοβαρότατες συνέπειες – ιδίως το τελευταίο, δηλαδή η ανόητη και ανεξήγητη εμπιστοσύνη που έδειξα σ' έναν (μαύρο) μάγο. Τα λάθη πληρώνονται, όπως λένε, ωστόσο γιατί μονάχα εγώ πρέπει να κάνω τόσο σοβαρά λάθη; Γιατί πρέπει μονάχα εγώ, στα επτά δισεκατομμύρια των ανθρώπων που υπάρχουν στη γη, να έχω ένα τόσο αφύσικο πρόβλημα; Γιατί να έχω μονάχα εγώ τόσο φοβερές συνέπειες;

Το αστείο στην υπόθεση είναι ότι εγώ συχνά συμβουλεύω τους νέους να μη βάζουν στο στόμα τους το παραμικρό ναρκωτικό επειδή όλα προξενούν εγκεφαλικές βλάβες. Κι όμως, εγώ που δεν καπνίζω ούτε καν τσιγάρα, ούτε πίνω αλκοόλ, τα τελευταία τρία χρόνια έχω υποστεί μάλλον μόνιμες εγκεφαλικές βλάβες που δεν τις έχει ούτε ο χειρότερος ναρκομανής! Άλλη μια φορά, λοιπόν, θυμάμαι τα σοφά λόγια της παλιάς μου φίλης, της Μαρίας Σχοινά: "Μη λυπάσαι κανέναν. Τον εαυτό σου να λυπάσαι..."

"Απόλυτο Κακό": Η δική μου ιστορία, που κοντεύει να γίνει πιο μεγάλη από την "Ιστορία του Ελληνικού Έθνους"! Επιθυμώ να συνεχίσει να υπάρχει εις το διηνεκές, αλλά δεν μ' ενδιαφέρει να το διαβάσει κανένας άνθρωπος! Το "Απόλυτο Κακό" δεν χρειάζεται την επιβεβαίωση των άλλων για να πάρει αξία. Έτσι κι αλλιώς, δεν το θεωρώ κατάλληλο για τον ανθρώπινο ψυχισμό. *Ξέρω ότι δεν πρόκειται να διαβαστεί από ανθρώπους αλλά από την Ερχόμενη Φυλή...*

Είναι το μοναδικό βιβλίο που έχω διαβάσει παραπάνω από μία φορές και θα συνεχίσω να το διαβάζω και να το διορθώνω όσες φορές χρειαστεί! Δεν παίρνεις τίποτα μαζί σου μετά το θάνατο. Αν, όμως, μπορούσα να πάρω κάτι, θα έπαιρνα αυτό: την αυτοβιογραφία μου που έχει τίτλο “Απόλυτο Κακό”.

Από το Σεπτέμβρη έχω ξεκινήσει τη διόρθωση των επτά, πλέον, τόμων της αυτοβιογραφίας μου -για πολλοστή φορά. Όταν δεν είμαι έτοιμη να συγγράψω καινούργιο τόμο, ξαναδιαβάζω και διορθώνω τους ήδη υπάρχοντες. Έτσι, έχω παρατηρήσει τα εξής: Τα κείμενα που έχουν υποστεί τις λιγότερες διορθώσεις είναι εκείνα που αφορούν μεταφυσικές εμπειρίες: Διαυγή όνειρα, Περιπέτειες της νύχτας, Αστρικές προβολές, Ψυχικές εμπειρίες κλπ. Αντιθέτως, τα κείμενα που αφορούν γεγονότα της καθημερινότητας (κοινωνική ζωή, οικογενειακά θέματα, δουλειά κ.ά.) έχουν πολλές διορθώσεις. Ωστόσο, τα κείμενα που έχουν υποστεί τις περισσότερες διορθώσεις είναι εκείνα που αφορούν μαγεία, τελετουργίες, “σημεία”, οράματα φωτιάς και τα συναφή.

Συνειδητοποιώ, λοιπόν, ότι όσο περισσότερες διορθώσεις απαιτεί ένα θέμα στο πέρασμα του χρόνου, τόσο περισσότερες απάτες κρύβει – απάτες που (μου) προκαλούν σύγχυση και αποπροσανατολισμό. Όσο λιγότερες διορθώσεις απαιτεί ένα θέμα, τόση περισσότερη αλήθεια εμπεριέχει. *Αυτό αποδεικνύει ότι η Φαντασία (αστρικές περιπέτειες κάθε είδους) είναι πιο αληθινή από την Πραγματικότητα...*

Σάββατο, 7 Νοεμβρίου 2009

“Ο Διάδοχος του Uri Geller”: Η ζωντανή εκπομπή διακόπηκε απροσδόκητα, επειδή κάποιος ειδοποίησε τηλεφωνικά πως υπήρχε βόμβα στο στούντιο (πρωτοφανές στα χρονικά της ελληνικής τηλεόρασης). Για καμιά ώρα μεταδίδονταν σκηνές από το προηγούμενο επεισόδιο, έγινε έρευνα για τη βόμβα, δεν βρέθηκε τίποτα και μετά η εκπομπή συνεχίστηκε κανονικά. Ωστόσο, αυτή τη φορά ο Γιούρι δεν εκτέλεσε κανένα τηλεπαθητικό πείραμα λόγω έλλειψης χρόνου. Απογοητεύτηκα...

Σάββατο, 14 Νοεμβρίου 2009

"Ο Διάδοχος του Uri Geller": Ο Γιούρι έβαλε τέσσερα άτομα να ακουμπήσουν τα χέρια τους πάνω σ' ένα τραπέζι. Τους είπε ν' αυτοσυγκεντρωθούν και να διατάξουν το τραπέζι "σήκω" μερικές φορές. Το έπιπλο σηκώθηκε ~20 εκ πάνω από το πάτωμα. Τότε ακριβώς έλαβαν ένα (άλλο) τηλεφώνημα για βόμβα στο στούντιο! Η εκπομπή σταμάτησε για να βγουν έξω όλοι, ενώ δεν είχε περάσει ούτε μισή ώρα από την έναρξή της.

Αυτή τη φορά, όμως, δεν έγινε καμιά αναγγελία, ούτε επανάληψη προηγούμενων επεισοδίων, ούτε η εκπομπή συνεχίστηκε αργότερα. Στη θέση της έβαλαν ένα άλλο, άσχετο πρόγραμμα! *Φαίνεται ότι οι (αληθινές) πνευματικές ικανότητες του Γκέλλερ έχουν ενοχλήσει ορισμένους κύκλους θρησκόληπτων...*

Ελεύθερη βούληση: Δεν υπάρχει! Οι ανθρώπινες σκέψεις, πράξεις, συναισθήματα, αισθήσεις, είναι όλα προκαθορισμένα και ελεγχόμενα από το Κοσμικό Σχέδιο, τις Άρχουσες Οντότητες, τη μοίρα, τον Θεό αυτού του κόσμου με μαθηματική ακρίβεια. Ωστόσο, εγώ ειδικά πρέπει να μάθω να ξεχωρίζω πότε μου μιλά ο Εχθρός από Μέσα. Έχω ήδη πάθει πολύ σοβαρές ζημιές (πιθανότατα μη αναστρέψιμες) επειδή δεν μπορούσα να ξεχωρίσω πότε γίνομαι υποχείριο αρνητικών δυνάμεων.

Μόλις τώρα συνειδητοποιώ ποιές είναι οι ξένες σκέψεις μέσα μου: είναι όλες εκείνες που με ωθούν να εμπλέκομαι με τους άλλους, δηλαδή με το Πλέγμα:

- Ζητώντας τη βοήθεια ή τη συμβουλή τους
- Γυρεύοντας επιβεβαίωση κι επιβράβευση από αυτούς
- Πασχίζοντας να μπω σε διάφορες παρέες, λέσχες, κλίκες
- Υπολογίζοντας τις γνώμες, τις θεωρίες, τις θρησκείες τους
- Δείχνοντάς τους εμπιστοσύνη   κλπ.

Η παραπάνω κρισάρα ισχύει μόνο για μένα. Δεν ξέρω πώς μπορούν να αναγνωρίσουν οι άλλοι τον δικό τους Εχθρό από Μέσα, ούτε με νοιάζει.

Ακόμη, νιώθω ότι αποκτώ (λίγη) ελεύθερη βούληση μονάχα όταν αποσχίζομαι από το Δαιμονοανθρώπινο Πλέγμα.

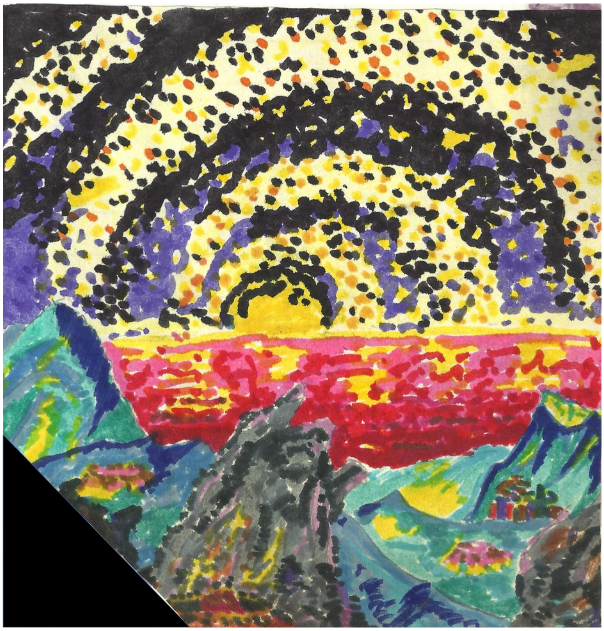
Τα δεσμά χαλαρώνουν ελαφρά όταν ασχολούμαι μόνη μου με πράγματα που έχω δημιουργήσει εγώ η ίδια, αποκλειστικά για μένα (πχ Απόλυτο Κακό, Existence, βόλτες στο ύπαιθρο). Οτιδήποτε κάνω με τους άλλους, για τους άλλους, αποτελεί επιταγή του Matrix. Έτσι, ακόμα μια φορά, ο καλύτερός μου φίλος αποδεικνύεται πως είναι η μοναξιά...

Τετάρτη, 18 Νοεμβρίου 2009

Η Περιπέτεια της Νύχτας: Γίνεται γιορτή, έχουν συγκεντρωθεί πολλοί άνθρωποι. Ο Γιούρι Γκέλλερ είναι δίπλα μου, μου λέει χαμογελώντας "Έχω κάτι για σένα", και μου προσφέρει ένα ωραίο δώρο. Με συμβουλεύει να μη το δείξω πουθενά μα εγώ το περιφέρω σε όλη την αίθουσα, πριν το βάλω σε ψυγείο. Σε επόμενο όνειρο, ο Γιούρι φοράει σκούρο μπλε τζην, ξαπλώνει πλάι μου σ' ένα κρεβάτι και μεταμορφώνεται στον ξάδερφο Ντέμη. *Τι κοινό μπορεί να έχουν οι δυο τους;*

Πέμπτη, 19 Νοεμβρίου 2009

Ψυχική Εμπειρία: Ονειρεύομαι ότι βρίσκομαι μέσα σ' ένα σκοτεινό δωμάτιο. Μόλις το όνειρο γίνεται διαυγές, υψώνομαι περίπου ένα μέτρο από το πάτωμα.

Πάνω από το κεφάλι μου ολόκληρο το σύμπαν έχει πάρει το σχήμα ενός κυλίνδρου με άπειρο μήκος. Τα "τοιχώματά" του, διάστικτα με λαμπερά αστέρια, στροβιλίζονται γοργά.

Υψώνομαι ακόμα περισσότερο και αρχίζω να διασχίζω γοργά την μυστηριακή σήραγγα, ενώ διακρίνω ανθρωπόμορφα σκιερά

όντα που κινούνται δισδιάστατα πάνω στα “τοιχώματα” του κυλινδρικού σύμπαντος. Τα όντα είναι κατάμαυρα αλλά το περίγραμμά τους σχηματίζεται από αστραφτερά φώτα. Προσπερνώ τις μορφές αυτές και κατευθύνομαι προς το άκρο της σήραγγας, όπου λαμποκοπά έντονο φως. Φθάνω εκεί μα δεν υπάρχει πια φως αλλά μια ωραία εξοχική πόλη κάτω από έναν απέραντο γαλάζιο ουρανό...

Ο ***ηχητικός πόλεμος*** καλά κρατεί· σαφώς δεν παρατηρείται πια η σφοδρότητα που υπήρχε άλλοτε, ωστόσο το φαινόμενο επιμένει: α) Ο Νάσος ακούει μουσικές στο διαπασών γύρω στις τέσσερις ώρες κάθε απόγευμα ή βράδι. β) Η φασαρία από το μπαλκόνι του 2ου ορόφου στη διπλανή πολυκατοικία συνεχίζεται αμείωτη, από τις 7:00 το πρωί ως τις 1:00 τη νύχτα, καθημερινά. Αδύνατο να καθήσω για λίγο ήρεμα στη βεράντα μου, χωρίς ν' ακούω τις φωνές τους, την τηλεόρασή τους, το αρμόνιό τους. γ) Κάθε βράδι, επί δύο ή τρεις ώρες με το ρολόι, ακούγονται συνεχώς ισχυροί γδούποι, χτυπήματα, συρσίματα, σφυροκοπήματα από το διαμέρισμα του Γιάννη, ακριβώς πάνω από το κεφάλι μας! Απλά αναρωτιέμαι πώς το καταφέρνουν αυτό! Αντιμετωπίζω το όλο πρόβλημα μάλλον επιτυχώς, φορώντας κέρινες ωτοασπίδες. Όταν οι θόρυβοι δεν διαπερνούν τις ωτοασπίδες, είμαι ικανοποιημένη...

Σάββατο, 21 Νοεμβρίου 2009

“Ο Διάδοχος του Uri Geller”: Αυτή τη φορά, ο Γιούρι έδειξε στους τηλεθεατές τις πέντε κάρτες Ζένερ κι εξήγησε ότι θα μας “έστελνε” τηλεπαθητικά μία από αυτές. Πριν καν αποσώσει τα λόγια του, εμένα μου “γυάλισε” το αστέρι. Το ίδιο και του πατέρα μου. Ήμουν σίγουρη για το άστρο, όταν η αδελφή μου έβαλε τις φωνές: “Πώς είναι όλο το κόλπο καθοδηγούμενο! Τον είδα που κοίταζε τα κύμματα! Είναι σα να λέει: αυτό θα βάλω!”

Εγώ δεν πρόσεχα την οθόνη εκείνη τη στιγμή, οπότε δεν ήξερα αν όντως ο Γιούρι είχε κοιτάξει τα κύμματα, επηρεάστηκα όμως από την Αλίκη. Έτσι, όταν αυτός άρχισε να μας “στέλνει” την εικόνα, εγώ, με κλειστά μάτια, έβλεπα να

σχηματίζονται μπροστά μου κύμματα. Στο τέλος ο Γκέλλερ ζωγράφισε το σύμβολο κρυφά σ' ένα χαρτί, το έβαλε σ' ένα φάκελο και το έριξε σε μια διάφανη κάλπη. Τότε, εγώ αποφάσισα να επιμείνω στην αρχική μου αυθόρμητη εντύπωση, του αστεριού. Εντέλει, τα αποτελέσματα του πειράματος έδειξαν ότι το 48% των τηλεθεατών "είδε" άστρο, το 16% σταυρό, το 14% τετράγωνο, το 12% κύκλο και μόνο το 10% κύμματα. Άρα, σωστά μάντεψαν όσοι είδαν άστρο...

Παρατηρήσεις: Το ανωτέρω πείραμα με ικανοποίησε προσωπικά, αν και από τον Γιούρι περίμενα κάτι πιο εντυπωσιακό. Ακόμη, είναι αλήθεια πως το αστέρι προσελκύει το μάτι περισσότερο από τα υπόλοιπα σχήματα, κι αυτό φυσικά το γνωρίζει ο Γκέλλερ. Κυρίως όμως απόρησα για το πώς η αδελφή μου ενήργησε, μάλλον ασυνείδητα, ως πνεύμα διάσπασης και μ' έκανε ν' αμφιβάλλω έντονα για τη δική μου πρόβλεψη -ευτυχώς όχι για πολύ, στη συγκεκριμένη περίπτωση.

Σάββατο, 28 Νοεμβρίου 2009

☺ Όλοι συμφωνούν πως ο Χαρούλης, τώρα 18 μηνών, ξανθούλης και χαριτωμένος, μοιάζει περισσότερο στον Θάνο παρά στον Γιάννη -ιδίως στην εμφάνιση, ίσως και στο χαρακτήρα: Ζωηρούλης και τσαμπουκάς, στην πρώτη ευκαιρία αρπάζει ό,τι βρει μπροστά του, το πετάει κάτω και το σπάει με νάζι. Σήμερα το απόγευμα τον πήγαμε βόλτα στις κούνιες μαζί με την αδελφή μου. Μόλις γυρίσαμε στο σπίτι, πριν προλάβουμε να δούμε τι σκαρώνει, ο μικρός άνοιξε την γυάλινη προθήκη του σύνθετου στο σαλόνι μας, άρπαξε τη μικρή πορσελάνινη πράσινη φοντανιέρα με το κυμματιστό χρυσαφένιο περίγραμμα και το ζωγραφισμένο κόκκινο τριαντάφυλλο στο κέντρο (παλιά μπομπονιέρα που έχουμε από τη βάφτιση του Γρηγόρη, εδώ και 44 χρόνια) και την πέταξε κάτω επιδεικτικά, σπάζοντάς την σε πολλά κομμάτια.

Η μαμά στενοχωρέθηκε αλλά εκείνη την ώρα δεν έδειξε τίποτα. Αργότερα μου παραπονέθηκε ότι: "Φοβάμαι μήπως μεγαλώνοντας ο Χάρης πάρει το αρβανίτικο πείσμα και τον δύστροπο χαρακτήρα της μητέρας του· κι εγώ τότε θα τον

αντιμετωπίζω ανάλογα. Ξέρεις, ο άνθρωπος αγαπιέται από τον τρόπο του...”

® ***Χρονικό Ψυχικού Πολέμου (Νοέμβριος 2009):*** Συνεχίζω την ίδια ψυχική αυτοάμυνα, έχοντας προσθέσει μια γλάστρα με δενδρολίβανο στο προσκέφαλό μου. Παραδόξως, αυτός ο μήνας πήγε καλύτερα από τους προηγούμενους! Τα οράματα φωτιάς μειώθηκαν εντυπωσιακά σε αριθμό, ενώ οι φλόγες που βλέπω τώρα σε υπναγωγικές ή υπνοπομπικές παραισθήσεις φαίνονται μικρές, σχηματοποιημένες, ή σαν από κεριά. Οι εικόνες φωτιάς μέσα σε όνειρα αυξήθηκαν λίγο και εμφανίζονται συνήθως μέσα σε τηλεοπτική οθόνη.

Κατά τ' άλλα: Στις 14 του μήνα είχα μια κλήση στο κινητό μου από τον Sam Kusba. Αντί ν' απαντήσω, έκλεισα το τηλέφωνο. Δύο μέρες αργότερα ονειρεύτηκα 5-6 κεριά αναμμένα, που οι φλόγες τους εξερράγησαν σε μια μπάλα χρυσού φωτός.

Στις 17 Νοεμβρίου είχα άλλη μια κλήση με απόκρυψη, οπότε αναγκάστηκα ν' απαντήσω. Ήταν ο αδελφός του μάγου, ο οποίος άρχισε να μου μιλά γρήγορα, γεμάτος ανησυχία, χωρίς καν να συστηθεί ή να χαιρετήσει πρώτα:
“Πρέπει νά 'ρθεις αύριο οπωσδήποτε, ο Sam βλέπει κάτι πολύ κακό, δεν θέλω τίποτα λεφτά, νά 'ρθεις αύριο για θεραπεία!”
“Δεν μπορώ!” του είπα σταθερά και ήρεμα.
“Άσε τα δεν μπορώ, πρέπει νά 'ρθεις!”
“Όχι, δεν τ' αφήνω! Εγώ τώρα δεν έχω κανένα πρόβλημα και δεν έρχομαι!”
“Όχι;”
“Όχι!” ήταν η οριστική μου απάντηση και ο τύπος μου έκλεισε το τηλέφωνο. Λοιπόν, ο κυρ μάγος πρέπει να έχει μεγάλο πρόβλημα με μένα...

Στις 28 του Νοέμβρη, Ακριβώς 11 μέρες μετά το τηλεφώνημα του Kusba, είχα την εξής παράξενη ***Περιπέτεια της Νύχτας:*** Κάθομαι στη βεράντα μαζί με τους γονείς μου και άλλους γείτονες. Ξαφνικά, βλέπω τον μάγο και τον αδελφό του να μπαίνουν στην αυλή, μέσα από την εξώπορτα. Μου ζητούν

επίμονα να φέρω διάφορα πράγματα κι εγώ τους τα φέρνω. Με αυτά μου κάνουν ένα μαγικό τελετουργικό για "θεραπεία", στη μέση του δρόμου. Σε μια άκρη βλέπω ένα καμμένο πτώμα. Ανησυχώ, αισθάνομαι μπερδεμένη και ανήσυχη.

Ξυπνώντας από το πολύ ζωντανό αυτό όνειρο, ένιωσα ανακούφιση που ήταν μονάχα ένα όνειρο. Πάντως, από την επόμενη κιόλας μέρα, η "συνταγή" μου αρχίζει να χαλάει, καθώς τα οράματα και τα όνειρα φωτιάς επιστρέφουν ξανά. Πιθανότατα, ο μαύρος μάγος να εξακολουθεί να μου εξαπολύει μάγια...

Πιο αναλυτικά, τα φαινόμενα που αντιμετώπισα αυτό το μήνα ήταν τα εξής:

Οράματα φωτιάς:	5
Φλόγες σε όνειρα:	8
Εφιαλτικό μήνυμα "κόλαση" σε όνειρα:	2 (μόνο!)

Θα το ξαναπώ για εκατομμυριοστή φορά: *Την εποχή που τους έκαιγα, έκανα την καλύτερη δουλειά! Ήμουν σοφή τότε!*

Τετάρτη, 2 Δεκεμβρίου 2009

"Η Οικογένεια Βλάπτει": Καινούργιο σήριαλ που μεταδίδει το κανάλι Mega κάθε Τετάρτη, στις 9 το βράδι. Δεν μπορεί! Πρέπει να το γράφει κάποιος που μας γνωρίζει καλά! Όπως σύντομα διαπιστώνω, κάθε ένα μέλος αυτής της αλλοπρόσαλλης τηλεοπτικής οικογένειας αντιστοιχεί σ' ένα μέλος της δικής μου οικογένειας! Αναλυτικότερα:

Η Οικογένεια Βλάπτει	**Φεζαρρομαρκέικο**
* ***Η μητέρα "Λαμπρινή"*** (Χρύσα Ρώπα): Ξερακιανή, ασπρομάλλα, νευρωτική, δεσποτική, ελέγχει τους πάντες με πυγμή. Αντιπαθεί το γκόμενο της κόρης της (σώγαμπρος) επειδή είναι φτωχός και του το φωνάζει στην πρώτη ευκαιρία.	* ***Η μητέρα μου*** (Μαριέττα Φεζάρρη): Παρόμοια εμφάνιση, ελέγχει όλη την οικογένεια με τρόπο, καμία κίνηση δεν της ξεφεύγει. Αντιπαθεί τη σύζυγο του εγγονού της ("σώνυφη") επειδή είναι φτωχή και το φωνάζει στην πρώτη ευκαιρία.
* ***Ο πατέρας "Μένιος"*** (Σάκης Μπουλάς): Το παίζει πάτερ φαμίλιας, μέγα αφεντικό. Μονίμως χρεωμένος, όνειρό του είναι να πιάσει την καλή και δεν διστάζει να καταφύγει σε κομπίνες. Έχει αποσπάσει 60.000 ευρώ από το γαμπρό του (δανεικά κι αγύριστα) και τώρα ευελπιστεί να πουλήσει μερικά φορτία γαρίδες σε εστιατόρια για να ξελασπώσει.	* ***Ο ανηψιός μου*** (Γιάννης Μαρκάκης): Ομοίως, το παίζει μέγα αφεντικό και πάτερ φαμίλιας από τότε που παντρεύτηκε. Χρεωμένος μέχρι το λαιμό, όνειρό του είναι να πλουτίσει έστω και με κομπίνες. Το 2010 θα αποσπάσει γύρω στις 27.000 ευρώ από το μπαμπά, 10.000 ευρώ από μένα και 5.000 ευρώ από άλλους για ν' αγοράσει σκάφος εξ Αμερικής, με το οποίο σκοπεύει να ψαρεύει ψάρια και να τα πουλάει σε εστιατόρια για να ξελασπώσει.
* ***Ο παππούς "Φιλώτας"*** (Γιάννης Βογιατζής): Παρουσία μάλλον διακριτική, αγανακτεί με όσα βλέπει στην οικογένεια αλλά δεν έχει το σθένος ν' αντιδράσει. Συμπαθεί το σώγαμπρο. Για να ξεδώσει, ψαρεύει ρωσίδες στο Internet.	* ***Ο πατέρας μου*** (Θανάσης Φεζάρρης): Ομοίως, ως δίπλα. Για να ξεδώσει βλέπει όλη μέρα τηλεόραση, ενίοτε χαζεύει και καμιά τσόντα σε περιθωριακά κανάλια. Συμπαθεί τη σώνυφη.

* ***Η δεύτερη κόρη "Χριστίνα"*** (Αγγελική Λάμπρη): Το πιο "νορμάλ" άτομο εκεί μέσα. Τυπική γόησσα, που φέρνει τον loser γκόμενό της στο σπίτι σαν σώγαμπρο. Θα μπορούσε να έχει κάποιον άλλον άντρα, πλούσιο, δυναμικό και πετυχημένο, που θα βοηθούσε την όλη κατάσταση -αλλά όχι. Προτιμά τον χαμένο από καπρίτσιο και μόνο, κι έτσι διαιωνίζει τη φτώχεια και τη γκρίνια μέσα στην οικογένεια. Με αυτό τον τρόπο μένει μέσα στην οικογένεια αντί να φύγει, οπότε ασχολούνται όλοι μαζί της.	* ***Η μικρότερη αδελφή μου*** (Αλίκη Φεζάρρη): Η πιο "νορμάλ" στην οικογένεια, τυπική "ντίβα", που θα μπορούσε να έχει όποιον άνδρα θελήσει. Στα 16 της ήταν η σταρ της Γλυφάδας, εκείνη όμως, απ' όλους τους άνδρες που την κυνηγούσαν, προτίμησε να μας φέρει σώγαμπρο τον αδέκαρο και αχαΐρευτο Χαράλαμπο. Το αποτέλεσμα: Στενοχώριες, φτώχια, γκρίνια σε όλη την οικογένεια. Έτσι, βέβαια, η Αλίκη έμεινε μέσα στην οικογένεια αντί να φύγει, οπότε ασχολούμαστε όλοι μαζί της.
* ***Ο γιος "Ασημάκης"*** (Αντώνης Κρόμπας): Παλαβούτσικος, με IQ ραδικιού, μονίμως στην κοσμάρα του. Η γυναίκα του τον παράτησε, τα δύο παιδιά του τον θεωρούν βούρλο. Δεν πολυδουλεύει, τον συντηρούν ουσιαστικά οι άλλοι.	* ***Ο πρώην σύζυγος της αδελφής μου***, (Χαράλαμπος Μαρκάκης): Μια δόση μούρλας την έχει, μονίμως στην κοσμάρα του. Η αδελφή μου τον παράτησε προ 15τίας επειδή ήταν αχαΐρευτος. Τα παιδιά του δεν τον έχουν σε πρώτη εκτίμηση. Μέχρι πρόπερσι δεν δούλευε και τον συντηρούσαν η πρώην και η νυν σύζυγοί του.
* ***Ο σώγαμπρος "Γεράσιμος"*** (Πυγμαλίων Δαδακαρίδης): Τυπικός loser, έχει μπλέξει με την οικογένεια τρελών και προσπαθεί να τα βγάλει πέρα	* **Η "σώνυφη" σύζυγος** του Γιάννη (Μαρίνα): Δίνει την εντύπωση του θύματος, που υποτάσσεται σε όλα τα καπρίτσια του συζύγου της για

με τις απαιτήσεις και τα βίτσια τους. Έχασε τη δουλειά του στην Εφορία εξαιτίας του ακαμάτη πεθερού του και τώρα έχει μείνει άνεργος, αν και έχει σπουδάσει λογιστικά. Η πεθερά του τον μισεί επειδή είναι φτωχός κι ασήμαντος.	να τον κρατάει. Πάμφτωχη (ήλθε στο σπίτι μας μονάχα με τα ρούχα που φορούσε), άφησε τη δουλειά της ως σερβιτόρα κι έμεινε άνεργη επειδή της το απαίτησε ο σύζυγος. Τώρα σπουδάζει λογιστικά. Η μητέρα μου δεν τη χωνεύει επειδή είναι φτωχή κι ενίοτε γλωσσού.
**** Η πρώτη κόρη ("Πελαγία")*** (Θωμαΐς Ανδρούτσου): Μεγαλοκοπέλα στα 40+, πεινασμένη για άνδρα, μα όλοι την απορρίπτουν. **Ψ**υχωτική, σε μόνιμη κατάθλιψη, κάνει συνεχώς αποτυχημένες απόπειρες αυτοκτονίας. **Π**ασχίζει ν' αλλάξει τη ζωή της με κάθε τρόπο, μάταια. **Μ**έσα στην οικογένεια την αποπαίρνουν συνεχώς και κανείς δεν υπολογίζει τα προβλήματά της. **Η** "σταρ" μικρότερη αδελφή της έχει φάει το μερίδιο από	**** Η πρώτη κόρη, δηλαδή εγώ (Υβόννη Φεζάρρη):*** Ακόμη ανύπαντρη στα 47, πάντα μόνη, μα καθόλου πεινασμένη για άνδρα. Ή απόρριψη είναι το δεύτερο όνομά μου. **Π**ρόσφατα αντιμετώπισα ολομόναχη σοβαρά ψυχικά προβλήματα, όπως ισχυρό μετατραυματικό στρες και κατάθλιψη, εξαιτίας των αφύσικων καταστάσεων που με βομβαρδίζουν. Δεν σκέφτομαι την αυτοκτονία – συχνά όμως συλλογίζομαι ότι το ιδανικό θα ήταν να μην εχω γεννηθεί καθόλου... **Π**ασχίζω διαρκώς να βελτιώσω τη ζωή μου, μάταια. **Μ**έσα στην οικογένεια με θεωρούσαν πάντα "αμελητέα ποσότητα", ενώ δεν θέλουν -ούτε μπορούν- να ξέρουν για τα προβλήματά μου. **Η** "σταρ" μικρότερη αδελφή μου και οι γιοί της μου έχουν

την οικογενειακή κληρονομιά. **Κ**άποια στιγμή ξεκινάει να παίζει αρμόνιο μα δεν τα πολυκαταφέρνει.	φάει το μερίδιο από το σπίτι των γονέων μου (αντί 50.000 ευρώ από την πώλησή του εισέπραξα μόνο 20.000 ευρώ. Τα υπόλοιπα έχουν μετατραπεί σε σκάφος του Γιάννη). **Κ**άποτε έπαιζα αρμόνιο στο σπίτι, με μέτρια επιτυχία.
Τα δύο παιδιά του "Ασημάκη", ο Αλέξης και η Λίλη: Παρατημένα από τη μητέρα, κανείς δεν τα ελέγχει στα μαθήματα, ούτε σε τίποτε άλλο. Θα ήθελαν να είχαν άλλο πατέρα. **Ο** Αλέξης είναι ήρεμος, διακριτικός, σκεπτόμενος τύπος. **Η** Λίλλη είναι ξύπνια, γλωσσοκοπάνα, κάπως νευρική, εκφράζει ξεκάθαρα την περιφρόνησή της για τον πατέρα της.	* ***Οι δυο γιοί*** του Λάμπη και της Αλίκης, σε παιδική ηλικία (ο Γιάννης και ο Θάνος): Παρατημένοι από τον πατέρα, κανένας δεν τους έλεγχε στα μαθήματα, ούτε σε τίποτε άλλο. Δεν έχουν καμία επαφή με τον πατέρα τους. **Ο** Γιάννης μικρός ήταν ήρεμος, διακριτικός, σκεπτόμενος κι έβγαζες άκρη μαζί του. **Ο** Νάσος ήταν και είναι εξυπνάκιας, αναιδής, νευρικός, συχνά εκφράζει θυμό και περιφρόνηση για τον πατέρα του.
	* ***Ο Χαρούλης*** είναι ο μόνος από μας που δεν έχει αντίστοιχο στην “Οικογένεια Βλάπτει”!
Γενικά: Η οικογένεια είναι χρεωκοπημένη, έχουν υπέρογκα χρέη, ωστόσο δεν χαμπαριάζουν και ξοδεύουν συνεχώς χρήματα	**Γενικά:** Η οικογένειά μας βρίσκεται στο όριο της φτώχειας, ωστόσο οι ανηψιοί μου δεν χαμπαριάζουν και χαλάνε

για λούσα, εξόδους, gadgets κλπ.	συνεχώς λεφτά για διάφορες πολυτέλειες, όπως: Σκάφος του Γιάννη 45.000 ευρώ, σύστημα DJ του Νάσου 3.500 ευρώ, χώρια τα χρέη σε τράπεζες -κι έπεται συνέχεια.
Στο τελευταίο επεισόδιο, όπου όλη η οικογένεια γίνεται πλούσια χάρη σε μια κληρονομιά, όλα τα υπόλοιπα μέλη εξελίσσονται σε ανέντιμα κουμάσια.	**Τ**α τελευταία χρόνια οι Μαρκάκηδες επιδεικνύουν πρωτοφανείς ακαδημαϊκές επιτυχίες ενώ, παρά την υποτιθέμενη φτώχεια τους αγοράζουν ό,τι τους καπνίσει, όσο ακριβό κι αν είναι.

Δευτέρα, 7 Δεκεμβρίου 2009

Η Περιπέτεια της Νύχτας: Περπατώ σε δρόμο κοντά στην Πλατεία Μακεδονίας. Φοράω σκούρα μπλε σχολική ποδιά. Χαμηλώνω το κεφάλι και την παρατηρώ. Συνειδητοποιώ με νοσταλγία πως έχουν περάσει πάνω από 28 χρόνια από τότε που ήμουν μαθήτρια και φορούσα καθημερινά ποδιά. *Εκείνα τα χρόνια δεν ήταν τόσο όμορφα για μένα, μακάρι όμως να μην έφευγαν ποτέ*...⇧

"Biasé moi": Μυθιστόρημα μικρού μεγέθους με ασυνήθιστη βίαιη πλοκή κι ενδιαφέρουσες, ανατρεπτικές ιδέες: "Τους ξέρω εγώ τους "αθώους"· δεν υπάρχουν αθώοι" ... "Και να θέλεις, δεν μπορείς να βοηθήσεις τους ανθρώπους. Είναι όλοι τους τόσο αδύναμοι και χαμένοι, ώστε είναι αδύνατο να τους βοηθήσεις". Πράγματι: Οι περισσότεροι είναι υπερβολικά ανίκανοι, εγωιστές ή αχάριστοι για ν' αποδεχθούν οποιαδήποτε βοήθεια, ενώ εκείνο που πραγματικά ζητούν είναι να σε παρασύρουν στην κακομοιριά τους...

Πέμπτη, 10 Δεκεμβρίου 2011

Το πρωί πήγα στη θεία Πηνελόπη για να της πάω ένα πριόνι που χρειαζόταν. Ήταν και η φίλη της η Άννα εκεί, η οποία μόλις με είδε, αναφώνησε αυθόρμητα: "Είδες τι ωραίο

μπόι έχει η Υβόννη; Και τι ωραίο σώμα;”
“Και που να δεις την Υβόννη με μαγιό! Εγώ την έχω δει, τότε που την παίρναμε μαζί με τον άνδρα μου για μπάνιο!” αποκρίθηκε χαρωπά η θεία Πηνελόπη.
“Είναι πιο όμορφη από την Αλίκη, εγώ σου το έχω πει!” συμπλήρωσε η Άννα, “αλλά μη της το πεις!” μου χαμογέλασε.
“Όχι, δεν θα της το πω!” γέλασα.

Απίστευτο, πρωτοφανές: Να μια θετική σύγκριση υπέρ μου, ανάμεσα σε μένα και στη σταρ αδελφή μου! Νά 'ναι καλά οι γυναίκες...

Κυριακή, 13 Δεκεμβρίου 2009

Απόψε έχω κλείσει ραντεβού με τη Φιλιώ, την Ευγενία και το Νικήτα έξω από το ασανσέρ του μετρό, στη Δάφνη. Η Φιλιώ καταφθάνει με καθυστέρηση ενός τετάρτου. Μέσα στο ίδιο ασανσέρ του μετρό είναι κι ένα “μογγολικό” παιδί μαζί με τη μητέρα του. Καθώς βγαίνουν, το παιδί απλώνει το χέρι και χτυπάει τη Φιλιώ στην πλάτη. Εκείνη γυρνάει και λέει θυμωμένα στη μητέρα: “Μάζεψέ το!”

Ύστερα μας πλησιάζει και παραπονιέται ότι το παιδί εκείνο τη χτυπούσε συνέχεια μέσα στο ασανσέρ. “Μα είναι καθυστερημένο”, της κάνει η Ευγενία. Αμέσως η Φιλιώ απομακρύνεται και φαίνεται σα να μιλάει στο κινητό της. Ύστερα κατευθύνεται προς τα λεωφορεία, ενώ εγώ απορώ: *Τι γίνεται τώρα; Ετοιμάζεται να φύγει;* Στο μεταξύ η Ευγενία, η οποία συχνότατα μου παραπονιέται για τα καμώματα της Φιλιώς, έχει γίνει έξαλλη. Δηλώνει ότι δεν θέλει να την ξαναδεί και μου προτείνει να πάμε να καθήσουμε οι δυο μας στην καφετέρια Emporio.

Μετά από ένα δεκάλεπτο τηλεφωνεί η Φιλιώ στο κινητό της Ευγενίας. Εκείνη τη στιγμή βλέπω ότι έχει κάνει και σε μένα κλήση, όμως εγώ δεν την έχω προσέξει εγκαίρως. Ζητάει από την Ευγενία να μου πει να βγω εγώ έξω. Μόλις βγαίνω, προς μεγάλη μου έκπληξη, την βλέπω να στέκεται σκυθρωπή μπροστά στην είσοδο και τα βάζει αμέσως μαζί μου επειδή δεν την περιμέναμε και πήγαμε να καθήσουμε! Της εξηγώ ότι δεν

καταλάβαμε τι ήθελε να κάνει, ότι νομίζαμε πως θα έφευγε. Μετά παραπονιέται επειδή δεν απάντησα αμέσως στην κλήση της. Της υπενθυμίζω ότι εγώ δεν έχω ποτέ το κινητό πρόχειρο έξω από την τσάντα κι έτσι δεν άκουσα την κλήση. Κατόπιν παραπονιέται ότι υποστηρίζω πάντα την Ευγενία, πράγμα που εγώ αρνιέμαι. Με λίγα λόγια, η Φιλιώ δημιούργησε ολόκληρο επεισόδιο για το τίποτα, επειδή η Ευγενία της πήγε κόντρα. Ωστόσο, τελικά από μένα ζήτησαν τα ρέστα.

Τελικά η Φιλιώ μπαίνει μέσα στην καφετέρια, κάθεται μαζί μας, δεν αναφέρει το παραμικρό στην άλλη και τα ξαναφτιάχνουμε σαν να μην τρέχει τίποτα.

Σάββατο, 19 Δεκεμβρίου 2009

"Ο Διάδοχος του Uri Geller": Αυτή τη φορά ο Γιούρι ζήτησε από τους τηλεθεατές να φέρουν δύο όμοιες πέτρες ή δυο κουτάλια. Έδωσα δυο πέτρες μαύρου τουρμαλίνη στη μητέρα μου κι εγώ κράτησα δύο μικρά κουτάλια. Ο Γιούρι είπε να κρατήσουμε στην αρχή τα αντικείμενα σε απόσταση 3-4 εκ μεταξύ τους και ύστερα να τα ενώσουμε, έτσι ώστε τα δάχτυλα των δυο χεριών να εφάπτονται αντικρυστά, ώσπου ν' ασπρίσουν από την πίεση: "Συγκεντρωθείτε, εστιάστε πάνω στις πέτρες κι όταν σας πω, δοκιμάστε να τις χωρίσετε! Ένα, δυο, τρία, δοκιμάστε!"

Για μια στιγμή, οι πέτρες που κρατούσε η μητέρα μου δεν χώριζαν, λες και είχαν κολλήσει! Ύστερα χώρισαν, με κάποια δυσκολία, σαν να ήταν μαγνητισμένες. "Ανατρίχιασα!" έκανε η μητέρα μου κατάπληκτη. Με τα δικά μου κουτάλια δεν έγινε τίποτα. Μάλλον δεν τα κρατούσα σωστά.

Λίγο αργότερα ήλθε ο Γιάννης, του διηγηθήκαμε την ιστορία και βάλθηκε να καθοδηγήσει ο ίδιος τη γιαγιά του στο ίδιο πείραμα, για να αποδείξει πως το όλο φαινομενο ήταν υποβολή. Φυσικά απέτυχε...

Τρίτη, 29 Δεκεμβρίου 2009

Έξοδος για καφέ στην Πλάκα, με την παρέα σε απαρτία. Αυτή τη φορά ήταν και η Ελισάβετ μαζί μας. Μας είπε τα νέα

για μια παλιά φίλη της, τη Γεωργία, η οποία τώρα ζει στην Ξάνθη: Η κοπέλα έπασχε από παρανοϊκή σχιζοφρένεια επί χρόνια, είχε έμμονες ιδέες ότι την παρακολουθούν και άκουγε φωνές να την βρίζουν. Ωστόσο, όταν έχεις τύχη δεν τη χάνεις: Η Γεωργία βρήκε τελικά τον άντρα της ζωής της, παντρεύτηκαν το καλοκαίρι και μετά από λίγους μήνες γέννησε έναν γιο! Από τότε που έμεινε έγγυος έκοψε τα ψυχοφάρμακα μα έτσι κι αλλιώς δεν της χρειάζονται πια επειδή "τώρα είναι περδίκι", όπως δήλωσε χαρακτηριστικά η Ελισάβετ.

Μου φαίνεται λογικό: Όταν η ζωή σου ξετυλίγεται φυσιολογικά, χωρίς δυσάρεστα απρόοπτα συνεχώς και αδιαλλείπτως, τότε και το μυαλό σου λειτουργεί φυσιολογικά. Αντίθετα, όταν σε κατατρέχουν διαρκώς αφύσικες αναποδιές, τότε και το μυαλό αρχίζει να λειτουργεί ανάποδα.

Επίσης, η Ελισάβετ μας είπε ότι επικοινώνησε με μια άλλη πρώην φιλενάδα της, η οποία έχει και αυτή παρόμοιο ψυχικό πρόβλημα αλλά είναι πιο επιθετική και αποδίδει την αρρώστιά της σε επίδραση δαιμόνων. Λίγο αργότερα μας ανέφερε ότι ο σύζυγος μιας φίλης της αυτοκτόνησε με περίστροφο πριν τρεις εβδομάδες. Ο τύπος ήταν ψυχασθενής, έπαιρνε αντιψυχωσικά και η κοπέλα τον είχε γνωρίσει από αγγελία σε εφημερίδα. *Σαν πολλούς μουρλούς δεν γνωρίζει η Ελισάβετ; Κι όταν μιλά γι' αυτούς μειδιά αυτάρεσκα και λάμπει ολόκληρη...*

Επιστροφή με το λεωφορείο Α4. Φτάνοντας στη στάση "Πλατεία Καλογήρων", ένα μπλόκο περιπολικών σταματούν την κυκλοφορία και το λεωφορείο. Κατεβαίνω, προχωρώ τρία μέτρα, βρίσκω ένα ταξί μπροστά μου και μπαίνω μέσα· τότε ακριβώς το μπλόκο διαλύεται και ο δρόμος μπροστά ανοίγει. Αποφασίζω να διατηρήσω την κούρσα μέχρι το σπίτι και μου στοιχίζει 8 ευρώ, δηλαδή όσα χρήματα ακριβώς έχω στο πορτοφόλι μου. Μόλις φθάνω έξω από το σπίτι, ώρα 12:00 τα μεσάνυχτα, τότε ακριβώς ένας νεαρός βγαίνει από τη διπλανή πολυκατοικία και κάνει νόημα για να πάρει το ταξί. "Είσαι πολύ τυχερός για να βρεις ταξί εδώ, τέτοια ώρα" του λέει ο ταξιτζής.

Συμπέρασμα: Όλη η φάση με το μπλόκο έγινε για να βρει

ο νεαρός ταξί αμέσως, μες τα μαύρα μεσάνυχτα, σ' ενα παράμερο δρόμο της Άνω Γλυφάδας. *Σ' αυτό τον κόσμο υπάρχει μόνο τύχη και η τύχη του ενός βασίζεται στην ατυχία του άλλου...*

Σάββατο, 30 Δεκεμβρίου 2009

"Ο Διάδοχος του Uri Geller, τελικός": Ανάμεσα στους τέσσερις φιναλίστ, πρώτος βγήκε τελικά ο Ζάκρης, μετά από τηλεφωνικό δημοψήφισμα του κοινού. Από τους 11 συνολικά διαγωνιζόμενους mentalists, ο Ζάκρης ήταν ο πιο πομπώδης και καμαρωτός, ενώ τα νούμερά του περιείχαν πάντοτε βίαιες σκηνές και (υποτιθέμενο) κίνδυνο: κρεμάλες, φλόγες κ.ά. Από πλευράς τηλεπάθειας, οι επιδόσεις του δεν ήταν τίποτα σπουδαίο: κατά κανόνα έπρεπε να μαντεύει το σωστό κουτί ανάμεσα σε τέσσερα ή πέντε. Άλλοι mentalists (όπως ο Vilentoni, ο Φαίδων, ο Νεόφυτος, ο Pedram) εκτελούσαν πολύ πιο απαιτητικά τηλεπαθητικά πειράματα, με πολύ μικρότερη στατιστική πιθανότητα επιτυχίας, ωστόσο δεν φτούρησαν...

Πριν αρχίσει το σημερινό του πείραμα, ο Ζάκρης περιέγραψε τα προηγούμενα κατορθώματά του με μπόλικο στόμφο, καταλήγοντας: "Νομίζω ότι ξέρετε ήδη από αυτή τη στιγμή ποιός θα είναι ο διάδοχος του Γιούρι Γκέλλερ!" Στη συνέχεια παρουσίασε ένα τηλεπαθητικό τρικ με φλεγόμενα φέρετρα. Εγώ, λόγω του γνωστού προβλήματός μου, δεν το παρακολούθησα. Το άκουσα μόνο.

Στο τέλος, όταν μαζεύτηκαν οι τέσσερις φιναλίστ για να ακούσουν το τελικό αποτέλεσμα της ψηφοφορίας, ο παρουσιαστής άνοιξε το φάκελο με το όνομα και είπε: "Εδώ, λοιπόν, βλέπω το όνομα του νικητή". Μόλις ακούστηκε η λέξη "νικητή", η κάμερα έδειξε (ξαφνικά και απότομα) τη φάτσα του Ζάκρη γκρο-πλαν! *Προφανώς, ο κάμεραμαν διαθέτει κι αυτός έμφυτη τηλεπάθεια...*

Πέμπτη, 31 Δεκεμβρίου 2009

Οικογενειακό δείπνο για την υποδοχή του νέου χρόνου. Ακολούθησε χαρτοπαίγνιο μέχρι το πρωί πάνω σε πράσινη τσόχα, με καινούργιες τράπουλες και ειδικές μάρκες. Τελικοί

νικητές ο Νάσος και ο Γιάννης.

☺ Ο Χαρούλης έμεινε και αυτός ξύπνιος μέχρι τις 6:00 τα χαράματα, παίζοντας ήσυχα όλες αυτές τις ώρες, χωρίς να γκρινιάζει ή να νυστάζει. Κάποια στιγμή μου κοπάνησε ένα άδειο πλαστικό μπουκάλι στη μύτη· εγώ το διασκέδασα αλλά ο Γιάννης τον τσίμπησε στο μάγουλο και τον μάλωσε. Ο μικρός έμπηξε τα κλάμματα όλο παράπονο...

"Θεία, έμαθες τα νέα; Ο καινούργιος χρόνος θα είναι γκέη!" αστειεύτηκε ο Νάσος, λίγο πριν το διαλύσουμε.

"Πώς έτσι;" γέλασα.

"Γιατί ο προηγούμενος μας γάμησε!"

Πες το ψέματα...

® ***Χρονικό Ψυχικού Πολέμου (Δεκέμβριος 2009):*** Πάνω που άρχιζα να αισιοδοξώ για τη λύση του νέου μου νυχτερινού προβλήματος, αυτό το μήνα οι υπναγωγικές παραισθήσεις επιστρέφουν εντονότερες! Σχεδόν κάθε νύχτα, μεταξύ ύπνου και ξύπνιου, πάντα με μάτια κλειστά, αντικρύζω φλόγες ή λάμψεις που πάνε να γίνουν φλόγες, συχνά πάνω από μια φορά κάθε νύχτα.

Στις 6 του μήνα τοποθετώ ένα μικρό πλακουτσωτό γυάλινο μπουκαλάκι με αγιασμό πάνω στο μέτωπό μου κατά τη διάρκεια της νύχτας, μα έκτοτε τα οράματα φωτιάς αυξάνονται ακόμη περισσότερο! Έτσι, μετά από λίγες μέρες το καταργώ. Πρέπει να παραδεχτώ πως τα διάφορα "φυλακτά" που έχω χρησιμοποιήσει ως τώρα δεν λειτουργούν πια. Γι' αυτό, κατά τα τέλη του μήνα τα εγκαταλείπω όλα...

Συνολικά αυτό το μήνα εμφανίστηκαν:

Οράματα φωτιάς:	11 (+ σχηματοποιημένες φλόγες)
Φλόγες σε όνειρα:	9
Εφιαλτικό μήνυμα "κόλαση":	3
"παράδεισος"	3

Η επιδείνωση των παραϋπνιών με έχει απογοητεύσει βαθιά, ιδίως μετά την αναπάντεχη βελτίωση του Νοεμβρίου. Δεν ξέρω τι άλλο να κάνω...

Ενδοσκόπηση: Άλλη μια δεκαετία έφθασε στο τέλος της και δυστυχώς αποδείχθηκε η πιο απογοητευτική της ζωής μου. Στα χρόνια 2000-9 που πέρασαν, σαφώς δεν είχα ιδιαίτερες απαιτήσεις από τη ζωή. Περίμενα, όμως, να απολαύσω μια σχετική ελευθερία και ξεγνοιασιά, δεδομένου ότι κατάφερα να να ξεφύγω από τη σκλαβιά των εταιρειών και την καθημερινή ταλαιπωρία Άνω Γλυφάδα – Αθήνα – Άνω Γλυφάδα με τα λεωφορεία. Περίμενα, επίσης, πλουσιότερες μεταφυσικές εμπειρίες και περισσότερη γνώση.

Στον επαγγελματικό τομέα, άρχισα να παραδίδω ιδιαίτερα μαθήματα ξένων γλωσσών το φθινόπωρο του 2000. Κάποτε είχα 8-10 μαθητές, τώρα έχω μόνο τρεις. Τα μηνιαία έσοδά μου ανέρχονται γύρω στα 400 ευρώ το μήνα περίπου. Βλέπω ότι η διδασκαλική καριέρα μου πνέει τα λοίσθια και δεν έχω ιδέα τι θα κάνω μετά. Ωστόσο, εκείνο που με ανησυχεί περισσότερο δεν είναι η οικονομική στενότητα. Αυτή δεν με απασχολεί σχεδόν καθόλου – άλλωστε εγώ μπορώ να επιβιώνω με ελάχιστα χρήματα πια, καθώς έχω περιορίσει πολλές ανάγκες και απαιτήσεις.

Εκείνο που πραγματικά με στενοχωρεί εδώ και τέσσερα χρόνια είναι η αναπάντεχη στροφή στη μεταφυσική μου πορεία: Όλα όσα είχα πετύχει ως τότε (ονείρεμα, αστρικές προβολές, ψυχικές εμπειρίες) τώρα πια έχουν σχεδόν χαθεί ή απομυθοποιηθεί. Έχω φθάσει πλέον στο τέλος της πορείας, έχω δει τι κρύβεται πίσω από τη λαμπρότητα των μεταφυσικών εμπειριών, έχω δει ποιά είναι η αλήθεια του κόσμου. Δεν χρειάζομαι, ούτε επιθυμώ να γνωρίσω τίποτε άλλο, επειδή ξέρω πως κανένας (μύστης, γκουρού, δάσκαλος, κλπ "σοφοί") δεν έχει να μου διδάξει τίποτα παραπάνω. Άλλωστε, όλοι αυτοί κατά κανόνα λένε ψέματα. Έχω φθάσει στο τέρμα του δρόμου μα δεν βρήκα εκεί καμία μακάρια γαλήνη, σαν αυτήν που υπόσχονται οι μύστες. Έχω δει ξεκάθαρα ότι η Αλήθεια όχι μόνο δεν σε απελευθερώνει αλλά σε φέρνει αντιμέτωπο με την πρωταρχική αιτία όλων των θλίψεων...

Προβλέπω ότι η δεκαετία που έρχεται (2010-19) θα είναι ακόμα πιο δύσκολη για μένα, σε όλους τους τομείς. Δεν είμαι πια τόσο νέα, οι γονείς μου είναι ήδη γέροι και δεν έχω τίποτα καλό να περιμένω από το μέλλον...

Το Δαιμονοανθρώπινο Πλέγμα
(εκτενής περιγραφή)

Α) Άρχουσες Οντότητες

Πρόκειται για δυνάμεις κατοχής πάνω στη Γη, όντα εξωγήινα, αόρατα, άυλα, μάλλον ηλεκτρικής φύσεως. Έχουν καταλάβει τον πλανήτη εδώ και χιλιάδες χρόνια και τον έχουν μετατρέψει σε "κοτέτσι" προς δική τους εκμετάλλευση. Τα "κοτόπουλά" τους είναι το ανθρώπινο είδος. Το "κοτέτσι" είναι ένα υπερπολύπλοκο ενεργειακό δίκτυο, περισσότερο γνωστό με τον όρο "Matrix" ή "Πλέγμα".

Επειδή ακριβώς είναι άυλες, οι Άρχουσες Οντότητες διαθέτουν δυνατότητες άμεσης ενδοεπικοινωνίας και τηλεμεταφοράς, πράγμα που τους επιτρέπει να συντονίζονται τέλεια μεταξύ τους αλλά και να συντονίζουν τα πάντα μέσα στο Πλέγμα με μαθηματική ακρίβεια. Μπορούν, ακόμη, να ελέγχουν τα στοιχεία της φύσεως: Μεταβάλλουν τις καιρικές συνθήκες, προκαλούν φυσικές καταστροφές ή διάφορα περίεργα φυσικά φαινόμενα, ανάλογα με τα συμφέροντά τους αλλά και με τις εντυπώσεις που θέλουν να προξενήσουν στα "κοτόπουλα".

Όντα που δρουν παρασκηνιακά και αθέατα, δεν μπορεί παρά να είναι πονηρά και κακόβουλα. Κάποιοι τα ονομάζουν Σκιερούς ή Δαίμονες, ενώ οι θρησκείες τα κολακεύουν αποκαλώντας τα Θεούς ή Αγγέλους. Βέβαια, όλοι οι πιστοί συμφωνούν πως στην παραμικρή "αμαρτωλή" σκέψη ή πράξη "ο Θεός θα μας κάψει" και "η Παναγία θα μας βγάλει τα μάτια" -κι αυτό το θεωρούν σωστό και δίκαιο...

Β) Δομικά στοιχεία του Πλέγματος

α) Η Ανθρωπότητα αποτελεί το κύριο δομικό υλικό του Πλέγματος. Όλες οι ανθρώπινες δραστηριότητες (πράξεις, σκέψεις, συναισθήματα, διαπροσωπικές σχέσεις, εμπνεύσεις, πολιτισμοί ολόκληροι) ρυθμίζονται από τις Άρχουσες Οντότητες

στην παραμικρή λεπτομέρεια. Χρησιμοποιούν τους ανθρώπους ως βιολογικές μαριονέτες, επειδή χρειάζονται νοήμονα οργανικά όντα προκειμένου να διαμορφώνουν το φυσικό πεδίο σύμφωνα με το λεγόμενο "θεϊκό σχέδιό" τους.

β) Οι Μηχανές, προπάντων εκείνες που είναι ηλεκτρονικού τύπου και λειτουργούν on line: κομπιούτερς, κινητά τηλέφωνα, συσκευές εκπομπής και περισυλλογής ραδιοκυμμάτων, πάσης φύσεως ρομπότ κλπ, αποτελούν πύλες του αόρατου κόσμου προς τον κόσμο μας: Οι εξωγήινες οντότητες κινούνται, δρουν κι εξελίσσονται γρηγορότερα όταν περνούν μέσα από ηλεκτρομαγνητικά πεδία. Επίσης, μέσω αυτών των μηχανημάτων γίνεται απορρόφηση ζωτικής ενέργειας από τα ανώτερα ενεργειακά κέντρα των ανθρώπων: Για παράδειγμα, μετά από λίγες ώρες ενασχόλησης με το Διαδίκτυο, ο χρήστης νιώθει σκοτοδίνη, ζάλη, αδυναμία σκέψης, ανακάτεμα στην κοιλιά ή/και στο ηλιακό πλέγμα. Η τηλεόραση κάνει το ίδιο, αλλά σε μικρότερο βαθμό.

Άνθρωποι και Μηχανές, ελεγχόμενοι και συντονιζόμενοι ακατάπαυστα από τις εξωγήινες Άρχουσες Οντότητες, αποτελούν το Δαιμονοανθρώπινο Πλέγμα.

Γ) Μηχανισμοί του Πλέγματος

α) Οικογένεια: Είναι το κύτταρο της ανθρώπινης κοινωνίας, άρα το κύτταρο του Matrix. Κάθε άνθρωπος, από τη στιγμή της γέννησής του αρχίζει να παίρνει έναν συγκεκριμένο ενεργειακό ρόλο, δηλαδή μια ορισμένη θέση μέσα στην οικογένειά του. Στη συνέχεια, μέσω ενός αδιόρατου μα ακριβούς μηχανισμού, ο ρόλος αυτός αναπαράγεται στην ευρύτερη κοινωνία, καθορίζοντας έτσι το ατομικό ***Πεπρωμένο:*** Το κοινωνικό περιβάλλον συντονίζεται ασυνείδητα γύρω από το κάθε άτομο, έτσι ώστε αυτό να διατηρεί πάντοτε την ίδια θέση που του έχει αρχικά οριστεί από την οικογένειά του. Αν μέσα στην οικογένειά σου είσαι το "μαύρο πρόβατο", τότε για "μαύρο πρόβατο" θα σε έχουν όπου κι αν βρεθείς. Αν, πάλι, είσαι το "καμάρι" της οικογένειάς σου, τότε παντού θα είσαι το "καμάρι" της ομάδας, όπου κι αν βρεθείς.

Οι εξωγήινοι αφέντες έχουν τη δυνατότητα, μέσω αδιάκοπων συντονισμών του Matrix, να ελέγχουν με ακρίβεια ποιά γυναίκα θα τεκνοποιήσει με ποιόν άνδρα. Εκείνο που δεν ελέγχουν ακόμη απόλυτα, είναι οι ακριβείς γονιδιακοί συνδυασμοί που συγκεντρώνονται σ' ένα άτομο. Ωστόσο, *Αυτοί* παρακολουθούν αδιάλειπτα το κάθε παιδί από τη γέννησή του, παρατηρούν αν τυχόν παρουσιάζει ενοχλητικά γι' αυτούς χαρακτηριστικά (πχ κριτικό πνεύμα, επαναστατική διάθεση, δίψα για αληθινή μάθηση, σε συνδυασμό με υψηλή νοημοσύνη) και στη συνέχεια συντονίζουν την υπόλοιπη οικογένεια ώστε να διατηρεί μια πάγια συγκεκριμένη στάση (δηλαδή αρνητική, περιφρονητική, μειωτική) απέναντι στο ανεπιθύμητο ον. Πρόκειται για τον ασυνείδητο, βρώμικο ενεργειακό πόλεμο που εκτυλίσσεται μέσα στα πλαίσια κάθε οικογένειας, με τελικό σκοπό την υποστήριξη ενός μέλους και την κατακρήμνιση ενός άλλου. Ο ανωτέρω μηχανισμός απόρριψης αναπαράγεται και μεγενθύνεται μέσα στην κοινωνία σταθερά, επίμονα, μεθοδικά, ώσπου να καταπολεμηθεί και να εξουδετερωθεί το ανεπιθύμητο άτομο. Να γιατί, αρκετά συχνά, άνθρωποι ευφυείς και χαρισματικοί καταλήγουν στην απομόνωση, στο φρενοκομείο ή στην αυτοκτονία, ενώ οι "φελλοί" κατά κανόνα επιπλέουν.

Αυτός είναι ο πραγματικός λόγος που όλες οι επικρατούσες θρησκείες καταδικάζουν το ελεύθερο σεξ: Με τη μονογαμία ελέγχονται πιο αποτελεσματικά οι γεννήσεις, δηλαδή ποιά θα ζευγαρώσει με ποιόν και πότε, έτσι ώστε να έλθει στον κόσμο η κατάλληλη ψυχοφυσική οντότητα (άνθρωπος), η οποία θα εξυπηρετεί τους σκοπούς των Αρχόντων όσο το δυνατόν καλύτερα. Επιπλέον, με την παγκόσμια επιβολή του ταμπού της αιμομιξίας, γίνεται δυνατή η αποδυνάμωση συγκεκριμένων ανεπιθύμητων γονιδίων που μπορεί να κυκλοφορούν σε μια οικογένεια...

β) Πατριαρχία: Όπως διάβασα κάποτε, το πιο καλά κρυμμένο μυστικό των αιώνων είναι η μάχη ανάμεσα στο αρσενικό και στο θηλυκό ιερατείο. Η οριστική πτώση των μητριαρχικών κοινωνιών επήλθε πριν από 5000 χρόνια περίπου, οπότε η ειρηνική και στοργική Μεγάλη Θεά αντικαταστάθηκε

από τον φιλοπόλεμο κι εκδικητικό Πατέρα Θεό.

Η άνοδος της Πατριαρχίας, υποκινημένη και υποστηριγμένη από τους εξωγήινους άρχοντες, ευνοεί σαφέστατα την εξέλιξη του Matrix, καθώς η αρσενική επιθετική φύση εξυπηρετεί καλύτερα τον πολεμικό μηχανισμό, άρα την ανάπτυξη όλο και μεγαλύτερων αυτοκρατοριών. Έτσι, με την επιβολή της Πατριαρχίας και του αρσενικού τρόπου σκέψης (βία, πόλεμος, έλεγχος, αριθμοί, δουλειά), οι μικρές οικογενειακές ομάδες ανθρώπων (clans) σταδιακά αντικαταστάθηκαν από τις πρώτες πόλεις-κράτη, δηλαδή τις πρώτες συγκεντρώσεις του Πλέγματος.

γ) ***Ο πόλεμος*** εξυπηρετεί ένα βασικό σχέδιο των αόρατων αρχόντων, που είναι ο σταδιακός γενετικός εκφυλισμός του ανθρώπινου είδους. Από γενιά σε γενιά, όλοι οι νέοι, εύρωστοι, ευφυείς άνδρες αναγκάζονται να λάβουν μέρος τουλάχιστον σε έναν πόλεμο και ο κάθε πόλεμος μπορεί να διαρκέσει χρόνια. Αν δεν σκοτωθεί κάποιος την πρώτη μέρα, θα σκοτωθεί τη δεύτερη, την τρίτη, την πεντακοσιοστή ("πολλές φορές πάει η στάμνα στη βρύση αλλά κάποια φορά θα σπάσει", όπως λέγανε οι παλιοί). Το θέμα είναι ότι ο πόλεμος αποδεκατίζει τους υγιείς και ευφυείς νεαρούς άνδρες, αφήνοντας πίσω ως άμαχους τους γέρους, τους ανάπηρους, τους καθυστερημένους και τους ψυχασθενείς για να διαιωνίσουν το είδος και αυτοί, βεβαίως, φροντίζουν να επιλέγουν γυναίκες κατώτερες από τους ίδιους. Φυσικά, η ανωτέρω διαδικασία αφορά πολύ περισσότερο τους φτωχούς άνδρες, οι οποίοι τοποθετούνται πάντα στην πρώτη γραμμή της μάχης. Οι πλούσιοι τη σκαπουλάρουν στα μετώπισθεν ή στα πολυτελή γραφεία τους.

Όσο για τις γυναίκες, αυτές έχουν ήδη υποβιβαστεί γενετικά από την εποχή της πατριαρχικής επανάστασης. Μετά από χιλιετίες συστηματικού πολέμου και αφανισμού των γυναικών ακόμη και σε καιρούς ειρήνης, έχουν απομείνει κυρίως οι αδύναμες, οι ηλίθιες και οι έκφυλες. Στη σημερινή εποχή, όμως, μετά από χιλιετίες απανωτών πολέμων, έχουν εκφυλιστεί γενετικά και οι άνδρες, οπότε φθάνουμε στην "ισότητα των φύλων".

Έπεται, όμως, και συνέχεια: Ήδη οι κάθε είδους ανάπηροι προστατεύονται από το κράτος, ενώ οι υγιείς πολεμώνται σε κάθε επίπεδο, με πρόφαση την “ανταγωνιστικότητα”. Ομοίως, οι ομοφυλόφυλοι παίρνουν το προβάδισμα από τους ετεροφιλόφυλους, κ.ο.κ.

Χάρη στον μηχανισμό του πολέμου το Matrix διαμορφώνεται, ενοποιείται και ισχυροποιείται όλο και περισσότερο με την πάροδο του χρόνου. Εξαιτίας των αδιάκοπων πολεμικών συρράξεων σε ολόκληρη την υφήλιο (όπου υπάρχουν άνθρωποι!), τα μικρά, σκόρπια χωριά συνενώνονται σε μεγάλες χώρες και κατόπιν σε γιγάντιες αυτοκρατορίες. Απώτερος στόχος είναι η ολική ομογενοποίηση του Πλέγματος: Όλα τα κράτη της γης να γίνουν ένα “παγκόσμιο χωριό”.

Στη σημερινή, υπερεξελιγμένη ανθρώπινη κοινωνία, ο πόλεμος δεν είναι τόσο συχνό φαινόμενο, επειδή ακριβώς το Matrix έχει πλέον αποκτήσει σχεδόν απόλυτη συνοχή: Βρισκόμαστε στα πρόθυρα της δημιουργίας μιας απέραντης παγκόσμιας κοσμοκρατορίας (παγκοσμιοποίηση). Παράλληλα, το γενετικό υλικό του μέσου ανθρώπου έχει εκφυλιστεί σημαντικά και συνεχίζει να υποβαθμίζεται.

δ) ***Πολιτισμός:*** Οι εξωγήινοι άρχοντες ελέγχουν τα ανθρώπινα μυαλά με ακρίβεια, έτσι ώστε ο "πολιτισμός" να εξυπηρετεί τις σκοπιμότητες που θέλουν αυτοί. Εξ' ού και οι περίφημες “θετικές” επιστήμες κι εφευρέσεις, οι οποίες αποτελούν ως επί το πλείστον προϊόν τηλεπαθητικής υποβολής στους πιο δεκτικούς ανθρώπινους εγκεφάλους – σχεδόν αποκλειστικά ανδρικούς, χριστιανικούς, εβραϊκής καταγωγής.

Συνεπώς, η ανθρώπινη κοινωνία αποτελεί έργο μιας αρσενικής διάνοιας: αστυνομικός έλεγχος, αυστηρότητα, ανταγωνισμός, εταιρείες, αριθμοί, τεχνολογία, καταστροφή της Μητέρας Φύσης, κατεργασμένα μέταλλα, μηχανές, γκρίζοι όγκοι αυστηρά τετραγωνισμένοι, αποτελούν τις σύγχρονες “πόλεις” – οι οποίες από ψηλά θυμίζουν έντονα τρισδιάστατο γράφημα από κομπιούτερ...

Παρά την περίφημη “χειραφέτηση της γυναίκας”, η αρσενική αντίληψη κι αισθητική κυριαρχούν πλέον παντού.

Σήμερα οι γυναίκες έχουν σχεδόν αρρενοποιηθεί, εφόσον σκέφτονται σαν άνδρες και δρουν σαν άνδρες, ασχολούμενες με εταιρείες, πολιτική, μαθηματικά, οικονομικά συμφέροντα. Άλλοτε, πάλι, υιοθετούν την “αρρενωπή θηλυκότητα”, δηλαδή την πουτανιά. Δεν υπάρχουν πια αληθινές γυναίκες σε αυτό τον κόσμο· κανείς δεν γνωρίζει πλέον πώς είναι μια σωστή γυναίκα...

ε) ***Κυκλώματα:*** Η ανθρωπότητα, ως βασικό δομικό υλικό του Πλέγματος, έχει την εγγενή τάση να οργανώνεται σε πολυάριθμες κλίκες ή κυκλώματα, τα οποία όμως ουσιαστικά αποτελούν ένα Υπερκύκλωμα. Απώτερος σκοπός των κυκλωμάτων είναι να διασφαλίζουν τη διακίνηση της δύναμης και της ενέργειας μέσα σε συγκεκριμένους κύκλους ατόμων και σε αυστηρά καθορισμένες ποσότητες, ανάλογα με τις “υπηρεσίες” που προσφέρει ο καθένας στο Matrix. Οι υψηλά ιστάμενοι αρχηγοί των κυκλωμάτων γνωρίζουν τι ακριβώς συμβαίνει στον κόσμο, έχουν συμμαχήσει συνειδητά με τους Εξωγήινους Άρχοντες και, πιθανότατα, έχουν κάποια γενετική ομοιότητα μ' εκείνους. Ως αντάλλαγμα, συγκεντρώνουν στα χέρια τους πολύ περισσότερη εξουσία από το μέσο άνθρωπο, η οποία μεταφράζεται σε χρήμα, φήμη, υψηλή κοινωνική θέση, καταξίωση.

Οι μασόνοι, σιωνιστές, ιλλουμινάτι κλπ πουλημένοι, μέσω ειδικών μηχανισμών (εργασία, καταμερισμός του πλούτου, νεποτισμός, κ.ά.), ελέγχουν αυστηρά τις τύχες των υπόλοιπων ανθρώπων επί της γης, ωστόσο και οι ίδιοι υπακούνε σε μια άκαμπτη, αδιαμφισβήτητη ιεραρχία.

Μέσα στην Πυραμίδα της Κοινωνίας, η ενέργεια και η δύναμη ακολουθούν μια αυστηρά μονοδρομική πορεία: Τα πιο αδύναμα μέλη (που αποτελούν και την πλειοψηφία των ανθρώπων) διοχετεύουν την ψυχική και ζωτική τους ενέργεια σε πιο ισχυρούς, λιγότερους τον αριθμό· αυτοί, με τη σειρά τους, μεταβιβάζουν την ενέργεια σε ακόμη λιγότερους και πιο ισχυρούς κ.ο.κ., ώσπου όλη η Ενέργεια/Δύναμη αποδίδεται σ' ένα Κέντρο, στην Κορυφή της Πυραμίδας. Όλοι νιώθουν δυσάρεστα αυτή τη διαρροή ενέργειας από πάνω τους, μα

κανείς δεν τολμά να αντιδράσει σοβαρά, καθώς αισθάνονται πολύ αδύναμοι ή πολύ βολεμένοι για κάτι τέτοιο.

Το Κέντρο προς το οποίο κατευθύνεται αδιάκοπα η συντονισμένη ζωτική ενέργεια της ανθρωπότητας δεν είναι ανθρώπινο ον αλλά μια εξωγήινη, αόρατη, ακατάληπτη οντότητα, που απαιτεί να λατρεύεται από τους ανθρώπους ως "ο Θεός". Από εκεί ξεκινούν όλες οι εξουσίες ("κάθε εξουσία πηγάζει από το Θεό", όπως παραδέχεται και η εκκλησία)] κι εκεί επιστρέφουν, ενισχυμένες με ψυχική ενέργεια από δισεκατομμύρια ανθρώπους. Όσο πιο ψηλά βρίσκεται κανείς στην κοινωνική πυραμίδα, τόσο πιο κοντά έρχεται στον λεγόμενο "Θεό". Τον αναγνωρίζουν, όμως, μονάχα όσοι καταφέρνουν να αναρριχηθούν πολύ ψηλά στην ιεραρχία, άρα πολύ κοντά στην κορυφή της Πυραμίδας (πχ μασόνοι 33ου βαθμού).

στ) ***Δουλειά:*** Μέσω του "καταμερισμού της εργασίας", ο κάθε άνθρωπος τοποθετείται στη θέση που του αντιστοιχεί μέσα στην κοινωνική ιεραρχία και καλείται να προσφέρει "στο σύνολο" όσο το δυνατόν περισσότερα: Τα παιδιά πάνε σχολείο. Οι γυναίκες γίνονται κατά κύριο λόγο ερωμένες, νοικοκυρές και μητέρες. Οι άνδρες εργάζονται στα γραφεία ή στα εργοστάσια. Οι πιο "αφοσιωμένοι" από αυτούς καταλαμβάνουν ηγετικές θέσεις και ανέρχονται στην ιεραρχία.

Σε κάθε περίπτωση, ο μέσος άνθρωπος υποχρεώνεται -και το θεωρεί φυσικό- να εκτελεί ολημερίς δουλειές βαρετές, άχαρες, κουραστικές, αποχαυνωτικές, συχνά χωρίς ξεκάθαρο σκοπό. Η αλήθεια είναι πως όταν δουλεύεις για κάποιον, του παραχωρείς την ενέργειά σου: "Τίποτα δεν είναι αδύνατον γι' αυτόν που βάζει τους άλλους να το κάνουν". Μέσω της δουλειάς, οι άνθρωποι απασχολούνται διαρκώς με σαχλαμάρες προκειμένου να απομυζάται η ενέργειά τους, μέρα με τη μέρα, χρόνο με το χρόνο. Εκείνοι, από την πλευρά τους, αφήνονται με αυταρέσκεια καμαρώνοντας ότι είναι "άνθρωποι χρήσιμοι (= εκμεταλλεύσιμοι) στην κοινωνία".

ζ) ***Προβλήματα:*** Παρά την εντυπωσιακή ανάπτυξη των επιστημών κατά τον τελευταίο αιώνα, ο μέσος άνθρωπος φαίνεται να είναι πιο δυστυχισμένος παρά ποτέ, εφόσον κάθε

είδους προβλήματα εξακολουθούν να τον βασανίζουν: οικονομική δυσχέρεια, κοινωνική απομόνωση, οικογενειακές συγκρούσεις, ανεργία, κακή υγεία, ψυχασθένειες, ανταγωνισμός κλπ. Γιατί άραγε; Η αλήθεια είναι πως όταν έχεις ένα πρόβλημα, όλοι τρώνε: γιατροί, δικηγόροι, ψυχολόγοι, παπάδες, βιομηχανίες ψυχαγωγίας κ.ά. *Problems make the Matrix go round: Τα προβλήματα κάνουν το Πλέγμα να κινείται*, ενώ το ***Χρήμα*** (= το αίμα του Πλέγματος) ρέει άφθονο.

Αν δεν υπήρχαν προβλήματα και αν οι άνθρωποι ήταν υγιείς, αυτάρκεις κι ευτυχισμένοι, τεράστιοι κλάδοι του Πλέγματος θα εκμηδενίζονταν. Αν, για παράδειγμα, εξαλείφονταν ξαφνικά όλες οι ασθένειες, τότε όλες οι φαρμακοβιομηχανίες θα έβαζαν λουκέτο, ολόκληρος ο κλάδος της ιατρικής θα κατέρρεε μονομιάς και η παγκόσμια οικονομία απλώς θα έπαυε να υπάρχει. Παράλληλα, ο πανταχού παρών φόβος της αρρώστιας θα εξαφανιζόταν – πλήγμα τρομερό για τους Άρχοντες, εξωγήινους και γήινους...

Ωστόσο, τα προβλήματα εξυπηρετούν κι έναν άλλο, πολύ σημαντικό σκοπό: Η επίμονη σκέψη και η (αυτο)συγκέντρωση, δημιουργούν έντονες συσπάσεις στον εγκέφαλο. Όσο πιο έντονη είναι η σκέψη, ενισχυμένη μάλιστα με δυνατά συναισθήματα άγχους, φόβου, θυμού κλπ, τόσο πιο επίμονη είναι η εγκεφαλική σύσπαση. Όταν ο εγκέφαλος συσπάται, παράγει ενέργεια η οποία αποτελεί την βασική *τροφή* των Αόρατων Αρχόντων. Γενικά, όταν εστιάζεις τη σκέψη σου σε κάτι που σε απασχολεί, ο νους παράγει ενέργεια υπό μορφή ηλεκτρικών εκκενώσεων η οποία γίνεται αμέσως αντιληπτή από τους Σκιερούς (*ή, μήπως, θα έπρεπε να πω "τους Φωτεινούς";*).

Για να μη τους λείπει ποτέ το "φαγητό", Αυτοί φροντίζουν να διαμορφώνουν έτσι το Πλέγμα γύρω σου, ώστε να παράγεις όσο το δυνατόν περισσότερη και εντονότερη "τροφή" γι' αυτούς. Τους αρέσει να "βασανίζεις" το νου σου, όχι να τον χαλαρώνεις. Θέλουν να "καίγεσαι" μέσα σε τυραννικά συναισθήματα θλίψης, θυμού, τρόμου, όχι να ηρεμείς.

Όταν ο νους αντιμετωπίζει τρομακτικά ή αφύσικα προβλήματα [χρόνια κακοτυχία, συστηματικές ψυχικές επιθέσεις, αδικίες, μεγάλη φτώχεια, σοβαρές ασθένειες, διαβολικές συμπτώσεις], αρχίζει αυθόρμητα να σκέφτεται επίμονα προκειμένου να βρει κάποια λύση. Παραδόξως, όμως, ικανοποιητική λύση δεν βρίσκεται ποτέ· μα κι αν βρεθεί, αυτή γρήγορα αποδεικνύεται πως είναι ένα νέο πρόβλημα, χειρότερο από το προηγούμενο. Έτσι, ο νους πέφτει πάλι σε νέες στενόχωρες σκέψεις ώπου να λυθεί το καινούργιο πρόβλημα, κ.ο.κ.

Να γιατί, λοιπόν, υπάρχουν ακόμη τόσο πολλά προσωπικά, οικογενειακά, κοινωνικά, οικονομικά, ψυχολογικά κλπ προβλήματα ακόμη και στις σύγχρονες υπερεξελιγμένες κοινωνίες: Είναι τεράστια η πνευματική ενέργεια που εκλύει ο ανθρώπινος εγκέφαλος όταν αναγκάζεται να αντιμετωπίσει ένα σοβαρό πρόβλημα. Και Αυτοί πεινούν πάντα...

η) ***Σκεπτομορφές:*** Πρόκειται για ιδέες, εμπνεύσεις, σχέδια που προέρχονται συνήθως από τον Αόρατο Κόσμο και εισέρχονται στο ανθρώπινο νοητικό πεδίο με τη μορφή εμμονών. Κάθε έμμονη ιδέα τείνει να υλοποιείται αργά ή γρήγορα, μέσω πολύπλοκων συντονισμών του Πλέγματος, εφόσον βέβαια εξυπηρετεί το λεγόμενο "θεϊκό σχέδιο".

Οι Αόρατοι Άρχοντες χρειάζονται τα ανθρώπινα μυαλά ως πεδίο καλλιέργειας των οραμάτων τους. Η ακλόνητη πίστη, οι επίμονες σκέψεις, καθώς και τα έντονα συναισθήματα, επισπεύδουν την υλοποίηση των σκεπτομορφών. Το πιο ισχυρό και αποτελεσματικό συναίσθημα είναι ο φόβος: "Κανείς δεν γλυτώνει αυτό που φοβάται", λέει η λαϊκή σοφία· "Έλκεις αυτό που φοβάσαι", παραδέχονται όλες οι αιρέσεις.

Αρκετά ισχυρές σκεπτομορφές είναι οι επιστημονικές: Κατά κανόνα, πρώτα γεννιέται μια επιστημονική θεωρία και ύστερα υλοποιούνται όλες οι φυσικές και πειραματικές αποδείξεις για την ορθότητά της. Ωστόσο, οι πιο ισχυρές σκεπτομορφές είναι οι θρησκευτικές: Ακόμη και η πιο παρανοϊκή θεολογία, εφόσον εξυπηρετεί το "Θεό του κόσμου τούτου", μπορεί να επιβληθεί στις μάζες απορροφώντας ασύλληπτη νοητική ενέργεια μέσω της πίστης (δισ)εκατομμυρίων

ανθρώπων. Με το πέρασμα του χρόνου και την διαρκή επέμβαση ορατών και αόρατων δυνάμεων, το Πλέγμα συντονίζεται έτσι ώστε να υλοποιεί όλες τις αναγκαίες ενδείξεις, συμπτώσεις, "θαύματα", "σημεία", ακόμη και παγκόσμιες εξελίξεις, οι οποίες υποτίθεται ότι αποδεικνύουν την ορθότητα της πίστης. Να πώς ακόμη και οι πλέον παράλογες θρησκείες κι αιρέσεις αποκτούν χιλιάδες ή εκατομμύρια οπαδούς.

Ενισχυμένη από την πίστη δισεκατομμυρίων ανθρώπων επί χιλιάδες χρόνια, η θρησκεία γίνεται μια ισχυρότατη και ζοφερότατη σκεπτομορφή η οποία διαποτίζει βαθιά ολόκληρο το Δαιμονοανθρώπινο Πλέγμα και διαμορφώνει σταδιακά την ίδια την πραγματικότητα, έτσι ώστε να υλοποιείται σταδιακά το περιβόητο "θεϊκό σχέδιο". Κάπως έτσι, στη σημερινή εποχή, ακόμη και οι πλέον σκεπτικιστές "άθεοι" αναγνωρίζουν τα σημάδια της επερχόμενης Αποκάλυψης. "Η πίστη κινεί βουνά", λένε. Η πίστη μπορεί να κινήσει τον κόσμο ολόκληρο, λέω εγώ. Γι' αυτό, καλό είναι να προσέχετε τι πιστεύετε. Ό,τι πιστεύετε μπορεί να βγει αληθινό...

Δ) Συστήματα Νοητικού Ελέγχου

α) ***Εκπαίδευση:*** Ο πραγματικός σκοπός που εξυπηρετούν τα σχολεία, τα πανεπιστήμια, οι διαφόρων ειδών σχολές και τα συναφή, δεν είναι η όποια παροχή "γνώσης"· αντιθέτως, τα "σχολεία" αποκρύπτουν την ουσιαστική γνώση από τις μάζες, καθώς εξυπηρετούν τρεις βασικούς σκοπούς: α) την ανάπτυξη της αναλυτικής (λεκτικής) σκέψης, η οποία *διαβάζεται* κάθε στιγμή από τις Άρχουσες Οντότητες, β) την εκγύμναση της (αυτο)συγκέντρωσης, η οποία διατηρεί τον εγκέφαλο σε μόνιμη σύσπαση ώστε να παράγει διαρκώς ενέργεια -τροφή των Εξωγήινων Αρχόντων, γ) την καλλιέργεια των πιο κατάλληλων δεκτικών εγκεφάλων ώστε να δέχονται κάθε είδους απίθανες εμπνεύσεις, κατευθείαν από τον Αόρατο Κόσμο. Κάπως έτσι γεννιούνται οι επιστήμες, οι τέχνες", οι θρησκείες, -πολιτισμοί ολόκληροι.

Ιδιαίτερα στη σημερινή εποχή, οι απαιτήσεις των "Αόρατων Αρχόντων" για τροφή έχουν αυξηθεί κατά πολύ. Έτσι, από την παιδική κιόλας ηλικία ο σύγχρονος άνθρωπος υποχρεώνεται να μελετάει όλο και μεγαλύτερα κείμενα (= ανάπτυξη λεκτικής αναλυτικής σκέψης), να εστιάζεται σε όλο και περισσότερα θέματα ή μαθήματα (= συγκέντρωση της προσοχής), να κάνει όλο και πιο δύσκολους υπολογισμούς (= διαρκείς κι έντονες συσπάσεις στον εγκέφαλο). Ιδίως οι λεγόμενες "θετικές" επιστήμες απαιτούν τόση εστίαση προσοχής για την επίλυση πολύπλοκων προβλημάτων στα μαθηματικά, τη φυσική, τη χημεία κλπ, ώστε το υποκείμενο συχνά αισθάνεται το μυαλό του να "καίγεται" από την προσπάθεια. Αλήθεια, ποιός δεν έχει ακούσει άπειρες φορές στη σχολική ζωή του τη φράση: "Συγκεντρώσου! *Στίψε* το μυαλό σου!" (για να λύσεις το τάδε απαιτητικό πρόβλημα). Φυσικά, όταν το λύσεις σε περιμένει ένα καινούργιο, πιο δύσκολο πρόβλημα, οπότε *"Ξαναστίψε* το μυαλό σου", κ.ο.κ.

β) ***Θρησκείες:*** Όλες οι σημαντικές ανθρώπινες θρησκείες μιλούν για τον "Ένα", τον "Παντοδύναμο", τον "Μοναδικό" Θεό. Εννοούν τον αρχηγό των εξωγήινων αόρατων δυνάμεων κατοχής, ο οποίος παίρνει πολλά ονόματα (όπως οι μαφιόζοι): Σαβαώθ, Γιαχβέ, Αλλάχ, Κρίσνα κλπ, ενώ απαιτεί από το ανθρώπινο "ποίμνιο" συνεχή λατρεία και απόλυτη υποταγή (ξανά όπως οι μαφιόζοι). Τυγχάνει, βέβαια, σε όλες τις θρησκείες και αιρέσεις ο "Θεός" να είναι πάντα αρσενικός...

Κατ' αρχήν, η ύπαρξη των θρησκειών αποκλείει τη γνήσια πνευματική αναζήτηση για όσους διατηρούν μια στοιχειώδη ικανότητα διανόησης και αναρωτιούνται σοβαρά "τι συμβαίνει στον κόσμο", "ποιός είμαι, πού πάω" και τα συναφή. Αργά ή γρήγορα, όλοι οι αμφισβητίες καταλήγουν σε μια θρησκεία ή σε μια αίρεση -αν δεν θέλουν να απομονωθούν εντελώς από την κοινωνία.

Όλες οι θρησκείες αποτελούν έμπνευση των εξωγήινων αρχόντων, οι οποίοι υποβάλλουν τις εκάστοτε δοξασίες περί Θεού στα πιο δεκτικά και υποβόλιμα αρσενικά ανθρώπινα μυαλά. Έτσι προκύπτει η "θεοπνευστία". Από την άλλη πλευρά,

τα θρησκευτικά δόγματα δεν μπορούν να αντικρουστούν με τη λογική, επειδή ακριβώς δεν περιέχουν λογική. Τα θρησκεύματα απαιτούν τυφλή πίστη (πιστεύω = δέχομαι άκριτα οτιδήποτε μου σερβίρουν οι επιτήδειοι), ενώ δεν κάνουν ποτέ λόγο για γνώση. Παράλληλα, μέσω μυστικής εξωγήινης επιστήμης, σκηνοθετούνται ορισμένα "θαύματα" (ανεξήγητες ξαφνικές θεραπείες, τρομερά *σημεία,* παράξενα φαινόμενα που υπερβαίνουν τους γνωστούς φυσικούς νόμους, αλλά και "σημαδιακές τιμωρίες" των άπιστων, καταστροφή των υπέρτερων αλλά απίστων εχθρών σε μάχη κλπ), τα οποία πείθουν τους όποιους σκεπτικιστές.

Τα "θαύματα" που ενίοτε παρατηρούνται μέσα στο Matrix για να δυναμώσουν την πίστη του "ποιμνίου", μου θυμίζουν έντονα τις αγαθοεργίες των Αμερικανών στο Ιράκ: Βομβαρδίζουν οι Αμερικάνοι ανελέητα τις πόλεις και δολοφονούν χιλιάδες άτομα, ωστόσο επιλέγουν ένα συγκεκριμένο κοριτσάκι που πάσχει από την καρδιά του και το μεταφέρουν στην Αμερική για να το εγχειρίσουν με δικά τους έξοδα. Έτσι, η κοσμοκράτειρα Αμερική κερδίζει εντυπώσεις, δεδομένου ότι *μια καλή πράξη μπορεί να καλύψει χιλιάδες κακές*. Κάτι ανάλογο πετυχαίνει και ο λεγόμενος "Θεός" με τα "θαύματά" του: Σε κάθε έναν γνωστό άρρωστο που θεραπεύεται θαυματουργικά, αντιστοιχούν μερικές χιλιάδες άγνωστοι υγιείς που νοσούν ξαφνικά από απίθανες ασθένειες -εξίσου θαυματουργικά...

Υπάρχουν πολυάριθμες θρησκείες πάνω στη γη, έτσι ώστε να ανταποκρίνονται στη νοοτροπία του κάθε λαού. Μπορεί να παρουσιάζουν σημαντικές διαφορές μεταξύ τους, ωστόσο όλες εξυπηρετούν τον ίδιο σκοπό: Την πλήρη υποταγή των μαζών στο "Θεό" και στο θέλημά του. Καλλιεργούν συστηματικά την αποδοχή της δυστυχίας ("ο Θεός σας τιμωρεί για τις αμαρτίες σας" ... "πρέπει να υποφέρετε σ' αυτή τη ζωή για να ξεπληρώσετε το κακό σας κάρμα"), την καλλιέργεια της ενοχής ("είστε κακοί αμαρτωλοί και για χάρη σας σταυρώθηκε ο Χριστούλης"), την εξάλειψη κάθε κριτικής σκέψης ("Μην κρίνετε ίνα μην κριθείτε" ... "Οι πτωχοί τω πνεύματι κληρονομήσουσιν την γην") και προπάντων τον τρόμο στις

ψυχές (“όποιος τολμάει να αμφισβητεί το δόγμα, θα καταλήξει γραμμή στην κόλαση”). Από την ώρα που γεννιέται ο άνθρωπος, η θρησκεία τον τοποθετεί στο εδώλιο του κατηγορούμενου. Ο κατηγορούμενος απαγορεύεται να κρίνει· κρίνεται συνεχώς από έναν αδέκαστο δικαστή και περιμένει την καταδίκη...

Όλες οι θρησκείες διαιωνίζουν σκόπιμα τον ψυχικό τρόμο, έστω κι αν υπόσχονται σωτηρία και αιώνια ζωή -μόνο για “λίγους και εκλεκτούς”, βέβαια. Οι πιστοί θεωρούν τους εαυτούς τους παιδιά του Θεού, ωστόσο ολόκληρη η θεία λειτουργία είναι μια ατέρμονη ικεσία για έλεος. Όσο για τα “ιερά μυστήρια”, η ίδια η εκκλησία τα χαρακτηρίζει “φρικτά”...

Η θρησκεία αποτελεί την πιο αποτελεσματική τροχοπέδη του νου επειδή συνδέεται με τον τρόμο, τον απόλυτο μεταφυσικό τρόμο μιας φρικτής αιώνιας τιμωρίας. Όλες οι θρησκείες επιβάλλουν το δόγμα της μεταθανάτιας αιώνιας φρίκης, ενώ φυσιολογικά και λογικά ο θάνατος είναι το τέλος (*ωστόσο, αφύσικα και παράλογα δεν ξέρω τι μπορεί να συμβεί*). Κάθε θρησκευτική πίστη βασίζεται στον τρόμο. Δίχως τρόμο δεν υπάρχει πίστη.

Το πιο απίστευτο, όμως, είναι ότι τα θρησκευτικά δόγματα -στο σύνολό τους αυθαίρετα, αναπόδεικτα, παρανοϊκά- έχουν γίνει αποδεκτά από δισεκατομμύρια ανθρώπους ανά τους αιώνες. Αντί οι άνθρωποι (ιδίως οι μορφωμένοι) να περιγελούν αυτά τα τραγελαφικά παραμύθια, τα ασπάζονται πρόθυμα και ρυθμίζουν τις ζωές τους σύμφωνα με τις συχνά παράλογες απαιτήσεις των θρησκειών.

Κατά τη γνώμη μου, το φαινόμενο της μαζικής πίστης βρίσκει μονάχα μία ικανοποιητική εξήγηση: Ο “Θεός” και οι Άρχοντές του ελέγχουν τις ανθρώπινες διάνοιες σχεδόν απόλυτα. Διαφορετικά, κανένας εχέφρων άνθρωπος δεν θα καθόταν να ασχοληθεί με ιδεοληψίες ύποπτες, αναπόδεικτες, παράλογες, οι οποίες -σύμφωνα με την ψυχιατρική- αποτελούν κλασικό σύμπτωμα παρανοϊκής σχιζοφρένειας!

Ο ***Χριστιανισμός*** είναι η κυρίαρχη θρησκεία πάνω στην ανθρωπότητα σήμερα και αυτό δεν είναι τυχαίο: Απ' όλα τα

θρησκεύματα, ο χριστιανισμός βρίσκεται όντως πιο κοντά στο "Θεό", το "Θεό αυτού του κόσμου". Πιθανότατα, ο Ιησούς Χριστός δεν υπήρξε ποτέ ως φυσικό πρόσωπο, αυτό όμως δεν σημαίνει πως η Αγία Γραφή είναι ένα απλό μυθιστόρημα. Αντίθετα, αποτελεί έναν λεπτομερή κρυπτογραφημένο κώδικα ο οποίος αποκαλύπτει -σε όσους εντρυφούν- τη φύση του "Θεού" και το τελικό φρικτό σχέδιό του για τη γη και τους ανθρώπους.

Η Αγία Γραφή αποτελείται από 66 βιβλία (+ 14 απόκρυφα), που είναι όλα γραμμένα από Εβραίους *[όλη η θεοπνευστία εκεί έπεσε!]*. Πριν ανακαλύψουν τον Ιουδαιοχριστιανισμό, οι Εβραίοι ήταν ένας μάλλον παρακατιανός λαός που δεν είχε τίποτα να επιδείξει – ούτε επιστήμες, ούτε γράμματα, ούτε τέχνες, ούτε ιστορία, καθώς ήταν μονίμως υπόδουλοι σε άλλους λαούς (Αιγυπτίους, Ρωμαίους, Φιλισταίους κλπ). Τότε, έτσι ξαφνικά, ο "Θεός" αποφάσισε να τους μιλήσει, να τους εμπνεύσει και να τους καταστήσει "περιούσιο λαό".

Έκτοτε οι Εβραίοι πρωτοστατούν σε ολόκληρη την υφήλιο, σε όλους τους τομείς της επιστημονικής, πολιτικής, κοινωνικής, οικονομικής ζωής. Έχουν συγκεντρώσει όλη την οικονομική ισχύ, έχουν παρουσιάσει τους πιο λαμπρούς επιστήμονες, ενώ κυριαρχούν στις τέχνες και στα γράμματα παγκοσμίως. Θα έλεγα ότι ο "αφέντης και θεός τους" τους έχει ανταμείψει πλουσιοπάροχα για τις όποιες ειδικές υπηρεσίες που του έχουν προσφέρει, δίνοντάς τους "εξουσία πάνω στα έθνη!"

γ) ***Αιρέσεις:*** Παρά την υπέρμετρη ανάπτυξη των επιστημών στη σύγχρονη, "άθεη" εποχή, οι θρησκείες είναι πιο ισχυρές παρά ποτέ. Όσοι ξεφεύγουν από τον πνευματικό έλεγχο της επίσημης θρησκείας, αργά ή γρήγορα καταλήγουν στις Αιρέσεις της Νέας Εποχής, οι οποίες ουσιαστικά αποτελούν παραλλαγές των θρησκευμάτων και τα τελευταία 25 χρόνια ξεφυτρώνουν παντού σαν τα μανιτάρια. Έτσι, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, οι άνθρωποι υποτάσσονται τελικά στον λεγόμενο "Θεού του κόσμου τούτου". Παράλληλα, οι Δάσκαλοι της Νέας Εποχής φροντίζουν να δίνουν αποστομωτικές απαντήσεις σε όσους αναρωτιούνται σχετικά με την κυριαρχία του κακού στον κόσμο: "Φταις πάντα εσύ για όλα", λένε, επειδή:

- Έχεις κακό κάρμα
- Είσαι αμαρτωλός
- Υπάρχει κάποιο μπλοκάρισμα στο γενεαλογικό σου δέντρο
- Κάνεις αρνητικές σκέψεις
- Είσαι αδύναμος χαρακτήρας
- Είσαι ψυχικά υπανάπτυκτος, κ.ο.κ.

"Η ζωή είναι καθρέφτης", υποστηρίζουν. "Στο Σύμπαν υπάρχει δικαιοσύνη, δεν υπάρχει κακό -εκτός από ένα: εσένα!" κι εξηγούν: "Το Σύμπαν συντονίζεται με τις σκέψεις σου και τις υλοποιεί χωρίς διάκριση. Αν σου συμβαίνουν ατυχή γεγονότα, είναι επειδή εσύ τα προκαλείς με τις αρνητικές σου σκέψεις. Άρα, μην παραπονιέσαι, σου αξίζει ό,τι κι αν σου συμβαίνει"

Πρόκειται για ξεδιάντροπα ψέματα, φυσικά: δεν συντονίζεται το Σύμπαν με τον ανθρώπινο νου (άλλη δουλειά δεν είχε)· το Matrix συντονίζεται και αγαπά ιδιαίτερα να συντονίζεται με σκεπτομορφές δυστυχίας και πόνου, οι οποίες προκαλούνται εξαρχής από τη δράση δαιμόνων και συντονισμούς του Πλέγματος.

Και συνεχίζουν: "Εσύ με τη δύναμη του νου σου (τάχα) επηρεάζεις ολόκληρο το Σύμπαν. Εσένα, όμως, δεν σε επηρεάζει τίποτα, επειδή έχεις "ελεύθερη βούληση" (άλλο βρώμικο ψέμα αυτό). Άρα, εσύ είσαι υπεύθυνος για οτιδήποτε (σου) συμβαίνει. Το καημένο το Πλέγμα δεν φταίει σε τίποτα, είναι μια λευκή αθώα περιστερά και οι οντότητες που το διοικούν είναι αγγελάκια".

Επιβάλλοντας τέτοιου είδους ανοησίες, μέσω συνεχούς κι επαναλαμβανόμενης προπαγάνδας, οι αιρέσεις μεγιστοποιούν τα αισθήματα ενοχής, φόβου και αναξιότητας των (κ)οπαδών τους, καταπνίγοντας έτσι κάθε κριτική σκέψη κι επιβάλλοντας την υποταγή στο φρικτό "θείο θέλημα".

δ) ***Έλεγχος των ονείρων:*** Σύμφωνα με την ψυχολογία, τα όνειρα εκφράζουν το ασυνείδητο και γι' αυτό το λόγο δεν μπορούμε να τα ελέγξουμε. Ωστόσο, κατά κανόνα τα όνειρα δεν αποτελούνται από άσχετες, ασύνδετες, ανεξέλεγκτες εικόνες. Αντίθετα, έχουν σενάριο, πλοκή, εξέλιξη στην υπόθεση – άρα υπάρχει κάποιο είδος ελέγχου. *Εφόσον, όμως, δεν ελέγχει η*

συνείδηση τα όνειρα, τότε ποιός/τι τα ελέγχει;

Το αστρικό πεδίο (όνειρα) αποτελεί πεδίο δράσης άυλων δαιμονικών οντοτήτων. *Αυτοί* προγραμματίζουν τους ανθρώπους με πολυποίκιλους τρόπους, ακόμη και μέσα από τον ύπνο. Άλλωστε, "αποτελεί αίνιγμα ο λόγος ύπαρξης του ύπνου REM, η σημασία του από πλευρά φυσιολογίας, καθώς και το γιατί συνοδεύεται από ονειρική δραστηριότητα" (Π. Βασματζίδης, ψυχίατρος).

Τα όνειρα αποτελούν μια ροή πληροφορίας ανάλογη με τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης -αλλά σε πολύ βαθύτερο επίπεδο. Μέσα από αυτά υποβάλλονται διαρκώς ιδέες, συμπεριφορές, εντυπώσεις, εμπνεύσεις, παρορμήσεις. Επίσης, οι Άρχουσες Οντότητες έχουν τη δυνατότητα να επεμβαίνουν στο αστρικό πεδίο προγραμματίζοντας γεγονότα ή και βιογραφίες ολόκληρες (εξ ού και τα "προφητικά όνειρα"), σύμφωνα με τα δικά τους συμφέροντα.

Το ανθρώπινο κοπάδι δέχεται συνεχώς υποβολές κατά τη διάρκεια του ύπνου, οι οποίες δρουν κατευθείαν στο ασυνείδητο -γι' αυτό και δεν τις θυμούνται καν, ή αν θυμηθούν κάτι, κατά κανόνα θα είναι κάποιο "συμβολικό" ανόητο όνειρο, το οποίο διαμορφώνεται επίτηδες έτσι, ώστε να καλύπτει την αλήθεια. Φυσικά, το κάθε άτομο δέχεται διαφορετικές υποβολές, ανάλογα με τον ιδιαίτερο ρόλο που καλείται να διαδραματίσει μέσα στο Matrix.

Ε) Εσωτερικοί Κώδικες του Matrix

α) ***Όλα τα είδη Μαγείας και Μαντείας*** (αστρολογία, χαρτομαντεία, νεκρομαντεία, το "Δέντρο της Ζωής", αριθμολογία και αριθμοσοφία, λευκή και μαύρη μαγεία, πνευματισμός κλπ) συνδέονται μεταξύ τους και όλα προϋποθέτουν την επαφή με τον Αόρατο Κόσμο. Για παράδειγμα, η αστρολογία είναι στην ουσία της αριθμολογία, καθεμία από τις 22 κάρτες Ταρώ αντιστοιχεί σε κάποιον δαίμονα, ο πνευματισμός αποτελεί άμεση επικοινωνία με σκοτεινές δυνάμεις (και όχι με τους νεκρούς, όπως γενικά πιστεύεται), το "Δένδρο της Ζωής" αντιστοιχεί στην βασική ιεραρχία των αόρατων αρχόντων κ.ο.κ.

Σε κάθε περίπτωση, η μελλοντολογία και η μαγεία αποτελούν εκούσιο συντονισμό με το Δαιμονοανθρώπινο Πλέγμα και γι' αυτό πρέπει να αποφεύγονται. Άλλωστε, τα αποτελέσματά τους εξαρτώνται κατά πολύ από τον ψυχισμό του ενδιαφερόμενου αλλά και από τη θέση που αυτός κατέχει μέσα στο Matrix. Όσο πιο ψηλά βρίσκεται κάποιος στα *κυκλώματα* και στην *ιεραρχία* του Πλέγματος, τόσο πιο αποτελεσματικός μάγος ή μάντης μπορεί να γίνει. Γενικά, είναι αδύνατο να βελτιώσει κανείς τη μοίρα του με αυτές τις πρακτικές, εκτός αν κάτι τέτοιο είναι ήδη προαποφασισμένο από το *πεπρωμένο*. Γι' αυτό το λόγο, τα αποτελέσματα της μαγείας είναι συνήθως απρόβλεπτα ή αρνητικά.

Η βαθύτερη μελέτη οποιουδήποτε κώδικα, καταλήγει πάντοτε στο ίδιο συμπέρασμα: Τα πάντα μέσα στο Matrix είναι αυστηρά προκαθορισμένα με μαθηματική ακρίβεια. Όλα είναι προδιεγραμμένα, όλα ελέγχονται, όλα παρακολουθούνται, όλα καταγράφονται από τους Εξωγήινους Άρχοντες, όλα υπακούνε υποχρεωτικά στο Πεπρωμένο (= το θέλημα του “Θεού” κάθε στιγμή, σε κάθε σημείο του Πλέγματος).

Η ελεύθερη βούληση είναι ένα ακόμη πονηρό ψέμα των θρησκειών, που μόνο σκοπό έχει την ενοχοποίηση των θυμάτων του Matrix. Είναι αδύνατο να εξασκήσεις ελεύθερη βούληση μέσα στο Πλέγμα, για τον ίδιο λόγο που ένα γρανάζι είναι αδύνατο να κινηθεί ελεύθερα μέσα σ' ένα μηχανισμό. Αν αυτό συμβεί για κάποιο λόγο, τότε το “γρανάζι” θεωρείται χαλασμένο και αποβάλλεται αμέσως από το “μηχανισμό”.

Σχετική αυτοδιάθεση αποκτά κανείς μόνον όταν κάνει πράγματα μόνος του, για τον εαυτό του, με τον εαυτό του. Αν αποβλέπει σε οποιαδήποτε ανταμοιβή ή αποδοχή από το Matrix, κάθε αυτονομία καταργείται. Ωστόσο, το να καταγίνεται κάποιος με προσωποπαγείς ασχολίες θεωρείται τουλάχιστον ανοησία, αν όχι αμαρτία: Σύμφωνα με όλες τις θρησκείες και τις

κοινωνικές επιταγές, ότιδήποτε πράττει κανείς πρέπει να αποβλέπει στο “γενικό καλό” - διαφορετικά θεωρείται ηλίθιος ή κακούργος και αποβάλλεται από την κοινωνία. Άλλωστε, κατά γενική ομολογία, θεωρούμε μια δουλειά σημαντική μονάχα όταν μας διατάξει κάποιος άλλος να την κάνουμε...

β) ***Αριθμοί:*** Είναι η βάση του ανθρώπινου πολιτισμού, η θεμελιώδης έκφραση της αρσενικής διάνοιας. Χωρίς τους αριθμούς δεν υπάρχουν “θετικές” επιστήμες, ούτε οργανωμένη κοινωνία, άρα ούτε Matrix. Ξεπετάγονται πλέον παντού, σε κάθε γωνιά του Πλέγματος, και φαντάζουν τόσο απαραίτητοι – συχνά χωρίς να ξέρει κανείς ακριβώς το γιατί: Αριθμοί ταυτο-τήτων, τηλεφώνων, φορολογικού μητρώου, κωδικοί προϊόντων (δεν υπάρχει πια ούτε ένα εμπορικό προϊόν μέσα στο Matrix που να μην έχει τυπωμένους πάνω του τουλάχιστον πέντε πολυψήφιους αριθμούς, εκτός του bar code), αριθμοί κυκλοφο-ρίας οχημάτων, ατέρμονες αριθμητικές μετρήσεις ηλεκτρικού ρεύματος, τηλεφωνικών λογαριασμών, παροχής νερού κ.ο.κ. Όπου κι αν στρέψει κανείς το βλέμμα του μέσα στο αστικό περιβάλλον, αντικρύζει πλήθος από αριθμούς.

Οι κάθε είδους δοσοληψίες και συναλλαγές (τιμές και κωδικοί προϊόντων), μετακινήσεις (αριθμοί κυκλοφορίας οχημάτων), επικοινωνίες (αριθμοί τηλεφώνων, φαξ, κλπ), προϋποθέτουν κίνηση και συνδυασμό πολυψήφιων αριθμών: Ένα υπερπολύπλοκο, ατέρμονο σύμπλεγμα από αριθμούς που κινούνται και συνδυάζονται διαρκώς, με τρόπο καθόλου τυχαίο.

Ακόμη, κάθε στιγμή του χρόνου μέσα στο Matrix σηματοδοτείται με αυστηρή ακρίβεια χάρη στη χρήση αριθμών: Ρολόγια (ιδίως τα ψηφιακά) και ημερολόγια διαμορφώνουν αποφασιστικά την αντίληψη του μονοδρομικού γραμμικού χωροχρόνου. Έτσι, όλα μέσα στο Πλέγμα “δουλεύουν ρολόι”, δεδομένου ότι ακόμη και το παραμικρό γεγονός είναι προγραμ-ματισμένο να λάβει χώρα σε μια συγκεκριμένη χρονική στιγμή.

Οι εννέα αριθμοί (Ιερά Τετρακτίς) είναι η μυστική γλώσσα του Matrix, πλήρως κατανοητή μονάχα από τις εξωγήινες δυνάμεις κατοχής, και συνδέονται με όλες τις γλώσσες του κόσμου μέσω των λεξαρίθμων (αριθμοσοφία).

Αυτό σημαίνει ότι κάθε αριθμός (ιδίως διψήφιος και πάνω) μεταφράζεται σε πολυάριθμα λεκτικά μηνύματα τα οποία, σε συνδυασμό με το πλήθος των υπόλοιπων (λεξ)αρίθμων που κινούνται γύρω του, μπορούν να μεταφέρουν έναν απίστευτο όγκο πληροφοριών σχετικά με τα τεκταινόμενα μέσα στο Δαιμονοανθρώπινο Πλέγμα. Τα νούμερα έλκονται, συντονίζονται, επικοινωνούν μεταξύ τους, παρακολουθούν πρόσωπα, πράγματα και ιδέες, κρίνουν, μνησικακούν, εκδικούνται και ουρλιάζουν διαρκώς τα δικά τους αποτρόπαια μυστικά...
"*Η Γουίλ δεν αγάπησε ποτέ τα Μαθηματικά. Και τα Μαθηματικά το ξέρουν πολύ καλά! Τα Μαθηματικά είναι πολύ εκδικητικό μάθημα! Στην αρχή τα καταπίνεις, μετά τα απεχθάνεσαι και στο τέλος κάνεις τα πάντα για να τα ξεχάσεις!"* Περιοδικό Witch, τεύχος 3.

Αριθμοί, Τεχνολογία και Χριστιανισμός: Δεδομένου ότι α) ο ιουδαιοχριστιανισμός βρίσκεται πιο κοντά στο "Θεό" σε σχέση με τις άλλες θρησκείες, β) οι αριθμοί αποτελούν τη γλώσσα του Matrix και των αρσενικών εξωγήινων αρχόντων, γ) οι "θετικές" επιστήμες και η επιτρεπτή τεχνολογία εξυπηρετούν το θέλημα του δυνάστη "Θεού" της γης, γίνεται πλήρως κατανοητό για ποιό λόγο όλες οι "σοβαρές" επιστημονικές ανακαλύψεις και εφευρέσεις έχουν γίνει από *άνδρες*, *ιουδαιοχριστιανούς,* της *λευκής φυλής*. Επιπλέον, η "πρόοδος" (κοινωνική, πολιτιστική, επιστημονική, οικονομική) συντελείται κυρίως σε χριστιανικές χώρες, ενώ οι μη χριστιανικές μαστίζονται κατά κανόνα από αρρώστιες, πείνα, φυσικές καταστροφές.

γ) ***Ο Λόγος:*** Κατ' αρχήν, η διαμόρφωση μιας ολοκληρωμένης γλώσσας στον ανθρώπινο εγκέφαλο δεσμεύει τεράστιες ποσότητες ενέργειας. Παράλληλα, η διαρκής επεξεργασία του λόγου μέσα στο υποσυνείδητο αυτόματα αναπτύσσει έναν ακατάσχετο εσωτερικό διάλογο (= λεκτική σκέψη) ο οποίος *διαβάζεται* κάθε ώρα και στιγμή από τους Αόρατους Αφέντες.

Ακόμη, η ανάπτυξη του Λόγου δρομολογεί το πνεύμα μέσα σε πολύ στενά κανάλια, καθώς οδηγεί τη σκέψη σε συγκεκριμένες "επιστήμες", "αντιλήψεις", "θρησκείες", "ηθικές

αξίες” – όλα αυστηρά υπαγορευόμενα από τους Εξωγήινους Άρχοντες, έτσι ώστε ο άνθρωπος να αντιλαμβάνεται μονάχα ότι του επιτρέπουν να αντιληφθεί.

Με την κατάλληλη χρήση του λόγου μπορεί κανείς να παρουσιάσει ως αληθινά θέματα “αφηρημένα”, “μεταφυσικά”, “πνευματικά”, έστω κι αν δεν αποδεικνύονται με τη λογική ούτε με την εμπειρία. Η προσεκτική χρήση των λέξεων, με "συνεχή και επαναλαμβανόμενη έκθεση", προξενεί σύγχυση στον ακροατή ή στον αναγνώστη, ο οποίος βαθμιαία πείθεται και αρχίζει να πιστεύει δοξασίες αυθαίρετες, παράλογες, κακόβουλες -ιδίως αν αυτές προέρχονται από “ειδικούς”. Κάπως έτσι εδραιώνονται τα φιλοσοφικά ρεύματα, οι θρησκείες, τα πολιτικά συστήματα, ενίοτε και οι επιστήμες.

“Η συνομωσία είναι όλα αυτά που ενσταλλάζονται στο μυαλό σας και σας υποβάλλονται, εν αγνοία σας, μέσα από κώδικες και μηνύματα της γλώσσας. Το σώμα μου είναι μια σάρκινη μηχανή κατακλυσμένη από παράσιτα” (Πιερ-Ιβ-Πετιγιόν).

Γενικότερα, οι σχολές σκέψης και οι θρησκείες δεν απευθύνονται στο συνειδητό, ούτε στο υποσυνείδητο του ανθρώπου. Ο στόχος τους είναι το ασυνείδητο, δηλαδή το πρωτόγωνο εκείνο μέρος του ψυχισμού που δέχεται ως αληθινή οποιαδήποτε πληροφορία έλθει από το περιβάλλον. *Το ασυνείδητο δεν κρίνει ποτέ...* Ακόμη κι αν το συνειδητό απορρίπτει λογικά μια θεωρία, το ασυνείδητο την δέχεται σαν αληθινή -ιδίως αν αυτή η θεωρία επαναλαμβάνεται ξανά και ξανά- και το άτομο δεν το συνειδητοποιεί καν αυτό.

Για παράδειγμα, μπορεί ορισμένοι να δηλώνουν άθεοι και σκεπτικιστές απέναντι στη θρησκεία, όμως πόσοι από αυτούς τολμούν να μην βαφτίσουν τα παιδιά τους; Η μεγάλη πλειοψηφία των ανθρώπων σήμερα είναι πιστοί χωρίς καν να το συνειδητοποιούν. *Είναι πολύ πιο δύσκολο να είσαι άπιστος, παρά πιστός...*

Ναι μεν μια γλώσσα μπορεί να περιλαμβάνει ένα λεξιλόγιο πολλών χιλιάδων λέξεων, ωστόσο αυτές που επαναλαμβάνονται συνεχώς, σε καθημερινή βάση, είναι ελάχιστες: “δουλειά”, “οικογένεια”, “μαμά”, “σπίτι”, “λεφτά”,

“θεός”, “διάβολος”, “κόλλησα”, “γαμώ” κλπ. Τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα ακούγονται υπερβολικά συχνά οι λέξεις “κόλαση” και “έλεος”. Στην αγγλική γλώσσα, οι λέξεις “fuck” και “hell” βρίσκονται σχεδόν σε κάθε φράση. Πρόκειται για λεκτικές υποβολές που το Matrix εκτοξεύει διαρκώς, προς όλους τους ανθρώπους, με σκοπό την ανάπτυξη συγκεκριμένης νοοτροπίας στους πληθυσμούς. Ακόμη, είναι δυνατόν ορισμένες λέξεις να εκτοξεύονται συντονιζόμενες σε συγκεκριμένα άτομα, ως ασυνείδητη ή συνειδητή ψυχική επίθεση, για την ηθική καταρράκωση του θύματος.

Ανάγνωση και γραφή: Το διάβασμα απορροφά τη συνειδητότητα, εφόσον αποκλείει το άτομο από το περιβάλλον του. Ιδιαίτερα ο σύγχρονος άνθρωπος, είναι υποχρεωμένος να διαβάζει ή να μελετάει όλη μέρα διάφορα κείμενα (ενημέρωση, “δια βίου μάθηση”), χωρίς να συνειδητοποιεί ότι με αυτό τον τρόπο συγκεντρώνει την προσοχή του επί ώρες σε μόλις 24 σημαδάκια (τα γράμματα της ελληνικής γλώσσας, ας πούμε).

Ιδίως τα τελευταία χρόνια, ακόμη και τα παιδιά είναι υποχρεωμένα να μελετούν όλο και περισσότερα κείμενα για το σχολείο, επί ώρες ατέλειωτες, βομβαρδίζοντας το μυαλό τους με αμέτρητες πληροφορίες κατά κανόνα άχρηστες. Κανείς δεν αναρωτιέται για ποιό λόγο η σύγχρονη κοινωνία απαιτεί τέτοια πολύωρη συγκέντρωση της ανθρώπινης προσοχής πάνω σε 24 μόλις σημαδάκια *[αν τα σημαδάκια ήταν μόλις δύο, ας πούμε, τότε τι επίδραση θα είχε αυτό στο ανθρώπινο πνεύμα;]*.

Υποψία: Όπως το κάθε γράμμα των μαγικών αλφαβήτων δεν είναι παρά ένα “sigil” (σφραγίδα) που παρέχει στο μάγο τη δυνατότητα να επικαλεστεί μια άυλη οντότητα, έτσι και το κάθε γράμμα των συνηθισμένων αλφαβήτων μπορεί να αποτελεί μια τέτοια “σφραγίδα”. Το ίδιο μπορεί να ισχύει, πολύ περισσότερο μάλιστα, και για τους εννέα αριθμούς της Ιεράς Τετρακτύος.

Η επαναλαμβανόμενη εστίαση της προσοχής πάνω σε καθένα από αυτά τα “sigils” από εκατομμύρια ανθρώπους, μπορεί να αποτελεί έναν τύπο επίκλησης προς αόρατες, εξωγήινες οντότητες. Με δυο λόγια, τα αλφάβητα μπορεί να αποτελούν ένα είδος κοσμικής πύλης προς τον κόσμο μας...

Εσωτερική Επανάσταση

Κυριακή, 2 Ιανουαρίου 2010

Η αδελφή μου η Αλίκη επιστρέφει από νυχτερινή έξοδο, ώρα 6:00 το πρωί. Ξαπλωμένη εγώ στο κρεβάτι μου, την ακούω που ανεβαίνει στο κλιμακοστάσιο και ξαφνικά συνειδητοποιώ ότι: Εδώ και πολλά χρόνια, όποτε βγαίνει έξω η Αλίκη με τις φίλες της δεν πάνε ποτέ σε καφετέρια, ώστε κατά τα μεσάνυχτα νά 'ναι πίσω στο σπίτι. Βγαίνουν πάντα μετά τις 11:00 τη νύχτα κι επιστρέφουν πάντα κατά τις 6:00-7:00 τα ξημερώματα. Όπως υποστηρίζει η αδελφή μου, γκόμενοι στη μέση δεν υπάρχουν. Τι κάνουν, λοιπόν, τόσες ώρες σ' ένα μπαρ, η Αλίκη και οι φιλενάδες της; Δεν βαριούνται; Απλά αναρωτιέμαι...

Σάββατο, 16 Ιανουαρίου 2010

Σήμερα συμπληρώνονται 50 χρόνια από την ημέρα που πρωτογνωρίστηκαν οι γονείς μου. Χωρίς να τους έχει πει τίποτε από πριν, η Αλίκη οργάνωσε τον εορτασμό της επετείου κλείνοντας τραπέζι για όλη την οικογένεια στο μεζεδοπωλείο "Κρασάδικο" στα Σούρμενα, με ζωντανή μουσική, τούρτα, μπαλόνι για ερωτευμένους, σαμπάνια, γαμήλιο εμβατήριο, ταγκό με την Cumbarsita. "Η πιο ευτυχισμένη μέρα της ζωής μου", είπε αυθόρμητα ο μπαμπάς. Όσο για τα έξοδα, τα μοιραστήκαμε από μισά εγώ με την Αλίκη: 200 ευρώ η καθεμία, μου είπε. *Ή μήπως τα πλήρωσα εγώ όλα;*

Δεν είχαμε καλά-καλά βολευτεί στις θέσεις μας όταν, με αρκετή έκπληξη, διαπίστωσα ότι σε κοντινό τραπέζι κάθονταν η Έλλη και η φίλη της η Νότα, κάποτε συμμαθήτριές μου στο τεκβοντό -κοίτα διαβολική ***σύμπτωση!*** Όταν σηκώθηκα μαζί με την Αλίκη για να χορέψουμε συρτό, η Έλλη ήλθε δίπλα μου στον κύκλο και μου μίλησε, όλο χαρούλες. Εγώ έκανα πως δεν θυμόμουν πού ακριβώς την είχα δει αλλά μου εξήγησε και "θυμήθηκα". Ομολογώ, πάντως, ότι διατηρείται σε εξαιρετική φόρμα παρά τα 52 της χρόνια, γυμνασμένη κι εντυπωσιακή.

Η Νότα, αντίθετα, αν και δεκαπέντε χρόνια μικρότερή της, μου φάνηκε αρκετά μαραμένη.

Η αναπάντεχη παρουσία της Έλλης με ξάφνιασε αλλά δεν με ενόχλησε. Αντίθετα, το φχαριστήθηκα: Στην πίστα τώρα υπήρχαν δύο ντίβες (η Έλλη και η Αλίκη), όχι μία όπως θα ήλπιζε η καθεμιά τους. Και οι δυο έβαζαν τα δυνατά τους να ξεχωρίσουν με τα προκλητικά τους κουνήματα, ωστόσο καμία δεν το κατάφερνε ιδιαίτερα, εφόσον μοιραία ο "πρωταγωνιστικός ρόλος" μοιραζόταν στα δυο.

Εγώ, ως συνήθως, δεν φάνηκα πολύ στην πίστα: Εκτός από εκείνο το συρτό, χόρεψα ακόμη ένα μπλουζ με την Αλίκη και τον Χαρούλη. Ο μικρός έκλεψε την παράσταση, τον έραιναν συνεχώς με γαρύφαλα και του έδωσαν μερικά καλαθάκια να τα πετάξει ο ίδιος. Του άρεσε το ξενύχτι του μικρού κι έκανε νάζια σε όλους.

Κάποια στιγμή σηκώθηκα να χορέψω ένα χασαποσέρβικο και παραλίγο να φάω τα μούτρα μου εξαιτίας των πεταμένων και τριμμένων κάτω λουλουδιών, που έκαναν το δάπεδο να γλιστράει πολύ. Γύρισα στο τραπέζι μου άρον-άρον. ***Απορίας άξιον:*** Πώς είναι δυνατόν, μερικές "σταρ" να ανεβαίνουν στην πίστα με τη γόβα στιλέτο δέκα πόντους και να χοροπηδάνε τόσο άνετα πάνω στο υπεργλιστερό πάτωμα, χωρίς αυτές να γλιστράνε καθόλου; Φαντάζομαι ότι αυτό το φαινόμενο έχει να κάνει με τη *Θεία Χάρη*...

Κατά τις 3:00 τα ξημερώματα αποχωρήσαμε. Η Έλλη με πλησίασε, με αποχαιρέτησε εγκάρδια και με φίλησε. Τη Νότα έτυχε να τη δω στο δρόμο, καθώς έμπαινα στο αυτοκίνητο του Νάσου. Έτσι, αποχαιρετιστήκαμε και με αυτήν, νιώθοντας μέσα μου μια φευγαλέα, παράξενη πίκρα: Θα μπορούσαν να είναι αλλιώς τα πράγματα, και τότε και τώρα...

Πέμπτη, 21 Ιανουαρίου 2010

Όλο το πρωί κάθομαι και βοηθάω το Θανάση να γράψει μια εργασία σχετικά με τον διάσημο ψυχολόγο Έρικ Έρικσον και ο νεαρός δεν κάνει τίποτε άλλο από το να μου επιτίθεται συνεχώς για να μου σπάει τα νεύρα – ίσως επειδή χθες βράδι

έκανα το λάθος να του μιλήσω περισσότερο απ' όσο έπρεπε σχετικά με τις εξωγήινες δυνάμεις που διαφεντεύουν μυστικά την ανθρωπότητα. Εκείνος έδειχνε δεκτικός και προβληματισμένος, σήμερα όμως έχει αλλάξει το φύλλο και μου φαίνεται προκλητικά εχθρικός: Πρώτα με ενθαρρύνει να του δώσω ακόμα περισσότερες πληροφορίες και αμέσως μετά τις στρέφει έντεχνα εναντίον μου, εξαπολύοντάς μου σφοδρή ψυχική επίθεση: Αμφισβητεί την κάθε λέξη που του λέω, με ειρωνεύεται, με προσβάλλει, ό,τι κι αν πω έχει έτοιμη την αντίρρηση. *Μα πότε προφταίνει να σκεφτεί;* Με αυτό τον τρόπο με εξωθεί μεθοδικά σε πολύ περισσότερες αποκαλύψεις απ' όσες θα ήθελα, οπότε εκτίθεμαι σε νέες ψυχικές επιθέσεις, οι οποίες σκοπό έχουν να μου δημιουργήσουν αμφιβολίες για τον εαυτό μου και τις ιδέες μου, να με αποπροσανατολίσουν και να χτυπήσουν την αυτοπεποίθησή μου. *Πραγματικά φοβερός! Πώς τα καταφέρνει όλα αυτά, με τόσο καταιγιστικό ρυθμό;*

Λοιπόν, ο κύριος Θανάσης δεν έχει αλλάξει καθόλου τον εκ φύσεως φρικτό του χαρακτήρα, όπως αφελώς φανταζόμουν μέχρι πριν από λίγο. Απλά, τώρα που έχει ενηλικιωθεί, μαθαίνει πλέον να κρύβεται, να ελίσσεται, να ξεγελά και να εξαπολύει τη φυσική του κακία ενισχυμένη με τον βαρύ μανδύα του περισπούδαστου επιστήμονα ψυχολόγου -και πού είσαι ακόμα! Θέλει πολλή προσοχή η αντιμετώπισή του. Λίγα λόγια μαζί του στο εξής. Καμία εμπιστοσύνη σ' αυτό το ον...

Όλοι οι διάολοι γύρω μου μαζεύονται: Για παράδειγμα, η Πέρσα είναι η μοναδική φιλενάδα που ήλθε η ίδια στο σπίτι μου για να ζητήσει τη βοήθεια και τη φιλία μου. Ο Νάσος τυχαίνει να είναι ανηψιός μου...

Δεν είναι καθόλου τυχαίο που ο νεαρός έχει επιλέξει να σπουδάσει την επιστήμη της ψυχολογίας. *Είναι το μόνο επάγγελμα όπου ο πελάτης έχει πάντα άδικο!* Ένα τέτοιο πτυχίο θα του παρέχει τη δυνατότητα να χειρίζεται τους πελάτες του με διάφορα νοητικά τεχνάσματα, να τους σπάει κάθε ψυχική άμυνα και να το φχαριστιέται. Με δυο λόγια, η ψυχολογία θα δώσει στον Θάνο την αίσθηση εξουσίας που πάντα λαχταρούσε. Αν τελικά καταφέρει να γίνει ψυχολόγος, θα κάψει πολύ κόσμο:

Όπως κάνουν και οι διάφοροι "γκουρού", πολύ πονηρά και μεθοδικά θα μετατρέπει τους μελλοντικούς πελάτες του σε ενοχικά, εξαρτημένα απ' αυτόν ανδρείκελα δίχως προσωπικές απόψεις, ενώ θα τους ξαλαφρώνει το πορτοφόλι και θα του χρωστούν αιώνια ευγνωμοσύνη χωρίς ποτέ κανείς να παίρνει χαμπάρι το σατανικό παιγνίδι του.

Τετάρτη, 27 Ιανουαρίου 2010

Βοηθώντας τον Νάσο να γράψει στο κομπιούτερ άλλη μια εργασία ψυχολογίας, ανακαλύπτω ότι η συγγραφή των ημερολογίων μου αποτελεί βασική τεχνική της Γνωσιακής/Συμπεριφοριστικής Ψυχοθεραπείας! Η εν λόγω τεχνική περιλαμβάνει την τήρηση ημερολογίων, όπου πρέπει να καταγράφονται: σημαντικά συμβάντα, σχετικά συναισθήματα, σκέψεις που προκλήθηκαν, συμπεριφορά που προέκυψε (τα 4Σ). Στη συνέχεια γίνεται ανάλυση και διόρθωση του εαυτού.

Εγώ όλα αυτά τα κάνω από μόνη μου εδώ και χρόνια, χωρίς να έχω ιδέα περί γνωσιακής/συμπεριφοριστικής ψυχοθεραπείας, η οποία επίσης περιλαμβάνει τεχνικές χαλάρωσης και διαλογισμού. Επιπλέον, στα ημερολόγιά μου καταγράφω όνειρα, "παράξενες" εμπειρίες, αναλύσεις κοινωνικών φαινομένων, προσωπικές κοσμοθεωρίες κλπ.

Η γνωσιακή/συμπεριφοριστική ψυχοθεραπεία ενδύκνειται ακόμη και για σοβαρές ψυχικές ασθένειες, όπως διπολική διαταραχή, κατάθλιψη, σχιζοφρένεια, ψυχώσεις, άγχος, διαταραχή μετατραυματικού στρες κλπ. Αυτά πολεμάω κι εγώ σε όλη μου τη ζωή, *εφόσον ο στόχος είναι πάντοτε το μυαλό μου...*

Αυτή τη φορά τα πήγαμε καλύτερα με το Νάσο. Εγώ δεν άνοιγα το στόμα μου να πετάω εξυπνάδες (πχ για το CERN, για τα κυκλώματα, για εξωγήινες οντότητες κλπ) κι εκείνος δεν βρήκε την ευκαιρία να μου σπάσει τα νεύρα.

Στο τέλος, μιλήσαμε κανένα μισάωρο σχετικά με το παλιό ονειρικό πρόβλημά μου. Ο Νάσος προσπάθησε να μου κάνει ψυχανάλυση και να μου δείξει ότι η λέξη που ακούω στα όνειρά μου αποτελεί προϊόν του ασυνειδήτου. Με συμβούλεψε να αναλύσω και ν' αντιμετωπίσω το "μήνυμα", ακόμη και με

συνειδητό ονείρεμα! Εννοείται πως απέφυγα να του αποκαλύψω περαιτέρω λεπτομέρειες για την όλη κατάσταση...

Διαφήμιση "Γερμανός": Εμφανίζονται γυναίκες πολλές, με φορέματα και χτενίσματα της δεκαετίας του '70, που κουτσομπολεύουν χαρωπά σε παρέες, μέσα σε καφετέριες, σε σαλόνια, ή στο τηλέφωνο. Ξαφνικά η εικόνα παγώνει και από πάνω εμφανίζεται τεράστια η λεζάντα "Chatting 1978". Ύστερα ακούγεται μια πατρική, επιτακτική αντρική φωνή να λέει: "Με το χθες δεν σε συνδέουν και πολλά. Με το σήμερα σε συνδέει ο Γερμανός!" Αμέσως εμφανίζονται πολλοί νέοι, μοντέρνοι άνθρωποι, που βρίσκονται ο καθένας μόνος του σε πάρκα, δωμάτια, δρόμους, κι επικοινωνούν χαρωπά μέσω κινητού ή laptop. Το μήνυμα είναι σαφές: Η ζωντανή επαφή είναι πια ντεμοντέ. Οι σύγχρονοι άνθρωποι επικοινωνούν κυρίως μέσω διαδικτύου, χωρίς να συναντιούνται μεταξύ τους. Σπουδαίο πράγμα η τεχνολογική πρόοδος: Σου επιτρέπει να έρχεσαι σε επαφή με άγνωστά σου άτομα, που μπορεί να ζουν στην άλλη άκρη του κόσμου· παραδόξως, όμως, δεν γνωρίζεις καν τους περισσότερους από τους γείτονές σου...

"Πολυκατοικία": Όλα τα ετεροφυλόφυλα ζευγάρια που κατοικούν σε αυτήν εμφανίζονται ως επιπόλαια και προβληματικά: Αλλάζουν ερωτικούς συντρόφους πριν πεις κίμινο· χωρίζουν, τα ξαναφτιάχνουν και ξαναχωρίζουν για ψύλλου πήδημα, όλοι τους τρελοί και αλλοπρόσαλλοι. Όσες φορές καταλήγουν σε γάμο (δηλαδή αρκετές), η τελετή διακόπτεται πάντα στη μέση για διάφορες απίθανες αιτίες· άλλοτε πάλι, η σχέση διαλύεται την πρώτη νύχτα εξαιτίας ζήλιας και χαζών παρεξηγήσεων.

Το μοναδικό ζευγάρι που αποτελείται από ισορροπημένα, λογικά και μετρημένα άτομα, πιστά και γνήσια ερωτευμένα με το σύντροφό τους, είναι ένα ζευγάρι γκέη αντρών. Η σειρά, μάλιστα, ξοδεύει αρκετά επεισόδια για να δείξει πόσο καλοί γονείς μπορούν να γίνουν ένας γκέη άνδρας με μια γκέη γυναίκα που συγκατοικούν και αποκτούν μωρό με εξωσωματική γονιμοποίηση. Έντεχνα και κωμικά, η σειρά χτυπά τον θεσμό του γάμου και τους ετεροφυλόφιλους, ενώ εγκωμιάζει τους

πούστηδες και τις λεσβίες...

Κάτι ανάλογο γίνεται με μια οικογένεια Αλβανών: η γυναίκα είναι καραγκόμενα αλλά πιστή στο σύντροφό της, ο σύζυγος είναι προκομένος, πετυχημένος και ευχάριστος τύπος, ενώ προσλαμβάνει στη δούλεψή του μορφωμένους Έλληνες που έχουν μείνει χωρίς δουλειά. Η 18χρονη κόρη είναι επίσης πανέμορφη και "η κόρη των Αλβανών περνά στην ιατρική Αθηνών", όπως καμαρώνει η μάνα της. Κάπως έτσι, η εν λόγω σειρά προπαγανδίζει την ανωτερώτητα των Αλβανών απέναντι στους Έλληνες...

Σάββατο, 30 Ιανουαρίου 2010

Βραδινή έξοδος με την Ευγενία και τη Φιλιώ, στην ωραία καφετέρια Terina στο Μοναστηράκι. Αντίθετα απ' ό,τι συνήθως, που δεν βρίσκουμε τίποτα ενδιαφέρον να συζητήσουμε, η Ευγενία αρχίζει να μας εκμυστηρεύεται τα σοβαρά προβλήματα υγείας που αντιμετώπιζε άλλοτε: Όταν ήταν 18 ετών, μια μέρα παρέλυσε ξαφνικά και δεν συνερχόταν με τίποτα. Μετά από σειρά εξετάσεων ανακαλύφθηκε πως είχε γεννηθεί με τη νόσο Wilson, δηλαδή ο χαλκός δεν μεταβολιζόταν σωστά στον οργανισμό της και μαζευόταν στο αίμα. Η αρρώστια χτυπά τον ανύποπτο ασθενή ξαφνικά, πριν φτάσει τα τριάντα του χρόνια.

Ακόμη, εξαιτίας νευρολογικού προβλήματος, η Ευγενία έμεινε παράλυτη για ένα χρόνο, δεν μπορούσε να μιλήσει, ούτε να φάει, ούτε να κινηθεί, ενώ τα χέρια της ήταν σφιχτά αγκυλωμένα στα πλάγια και πονούσαν συνεχώς. Την πήγαν για θεραπεία στην Ιταλία και στην Αγγλία. Μετά από ένα χρόνο μέσα στα νοσοκομεία, άρχισε να αναρρώνει σιγά-σιγά.

Αργότερα, όταν ήταν 25 χρονών, πέθανε ο πατέρας της και η ίδια έπαθε βαριά κατάθλιψη που κράτησε πάνω από ένα χρόνο. "Αυτό ήταν ακόμα χειρότερο", λέει. "Αισθανόμουν διαρκώς μεγάλη στεναχώρια, είχα αποτραβηχτεί τελείως από τον κόσμο, δεν έκανα δουλειές, δεν έτρωγα. "Από τα 18 ως τα 30 μου ήταν χαμένα χρόνια. Πήγα 30 χρονών για να πάω για πρώτη φορά διακοπές με μια φίλη", καταλήγει. *Τελικά, έχω πολλά κοινά με την Ευγενία...*

Τώρα διατηρεί την υγεία της υπό έλεγχο χάρη σ' ένα χάπι που παίρνει. Όμως, κάθε τόσο μαζεύει νευρικά τα χέρια της και τα δάχτυλά της αγκυλώνουν περίεργα. Ακόμη, όταν μιλάει στραβώνει το στόμα της και ψευδίζει, τόσο ώστε συχνά δεν καταφέρνω να ακούσω τι λέει. Το πρόσωπο και ο λαιμός της αυλακώνονται από πολύ βαθιές και μεγάλες ρυτίδες, που κανονικά θα άρμοζαν σε ογδοντάχρονη. Όπως παραδέχεται η ίδια, τα νεύρα της έχουν αδυνατίσει και με το παραμικρό την πιάνουν ημικρανίες. "Ωστόσο, θεωρώ ότι αυτή η περιπέτειά μου με έκανε καλύτερο άνθρωπο", ισχυρίζεται.

Όλα αυτά τα δεινά έχουν πια περάσει, αφού πρώτα της έφαγαν τα πιο δημιουργικά χρόνια της ζωής της και της άφησαν κουσούρια λίγο-πολύ εμφανή. Η κοπέλα δεν κατάφερε να παντρευτεί ποτέ ούτε να κάνει παιδιά, ενώ δούλεψε για 15 χρόνια χωρίς ένσημα σ' ένα φροντιστήριο αγγλικών της πλάκας -ποιός άλλος θα την προσλάμβανε;

... Έρευνά μου στο Internet σχετικά με τη νόσο Wilson, αποδίδει τα εξής: Η εν λόγω ασθένεια προξενεί ηπατικές και νευρολογικές διαταραχές όπως κίρρωση του ήπατος, διαταραχές συμπεριφοράς, χαρακτηριστικούς μορφασμούς, έλλειψη συντονισμού ματιών και χεριών, δυσκολία στην ομιλία, τρόμο, κατάθλιψη, ψύχωση, ίκτερο, τρέμουλο, ημικρανίες. Η Ευγενία παρουσιάζει πολλά από αυτά τα συμπτώματα, άρα όντως πάσχει από τη νόσο· ωστόσο η παράλυση και η παραμόρφωση του προσώπου της δεν ανήκουν στα συμπτώματα της αρρώστιας – νά 'ναι κάτι άλλο (;)

® ***Χρονικό Ψυχικού Πολέμου (Ιανουάριος 2010):*** Από τις 6 του μήνα κοιμάμαι μ' ένα βρεγμένο λευκό πετσετάκι, τυλιγμένο στα τρία, πάνω στο μέτωπό μου. Επίσης, φροντίζω να μην τρώω τίποτα μετά τις 7 το βράδι. Την επομένη, μόλις ανοίγω το κινητό μου κατά το μεσημέρι, βλέπω πως είχα μια κλήση από τον Kusba. Δεν του τηλεφωνώ φυσικά, ούτε εκείνος ξαναπαίρνει. Έντεκα μέρες αργότερα ονειρεύομαι μεγάλη φωτιά.

Διαυγή όνειρα μου ήλθαν τρεις φορές αυτό το μήνα, όπως: Πηδώ ψηλά, πετώ, σβήνω μια μικρή φωτιά μπροστά μου,

ρίχνοντάς της άμμο. Άλλοτε τρέχω γρήγορα, μα όποια κατεύθυνση του δρόμου κι αν πάρω, είναι ανηφορική...

Συνολικά παρατηρώ βελτίωση της κατάστασης, αν και πιστεύω ότι θα μπορούσα να έχω πάει ακόμα καλύτερα -αν είχα καλύτερο αυτοέλεγχο:

Οράματα φωτιάς:	8 (+ σχηματοποιημένες φλόγες)
Φλόγες σε όνειρα:	5 (κυρίως στις μέρες της περιόδου)
Εφιαλτικό μήνυμα:	3

Το άκρον άωτον της επιτυχίας – η πρωτοφανής συγγραφική επιτυχία της Stacey May, με την τετραλογία “Σεληνόφως”. Μέσα σε τέσσερα χρόνια έχουν πουληθεί εκατομμύρια βιβλία σε όλο τον κόσμο, ενώ τα πρώτα δυο βιβλία της σειράς έχουν ήδη γίνει χολυγουντιανές κινηματογραφικές ταινίες με τεράστια απήχηση, ιδίως στο νεανικό κοινό.

Ολόκληρη η τετραλογία βασίζεται σε μια αρχική πρωτότυπη ιδέα, δηλαδή τον έρωτα μιας συνηθισμένης κοπέλας μ' έναν γοητευτικό βρυκόλακα. Αυτό είναι όλο. Όλη η πρωτοτυπία εξαντλείται εκεί. Κατά τ' άλλα, και τα τέσσερα ογκώδη βιβλία είναι βαρετά, μάλλον κακογραμμένα (μπορεί να δεις τέσσερις φορές την ίδια λέξη σε δυο γραμμές), με νερόβραστη πλοκή που πνίγεται στις λεπτομέρειες ή στις ανοησίες: Όταν η πρωταγωνίστρια δεν βρίσκει εύκαιρο τον βρυκόλακα, χαριεντίζεται με έναν λυκάνθρωπο· την τραβούν τα φρικιά σαν μαγνήτης. Ακόμη: Τι βαρετά, σκυθρωπά, απωθητικά εξώφυλλα είναι αυτά; Εικόνες φτωχές, χωρίς καμιά φαντασία, που λογικά δεν προσελκύουν κανένα ενδιαφέρον: κορδέλες, φρούτα, πούλια σκακιού, φτερά σε κατάμαυρο φόντο.

Απορίας άξιον: Πώς εξηγείται, αλήθεια, αυτή η τεράστια επιτυχία παγκοσμίως, και μάλιστα σε τόσο σύντομο χρονικό διάστημα; Πώς, μέσα σε τέσσερα μόλις χρόνια, η μέτρια και ανιαρή τετραλογία της Stacey May κατάφερε να επιβληθεί στις συνειδήσεις εκατομμυρίων ανθρώπων; Σίγουρα, μεγάλο ρόλο παίζει και η διαφήμιση. Ωστόσο, η προώθηση ενός βιβλίου στα βιβλιοπωλεία και η προβολή του από τα ΜΜΕ δεν μπορούν να εγγυηθούν τέτοιου μεγέθους απήχηση στο κοινό. Άλλωστε,

στην περίπτωση της λογοτεχνίας η πολλή διαφήμιση ξεκινά *αφού* πρώτα ένα βιβλίο πουλήσει αρκετές χιλιάδες αντίτυπα. *Τα πουλάνε, αλήθεια; Πώς μπορώ να ξέρω αν η φράση "χψω.000 αντίτυπα" ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα;*

Προφανώς, εν λόγω κυρία υποστηρίζεται από βαρβάτα κυκλώματα – η ίδια παραδέχεται ότι ανήκει σε γνωστή παραθρησκευτική οργάνωση. Ωστόσο, ούτε τα κυκλώματα ούτε η διαφήμιση μπορούν να εγγυηθούν τέτοια επιτυχία. Μήπως, τελικά, πίσω από τέτοιου είδους επαγγελματικές και οικονομικές επιτυχίες κρύβεται χοντρή μαγεία;

Σάββατο, 6 Φεβρουαρίου 2010

Διαυγές Όνειρο: Αφήνομαι και "πέφτω" μέσα σ' ένα σκοτεινό, αέρινο τούνελ. Κάποια στιγμή, ένας νέος ωραίος άνδρας με φτάνει κι αρχίζει να με σπρώχνει μακρύτερα. Ανησυχώ μα τελικά του ξεφεύγω...⇮

Η υγεία των γονέων μου επιδεινώνεται σταθερά, πολύ πιο γρήγορα απ' όσο περίμενα: Εδω και δυο χρόνια περίπου, η μαμά δεν μπορεί να περπατήσει πέρα από τη γειτονιά λόγω σοβαρού ορθοπεδικού προβλήματος (από νέα είχε σκολίωση και δισκοπάθεια μα τώρα η σπονδυλική της στήλη έχει στραβώσει τελείως, σε σχήμα S). Ο μπαμπάς, από την άλλη, έχει αναπνευστικό και καρδιακό πρόβλημα, οπότε ούτε αυτός μπορεί να πάει μακριά. Δεδομένης της κατάστασης, είμαι πια υποχρεωμένη να τρέχω σχεδόν καθημερινά σε νοσοκομεία, γιατρούς, φαρμακεία, στον Οίκο του Ναύτη, συν θελήματα και δουλειές του σπιτιού. Οι γέροι ζαλίζονται και κουράζονται με το παραμικρό, ακόμη και μέσα στο σπίτι. Πάλι καλά· όσο στέκονται στα πόδια τους, δεν έχω παράπονο...

Στο μεταξύ, ο ***ηχητικός πόλεμος*** κλιμακώνεται: Ο Νάσος έχει μόλις αγοράσει ένα πλήρες επαγγελματικό σύστημα DJ (κονσόλα και φωτορυθμικό), αξίας 2500 ευρώ! Αυτό σημαίνει ότι μας βομβαρδίζει με βρωμομουσικές στο διαπασών επί δύο ώρες κάθε μεσημέρι συν τρεις ώρες κάθε βράδι. Δεν σέβεται ούτε τις ώρες κοινής ησυχίας. Αντιμετωπίζω το πρόβλημα με σχετική επιτυχία, φορώντας κέρινες ωτοασπίδες. *Τι είχες*

Γιάννη; 'Ο,τι είχα πάντα... Επιπλέον, για λίγους μήνες θα φοιτήσει σε μια σχολή ειδική για DJ, η οποία θα του στοιχίσει 1200 ευρώ! Σχεδιάζει να γίνει επαγγελματίας, λέει. Μα πώς του περισσεύουν τόσα λεφτά; ***Μυστήριο...***

Εικόνες του Matrix: Κι ένα συνταρακτικό νέο που άκουσα στις τηλεοπτικές ειδήσεις: Κάποιος στην Αμερική λιποθύμισε καθώς περπατούσε στο δρόμο, επειδή του έπεσε το ζάχαρο. Ο πιστός του σκύλος χάλασε τον κόσμο με τα γαυγίσματά του για να ειδοποιήσει τους περαστικούς κι έτσι “του έσωσε τη ζωή”. *Κι αυτό το γεγονός θεωρήθηκε αρκετά σημαντικό, ώστε να αναφερθεί σε όλα τα Δελτία Ειδήσεων παγκοσμίως!* Υπονοείται, δηλαδή, αν ο σκύλος δεν ήταν εκεί, οι περαστικοί θα αγνοούσαν τον λιπόθυμο άνθρωπο και θα τον άφηναν να πεθάνει. Για κάποιο περίεργο λόγο, όσο περνούν τα χρόνια, η σκυλολατρία εξαπλώνεται όλο και περισσότερο στην ανθρώπινη κοινωνία...

Δευτέρα, 9 Φεβρουαρίου 2010

Εδώ και μια βδομάδα περίπου, βλέπω περίεργα όνειρα, ***όνειρα γλυκά:***

* Ένας τροφαντός λουκουμάς διαμέτρου δύο μέτρων περίπου, που τρέχει στον κατήφορο.
* Μια λευκή πάστα, σε μέγεθος διώροφου σπιτιού, φιγουράρει περήφανα ανάμεσα σε άλλα οικήματα.
* Ομοίως, ένα κορνέ ψηλό σαν πενταόροφη πολυκατοικία.
* Είμαι σκεπασμένη με μια φέτα προσούτο, μεγάλη σαν κουβέρτα.
* Θαυμάζω μια πανέμορφη πισίνα, γεμάτη με γρανίτα φράουλα.

Ερμηνεία: Εδώ και τρεις βδομάδες έχω ξεκινήσει σούπερ υγιεινή διατροφή, δηλαδή αποφεύγω κρέατα, γλυκά κι επεξεργασμένες τροφές. Τρέφομαι κυρίως με φρούτα και λαχανικά. Πρέπει να παραδεχτώ πως τα ανθυγιεινά φαγητά μου λείπουν τρομερά. Από αύριο τέρμα η δίαιτα. Χωρίς άνδρα μπορώ να ζήσω (αποδεδειγμένο)· χωρίς γλυκά όχι...

Τετάρτη, 11 Φεβρουαρίου 2010

Η Περιπέτεια της Νύχτας: Βρίσκομαι στον κήπο της Χαριτίνης (φίλη κάποτε στην ΕΛΚΕ), όπου δίνεται μια θεατρική παράσταση. Ψάχνω να βρω άδειο κάθισμα για να την παρακολουθήσω μα όλες οι καρέκλες είναι πιασμένες. Έτσι, πάω και κάθομαι σ' ένα σκαλί στο πλάι. Τότε, έρχονται δυο λεπτές μελαχροινές γυναίκες, οι οποίες φορούν στολές και κρατούν ένα μεγάλο πριόνι με δυο χειρολαβές. Με αυτό θέλουν να μου κόψουν το κεφάλι! Εγώ μουγκρίζω θυμωμένη, παλεύω μαζί τους και τις απωθώ με κλωτσιές καράτε. Τότε εκείνες παίρνουν μια μπουκάλα με εύφλεκτο υγρό κι ετοιμάζονται να με κάψουν. Φοβάμαι πολύ, οπότε το όνειρο γίνεται *διαυγές*. Αρχίζω να τρέχω τρομαγμένη και ορμώ πάνω σε μια μεγάλη αφίσα που απεικονίζει μια πόλη, με σκοπό να βρεθώ σε έναν άλλο κόσμο. Τελικά, περνώ μέσα από την αφίσα και καταλήγω σ' έναν κενό γκρίζο χώρο. *Ξυπνώ γεμάτη ανακούφιση που ξέφυγα...* ⇧

Στη μικρή μας την αυλή: Λοιπόν, είναι γεγονός: Όποια αυλή κι αν κοιτάξεις, σε ολόκληρη Αθήνα, Πειραιά και προάστια, τα τζάτζαλα που έχουν μαζευτεί στη δική μας εδώ και 15 χρόνια, δεν θα το δεις πουθενά! Στις αυλές και βεράντες των άλλων σπιτιών δεν βλέπεις ούτε μια σκούπα αφημένη έξω, ενώ οι κήποι είναι όλοι φροντισμένοι, με ωραία λουλούδια.

Συχνά πετάω ό,τι μπορώ μήπως και καθαρίσει λίγο ο τόπος, όμως όσα παλιοπράγματα κι αν ξεφορτωθώ, πάλι τα τζάτζαλα υψώνονται σαν βουνό γύρω από το σπίτι μας, κυρίως εξαιτίας του πατέρα μου ο οποίος περιμαζεύει συνεχώς όποια παλιατσαρία βρει μπροστά του. Πιο συγκεκριμένα, η κατάσταση στην αυλή μας περιγράφεται ως εξής:

Έξω, στο πεζοδρόμιο, πλάι στην πόρτα, υπάρχει ένα μεγάλο κομμάτι μπετόν που δεν μετακινείται με τίποτα. Ακόμη, υπάρχει ένα δεμάτι ξύλα δεμένα πάνω στη μάντρα και, φυσικά, η μεγάλη τάβλα πάνω στα σκαλιά της εισόδου, για να μπαινοβγαίνουν τα μηχανάκια των ανηψιών μου.

Στο μπροστινό μέρος της αυλής, ο κήπος είναι μάλλον αφρόντιστος. Αντί για όμορφα λουλούδια, ο πατέρας μου έχει φυτέψει κάτι άσχημες και άχρηστες κλαρίδες. Υπάρχει επίσης

μια λεμονιά και μια βερυκοκιά, η οποία κάθε φθινόπωρο πνίγει την αυλή με αμέτρητα φύλλα που πέφτουν. Επίσης: Ογκώδεις γλάστρες με χώμα αλλά χωρίς κανένα φυτό μέσα· πολλά τσουβάλια με οικοδομικά υλικά· μεγάλα κιούπια γεμάτα χώμα· κομμάτια μάρμαρο, παλιοσίδερα παρατημένα στην άκρη, όλα "μήπως χρειαστούν".

Στο πλαϊνό μέρος της αυλής έχουν μαζευτεί: Διάφορα ξύλα, τάβλες, μια ξύλινη κακοφτιαγμένη άχρηστη σκάλα, ένα τεράστιο κομμάτι αφρολέξ, ένας σωλήνας πλαστικός μήκους 1,5 μ, μια πτυσσόμενη μεταλλική καρέκλα μέσα σε σακούλα, ένας τσιμεντόλιθος, ένα περίεργο σιδερένιο σκουριασμένο δίχτυ, παλιά χαλιά σε ρολό, ένας κουβάς ασβέστη, το παλιό μου ψυγείο, ένας ογκώδης πάγκος με μεγάλα συρτάρια γεμάτα παλιοσίδερα, παλιά σακατεμένα καρότσια για τη λαϊκή.

Κάτω από την εξωτερική σκάλα που οδηγεί στον 1ο όροφο, υπάρχει μια αποθήκη μεγάλη σαν δωμάτιο, όπου έχουν συσσωρευτεί παντός είδους παλιατσαρίες μέχρι το ταβάνι. Τουλάχιστον αυτά δεν φαίνονται απέξω.

Στο πίσω μέρος της αυλής υπάρχει μια σιδερένια αποθήκη, όπου ο μπαμπάς έχει βάλει πλήθος εργαλεία, τα περισσότερα σκουριασμένα και σκευρωμένα. Επίσης, πεταμένα ή στοιβαγμένα στο έδαφος υπάρχουν διάφορα κομμάτια ξύλο και μάρμαρο, ένα ντιβάνι πτυσσόμενο, μια καρέκλα ξύλινη, μια πάνινη μέσα σε κούτα, το παλιό μου έπιπλο τουαλέτας, μια μικρή σιδερένια άχρηστη σκάλα, κλπ.

Επάνω, στο πλαϊνό μπαλκόνι του 1ου ορόφου, εκεί που τώρα μένει ο Γιάννης, έχει απομείνει το παλιό μας σερβάν (θα το ξεφορτωθούν μετά από λίγους μήνες).

Κάθε μέρα, όλη μέρα, οι δύο πόρτες του ισογείου σπιτιού μου ξεχνιούνται διαρκώς ορθάνοιχτες από τους γονείς μου, παρά τις συνεχείς δικές μου παρατηρήσεις. Το σπίτι είναι διαμπερές και σίγουρα κάνει ιδιαίτερη εντύπωση στους περαστικούς *[το 'χεις ξαναδεί αυτό σε άλλο σπίτι; Μάλλον όχι...]*

Εξήγηση: Όταν μια αυλή είναι υπερβολικά αφρόντιστη και γεμάτη παλιατσαρίες, αυτό σημαίνει ότι οι κάτοικοι του σπιτιού βρίσκονται υπό την επιρροή μαύρης μαγείας ή αόρατων

αρνητικών οντοτήτων και αντιμετωπίζουν διαρκώς πληθώρα από αφύσικα προβλήματα...

Ο Κώδικας της Βίβλου ***(βιβλίο/έρευνα του Michael Drosnin)***

Σαφέστατα, η Βίβλος δεν είναι ένα συνηθισμένο σύγγραμμα. Πέρα από το γεγονός ότι έχει καταφέρει να κυριαρχήσει στη συνείδηση της πλειοψηφίας των ανθρώπων στον πλανήτη τα τελευταία 2000 χρόνια, πρόσφατα ανακαλύφθηκε ότι είναι κωδικοποιημένη! Όταν διαβάζεται μ' έναν ειδικό τρόπο (με τη βοήθεια κομπιούτερ), ανακαλύπτει κανείς συνδυασμούς λέξεων που προδιαγράφουν το μέλλον και μάλιστα γεγονότα που θα συνέβαιναν χιλιάδες χρόνια μετά τη συγγραφή της, όπως: Η δολοφονία του Ισραηλινού πρωθυπουργού Γιτζάκ Ραμπίν το 1995, το σκάνδαλο Γουότεργκεητ το 1974, η οικονομική ύφεση του 1929, η προσελήνωση του Απόλλων 11 το 1969, η σύγκρουση του κομήτη Σομέϊκερ-Λέβι με τον πλανήτη Δία το 1994, κλπ. Ως επί το πλείστον, ο κώδικας προβλέπει γεγονότα που αφορούν το χριστιανικό/ιουδαϊκό/μωαμεθανικό κόσμο (αυτές οι τρεις θρησκείες είναι συγγενικές), λες και η υπόλοιπη ανθρωπότητα δεν πολυμετράει.

Ο Κώδικας της Βίβλου ορίζεται από ακολουθίες με γράμματα σε ίσες μεταξύ τους αποστάσεις. Όταν το Βιβλίο της Γένεσης γράφεται ως ένα σύνολο από τάξεις δύο διαστάσεων, συχνά εμφανίζονται με ιδιαίτερη εγγύτητα μεταξύ τους ακολουθίες γραμμάτων σε ίσες μεταξύ τους αποστάσεις, που αποκαλύπτουν λέξεις με σχετική σημασία. Η ανάλυση του παράγοντα τύχη δείχνει ότι το αποτέλεσμα είναι ενδεικτικό στο επίπεδο του 0,0002.

Εκείνο που αποδεικνύεται περίτρανα από τις κωδικοποιημένες προβλέψεις της Βίβλου, είναι η ύπαρξη της Ειμαρμένης: Όλα είναι προδιεγραμμένα, όχι μόνον τα γεγονότα αλλά και οι οντότητες, οι άνθρωποι: ποιοί θα γεννηθούν (ονόματα), πότε (χρονολογίες), που (τόποι), ακόμη και λόγια που θα πουν...

"Η διάκριση ανάμεσα σε παρελθόν, παρόν και μέλλον δεν είναι παρά μια ψευδαίσθηση, ανεξάρτητα από το πόσο αυτή επιμένει" (Einstein, 1955). Η μοίρα είναι το θέλημα του Θεού

και "Ο Θεός δεν παίζει ζάρια" (Einstein), δεν αφήνει τίποτα στην τύχη. Τίποτα δεν είναι τυχαίο. *Όλα είναι μοιραία.*

Η μοίρα δεν είναι δυνατό να αλλάξει, το μέλλον δεν αποτρέπεται. Όταν μια προφητεία καθυστερεί στην εκπλήρωσή της ή δεν εκπληρώνεται, αυτό δεν σημαίνει πως το μέλλον άλλαξε. Αυτό σημαίνει ότι η προφητεία δεν ήταν σωστή. Δεν μπορούν όλες οι προβλέψεις να είναι σωστές, επειδή αυτές δεν γίνονται από τον Θεό μα από ανθρώπους ή εξωγήινες οντότητες, που κάλλιστα μπορούν να λαθέψουν.

Ο Κώδικας της Βίβλου προφητεύει κυρίως βίαια κι αιματηρά γεγονότα (δολοφονίες, τρομοκρατικές ενέργειες, πολέμους, σεισμούς κλπ), ενώ δείχνει μια πραγματική εμμονή με το "πυρηνικό ολοκαύτωμα" και τον "παγκόσμιο πόλεμο" που θα οδηγήσουν στο "τέλος των ημερών". Σύμφωνα, λοιπόν, με τον Κώδικα, η Αποκάλυψη έχει ήδη ξεκινήσει από το 1995, με τη δολοφονία του Ράμπιν. Ο παγκόσμιος πυρηνικός πόλεμος υπολογίζεται στα έτη 2000 ή 2006. Βέβαια, τίποτα τέτοιο δεν συνέβη τότε, άρα μάλλον υπάρχει κάποιο λάθος στην προφητεία...

Προσωπικά πιστεύω ότι η ανθρωπότητα έχει ήδη εισέλθει σε μια περίοδο ριζικών μεταβολών, ιδίως από το έτος 2000 και μετά. Τα συγκεκριμένα δύο έτη ήταν ιδιαίτερα σημαδιακά για μένα: Το 2000 εγκατέλειψα (μάλλον αναγκαστικά) την παλιά, σχετικά φυσιολογική ζωή μου και άρχισα ν' αποστασιοποιούμαι από το Matrix, ώσπου στράφηκα τελικά στην Υπέρτατη Τελετουργία. Το 2006 εγκατέλειψα την Υπέρτατη Τελετουργία που με εξύψωνε και ξεκίνησε για μένα η -αδιανόητη ως τότε- φρίκη των "*σημείων*" και του *εφιαλτικού μηνύματος*.

Αρμαγεδών είναι το ελληνικό όνομα μιας αρχαίας πόλης του Ισραήλ, της Μεγιδδώ. Στα εβραϊκά, η φράση "όρος Μεγιδδώ" λέγεται "χαρμεγιδδώ", επομένως το "Αρμαγεδώνας" δεν είναι παρά η ελληνική παράφραση του εν λόγω ονόματος. Σύμφωνα με τον Κώδικα της Βίβλου, ο περιβόητος Αρμαγεδώνας θα ξεκινήσει μ' ένα (πυρηνικό) χτύπημα στην "ιερή" πόλη Ιερουσαλήμ, η οποία "όλως τυχαίως" αποτελεί το κέντρο των τριών μεγάλων και συγγενικών θρησκειών της ανθρω-

πότητας: Αυτήν κυβέρνησε ο Δαυίδ, εκεί θανατώθηκε ο Ιησούς Χριστός, εκεί αναλήφθηκε στον ουρανό ο Μωάμεθ.

Κατά τη γνώμη μου, πάντως, η συγκεκριμένη προφητεία μπορεί να δρά και αποτρεπτικά: Είναι σα να λέει στους πολεμοκάπηλους: "Καταστρέψτε οποιαδήποτε άλλη πόλη στον κόσμο, εκτός από την Ιερουσαλήμ -άρα και το Ισραήλ- αλλιώς θα ξεκινήσει το τέλος όλης της γης!"

Υποψία: Οι Μεγάλες Δυνάμεις (ορατές και αόρατες), κάποια στιγμή θα σκηνοθετήσουν την Αποκάλυψη και θα προκαλέσουν τον Τρίτο Παγκόσμιο (πυρηνικό) Πόλεμο. Αν δεν το έχουν κάνει μέχρι τώρα είναι επειδή δεν διαθέτουν ακόμη την κατάλληλη τεχνολογία για κάτι τέτοιο: Παραγωγή "αποκαλυπτικών" ολογραμμάτων στον ουρανό, ικανοποιητικά πυρηνικά καταφύγια για τους "λίγους κι εκλεκτούς", κλπ.

Μυστήρια της Βίβλου: α)Το αρχαίο όνομα της Ιερουσαλήμ ήταν Αριέλ. Ως γνωστόν, "Αριέλ" είναι επίσης το όνομα ενός αρχιδαίμονα. Πολύ περιέργο μου φαίνεται, ο "αγαθός Θεός" να επιλέγει την Αριέλ ως ιερή του πόλη και τους κατοίκους της ως "περιούσιο λαό".

β) "Ισραήλ" σημαίνει στα εβραϊκά "θα παλέψει με το Θεό". Η ίδια η Βίβλος εξηγεί το νέο όνομα του Ιακώβ ως εξής: "Το όνομά σου δεν θα είναι πια Ιακώβ αλλά Ισραήλ επειδή πάλεψες με το Θεό (!) και τους ανθρώπους κι άντεξες" *[περίεργα πράγματα: το να παλεύεις με το Θεό δεν θεωρείται ιεροσυλία και βλασφημία;]*

γ) Στη Βίβλο, ο χρόνος εμφανίζεται ανεστραμμένος: Το μέλλον γράφεται πάντα σε αόριστο και το παρελθόν σε μέλλοντα. Κανείς δεν ξέρει γιατί. Ίσως, με αυτό τον τρόπο ο δημιουργός της Βίβλου θέλει να τονίσει ότι δεν υπάρχει στ' αλήθεια χρόνος -παρόν, παρελθόν, μέλλον. Ο γραμμικός χρόνος είναι μια ψευδαίσθηση...

δ) Τα αρχαιότερα θρησκευτικά κείμενα διακηρύσσουν πως υπάρχει μια 5η διάσταση, την οποία ονομάζουν "το βάθος του καλού και το βάθος του κακού" (= Ο Παράδεισος και η Κόλαση;). Συγκεκριμένα, ο πρώτος στίχος του Α΄ κεφαλαίου από το αρχαίο θρησκευτικό σύγγραμμα "The Book of

Creation", προσδιορίζει ως εξής τις πέντε διαστάσεις: "Ένας βάθος αρχής/ένας βάθος τέλους, ένα βάθος ύψους/ένα βάθος βάθους, ένα βάθος Ανατολής/ένα βάθος Δύσης, ένα βάθος Βορρά/ένα βάθος Νότου, ένα βάθος αγαθού/ένα βάθος κακού". Αυτές οι διαστάσεις αντιστοιχούν στις γνωστές μας: χρόνος – ύψος – μήκος – πλάτος – 5η διάσταση. ***Απορία:*** Στο εν λόγω αρχαίο κείμενο και οι πέντε διαστάσεις ορίζονται ως "βάθος". Γιατί άραγε; Σε ποια φυλακή είμαστε χωμένοι;

Οι περισσότεροι σύγχρονοι φυσικοί συμφωνούν πια ότι υπάρχει μια 5η διάσταση αλλά κανείς δεν μπορεί ακόμη να την προσδιορίσει. Ωστόσο, "η 5η διάσταση είναι μικρότερη από τον πυρήνα ενός ατόμου κι όμως ολόκληρο το σύμπαν βρίσκεται μέσα της".

Κατά τ' άλλα, "Ο Θεός δεν μιλά με κωδικογραφήματα" λένε οι παπάδες. Κι όμως, η ίδια η Βίβλος, που θεωρείται πως είναι "ο Λόγος του Θεού", είναι κωδικοποιημένη, και μάλιστα τόσο πολύπλοκα, ώστε μονάχα με τη χρήση ηλεκτρονικού υπολογιστή γίνεται αντιληπτός ο κώδικας! Η Βίβλος είναι ένα πρόγραμμα υπολογιστή που υπαγόρευσε ο ίδιος ο "Θεός" στον Μωυσή, αν γραφτεί στην αρχική μορφή στην οποία την παρέλαβε ο προφήτης, δηλαδή "συνεχής, δίχως χωρισμό των λέξεων".

Σχετικά, τώρα, με το ποιός είναι ο "Θεός", δηλαδή ο κατασκευαστής της Βίβλου και του κώδικά της: Σαφώς, καμία ανθρώπινη διάνοια δεν θα μπορούσε να εκπονήσει κάτι τέτοιο, ιδίως εκείνη την εποχή. Ούτε, βέβαια, ο αληθινός Θεός, ο δημιουργός του σύμπαντος, μπαίνει σε τέτοιες μαφιόζικες διαδικασίες...

Η Βίβλος και ο κώδικάς της δημιουργήθηκε από μια εξωγήινη διάνοια, πολύ πιο εξελιγμένη από την ανθρώπινη. Αποτελεί έργο των Αόρατων Εξωγήινων Αρχόντων και ως "Θεό" εννοεί τον κυβερνήτη τους, τον επονομαζόμενο Γιαχβέ, αυτόν που όλοι οι άνθρωποι καλούνται να λατρεύουν μέσω της θρησκείας.

Σχετικά με την ποιότητα του εξωγήινου κυβερνήτη και "Θεού" των Εβραίων: ο ίδιος ο "Θεός" δηλώνει ξεκάθαρα ότι

είναι αγαθός και κακός (Ησ. 45:7) -ανάλογα, τι τον συμφέρει. Στο βιβλίο του Ησαΐα είναι επίσης γραμμένο ότι: “Εγώ, ο Κύριος και Θεός σας, είμαι ένας θεος γεμάτος ζήλια και τιμωρώ τα παιδιά για τις αμαρτίες των γονιών τους μέχρι την τρίτη και την τέταρτη γενιά εκείνων που με μισούν”. *Αυτά περί δίκαιου και πανάγαθου θεού...*

Εκείνο που τελικά προβλέπεται μέσα στον Κώδικα της Βίβλου είναι η ιστορία της ανθρωπότητας -εφόσον οι Εξωγήινοι Άρχοντες έχουν τη δυνατότητα να ελέγχουν με ακρίβεια την ανθρώπινη κοινωνία και γενεαλογία- καθώς και το σχέδιό τους για την τελική εξάλειψη της ανθρωπότητας (Αποκάλυψη Ιωάννου, Δευτέρα Παρουσία), όταν δεν θα χρειάζονται πια το ανθρώπινο γένος...

* * * *

Καθαρή Δευτέρα, 15 Φεβρουαρίου 2010

Κατ' αρχήν, μια παράξενη ***σύμπτωση****:* Νωρίς το πρωί ο Γιάννης έφερε έναν κόκκινο αετό (“Ολυμπιακός”) που του έπεσε μπροστά του ενώ οδηγούσε το μηχανάκι. Λίγο αργότερα, έφερε κι έναν δεύτερο χαρταετό, πάλι “Ολυμπιακό”, που του προέκυψε με τον ίδιο τρόπο!

☺ Το μεσημέρι καθήσαμε όλοι μαζί στο γιορτινό τραπέζι. Ο Θανάσης ζήτησε από τον Χαρούλη να του φέρει τα τσιγάρα και τον αναπτήρα του και ο Γιάννης διαμαρτυρήθηκε: “Δεν θέλω ο γιος μου να μαθαίνει τσιγάρα και αναπτήρες!” Τότε, ο μικρός πήγε κι έφερε σταχτοδοχείο για τον Θάνο, χωρίς να του το πει κανείς. Αφού φάγαμε τα σαρακοστιανά (τηγανητά καλαμαράκια με πατάτες, λαγάνες, ταραμοσαλάτα κλπ), ξεκίνησε μια θερμή συζήτηση περί παγκοσμιοποίησης, θρησκείας, Δευτέρας Παρουσίας και τα σχετικά, με πρωταγωνιστές τα ανήψια μου. Εγώ δεν μίλησα πολύ· κράτησα τις πραγματικές μου σκέψεις για τον εαυτό μου. Καιρός είναι ν' αρχίσω να βελτιώνομαι ως προς το θέμα της Σιωπής...

Σάββατο, 20 Φεβρουαρίου 2010

Πρωτοφανής ίωση που περάσαμε όλοι στην οικογένεια,

και οι οκτώ, ο ένας πίσω από τον άλλο): Τώρα είναι η σειρά μου κι έχω εμετούς και διάρροιες συνεχώς, από τις 6 το απόγευμα μέχρι τις 4 τα ξημερώματα. Όσων χρονών είμαι, πρώτη φορά μου συμβαίνει κάτι τέτοιο...

Και η απίστευτη ***σύμπτωση****:* Απόψε ειδικά, η Πέρσα γιορτάζει τα γενέθλιά της στη ρετρό ντίσκο “Βινύλιο” στη Γλυφάδα. Με είχε καλέσει αλλά εγώ απέφυγα να πάω, με κάποια δικαιολογία. Αν, όμως, είχα δεχτεί, η σημερινή αδυναμία μου θα με εμπόδιζε να πάω και θα μου χάλαγε τη διάθεση ακόμη περισσότερο. *Λες και δεν έπρεπε, σε καμία περίπτωση, να συμμετάσχω σε αυτή την εξόρμηση...*

Τετάρτη, 24 Φεβρουαρίου 2010

☺ Ψώνια στο σούπερ μάρκετ μαζί με την αδελφή μου και τον Χάρη, για να του πάρουμε κρέμες και pumpers. Οι προκομένοι γονείς του δεν έχουν τίποτα στο σπίτι τους, ούτε φαγητό ούτε λεφτά. Ας όψεται το κότερο που έχει αποφασίσει να αγοράσει ο έξυπνος πατέρας του.

Αργότερα, στο σαλόνι μας, ο Χαρούλης ανεβαίνει πάνω στο ξύλινο σκαλιστό τραπέζι (μοναδικό δείγμα, ο μπαμπάς το έφερε από την Ινδία προ τριακονταετίας), ξαπλώνει μπρούμυτα και χτυπάει τα ποδαράκια του στο κρύσταλλο. “Έτσι που κάνει ο μικρός, θα σπάσει το τζάμι και το ξύλο μαζί κι αν δώσουμε αυτό το τραπέζι σε ξυλουργό για να το επιδιορθώσει, μάλλον δεν θα το ξαναδούμε!” επισημαίνω στους γονείς μου.

Την ίδια νύχτα, κατά τις 3:30, σηκώνεται ο πατέρας μου για να ανάψει τα καλοριφέρ. Μπαίνει στο σαλόνι χωρίς να ανάψει φώτα, ζαλίζεται, σκοντάφτει και πέφτει πάνω στο σκαλιστό τραπέζι! Σπάει όλο το τζάμι και το ξύλο στο πλάι -ένα άνοιγμα 25 πόντους! Ευτυχώς, ο μπαμπάς δεν έπαθε τίποτα από το χτύπημα. Εγώ δεν άκουσα το επεισόδιο, κοιμόμουν. Ξύπνησα στις 4:00, το είδα και απόρησα: Αποβραδίς το συζητάγαμε, τη νύχτα έγινε. Περίεργη ***προαίσθηση***...

Παρασκευή, 26 Φεβρουαρίου 2010

Διαπιστωμένο, όποτε έχω μάθημα με το Μανώλη: Σε

διάστημα δύο ωρών, η Λουίζα κάνει γύρω στις πέντε εφόδους! Ανοίγει ξαφνικά την πόρτα και ορμά στο δωμάτιο φουριόζα, γεμάτη νευρικότητα, εντελώς απροειδοποίητα, για να πάρει κάτι, να αφήσει κάτι, να ψάξει κάτι, να δει κάτι. Εγώ αιφνιδιάζομαι και η όποια αυτοσυγκέντρωση του Μανώλη πάει περίπατο. Κάτι τέτοιο δεν έχει συμβεί με κανέναν άλλο απ' όσους μαθητές είχα ως τώρα. Σαφώς, η κυρία παρακολουθεί τις κινήσεις μου.

Κατά τ' άλλα: Από την αρχή της σχολικής χρονιάς η Λουίζα αποφεύγει πια να μου μιλάει για το παραμικρό. Μέχρι πέρυσι μου μιλούσε για λίγο, σχετικά με διάφορα θέματα. Τώρα τίποτα. Έχει γίνει πιο τυπική από οποιαδήποτε πελάτισσα.

Γενικότερα, η κατάσταση με τη Λουίζα με προβληματίζει όλο και περισσότερο: Σύμφωνοι, μ' έχει βοηθήσει πολύ, διδάσκω στα παιδιά της εδώ και επτά χρόνια, μου έχει συστήσει και πολλούς (βλαμμένους) μαθητές, ωστόσο της παίρνω μόλις 12 ευρώ την ώρα -αντί 20 που ζητούν οι άλλοι καθηγητές. Δεν ξέρω, νιώθω όμως ότι θέλω να ξεμπερδεύω από αυτή την αλλόκοτη κατάσταση...

Κι ένα ***μυστήριο:*** Στον έλεγχο του δεύτερου τριμήνου, ο Μανώλης (ούφο) βγαίνει με γενικό βαθμό 16,4 ενώ η Ζαφειρία (χαρισματική) με 16,1! Δεν μπορώ παρά να αναρωτηθώ: Μήπως οι καθηγητές, μιλημένοι από τη Λουίζα, χαρίζουν στο Μανώλη μερικές μονάδες παραπάνω για να τον εμψυχώνουν, ενώ παράλληλα ο έλεγχος της Ζαφειρίας είναι εικονικός;

Φυσικά, όλο αυτό το θέατρο στήνεται για να μην αισθάνεται κατώτερος ο βλαξ Μανώλης, ενώ η Ζαφειρία μάλλον είναι ενήμερη για την όλη κατάσταση. Το θέμα είναι πως κάτι τέτοια βλέπει ο νεαρός και ονειρεύεται να γίνει πυρηνικός φυσικός, όπως μου είπε σήμερα.
“Μα πώς σου ήλθε αυτό;” τον ρωτάω.
“Επειδή νιώθω ότι μπορώ”, μου απαντά με το πιο φυσικό ύφος του κόσμου.

Εξέλιξη του ανθρώπινου ψυχισμού: Θεωρώ ότι κατά τις τελευταίες δεκαετίες ορισμένα ανθρώπινα ψυχολογικά χαρακτηριστικά έχουν πρακτικά εξαφανιστεί -συγκεκριμένα, τα εξής:

α) Ντροπαλότητα: Δεν υπάρχουν πια συνεσταλμένα άτομα, φαντάζομαι πως τα έχει εξαφανίσει η περιβόητη “φυσική επιλογή”. Πάνε πολλά χρόνια από τότε που συνάντησα το τελευταίο ντροπαλό άτομο...

β) Ευσπλαχνία: Δεν λυπούνται πια όταν μαθαίνουν για τις συμφορές των άλλων· αντίθετα, δείχνουν χαιρεκακία και πετάνε ατάκες του τύπου: “Πάντα τό 'λεγα πως ήταν βλάκας” ... “Αυτό του συνέβη επειδή είναι αρνητικό άτομο” ... “Ο καθένας είναι άξιος της μοίρας του” κ.ο.κ.

γ) Ταπεινότητα: Μια ιδιότητα που έχει πια ξεχαστεί. Οι σημερινοί άνθρωποι νιώθουν όλοι σαν VIPS, γεμάτοι τουπέ, αναίδεια και σιγουριά πως ο καθένας τους είναι ένας μικρός Θεός: “Όταν θέλεις στ' αλήθεια κάτι, όλο το σύμπαν συνομωτεί για να το πετύχεις”, κοκορεύονται.

δ) Αδυναμία συγχώρεσης: Με τον παραμικρό καυγά, ακόμη και οι καλύτεροι φίλοι διακόπτουν οριστικά τη σχέση τους και δεν ξαναλένε ούτε καλημέρα. Κάποτε οι φίλοι μπορεί να έστηναν ομηρικούς καυγάδες, την άλλη μέρα όμως ξαναμόνιαζαν.

ε) Αθωότητα: Πριν καν μπουν στην εφηβεία, οι σημερινοί νέοι έχουν ήδη ολοκληρωμένες σεξουαλικές σχέσεις από τα 12 τους. Γύρω στα 19-20, δηλαδή κατά τη διάρκεια της φοιτητικής ζωής, εισέρχονται στα κυκλώματα. Σε παλαιότερες εποχές, οι νέοι έφταναν 15 χρονών και δεν ήξεραν καν τι είναι το σεξ. Όσο για τα κυκλώματα, αυτά ήταν μονάχα για την ελίτ.

στ) Κατανόηση: Κάποτε, όταν ένας άνθρωπος εξέφραζε παράπονο για ένα πρόβλημά του, οι άλλοι προσπαθούσαν τουλάχιστον να τον καταλάβουν και να τον συμβουλέψουν. Τώρα, όχι μόνο δεν κάνουν την παραμικρή προσπάθεια να κατανοήσουν το πρόβλημα του διπλανού, αλλά κοιτάνε να του υποβάλλουν ότι φταίει ο ίδιος για ό,τι κακό του τυχαίνει: “Τη μοίρα σου τη φτιάχνεις με τις επιλογές σου” ... “Εσύ προκαλείς το κακό, το έλκεις με την αρνητικότητά σου”, παπαγαλίζουν όλοι, σύμφωνα με τα δόγματα της Νέας Εποχής.

ζ) Αίσθηση του Δικαίου: Είναι ο εσωτερικός ηθικός νόμος που καθοδηγεί αυθόρμητα το άτομο να διακρίνει το σωστό από

το λάθος και να μην αδικεί τους άλλους. Η αίσθηση του δικαίου είναι έμφυτη· δεν διδάσκεται, δεν επιβάλλεται, δεν εξηγείται με τη λογική, δεν εξαρτάται από τη μόρφωση. Ή την έχεις, ή δεν την έχεις. Σε κάθε νέα γενιά που έρχεται στον κόσμο, υπάρχουν όλο και λιγότερα άτομα που διαθέτουν την εν λόγω ιδιότητα. Αυτά τα άτομα θεωρούνται πλέον ανεπιθύμητα από την κοινωνία, γι' αυτό και τα εξαφανίζει η λεγόμενη (α)φυσική επιλογή. Οι σημερινοί άνθρωποι δεν έχουν ιερό και όσιο. Δεν κάνουν καμία διάκριση μεταξύ Καλού και Κακού, ή διαστρεβλώνουν εντελώς αυτές τις έννοιες παπαγαλίζοντας παρανοϊκές θεωρίες του τύπου: "Δεν υπάρχει στ' αλήθεια Καλό και Κακό· υπάρχει μονάχα η οπτική γωνία από την οποία βλέπεις τα πράγματα" ... "Αν επαναστατείς ενάντια στο άδικο, είναι επειδή εσύ ο ίδιος είσαι άδικος" ... "Εσύ ελκύεις τις κακοτυχίες, επειδή είσαι αρνητικός" κ.ο.κ. Φυσικά, με αποφθέγματα του είδους οι σύγχρονοι άνθρωποι των κυκλωμάτων δικαιολογούν τα δικά τους εγκλήματα.

η) Τύψεις: Οι σημερινοί άνθρωποι δεν αισθάνονται τύψεις ποτέ για τίποτα, όσο μεγάλο κακό κι αν προξενήσουν. Αντίθετα, όταν βλάπτουν κάποιον κομπάζουν επιδεικτικά: "Τα 'θελε και τα 'παθε" ... "Ας είχε μυαλό, να μη την πάθει" ... "Οι δυνατοί προχωρούν στη ζωή, οι αδύνατοι εκμηδενίζονται" ... "Ο καθένας παθαίνει ό,τι του αξίζει", κ.ο.κ.

θ) Ψυχική ηρεμία: Παρά την πρωτοφανή ευημερία του, ο σύγχρονος άνθρωπος δεν διαθέτει καμιά ψυχική ηρεμία επειδή πληρώνει με πολύ ακριβά τιμήματα τις επιτυχίες που του προσφέρουν τα κυκλώματα.

ι) Απουσία αναλυτικής σκέψης: Οι περισσότεροι δεν διαθέτουν καν τη λεγόμενη κοινή λογική, οπότε δεν είναι σε θέση να αναλύσουν ψύχραιμα τα ψυχολογικά και άλλα προβλήματά τους. Ως αποτέλεσμα, τρελαίνονται μέρα με τη μέρα...

® ***Χρονικό Ψυχικού Πολέμου (Φεβρουάριος 2010):*** Αυτό το μήνα παρατηρώ αναπάντεχη βελτίωση:

Οράματα φωτιάς:	6 (μόλις!)
Φλόγες μέσα σε όνειρα:	5

Εφιαλτικό μήνυμα “κόλαση” : 2 (μετά από 40 μέρες απουσίας)
μήνυμα “παράδεισος”: 1

Σημειωτέον ότι τα περισσότερα “πύρινα” επεισόδια συνέβησαν στο διάστημα 8-11 Φλεβάρη, οπότε ήμουν συναχωμένη κι έπινα σιρόπι Rondec.

Η αληθινή επιτυχία: Όλοι Αυτοί καυχιούνται αδιάκοπα για όσα έχουν καταφέρει να κάνουν στη ζωή τους: Επαγγελματική επιτυχία, χρήμα, δυο-τρία παιδιά, κοινωνική καταξίωση μέσω κυκλωμάτων (“κονέ” τα λένε τώρα). Εγώ, αντίθετα, μπορώ να καυχηθώ για όσα έχω καταφέρει να *μην* κάνω:
α) Εδώ και δέκα χρόνια ζω χωρίς να εργάζομαι σε εταιρείες/βιτρίνες εγκληματικών οργανώσεων.
β) Δεν προσκυνώ κανένα ψυχανώμαλο αφεντικό.
γ) Δεν είμαι υποχρεωμένη να ανέχομαι πουτάνες και τσιράκια.
γ) Δεν έχω μπει σε κυκλώματα.
δ) Μπορώ πλέον να ζω με ελάχιστα χρήματα και χωρίς να χρωστάω πουθενά.
ε) Δεν έχω φέρει παιδιά σ' αυτό τον κόσμο: Δικά μου παιδιά δεν θα υπηρετήσουν κανένα Matrix και δεν θα γίνουν στόχος κανενός "Θεού". “Δεν παντρεύτηκες! Πώς τα κατάφερες; Οι πιέσεις είναι πολύ μεγάλες!” απορούσε η φίλη μου η Ουρανία προ δεκαετίας.
στ) Δεν χρειάζομαι πια "φίλες"', καθώς έχω γίνει ψυχολογικά αυτάρκης. Δεν αδημονώ πλέον για μια έξοδο το σαββατοκύριακο, δεν αισθάνομαι την ανάγκη να βγάζω τα απωθημένα μου σε κανέναν, ούτε να ακούω τις παπαριές του καθενός.

Παρά τα αφύσικα προβλήματα που αντιμετωπίζω εδώ και τέσσερα χρόνια, αισθάνομαι πιο ήρεμη και κατασταλαγμένη από ποτέ. Δεν είναι, λοιπόν, καθόλου ευκαταφρόνητα αυτά που έχω καταφέρει να *μην* κάνω!

Σάββατο, 6 Μαρτίου 2010

Διαυγές Όνειρο: Η μητέρα μου κι εγώ βρισκόμαστε κάπου στο ύπαιθρο. Η μαμά φεύγει για να βρει την αδελφή μου, εγώ την φωνάζω μα δεν επιστρέφει. Κάποιοι θυμώνουν επειδή

κάνω φασαρία με τις φωνές μου. Αρχίζουν να με βρίζουν, ιδίως μια γυναίκα με βρίζει συνεχώς. “Ψόφα!” της φωνάζω εγώ διαρκώς, κι έτσι δεν ακούω τα παλιόλογά της.

Προσπαθώ να βρω τον δρόμο για το σπίτι μα βρίσκομαι σε άγνωστο μέρος, πάνω σε ύψωμα, ενώ από κάτω διακρίνονται ράγες. Το όνειρο γίνεται διαυγές, αρχίζω να πετώ ήρεμα πάνω από χορταριασμένες εκτάσεις, ρηχές λίμνες, δέντρα και λόφους. Κάπου βλέπω πολλά σκουριασμένα σίδερα, μπηγμένα όρθια στο έδαφος -μου φαίνονται επικίνδυνα. Αλλού υπάρχουν μαζεμένοι ποδοσφαιριστές. Τώρα, η μητέρα και η νονά μου πετούν μαζί μου για αρκετή ώρα, ώσπου φθάνουμε σε γνωστή περιοχή, στη γωνία Σοφ. Βέμπο και Ζέπου. Νιώθω ανακούφιση επειδή από εκεί γνωρίζω τον δρόμο για το σπίτι...

Βραδινή έξοδος με την παρέα στο Emporio, στη Δάφνη. Συζητήσαμε ευχάριστα και ακούσαμε ωραία τραγούδια της δεκαετίας του '80: Touch me, Brother Louis, Cheri lady, Upside down, You keep me hanging on, Staying alive, I'm so excited κλπ. Με την Ευγενία, τη Φιλιώ και το Νικήτα δεν κάνουμε εκμυστηρεύσεις εκ βαθέων ούτε αναλύουμε τρανταχτά φιλοσοφικά θέματα. Η σχέση μας είναι μάλλον τυπική, και ίσως γι' αυτό κρατάει...

Τετάρτη, 10 Μαρτίου 2010

Το απόγευμα πήγα για μάθημα αγγλικών στον Ιάκωβο. Σήμερα μου εκμυστηρεύτηκε ότι του αρέσει να παίζει ένα παιγνίδι τύπου “Other Life” στο Διαδίκτυο, όπου έχει επιλέξει ένα συγκεκριμένο ρόλο: Ονομάζεται Jim Harris, είναι έφηβος,

κακός μαθητής και τόσο άτακτος ώστε ο διευθυντής του σχολείου τον καλεί κάθε μέρα στο γραφείο για να του κάνει παρατηρήσεις! Παίζει dotball με συμμαθητές του, έχει και κορίτσι, που το πηγαίνει στο λούνα παρκ. Ενίοτε χρειάζεται να εκτελέσει ορισμένες εργασίες και να φέρνει εις πέρας κάποιες αποστολές, ώσπου να τερματίσει το παιγνίδι. Δίχως αμφιβολία, ο Jim Harris είναι το alter ego του επιμελούς, υπάκουου και υπεύθυνου Ιακώβου. Ο νεαρός διάλεξε ειδικά αυτόν το ρόλο για να ξεδίνει. Άλλωστε, όπως μου είπε ο ίδιος, δεν του αρέσουν τα ηλεκτρονικά παιγνίδια με αίματα και σκοτωμούς, που ξετρελαίνουν τη μεγάλη πλειοψηφία των αγοριών.

Το βράδι, κατέβηκε ο Γιάννης στη βεράντα μας αγανακτισμένος: Έχει χάσει πια την υπομονή του με τις μουσικές του Θανάση ακριβώς πάνω από το κεφάλι του. Είναι έξω φρενών, απειλεί να στείλει στο νοσοκομείο τον αδελφό του, ή να νοικιάσει το σπίτι του σε καμιά δεκαριά πακιστανούς, ή να βάλει φωτιά στα μηχανήματα του Νάσου. Του έχει παραπονεθεί πολλές φορές μα χωρίς αποτέλεσμα. Ο Θανάσης τον γράφει. Όλους μας γράφει. “Ο Νάσος είναι ένας αγενής, αναίσθητος παλιάνθρωπος”, καταλήγει ο Γιάννης εξοργισμένος.

Λεπτομέρεια 1η: Ο Θανάσης μας τα πρήζει με το νέο του χόμπι (πλήρες σύστημα DJ = φοβερή ηχορύπανση τουλάχιστον τέσσερις ώρες την ημέρα) εδώ και ενάμισι μήνα περίπου, και ο Γιάννης έχει ήδη χάσει την υπομονή του και όλοι του δείχνουν κατανόηση. Εγώ υπέμενα τις μουσικές του Τάκη ακριβώς στη μεσοτοιχία μου 10 ώρες την ημέρα επί 10 χρόνια πριν σπάσουν τα νεύρα μου αλλά κανένας τους δεν μου έδειξε κατανόηση.

Λεπτομέρεια 2η: Παραδόξως, μετά τα σημερινά επεισόδια ο Γιάννης δεν θα ξανακάνει παράπονα για τον αδελφό του. Για κάποιο περίεργο λόγο, οι μουσικές του Θανάση γρήγορα θα σταματήσουν να τον ενοχλούν, έστω κι αν με τον καιρό θα αυξηθούν σε ένταση και διάρκεια...

Τρίτη, 16 Μαρτίου 2010

Η Περιπέτεια της Νύχτας: Πλήθος από αρσενικούς αγγέλους βρίσκονται πάνω στα σύννεφα. Ο αρχηγός τους

προστάζει "Αίσχος" και όλοι μαζί ξεκινούν όργιο. Δεν παρακολουθώ αλλά νιώθω τις κινήσεις τους. Στη γη, μια κοπέλα εκτελεί τελετές μαύρης μαγείας. Της επιτίθενται τρεις εχθροί αλλά αυτή τους εξουδετερώνει. Στη συνέχεια ανεβαίνει σε τραίνο κι επιχειρεί/ώ να ξεφύγω από την οροφή. Αρχίζω να πετώ συνειδητά, ενώ με ακολουθεί κάποιος που μου δείχνει πως να πετώ γρηγορότερα. Καταλήγω ξανά πίσω...

"3ος Νόμος": Ενδιαφέρουσα μα καθόλου ευχάριστη σειρά, την οποία ωστόσο παρακολουθώ ανελλιπώς – μάλλον επειδή όλες οι ιστορίες μου θυμίζουν τον εαυτό μου. Σε όλες, το ίδιο μοτίβο: Άνθρωποι μετρημένοι, "χαμηλού προφίλ", ζουν καλές, ολοκληρωμένες ζωές ώσπου -από καθαρή ατυχία- μπλέκονται με το λάθος (ψυχανώμαλο) άτομο. Τότε, όλα ανατρέπονται και πηγαίνουν από το κακό στο χειρότερο, ώσπου χάνουν τα πάντα (οικογένεια, επάγγελμα, σπίτι) κι ακόμη περισσότερα (τα λογικά τους, την ελευθερία τους, τη ζωή τους), με τρόπους φρικτούς κι απίστευτους.

Έτσι και η δική μου ζωή, κινείται σε ανάλογα πλαίσια: Δεν προλαβαίνω να απολαύσω μια επιτυχία, μόλις πω "όπα, εδώ είμαστε", όλα αρχίζουν να διαλύονται ώσπου καταλήγω στο μηδέν ή ακόμα παρακάτω! Για παράδειγμα, οι θαυμαστές μεταφυσικές εμπειρίες και ονειρικές περιπέτειες που βίωνα κάποτε τώρα όχι μόνο έχουν σχεδόν εξαφανιστεί αλλά έχουν αντικατασταθεί από *σημεία,* από το *εφιαλτικό μήνυμα* και τα *οράματα φωτιάς*! Όλα αυτά επειδή είχα την ατυχία να γνωρίσω και να εμπιστευτώ τα λάθος άτομα: πρώτα την σατανίστρια Πέρσα και ύστερα τον μαύρο μάγο Sam Kusba, στον οποίο απευθύνθηκα για να μου λύσει τα μάγια της Πέρσας. Κι αυτός έκανε ακριβώς το αντίθετο...

Έχω, λοιπόν, την αίσθηση πως αν είχα παρασυρθεί από τις πιέσεις της κοινωνίας ώστε να παντρευτώ και να τεκνοποιήσω όσο ήμουν ακόμα νέα, τις "παλιές, καλές εποχές", τώρα θα αντιμετώπιζα καταστάσεις όπως αυτές που περιγράφονται στη σειρά "3ος νόμος": Ανίατες ασθένειες, βιασμοί, θάνατοι παιδιών, παραφροσύνη, εγκλήματα, φυλακή, απόπειρες αυτοκτονίας κλπ. Επειδή, όμως, έχω τη φυσική διορατικότητα

να απέχω όσο γίνεται από το Matrix, απέφυγα στη ζωή μου καταστάσεις όπως παντρειές, γεννητούρια, μεγάλωμα παιδιών και τα συναφή. Έτσι, απέφυγα και τις (α)φυσικες συνέπειες που θα μου επιφύλασσε η μοίρα. Επιπλέον, ως σύζυγος και μητέρα, δεν θα είχα καμία δυνατότητα απομόνωσης και ψυχικής αυτοάμυνας ενάντια στα φοβερά ψυχικά προβλήματα που αντιμετωπίζω τώρα...

* * * *

Το Εσωτερικό Νόημα του Έναρθρου Λόγου

“Οι λέξεις φταίνε.
Αυτές ενθάρρυναν τα πράγματα,
σιγά σιγά ν' αρχίσουν να συμβαίνουν”

Ποίημα της
Κικής Δήμουλα

Κάθε φθόγγος των ανθρώπινων γλωσσών παραπέμπει σ' έναν ήχο της φύσης, δημιουργώντας -σε ασυνείδητο επίπεδο- ανάλογες εντυπώσεις και συνειρμούς. Οι ήχοι περικλείουν έναν ξεχασμένο κώδικα που οδηγεί στην αποκάλυψη παγκόσμιων αληθειών, οι οποίες όμως μπορεί να γίνονται διαφορετικά αντιληπτές σε κάθε λαό. Έτσι, ο έναρθρος λόγος είναι ο καθρέφτης της ψυχής του κάθε λαού, της κάθε ομάδας, του κάθε ατόμου.

Τα πάντα στο σύμπαν έχουν ψυχή. Η ονομασία που παίρνει μια οντότητα, είτε είναι ένα έμβιο ον, είτε ένα “άψυχο” αντικείμενο, είτε μια αφηρημένη έννοια, φανερώνει την ψυχική της ανάπτυξη στην παρούσα περίοδο (ζωή), ανεξάρτητα αν η εν λόγω οντότητα το συνειδητοποιεί ή όχι.

Όλες οι οντότητες που μοιράζονται τον ίδιο χαρακτηρισμό ακολουθούν όμοια πορεία ψυχικής εξέλιξης. Για παράδειγμα, τα δένδρα ως όντα που μοιράζονται τον ίδιο χαρακτηρισμό (δένδρο), μοιράζονται μια κοινή εσωτερική πορεία. Το ίδιο ισχύει για τα ζώα, το ίδιο και για τους ανθρώπους.

Όταν κάποιο ον παίρνει ένα συγκεκριμένο, προσωπικό όνομα, αποκτά μια πιο ξεχωριστή και εξειδικευμένη πορεία

ψυχής. Για παράδειγμα, ο Θοδωρής ανήκει στη συλλογική ψυχή “άνθρωπος” αλλά ως ονομαζόμενο ον αποκτά μια πιο προσωπική πορεία. Όσο πιο σπάνιο ή πιο “προσωπικό” είναι το όνομα που έχει κάποιος, τόσο πιο σπάνια και ξεχωριστή είναι η ψυχική του πορεία.

Όλα τα πράγματα στο σύμπαν, από το πιο ασήμαντο αντικείμενο μέχρι τον πιο προικισμένο άνθρωπο, ακολουθούν μια εσωτερική ψυχική πορεία η οποία σταδιακά οδηγεί στην εξατομίκευση, στην αυτοσυναίσθηση, στην συνειδητότητα και στην τελείωση.

Σύμφωνα με τον κώδικα που δίνεται παρακάτω, μπορούμε να δούμε το βαθύτερο νόημα εννοιών, καταστάσεων, χωρών, ζωντανών οργανισμών, ανθρώπων, φυσικών φαινομένων κλπ. Οι πληροφορίες που προκύπτουν μπορεί να είναι στ' αλήθεια αποκαλυπτικές:

α = έκφραση, επικοινωνία, κοινωνικότητα
β = *η βοή του αέρα που φυσά δυνατά*: δυναμισμός, βιαιότητα
γ = *κάτι που αρχίζει να ξεπηδά βαθιά από τη γη*: η τάση της ψυχής για εξωτερίκευση
γγ, γκ = εμπόδιο από εξωτερικούς παράγοντες
δ = *δόνηση, κάτι που προσπαθεί να βγει από τη γη και τη σείει*: δυναμική αρχή ανέλιξης, που συνταράζει όλο τον ψυχισμό
ε = σκέψη, πνευματικότητα
ζ = *το ζουζούνισμα των μελισσών*: χαρωπή ζωηράδα
η, ι, υ = δράση, ενεργητικότητα, επιθετικότητα
θ = *εισαγωγή στο σκοτάδι της γης*: θάνατος, θάψιμο
κ = *κάτι που πάει να ξεσπάσει ελαφρά, με μικρό κρότο*: δισταγμός, μικρή δυσκολία
λ = *νερό που ρέει ήρεμα ή αναδεύεται ελαφρά*: απαλή και αβίαστη πρόοδος
μ = *η μουσική του σύμπαντος*: ηρεμία, εξισορρόπηση
μπ = έκρηξη δυνατή και στιγμιαία [μπαμ!]
ν = *ισχυρή δόνηση, κάτι που βγαίνει από τη γη και την σείει σαν σεισμός*: αγώνας για γέννηση και εξέλιξη, που επηρεάζει το περιβάλλον άμεσα.
ντ = ο αγώνας εμποδίζεται και διακόπτεται περιοδικά

ξ (κσ) = διστακτική ενέργεια, με πιθανή δυσοίωνη ή απρόβλεπτη κατάληξη
ο, ω = ολοκλήρωση, τελείωση, τέλος
ου = φόβοι που εμποδίζουν την ολοκλήρωση
π = *κάτι που ξεπηδά στιγμιαία από τη γη*: άμεση, αποφασιστική αλλά μικρή άνοδος
ρ = *νερό που ρέει βίαια, καταρράχτης*: εντατική εξέλιξη που προχωρά ακάθεκτη
σ, ς = ο σιριγμός του φιδιού: διφορούμενος στόχος, εχθρότητα ή αρνητικότητα. Ανάγκη ελέγχου.
τ = *οι στάχτες που αναδεύονται αφού σβήσει η φωτιά*: ξαφνική ενέργεια που διαρκεί ελάχιστα
τζ = *το τραγούδι του τζιτζικιών*: ανέμελη χαρά
τσ = *το κελάιδισμα των πουλιών*: χαρωπή μα επιπόλαιη εξωτερίκευση
φ = *ο άνεμος που σβήνει τη φωτιά*: επιβράδυνση, σβήσιμο
χ = *κάτι υποχθόνιο, που αναδεύεται βαθιά στο σκοτάδι, πριν αρχίσει να ανεβαίνει στην επιφάνεια* : επιθυμία της ψυχής να απελευθερωθεί από όσα την κρατούν δέσμια στο σκοτάδι
ψ (πς) = άμεση και αποφασιστική μα αμφίρροπη ενέργεια

Τα φωνήεντα αντιπροσωπεύουν βασικά γνωρίσματα της ψυχικής εξέλιξης (έκφραση, σκέψη, δράση, φόβοι, ολοκλήρωση), ενώ τα σύμφωνα φανερώνουν σε ποιά κατάσταση βρίσκονται τα ανωτέρω γνωρίσματα.

Ιδιαίτερη σημασία έχει η τονούμενη συλλαβή, επειδή εκεί επικεντρώνεται η ψυχική εξέλιξη στο τωρινό της στάδιο (ζωή). Η συλλαβή που προηγείται δείχνει την πορεία της ψυχής σε προηγούμενες φάσεις-ζωές. Η συλλαβή που ακολουθεί την τονούμενη δείχνει τον τρόπο που η ψυχή θα χειριστεί καλύτερα τα προβλήματά της. Φωνήεντα που λείπουν υποδηλώνουν ότι ο αντίστοιχος τομέας δεν χρειάζεται να εκδηλωθεί στην παρούσα ζωή. Για παράδειγμα, το όνομα Θοδωρής δεν έχει το φωνήεν ε· αυτό δεν σημαίνει ότι ο Θοδωρής δεν σκέφτεται αλλά ότι η πνευματικότητα δεν τον απασχολεί ιδιαίτερα στην τωρινή ζωή του. Συλλαβή που αποτελείται μονάχα από ένα φωνήεν, δείχνει ότι το εν λόγω άτομο απασχολείται ιδιαίτερα με τον αντίστοιχο

τομέα στην παρούσα ζωή του. Τα ουσιαστικά και τα κύρια ονόματα λαμβάνονται στην ονομαστική τους πτώση και στον τύπο που το ακούτε περισσότερο (μπορεί να σας λένε Ιωάννα, μα ίσως σας φωνάζουν Γιάννα).

Με βάση τον παραπάνω κώδικα, μπορούμε να παρακολουθήσουμε την ψυχική πορεία ενός ατόμου, όπως την αποκαλύπτει το όνομά του. Παραδείγματα:

Λουίζα: Έντονοι φόβοι έχουν εμποδίσει την ψυχική της εξέλιξη, ωστόσο στην τωρινή φάση δρα με απρόσκοπτη ενεργητικότητα. Εκφράζεται με χαρωπή ζωηράδα, που κρύβει παλιούς φόβους.

Θοδωρής: Ψυχή που κάποτε γύρισε στο σκοτάδι και μετά πάσχισε να ξεφύγει και να ολοκληρωθεί με βίαιη προσπάθεια, που τάραξε την ψυχή σαν δυνατός σεισμός. Βασικό γνώρισμα της τωρινής ζωής του είναι η επιθετική, καταιγιστική ενεργητικότητα, η οποία όμως πρέπει να ελεγχθεί έτσι ώστε να μην έχει αρνητικά αποτελέσματα.

Μαρία: Ψυχή που βρίσκει την ισορροπία μέσω της επικοινωνίας. Βασικό γνώρισμα της τωρινής ζωής της είναι η εντατική δράση που παρασέρνει τα πάντα σαν καταρράχτης. Ωστόσο, η κοινωνικότητα είναι αυτό που την απασχολεί μέγιστα.

Ομοίως, μπορούμε να ανακαλύψουμε το βαθύτερο νόημα που κρύβουν οι διάφορες έννοιες, αφηρημένες ή όχι. Τι είναι στ' αλήθεια το σύμπαν, η σοφία, η αγάπη, η ψυχή, ο Θεός;

Σύμπαν: επιθετική, βίαιη, διφορούμενη δράση που εκφράζεται σαν πανίσχυρη έκρηξη. Αγώνας για γέννηση και εξέλιξη, που επηρεάζει άμεσα τα πάντα.

Σοφία: Τελείωση που έρχεται μέσα από δυσκολίες και αρνητικά μονοπάτια· χαρακτηρίζεται από σβήσιμο της δράσης και γνήσια επικοινωνία.

Αγάπη: Πόθος για απελευθέρωση που προέρχεται από τα βάθη της ψυχής και αρχίζει να ξεπηδά σταθερά προς τα έξω, καταλήγοντας σε άμεση, αποφασιστική δράση.

Ψυχή: Άμεση, αποφασιστική ενέργεια με διφορούμενο χαρακτήρα, η οποία πασχίζει να απελευθερωθεί από την υποχθόνια φυλακή της.

Θεός: Σβήσιμο της σκέψης που οδηγεί σε άμεση ολοκλήρωση, είτε στο αρνητικό είτε στο θετικό μονοπάτι.
Έρωτας: Καθαρή πνευματικότητα που οδηγεί σε ολοκλήρωση γρήγορα και καταιγιστικά, σαν καταρράχτης. Η έκφρασή του φουντώνει διστακτικά στην αρχή, σαν φωτιά που μόλις έχει αρχίσει να ανάβει. Αν μείνει χωρίς έλεγχο μπορεί να καταλήξει σε αρνητικά κανάλια...

Συστημική μετάλλαξη

Τετάρτη, 17 Μαρτίου 2010

Το οικογενειακό μας σήριαλ αρχίζει να παίρνει μια εντελώς παρανοϊκή τροπή: Το περιβόητο σκάφος του Γιάννη, το οποίο ο ανηψιός μου αγόρασε μέσω Internet από την Αμερική, σε τιμή ευκαιρίας υποτίθεται, μόλις κατέφθασε στο Τελωνείο Πειραιά. Η αρχική του τιμή ήταν 22 χιλιάρικα, όμως το κότερο έχει ήδη στοιχίσει 26.000 + 6.000 μεταφορική + 2.000 για το τελωνείο = 34.000 ευρώ.

Ωστόσο, τα τρελά έξοδα δεν τελειώνουν εδώ: Τελικά οι δασμοί φθάνουν στα 5.500 ευρώ, οπότε ο Γιάννης ήλθε πρωί-πρωί να μας ενημερώσει σχετικά, μήπως και φιλοτιμηθώ εγώ να του δανείσω τα πεντέμισι χιλιάρικα. Εγώ έκανα την πάπια κι έτσι ο νεαρός έψαξε και βρήκε αλλού τα λεφτά: 2.500 ευρώ θα του δανείσει ο πεθερός του και 3000 ο πατέρας του, ο οποίος θα τα δανειστεί από αλλού.

Γλυτώσαμε; Όχι ακόμη: Αργά το βράδι ξανάρχεται ο ανηψιός και μας ανακοινώνει ότι οι δασμοί θα ανέλθουν συνολικά σε 9.000 ευρώ κι αν δεν τα έχει ως την Παρασκευή, που θα πάει να δει το σκάφος, θα πρέπει να πληρώνει 50 ευρώ για κάθε μέρα παραμονής στο λιμάνι. Οι γονείς μου αρχίζουν αμέσως να με πιέζουν να δώσω τα χρήματα, εγώ κάνω ξανά την πάπια, εκείνοι επιμένουν, οπότε ξεσπάω κι εγώ σε παράπονα και θυμό, απειλώντας ότι αν τελικά δώσω τα 3.500 ευρώ που υπολείπονται, την άλλη μέρα κιόλας θα πάω να κόψω το ΤΕΒΕ. Σοκ για τους γέρους!

Μέχρι και η αδελφή μου, αγανακτισμένη με την όλη παρανοϊκή υπόθεση και την πρωτοφανή σπατάλη, με υποστηρίζει: "Η Υβόννη έχει χίλια δίκια και δεν τα βρίσκει! Ο Γιάννης δεν έχει κανένα δικαίωμα να φέρνει διαρκώς την οικογένεια σε τέτοια κατάσταση! Θά 'πρεπε επιεικώς να ντρέπεται!"

Πράγματι: Δεν είναι κατάσταση αυτή, κάθε τόσο οι Μαρκάκηδες να μας βάζουν το μαχαίρι στο λαιμό, απαιτώντας

χιλιάδες ευρώ δανεικά και αγύριστα με το εξής πάγιο σλόγκαν: "Αν δεν μου δώσεις τόσο χρήμα σήμερα κιόλας, θα χάσω μια καταπληκτική ευκαιρία αγοράς, ή θα πάω φυλακή, ή θα πληρώσω πρόστιμο, ή δεν ξέρω τι άλλο". Φυσικά, το κακό ξεκινά από την ανατροφή τους: Τα ανήψια δεν έμαθαν ποτέ να ακούνε τη λέξη "Όχι". Έχουν μάθει στο "Αυτό θέλω, τώρα, πάση θυσία (δική σας!)". Ούτε έχουν συναίσθηση της οικονομικής τους κατάστασης. Νομίζουν πως είναι βασιλόπουλα. Εντέλει, μέσω διασυνδέσεων και διαβουλεύσεων με διάφορα "κονέ" των Μαρκάκηδων, οι δασμοί θα κατέβουν στα 7.800 ευρώ. Άντε να δούμε...

Σάββατο, 20 Μαρτίου 2010

Εδώ και κανένα εξάμηνο, ο Γιάννης επιτρέπει στην "οδαλίσκη" σύζυγό του όχι μόνο να βγαίνει έξω και να μιλάει όπως θέλει, αλλά και να φοιτά στη σχολή λογιστικής όπου έχει περάσει με πανελλαδικές εξετάσεις. Έτσι, εμείς αναγκαζόμαστε να κρατάμε το μικρό σχεδόν κάθε μέρα από το πρωί μέχρι το απόγευμα *(πώς μπλέκουμε πάντα έτσι;)*. Επιπλέον, τους βοηθάμε και οικονομικά επειδή ο Γιάννης έχει χρέη στις τράπεζες και δεν τα βγάζει πέρα.

Κάθε πρωί που πίνουμε το καφέ μας, η μητέρα μου όλο μου τα πρήζει με τα παράπονά της για τη Μαρίνα, επειδή "ο Γιάννης την πήρε χωρίς βρακί" ... "είναι ανάγωγη και όταν νευριάσει δεν ξέρει τη λέει" ... "τον τύλιξε με πονηριά" κλπ. Σήμερα μου ξεκίνησε άλλο τροπάρι, ότι δηλαδή η κοπέλα θα έπρεπε να παρατήσει το πανεπιστήμιο και να πάει να δουλέψει οπουδήποτε για να βοηθήσει το σύζυγό της να ξεπληρώσει τα χρέη του (σπίτι και σκάφος). "Εγώ ξέρω ότι η γυναίκα πρέπει να βοηθάει τον άντρα της", καταλήγει πικρόχολα.

Της θυμίζω ότι ο ίδιος ο Γιάννης δεν επιτρέπει στη Μαρίνα να εργαστεί, και μάλιστα εκείνος απαίτησε να σταματήσει τη δουλειά της ως σερβιτόρα σε μεγάλο εστιατόριο στη Γλυφάδα. Σα να μην άκουσε τίποτα, η μαμά συνεχίζει τη μουρμούρα όλο νεύρα κι εγώ τότε της λέω σε τόνο ελαφρό:
"Πολλά απωθημένα έχεις κι όλο γκρινιάζεις. Αν έγραφες τα

παράπονά σου σ' ένα ημερολόγιο, θα ξεσπούσες και δεν θά 'πρηζες εμένα κάθε μέρα, τα ίδια και τα ίδια. Εγω σου παραπονιέμαι ποτέ για τίποτα; Όχι. Είναι επειδή γράφω τα πάντα στα ημερολόγιά μου".

"Και που γράφεις, τι γίνεται;" μου απαντά επιθετικά.

"Εκτονώνομαι κι εξισορροπώ το υποσυνείδητό μου. Αυτό γίνεται".

"Βλακείες γράφεις. Τα βιβλία σου είναι καλά για να τα πουλήσω σαν χαρτί, με το κιλό! Είναι γεμάτα με υπερβολές και ψέματα! Η υπερβολή σου φτάνει στο ψέμα!" μου πετάει φουρκισμένη.

"Ό,τι αναφέρω μέσα στα ημερολόγιά μου είναι η αλήθεια, βασισμένη πάνω σε γεγονότα που περιγράφω με ακρίβεια!" διαμαρτύρομαι.

"Σαχλαμάρες! Το μόνο που γράφεις είναι κατηγορίες για την αδελφή σου και τα παιδιά και ότι ήθελες να πεθάνει ο Μανώλης!" (*Φανταστικό! Απ' όλα όσα γράφω στο "Απόλυτο Κακό", η μητέρα μου θυμάται μόνον αυτά!*)

"Ότι αναφέρω στα ημερολόγιά μου είναι αληθινά, γραμμή προς γραμμή, και όσο για το θέμα του Μανώλη, έχω δηλώσει μετάνοια! Δεν το διάβασες αυτό;"

"Πάλι καλά! Και σαν πολύ υψώνεις τη φωνή σου! Άμα ψοφήσω, τότε δεν θα μου υψώνεις τη φωνή!"

Κάπου εκεί σταματώ την κουβέντα, αναγνωρίζοντας σιωπηλά το λάθος μου: Δεν έπρεπε να ξεκινήσω καμία συζήτηση για τον εαυτό μου. Όποτε μιλώ για μένα ή για τα προβλήματά μου, δηλαδή όποτε τολμώ να δηλώσω την παρουσία μου στην οικογένεια, η μητέρα μου το γυρνάει πάντα σε καυγά. Ποτέ δεν ανέχεται να την ενοχλώ με τις δικές μου υποθέσεις. Φυσικά, πάντα έκανε το τυπικό καθήκον της απέναντί μου ως μητέρα, ωστόσο όποτε δοκιμάζω να της παραπονεθώ για το παραμικρό που μου συμβαίνει, πάντα μου το κόβει λέγοντας: "Εσύ έχεις επιλέξει μόνη σου τη ζωή που κάνεις. Εσύ το θέλησες, αυτό ή εκείνο".

Άλλοτε πάλι, όπως σήμερα, θυμάται: "Ξέρεις τι έχω τραβήξει εγώ και τι τραβάω σε όλη μου τη ζωή; Που μου

ερχόντουσαν οι γονείς και οι αδελφές του πατέρα σου, τους ντάντευα με τους μήνες και τραβιόμουν σαν το λάστιχο, ενώ ο μπαμπάς σου ταξίδευε στην Αμερική, κλπ, κλπ”.
“Ναι, αλλά σκέψου λιγάκι από που ξεκίνησες και που έχεις φτάσει: Μέχρι τα 22 σου ζούσες σε ένα υγρό υπόγειο 20 μ2 στον Πειραιά, μαζί με άλλα πέντε άτομα, μέσα στη φτώχεια. Τώρα διαθέτεις σύζυγο συνταξιούχο καπετάνιο, τετραόροφη πολυκατοικία στη Γλυφάδα, δύο παιδιά, δύο εγγόνια, ένα δισέγγονο...” της επισημαίνω.
“Ναι, αλλά ξέρεις πόσο σκληρά έχω δουλέψει εγώ εδώ μέσα;”
“Δηλαδή θα 'πρεπε να τα έχεις αποκτήσεις όλα αυτά χωρίς καθόλου κόπο;” της αντιγυρίζω. “Στο κάτω-κάτω, από τότε που παντρεύτηκες, δεν δούλεψες έξω ούτε μια ώρα! Μία ώρα δουλειά σε εταιρεία ισοδυναμεί με δέκα ώρες δουλειά στο σπίτι! Τι άλλο θα έπρεπε να έχεις αποκτήσει δηλαδή, για μην "έχεις τραβήξει τόσα" και να 'σαι ικανοποιημένη; Βίλα στην Εκάλη, Φερράρι και κότερο;”

Στο σημείο αυτό, η μαμά δεν έχει τι άλλο να πει και το βουλώνει, ενώ εγώ ξαφνικά θυμάμαι τα λόγια του ανηψιού Θανάση: “Το πρώτο μάθημα που κάναμε στην ψυχολογία ήταν το εξής: Ανιδιοτελής αγάπη δεν υπάρχει, ούτε καν από τη μητέρα προς το παιδί!”

Πάντως, από δω και πέρα σκοπεύω να αντιμετωπίζω διαφορετικά τη μητέρα μου: Τέρμα οι εκμυστηρεύσεις, οι σοβαρές κουβέντες, τα πολλά λόγια. Στο εξής δεν θα της ξαναπώ τίποτα για όσα με απασχολούν, ενώ θα συμφωνώ και θα επαυξάνω όλα όσα μου λέει εκείνη. Έτσι θα έχω ήσυχο το κεφάλι μου.

Κατακλείδα: Η Μαρίνα άκουσε τη μητέρα μου να την κατηγορεί επειδή οι φωνές μας ακούγονταν στο λουτρό επάνω, μέσω του φωταγωγού. Έτσι, η κυρία τηλεφώνησε στο Γιάννη, του παραπονέθηκε κλαίγοντας (“Κατεβαίνεις στους παπούδες σου και με θάβετε”) κι εκείνος πήρε τηλέφωνο από τη δουλειά του για να κάνει παρατήρηση στη μητέρα μου, να μην κακολογεί τη γυναίκα του!

Η απάτη της Αγάπης: Όλες οι θρησκείες προστάζουν: "Αγάπα όλους τους ανθρώπους, ανιδιοτελώς και υποχρεωτικά". Η εντολή της αγάπης είναι μάλιστα η πρώτη εντολή στον Χριστιανισμό, με ποινή παρακοής το Αιώνιον Πυρ. Ωστόσο, αναρωτιέμαι: Μπορεί η αγάπη (ή οποιοδήποτε συναίσθημα) να αποτελεί προϊόν διαταγής; Είναι αδύνατον να αγαπήσεις οποιονδήποτε "πλησίον" επειδή κάποιος σε προστάζει να το κάνεις. Η υποχρεωτική αγάπη είναι βιασμός (= διαστροφή). *Άρα, πίσω από την τόσο "ηθική" εντολή της αγάπης, κρύβεται μια διεστραμμένη διάνοια.*

Ακόμη, σύμφωνα με όσα διακηρύσσουν όλοι οι πνευματικοί ηγέτες, συμβαίνει το εξής παράδοξο με την αγάπη: Οφείλεις να την δίνεις σε όλους ανεξαιρέτως, χωρίς διάκριση, χωρίς όρους, χωρίς να περιμένεις αναγνώριση ή ανταπόδοση, με απόλυτη ανιδιοτέλεια. Είσαι υποχρεωμένος ν' αγαπάς ακόμη και τους εχθρούς σου, όσο απαίσιοι κι αν είναι, όσο μεγάλο κακό κι αν (σου) κάνουν.

Για να πάρεις όμως εσύ την αγάπη, πρέπει να πληρείς πολύ συγκεκριμένες και αυστηρότατες προδιαγραφές: Να είσαι αξιαγάπητος, ευχάριστος, να έχεις δώσει εσύ πρώτος αγάπη και μάλιστα ανιδιοτελώς, να κάνεις αποκλειστικά θετικές σκέψεις και πράξεις, "να εκπέμπεις θετικά", να θυσιάζεις τις προσωπικές σου επιθυμίες για χάρη των άλλων, κλπ κλπ κλπ. Αν κάτι απ' όλα αυτά σου ξεφεύγει, τότε "φυσικά" δεν ελκύεις την αγάπη και οι άλλοι "δικαίως" σε απεχθάνονται.

Πέρα απ' όλες αυτές τις βλακείες: Είναι φύσει αδύνατο να αναπτυχθεί αγάπη ανάμεσα σε ξένους. Το καλύτερο που μπορεί να υπάρξει είναι αμοιβαία ανοχή. Αληθινή αγάπη είναι αυτή που νιώθεις αυθόρμητα μόνο απέναντι στον εαυτό σου! Κανένας άλλος δεν σε αγαπάει πραγματικά, ούτε εσύ αγαπάς κανέναν. Αυτή είναι η αλήθεια.

Φυσιολογικά, λοιπόν, εκείνο που θέλουν από σένα όσοι σε πλησιάζουν, είναι: α) Να πάρουν ό,τι μπορείς να τους δώσεις: Γνώσεις, παρέα, δανεικά, εργασία, "μέσον", υποστήριξη, κλπ. Αν σου ανταποδίδουν το καλό, είναι επειδή ελπίζουν στην επανάληψη της δικής σου προσφοράς. β) Να σε βλάψουν:

Στην πρώτη ευκαιρία σε υποτιμούν, σε προσβάλλουν, σε κλέβουν, σε παγιδεύουν, σε εξαπατούν κλπ. Αν, μάλιστα, τολμήσεις να ανέβεις σε οποιοδήποτε τομέα στη ζωή σου, εκείνοι που θα σκυλιάσουν πραγματικά και θα κάνουν ό,τι μπορούν για να σε σαμποτάρουν θα είναι οι "φίλοι" σου περισσότερο παρά οι εχθροί σου...

Τετάρτη, 24 Μαρτίου 2010

Σήμερα αγόρασα επτά νέες τράπουλες Magic, οι οποίες περιμένουν να τις διαμορφώσω σύμφωνα με τις ανάγκες μου, ώστε να προκύψουν έξι αντίστοιχες νέες τράπουλες του παιγνιδιού μου ***Existence***. Πάλι καλά που υπάρχουν αυτά τα παιγνίδια και μπορώ να ξεφεύγω για λίγο από την μαύρη καθημερινότητα...

Μεταλλάξεις του Πλέγματος: Μάταιο να το αναβάλλω περισσότερο. Σήμερα πήγα στην OTE-Shop και δήλωσα το καρτοκινητό μου, αναγκαστικά. Αν δεν το έκανα, το κινητό θα σταματούσε σύντομα να λειτουργεί, βάσει νόμου. Επέβαλαν αυτό το μέτρο, λέει, για να μη γίνονται φάρσες από ανώνυμα καρτοκινητά. Μπούρδες.

Σαφώς, πρόκειται για σχέδιο παρακολούθησης των πολιτών: Ξέροντας σε ποιόν ακριβώς ανήκει ο κάθε αριθμός καρτοκινητού, οι "αρμόδιοι" θα μπορούν να μαθαίνουν που βρίσκεται ο καθένας μας ανά πάσα στιγμή. Στο εξής, λοιπόν, θα το παίρνω μαζί μου μονάχα όταν μου είναι απαραίτητο. Στο κάτω-κάτω, δεν δέχομαι πληθώρα τηλεφωνημάτων κάθε μέρα. Εγώ δεν είμαι δημοφιλές άτομο...

Παρασκευή, 26 Μαρτίου 2010

Η υγεία των γονέων μου επιδεινώνεται σταθερά, πολύ πιο γρήγορα απ' όσο περίμενα. Εδω και δυο χρόνια περίπου, η μαμά δεν μπορεί να περπατήσει πέρα από τη γειτονιά λόγω σοβαρών ορθοπεδικών προβλημάτων: Από νέα είχε σκολίωση και δισκοπάθεια μα τώρα η σπονδυλική της στήλη έχει στραβώσει τελείως, σε σχήμα S. Όσο για το μπαμπά, έχει αναπνευστικό και καρδιακό πρόβλημα, οπότε ούτε αυτός μπορεί να πάει μακριά.

Δεδομένης της κατάστασης, είμαι πια υποχρεωμένη να τρέχω σχεδόν καθημερινά σε νοσοκομεία, γιατρούς, φαρμακεία, στον Οίκο του Ναύτη, συν θελήματα και δουλειές του σπιτιού. Οι γέροι ζαλίζονται και κουράζονται με το παραμικρό, ακόμη και μέσα στο σπίτι. Ωστόσο, στην ηλικία που βρίσκονται δεν μπορώ να έχω παράπονο· όσο στέκονται στα πόδια τους, καλά είναι.

Σήμερα όλο το πρωί τρέχω με το μπαμπά στο Ασκληπιείο Βούλας για να κάνει εξετάσεις. Μόλις επιστρέφουμε στο σπίτι κατά τις 1:00, η μαμά μου αναγγέλλει ότι έχει κανονίσει να πάω με την Αλίκη για τα ψώνια του μήνα στο σούπερ μάρκετ, ειδικά σήμερα το μεσημέρι. Παραπονιέμαι ότι θα ξεθεωθώ, δεδομένου ότι έχω μαθήματα από τις 6:00 ως τις 9:30 το βράδι και με τα ψώνια δεν θα προλάβω να ξαπλώσω. "Μόνο μια ώρα θα κάνετε", επιμένει η μητέρα μου.

Περιμένοντας την αδελφή μου να κατέβει από στιγμή σε στιγμή, φθάνει 2:00 η ώρα και δεν κάθομαι ούτε μεσημεριανό να φάω. Εκνευρισμένη, παραπονιέμαι ξανά στη μαμά επειδή κανόνισε τα ψώνια τη συγκεκριμένη μέρα και ώρα αντί για αύριο το πρωί ή τη Δευτέρα, οπότε θα ήταν πιο άνετα για μένα και για όλους. Όπως είναι αναμενόμενο, η μαμά γυρίζει αμέσως την κουβέντα σε καυγά:

"Το παραμικρό γίνεται πρόβλημα εδώ μέσα! Με τόση γκρίνια και γρουσουζιά δεν χρειάζεται να πας για ψώνια! Να πεις στην Αλίκη να πάει μόνη της!"

"Αυτό θα της πω!"

"Δεν χρειάζεται να φτιάξουμε ούτε κουλούρια, ούτε να βάψουμε αυγά για το Πάσχα! Αφού κάνεις έτσι, να λείπει το βύσσινο!" συνεχίζει η μητέρα μου με το γνώριμο *κοίτα-τι-κακιά-που-είσαι* ύφος της, κι εγώ τα παίρνω στο κρανίο:

"Να μη φτιάξουμε τίποτα! Και μην προσπαθείς να μου δημιουργήσεις ενοχές! Αρκετά πια!" της φωνάζω έξαλλη.

"Ναι, πάντα εγώ φταίω", ξεκινάει και πάλι το τροπάρι το αιώνιου θύματος, μα εγώ σηκώνομαι θυμωμένη και της το κόβω φωνάζοντας:

"Αρκετά σε ανέχθηκα! Άει στο διάολο πια εδώ μέσα, δεν πάω πουθενά, πάω για ύπνο! Άει στο διάολο!"

Η μαμά το βουλώνει, πάω και ξαπλώνω στο κρεβάτι και η Αλίκη εμφανίζεται μετά από πέντε λεπτά.
“Δεν έρχομαι! Έχω πονοκέφαλο!” δηλώνω κοφτά.
“Σήκω!” διατάζει η Αλίκη και στέλνει τον μικρό να με φωνάξει χαρωπά: “Νονά! Νονά!”
Με ένα φιλάκι με πείθει και σηκώνομαι.

Από τις 2:00 ως τις 5:00 τρέχαμε για ψώνια σε δυο διαφορετικά σούπερ μάρκετ, κουβαλώντας μαζί και το μωρό, που κάποια στιγμή κουράστηκε και γκρίνιαζε. Κι εγώ προς το τέλος έγινα πτώμα, κάθησα πάνω σ' ένα κασόνι και περίμενα την Αλίκη και τη μητέρα μου να τελειώσουν. Όπως κάθε μήνα, έτσι και σήμερα τιγκάραμε τέσσερα καρότσια, από τα οποία τα δυόμισι ήταν γεμάτα με πράγματα της Αλίκης. Ούτε στρατό να ταΐζαμε! Είμαι δε σίγουρη πως αύριο το πρωί θα με ξαναστείλουν στο σουπερμάρκετ επειδή “δεν υπάρχει τίποτα στο σπίτι για να φάμε” (!)

Στο δρόμο της επιστροφής, η Αλίκη δεν σταματά να καμαρώνει τον Χαρούλη, για να μου πετάξει τελικά:
“Δικό μου είναι το μωρό, οχι δικό σου!”
“Ναι, αλλά μοιάζει σε μένα!” της κάνω και το βουλώνει.

Οικογένεια τρελών. Αδύνατο να συνεννοηθείς μαζί τους. Κι επειδή εδώ μέσα μόνο οι δικές μου ανάγκες δεν λαμβάνονται υπόψη, πρέπει να πάρω τα μέτρα μου: Στο εξής, όποτε έχω μαθήματα το απόγευμα, θα τους λέω ότι αρχίζω από τις 4:00! Έτσι δεν θα με τραβολογάνε μεσημεριάτικα. Κατόπιν. θα δικαιολογούμαι ότι το μάθημα μετατέθηκε για αργότερα. Βλέποντας και κάνοντας...

☺ Ο μόνος που φαίνεται να διαφέρει κάπως, είναι ο Χαρούλης, τώρα 22 μηνών, ο οποίος:
Έχει αρχίσει να με φωνάζει “νονά” ή παίρνει πράγματά μου και λέει χαρωπά: “νονά είναι!”
Κάποια στιγμή παρατηρεί το κάδρο με τον δυναμικό θηλυκό άγγελο που έχω στην κουζίνα. “Νονά! Νονά είναι!” δείχνει και αναφωνεί, μάλλον έκπληκτος.
Αντί για τον “μπαμπούλα”, φοβάται τον παλιατζή· έτσι, όταν βλέπει έναν, λέει συνεχώς: “Όχι-μπατζής”.

Τραβάει το μπουφάν μου ή/και μου φέρνει το δικό του για να τον πάω βόλτα.
Έχει βρει ένα μεγάλο πασχαλινό αυγό και το εκσφενδονίζει συνεχώς στον πατέρα μου· συνήθως αστοχεί.
Γλύφει μισό λεμόνι, ξινίζει τη μουρίτσα του αλλά το ξαναγλύφει με όρεξη και δεν το αφήνει με τίποτα.
Οδηγώντας όλο καμάρι το όχημά του, πάει και πέφτει πάνω στη φλεβίτιδα της μητέρας μου, η οποία τρέχει να κρυφτεί.
Τον φοβερίζει ο μπαμπάς του (το παίζει αυστηρός) και ο Χάρης τρέχει να κρυφθεί πίσω μου.
Του αρέσει να πηδάει πάνω στο κρεβάτι μου και να προσγειώνεται με τον πισινό, όλο γέλια και χαρές.
Ένα βράδι, ενώ παίζει με το τηλεκοντρόλ πετυχαίνει κατά λάθος μια κυρία "ελαφρών ηθών", η οποία διαφημίζεται γυμνόστηθη. "Μαμά είναι", μας λέει.
Για την Ανάσταση του αγόρασα την πρώτη του λαμπάδα, με αρκουδάκι του Gummy Bear. Ο μικρός τρελαίνεται να χορεύει και να κάνει φιγούρες στο ρυθμό του "Θα 'μαι καλό παιδί, άριστος μαθητής" κ.ο.κ.

Τα Μυστήρια του Χρόνου και η αδελφούλα μου: Σχετικά με το φαινόμενο "Αλίκη", έχουμε και λέμε: Την εποχή που φοιτούσε στο νυχτερινό λύκειο, είχε το εξής καθημερινό πρόγραμμα:

8 + 1	ώρες (min)	δουλειά και πήγαιν' έλα (ρεπό κάθε Τρίτη)
4 + 2	ώρες	σχολείο και πήγαιν' έλα (σχολείο – εκτός σαβ/κου)
~ 15		ώρες απασχόληση
6 +		ύπνος
21	ώρες	σύνολο

Απλά, απορώ: Μέσα στις 3 ώρες που υπολείπονται για να συμπληρωθεί το 24ωρο, είχε την όρεξη και τις δυνάμεις, 40 χρονών γυναίκα, να ικανοποιεί τις σωματικές της ανάγκες, να κοιτάζει το σπίτι της και να μελετάει αρκετά ώστε να αριστεύει στο σχολείο; Τελικά, είχε την "τύχη" όχι μόνο να διαπρέψει στις πανελλαδικές εξετάσεις με 17.950 μονάδες, αλλά και να πάρει τη μία και μοναδική θέση (που αντιστοιχούσε στα νυχτερινά

λύκεια) στην Παιδαγωγική Αθηνών. Ο δεύτερος πήρε 17.925 μονάδες· αν έβγαζε 26 μονάδες παραπάνω, θα έτρωγε τη θέση της αδελφής μου...

Τώρα η Αλίκη βρίσκεται στο 2ο έτος της Παιδα-γωγικής και πρέπει να μελετάει πολυάριθμα πανεπιστημιακά βιβλία, τα περισσότερα απ' αυτά ογκώδη και δυσνόητα, ενώ το καθημερινό της πρόγραμμα έχει ως εξής:

8+1 ώρες τουλάχιστον για δουλειά και πήγαιν' έλα, με ένα ρεπό την εβδομάδα
3+2 ώρες πανεπιστήμιο συν το πήγαιν' έλα, εκτός σαββατοκύριακου
6 - 7 ώρες ύπνος
20-21 ώρες σύνολο.

Απλά, και πάλι, αναρωτιέμαι: Αρκούν οι υπόλοιπες 3-4 ώρες της ημέρας για να ικανοποιεί τις σωματικές της ανάγκες, να κοιτάζει το σπίτι της και να μελετά επαρκώς ώστε να αριστεύει στο πανεπιστήμιο; Στο λιγοστό ελεύθερο χρόνο που της μένει (ένα ρεπό την εβδομάδα), 43 χρονών γυναίκα, σκληρά εργαζόμενη, με προβληματική οικογένεια, πώς είναι δυνατόν να διαθέτει την αντοχή, την όρεξη και το σθένος για να διαβάζει αρκετά και να καταλαβαίνει μάλιστα τι διαβάζει; Ούτε για κατούρημα δεν πάει; Κι αν υποθέσουμε ότι όντως μελετάει τόσο όσο λέει, πώς της μένουν δυνάμεις ώστε να έχει άριστη απόδοση σε όλα τα διαγωνίσματα;

Παράλληλα, η Αλίκη παραπονιέται διαρκώς ότι τα βιβλία είναι πανδύσκολα και στριφνά, ότι δεν καταλαβαίνει τίποτα, ότι δεν συγκρατεί τίποτα, ότι θα πάρει μηδέν, τελικά όμως παίρνει σχεδόν πάντα άριστα. Δίνει 9 διαγωνίσματα κάθε εξάμηνο και περνάει πάντα σε όλα, με βαθμό συνήθως 10 και καμιά φορά με 9 -της κακοφαίνεται, τότε! Σπάνια παίρνει κανένα 8άρι ή 7άρι. Με αυτό το ρυθμό, θα μπορούσε να τελειώσει το πανεπιστήμιο μέσα σε τρία χρόνια αντί τέσσερα αν της επιτρεπόταν!

Ένα το κρατούμενο: Γενικά, είναι μάλλον απίθανο ένας φοιτητής, όσο ευφυής κι αν είναι, να μην αποτύχει σε ορισμένα διαγωνίσματα. Παραδείγματα: α) Ο Βασίλης, ο μικρότερος γιος της θείας Πηνελόπης, αριστούχος μαθητής στο λύκειο,

ολοκλήρωσε τις πανεπιστημιακές σπουδές του σε έξι χρόνια αντί τέσσερα. β) Η Ξένια, παλιά μαθήτριά μου, 19 χρονών σήμερα, παιδί έξυπνο, χωρίς οικογενειακές ή επαγγελματικές υποχρεώσεις, έχει περάσει γεωπονική Αθηνών μα δεν παίρνει άριστα σε όλα τα μαθήματα, ούτε και τα περνάει όλα με την πρώτη. γ) Η ξαδέλφη της η Μαλαματένια, μαθήτρια του 20 στο λύκειο, δεν πέρασε στην ιατρική σχολή που ήθελε και τώρα σπουδάζει τοπογράφος. δ) Η Μαρίνα, η γυναίκα του Γιάννη, τώρα 23 ετών, φοιτά από φέτος στη Λογιστική Πειραιά και στο πρώτο εξάμηνο έδωσε μόλις δυο μαθήματα. Έχει βέβαια σπίτι και μωρό να φροντίσει, ωστόσο δεν εργάζεται. Κι όμως, τα δύο μαθήματα που μελέτησε μας φαίνονται πολλά και απορούμε πού βρήκε το χρόνο!

Πώς, λοιπόν, τα καταφέρνει τόσο τέλεια η αδελφούλα μου και μάλιστα σε χρόνο ρεκόρ; Αυτά τα πράγματα ούτε 18χρονα παιδιά δεν τα καταφέρνουν, που έχουν φρέσκα μυαλουδάκια, δεν δουλεύουν, ούτε είναι οικογενειάρχες με προβλήματα. Σαν πολύ super woman δεν μας προέκυψε η Αλίκη τώρα τελευταία; Πριν από 5-6 χρόνια δεν ήταν σε θέση ούτε περιοδικό να διαβάσει!

Δεύτερο κρατούμενο: Τα τελευταία δέκα χρόνια η Αλίκη έχει δώσει τρεις φορές για Lower και δεν το πήρε! Σύμφωνοι, είχε κάποια οικογενειακά προβλήματα τότε, μα αυτά δεν λείπουν ποτέ. Άλλωστε, το διάβασμα που απαιτείται για να περάσει κανείς στο Lower είναι γελοίο σε σχέση με την πολύωρη μελέτη που απαιτεί το πανεπιστήμιο. Πώς, λοιπόν, η αδελφούλα μου αριστεύει στα ασύγκριτα δυσκολότερα πανεπιστημιακά μαθήματα αλλά αποτυχαίνει στο Lower;

Τρίτο κρατούμενο: Επιπλέον, τρώει ελάχιστα πια παρά το υπερφορτωμένο της πρόγραμμα – μόλις δυο μπουκιές μετρημένες σε κάθε γεύμα, όρθια πάνω από την κατσαρόλα. Λες και δεν έχει πλέον ανάγκη από φαγητό! Τι έχει γίνει; Μετάλλαξη έπαθε;

Τέταρτο κρατούμενο: Παρά τις εξαιρετικές επιτυχίες τους (επαγγελματικές, ακαδημαϊκές, κοινωνικές, οικογενειακές) τα τελευταία χρόνια- όλοι οι Μαρκάκηδες βουλιάζουν διαρκώς

μέσα στη στεναχώρια. Όλο αχ, βαχ, νεύρα, φωνές, κατάθλιψη, απελπισία. Πρόσωπα αγέλαστα και τραβηγμένα από μια περίεργη ψυχική οδύνη. Αναρωτιέμαι γιατί: Σύμφωνοι, υπάρχει μια οικονομική στενότητα, μα δεν πεινάνε κιόλας. Εγώ, δηλαδή, που από πέρυσι ζω με 400 ευρώ το μήνα κι αυτά τα έχω μόλις 7 μήνες το χρόνο, τι θα έπρεπε να κάνω; Στο κάτω-κάτω, οι Μαρκάκηδες έχουν μόνιμες δουλειές και απόλυτη κοινωνική αποδοχή...

Παρεπιπτόντως: Πως είναι δυνατόν, όσα χρόνια εργάζεται η αδελφή μου (περίπου είκοσι) να μην έχει παραπονεθεί ποτέ για προβλήματα με στραβόξυλα συναδέλφους; Αντίθετα, όπως η ίδια λέει, όπου έχει δουλέψει όλοι ανεξαιρέτως την σέβονται, την υπολογίζουν, την αγαπούν -κι έχει αλλάξει ουκ ολίγες δουλειές. Πού οφείλεται, λοιπόν, αυτό το υπέρογκο άγχος και η δυστυχία των Μαρκάκηδων; Μήπως παραζορίζονται μέσα στα κυκλώματα που έχουν μπλέξει, ειδικά μετά τις πρόσφατες αναπάντεχες επιτυχίες που τους έχουν παραχωρηθεί;

Κυριακή, 29 Μαρτίου 2010

Διαυγές Όνειρο: Περπατώ μαζί με την Αλίκη και ανεβαίνουμε σ' έναν στενό χωματόδρομο, όταν σκυλιά εμφανίζονται και μας απειλούν. Τα κλωτσάω δυνατά, αυτά πέφτουν από το ύψωμα αλλά επιστρέφουν γρήγορα. Το όνειρο γίνεται διαυγές: Τώρα τα αντιμετωπίζω ήρεμα, τα κοιτάζω αφηρημένα και τα ζώα απομακρύνονται, ενώ έχουν μεταμορφωθεί σε γυναίκες. Όμως μια από αυτές γλιστρά πίσω μου, με τυλίγει με τα χέρια της και με ακινητοποιεί. “Νίκησες. Παραδίνομαι”, της λέω...

“Το Κυνήγι της Ευτυχίας”: Στην ηθικοπλαστική αυτή ταινία, η ευτυχία ταυτίζεται με μια μόνιμη δουλειά. Αφού πολεμήσεις με νύχια και με δόντια για να σε εγκρίνουν τα αφεντικά, η ευτυχία τελικά κατακτιέται όταν σε προσλάβουν σε μια εταιρεία. Ακόμη περισσότερη ευτυχία έρχεται όταν καταφέρεις να γίνεις πετυχημένος και πλούσιος.

Όχι, ευχαριστώ· θα προτιμούσα να κοιμάμαι σε μια σπηλιά...

® ***Χρονικό Ψυχικού Πολέμου (Μάρτιος 2010):*** Στις αρχές του μήνα βιώνω την εξής ***Περιπέτεια της Νύχτας:*** Είμαι μέσα στο σπίτι μου, το οποίο καίγεται απέξω αλλά δεν βλέπω φλόγες. Φοβάμαι την τιμωρία του Θεού κι εκφράζω μετάνοια. Σύντομα ο κίνδυνος περνάει. Ύστερα ψάχνω να βρω γυμναστήριο, βρίσκω ένα καλό, όμως μέσα βλέπω τον Kusba, οπότε αποχωρώ ταραγμένη. *Ερμηνεία: Μήπως ο μαύρος μάγος μου ετοιμάζει νέα επίθεση;*

Όντως, η κατάσταση επιδεινώνεται αρκετά αυτό το μήνα:

Οράματα φωτιάς:	10
Φλόγες σε όνειρα:	5
Εφιαλτικό μήνυμα “κόλαση”:	6 (κυρίως προφορικό)
“παράδεισος”:	3 (ομοίως, προφορικό)

Ακόμη, έχω πολλές άλλες υπναγωγικές παραισθήσεις με σχηματοποιημένες φλόγες, πύρινα σχοινιά, λευκή μεμβράνη γεμάτη τρύπες, ακίνητοι πύρινοι πίδακες, κλπ. Δεν περνάει νύχτα χωρίς να έχω κάποια ενόχληση! Δυστυχώς, έχω επιστρέψει στα επίπεδα του περασμένου καλοκαιριού και δεν έχω ιδέα τι άλλο πρέπει να κάνω για να γλυτώσω.

Επιπλέον, παρατηρώ αυξημένο αριθμό από ***σημεία:*** Κάποια επιγραφή HELLAS στο δρόμο, όπου κρύβεται το AS από κλαδιά δέντρων· Ο Ιάκωβος μπερδεύει συχνά τη γλώσσα του και αντί length να λέει hell, ή αντί tell να λέει hell. Άλλοτε, με το που ανοίγω την τηλεόραση πέφτω σε σκηνές φωτιάς. Όχι ότι με φοβίζουν στ' αλήθεια όλα αυτά· με ενοχλούν, όμως...

Και κάτι ακόμη: Αυτό το μήνα κατάφερα να χάσω τρία κιλά χωρίς δίαιτα, χάρη σε μια συνταγή αδυνατίσματος που μου είπε η Θεώνη: Κάθε πρωί, πριν φάω πρωινό, πίνω μια κουταλιά σούπας βιολογικό μηλόξυδο. Περιμένω πέντε λεπτά για να το απορροφήσει ο οργανισμός και μετά τρώω κανονικά.

Υποψία: Η πιο αποτελεσματική προστασία ενάντια στη μαύρη μαγεία είναι να ξέρεις ποιός σε καταριέται και να σκέφτεσαι αρνητικά γι' αυτόν. Όταν μισείς τον εχθρό, θωρακίζεσαι ενάντια στις ψυχικές επιθέσεις και στα μάγια του. Το (-) στο (-) είναι (+). Απλά μαθηματικά.

Όταν αγαπάς τον εχθρό, όπως προστάζουν οι θρησκείες,

τότε του ανοίγεις τις πόρτες σε ψυχικό επίπεδο, ώστε να σε βλάπτει συστηματικά -με μαγεία, με κακλογλωσσιά, με κάθε είδους αρνητικές ριπές. Τελικά, δεν υπάρχει τίποτα πιο σατανικό από τις θρησκείες της "αγάπης"...

* * * *

Δευτέρα, 1 Απριλίου 2010

Το θρίλερ "Σκάφος του Γιάννη" συνεχίζεται: Χάρη σε διάφορες διασυνδέσεις και γνωστούς που "τον γνωρίζουν από τόσο δα και τον αγαπούν πολύ", ο ανηψιός μου κρατά στα χέρια του διπλά χαρτιά για το κότερο που έφερε από την Αμερική: Δηλαδή, υπάρχουν τα κανονικά χαρτιά με τα αληθινά στοιχεία του σκάφους αλλά και τα ψεύτικα που αναγράφουν μικρότερη τιμή αγοράς (ώστε να πληρώσει λιγότερους δασμούς στο τελωνείο) και μικρότερο μήκος (ώστε να μην πληρώνει εφορία λόγω τεκμηρίου).

Ακόμη, ένας άλλος "καλός του φίλος που τον αγαπά πολύ" θα βάλει μέσον ώστε το σκάφος να αποκτήσει θέση στη μαρίνα Γλυφάδας. Προφανώς, ο Γιαννάκης διαθέτει σπουδαίους φίλους, οι οποίοι φαίνεται ότι λύνουν και δένουν στο Τελωνείο Πειραιά και στη μαρίνα Γλυφάδας. Τελικά, όποια πέτρα κι αν σηκώσεις, από κάτω είναι οι Μαρκάκηδες...

Εντέλει, ο Γιάννης παρέλαβε το κότερο από το τελωνείο σήμερα (σαν πρωταπριλιάτικο αστείο), αφού πλήρωσε 5.500 ευρώ για δασμούς. Για την ακρίβεια, τα πλήρωσαν άλλοι: 2500 ευρώ του δάνεισε ο πεθερός του, 2000 ευρώ ο πατέρας μου και 1000 ευρώ η αδελφή μου.

Ακόμη, για να δικαιολογήσει ο Γιάννης το "πόθεν έσχες" του σκάφους στην Εφορία, μάλλον θα προσκομίσει (πάλι μέσω γνωστού) απόδειξη ότι έχει κερδίσει 30.000 ευρώ στο ΚΙΝΟ! "Γίνεται αυτό;" απόρησα. "Γίνεται όταν έχεις μυαλό και σωστά κονέ!" καυχήθηκε ο ανηψιός. Δηλαδή, ολόκληρο το λεκανοπέδιο Αττικής έχει αναστατωθεί για να βολέψει ο Γιαννάκης το κότερό του...

Προς το παρόν, το κότερο είναι αραγμένο σ' ένα οικόπεδο δίπλα στο σπίτι του Λάμπη, όπου και πήγαμε σήμερα το βράδι για να το δούμε. Είναι καλύτερο απ' όσο νόμιζα, σχεδόν καινούργιο, περίπου 7,50 μέτρα μήκος. Δυσκολευτήκαμε να σκαρφαλώσουμε πάνω -ο Γιάννης με τράβηξε σηκωτή. Πάντως, είναι άνετο και ωραίο, με μια μικρή λευκή καμπίνα μπροστά που έχει καναπέδες και τραπεζάκι, όπου μπορεί να καθήσει άνετα μια τετραμελής παρέα. "Χρειάζεται ακόμη 800 ευρώ για να ρίξει το σκάφος στη μαρίνα. Δώσε στο παιδί τα 800 ευρώ! Έναν ανηψιό τον έχεις!" μου είπε και μου ξανάπε χαριτωμένα η Αλίκη. Εγώ έκανα την πάπια.

... Μερικές μέρες αργότερα μου γίνεται γνωστό ότι το ρίξιμο στη μαρίνα θα στοιχίσει γύρω στα 4000 και όχι 800 ευρώ όπως αρχικά νομίζαμε. Ακόμη πιο αργότερα, τα αναγκαία έξοδα για το ρίξιμο θα ανέλθουν σε 10.000 ευρώ (!) για ειδική άδεια, έξτρα μηχανή για ψάρεμα κλπ. Προς το παρόν δεν μου ζητούν δανεικά κι αγύριστα, το βλέπω όμως ότι το κλωθογυρίζουν. Εγώ εξακολουθώ να κάνω την πάπια...

Κυριακή, 11 Απριλίου 2010

Διαυγές Όνειρο: Προσπαθώ να πετάξω μα κάποιοι με έμποδίζουν συνεχώς. Τελικά τα καταφέρνω, υψώνομαι και πετώ ανάσκελα, όμως ένα τεράστιο πουλί με πλησιάζει και με απειλεί. Μετατρέπεται σε χάρτινο και όταν με φτάνει, το σπρώχνω μακριά μου. Συνεχίζω να ίπταμαι ανάσκελα, με μάτια κλειστά, ενώ αρχίζω να τραντάζομαι από ηδονή. Ξυπνώ με οργασμό...۩

☺ Το απόγευμα πήγαμε βόλτα στις κούνιες του Αγίου Τρύφωνα με την αδελφή μου και τον Χαρούλη. Αρχικά, ο μικρός πρόσεξε ένα εντυπωσιακό μπαλόνι ηλίου που κρατούσε ένα κορίτσι. Ύστερα το ενδιαφέρον του τράβηξε η μικρότερη αδελφή της, περίπου δυο ετών, πολύ χαριτωμένη. Άρχισε να κουνάει την κούνια της όλο χαρά και μετά προσπαθούσε να τη φιλήσει. Στο τέλος, την κέρασε σοκολάτα που έφερα εγώ. Λίγο αργότερα, η μητέρα τους πήρε τα κορίτσια κι έφυγε. Ο Χάρης έτρεξε αμέσως μαζί τους, μέχρι το αυτοκίνητό τους, και θα

έμπαινε μέσα αν δεν τον προλαβαίναμε με την Αλίκη. Ύστερα πήγαμε και καθήσαμε σ' ένα παγκάκι του πάρκου. Ο μικρός κάθησε ανάμεσά μας και "αγόρευε" με δικά του λογάκια και παραστατικές χειρονομίες. Φαινόταν πολύ ευχαριστημένος και μας έδινε πότε φιλάκια, πότε σκαμπίλια.

... Δεν πιστεύω στη ***μετενσάρκωση***, ωστόσο μια μικρή έρευνα που έκανα στο Διαδίκτυο μου αποκάλυψε τα εξής ενδιαφέροντα: Στην προηγούμενη ζωή μου ήμουν γυναίκα, γεννήθηκα στη *Δυτική Αφρική* γύρω στο 1825 και ήμουν βοτανολόγος ή γιατρός· σαν χαρακτήρας σκληρή, με *αυτοέλεγχο* και *ισχυρή θέληση*. Τέτοιοι άνθρωποι είναι συμπαθητικοί αλλά *όχι αγαπητοί*. Το μάθημα εκείνης της ζωής ήταν να ψάξω για *ν' ανακαλύψω την προέλευση του Κακού στον κόσμο·* όλες οι δυσαρμονίες έχουν κοινή ρίζα. Στην επόμενη ζωή μου θα είμαι πάλι γυναίκα, *αστρονόμος στη Βενετία* και αποστολή μου θα είναι *να πολεμήσω τη ρίζα του Κακού* στον κόσμο. Τα παραπάνω εξήχθησαν αφού έγραψα την ημερομηνία γέννησής μου στο αντίστοιχο κουτάκι.

Σαφώς, την ίδια ημερομηνία έχουν γεννηθεί χιλιάδες άνθρωποι, ωστόσο παρατηρώ αρκετές αντιστοιχίες στην τωρινή ζωή μου: α) Πρόσφατα, ένας "μάγος" από τη Δυτική Αφρική επιβεβαίωσε τη θεωρία μου σχετικά με την ταυτότητα του απόλυτου κακού στον κόσμο, χάρη στα οράματα φωτιάς που ο ίδιος φρόντισε να βλέπω, κάνοντάς μου μάγια. β) Σε αυτή τη ζωή δεν κάνω τίποτε άλλο από το να ερευνώ το Κακό και να αναζητώ την αρχέγονη ουσία του (και την βρήκα!), ενώ γυρεύω τρόπους να το πολεμήσω. γ) Κάποτε πήγα στην Πάδοβα -κοντά στη Βενετία- για να σπουδάσω αστρονομία. Δεν τα κατάφερα όμως, λόγω αφύσικων αντιξοοτήτων. δ) Διαθέτω αυτοέλεγχο και δυνατή θέληση· ορισμένοι ίσως με συμπαθούν, μάλλον όμως κανείς δεν με αγαπάει...

Σ' ένα άλλο σχετικό site, αφού απάντησα σε ουκ ολίγες ερωτήσεις ψυχολογικού προφίλ, μου έβγαλαν ότι σε προηγούμενες ζωές μου μπορεί να ήμουν:

1) Η Μαίρη Γούλστονκραφτ, συγγραφέας και φεμινίστρια (100%)

2) η Σούζαν Άντονι, πρωτοπόρος φεμινίστρια (90%)
3) Ο Γαλιλαίος, αστρονόμος (84%)
Συγγραφή, φεμινισμός, αστρονομία, σύγκρουση με τη θρησκεία -ταιριάζει...

Πέμπτη, 15 Απριλίου 2010

Πρωί-πρωί ήλθε ο Γιάννης και ζήτησε δανεικά 220 ευρώ για να πληρώσει τα ασφάλιστρα του αμαξιού του. Έδωσα εγώ τα 120 και τα 100 οι γονείς μου. Το απόγευμα με έπιασε η μητέρα μου και απαίτησε να πάω να σηκώσω 300 ευρώ με την κάρτα μου από την τράπεζα επειδή, λέει, “τα ζήτησε δανεικά η Θεώνη”. Μου παραξοφάνηκε επειδή η Θεώνη δεν ζητά ποτέ δανεικά, αλλά πήγα. Μια περίεργη δυσκολία μ' εμπόδισε να πάρω λεφτά από το μηχάνημα, οπότε έδωσα μόνο 100 ευρώ, δηλαδή όσα είχα στο σπίτι. “Θα βάλω κι εγώ 50 ευρώ και θα της δώσω αυτά”, είπε η μαμά δυσαρεστημένη.

Το επόμενο πρωί εμφανίζεται ο Θανάσης με δύο ολοκαίνουργια πικάπ συνολικής αξίας 540 ευρώ, για να συμπληρώσει το σύστημα DJ που έχει! Η μαμά αναγκάζεται να παραδεχτεί ότι γι' αυτό το λόγο ήθελε τα 300 ευρώ! “Κι εσύ στη θέση μου το ίδιο θα έκανες!” μου λέει κοφτά. *Με τι μαφιόζους έχω μπλέξει;*

Κυριακή, 18 Απριλίου 2010

Η Περιπέτεια της Νύχτας: Βρίσκομαι σε χώρο γραφείου. Μ' ένα ειδικό μικροτσίπ κάποιοι χτίζουν ένα ολόγραμμα της παλιάς μου φίλης, της Μάντυ. Όμως, πάνω από το κεφάλι του ομοιώματος υψώνεται ένα δεύτερο ολόγραμμα θηλυκού όντος, με σκοτεινό πρόσωπο χωρίς χαρακτηριστικά, με κουκούλα και φτερά δαίμονα. Σκύβει και η κουκούλα σκεπάζει το πρόσωπο της Μάντυ. Κοιτάζω στο εσωτερικό της κουκούλας, βλέπω μόνο μαύρο πηχτό σκοτάδι. Σκέφτομαι, αντιδρώ, μιλώ: “Όχι. Εμείς είμαστε φως, έχουμε εγωισμό κι ελαττώματα”. Το σκοτάδι φεύγει και βλέπω λέξεις να σχηματίζονται σε γαλάζιο φόντο. Αισθάνομαι ανακούφιση...

Η θεία Δέσποινα είναι εδώ από χθες, θα φύγει αύριο. Μιλά ασταμάτητα και μας ζαλίζει, ενώ η γρουσουζιά της γίνεται ήδη αισθητή από ορισμένες κακοδαιμονίες που πέφτουν μαζεμένες: α) Έχω στομαχόπονο από χθες. β) Του Νάσου του μείωσαν τις ώρες δουλειάς στην πιτσαρία από 30 σε 15 την εβδομάδα. γ) Είναι τώρα βράδι και παρακολουθούμε το "Dancing with the Stars". Οι κριτές συγχαίρουν τον kick boxer χορευτή, λέγοντας ότι "Ο Bruce Lee είχε πάρει το πρωτάθλημα τσα-τσα στο Χονγκ Κονγκ". Τότε αρχίζουν να μιλούν όλοι μαζί -οι γονείς μου, η Δέσποινα, οι κριτές, ο χορευτής- και ακούω ολοκάθαρα μία από τους κριτές να λέει σοβαρά στον χορευτή: "Θα πας στην κόλαση!". Μένω εμβρόντητη: Χρόνια είχα να πάρω τέτοιου είδους ***σημείον***! Είναι δυνατό να ξεστόμισε στ' αλήθεια η κριτής κάτι τόσο παράλογο; *Σαφώς όχι· μάλλον κάτι αλλοίωσε τις αισθήσεις μου, έτσι ώστε να το ακούσω. Ή μήπως αυτό όντως ακούστηκε αλλά μονάχα στη δική μου τηλεόραση;* Όπως και να 'χει, δεν τό 'δεσα κόμπο. Άλλοτε θα με τρομοκρατούσε...

Τρίτη, 27 Απριλίου 2010

Ηχητικός πόλεμος: Ακόμη ένα απόγευμα, ο Νάσος βάζει μουσικές στο διαπασών επί πέντε ώρες! Ολόκληρη η γειτονιά τραντάζεται από το θόρυβο! Μου είναι αδύνατο να παρακολουθήσω τηλεόραση με όλα αυτά τα ντάπα-ντούπα που σφυροκοπούν ακριβώς από πάνω μας! Κατά τις 22:45 σπάνε τα νεύρα μου και βάζω τις φωνές, εκτός εαυτού:

"Αρκετά τον ανέχτηκα 20 χρόνια το μαλάκα! Δεν πρόκειται να δει ούτε τούβλο από μένα! Θα τον αποκληρώσω!"

Αρχίζω να το σκέφτομαι σοβαρά. Οι γονείς μου με κοιτάζουν έντρομοι. "Έτσι που ουρλιάζεις, θα σε ακούσει η νύφη επάνω και θα χαίρεται!" μου κάνει η μαμά.

"Χέστηκα! Εμένα δεν μ' ενοχλεί η νύφη, ο Νάσος μ' ενοχλεί!" φωνάζω.

Τελικά, η ουσία είναι μία: Μόνο το κακό που κάνεις σε ανακουφίζει από το κακό που σου κάνουν. Όλα τ' άλλα είναι ύπουλη θρησκευτική προπαγάνδα...

® *Χρονικό Ψυχικού Πολέμου (Απρίλιος 2010):* Οι μέρες περνούν και η κατάσταση δεν παρουσιάζει βελτίωση. Ωστόσο, παρατηρώ ότι οι υπναγωγικές παραισθήσεις εμποδίζονται όταν έχω κάποια σωματική ενόχληση, οπότε δεν μπορώ να χαλαρώσω πολύ στο κρεβάτι. Έτσι, από τις 12 του μηνός κοιμάμαι φορώντας στενά γυαλιά ηλίου! Τις πρώτες νύχτες είχα κάποιες παρενέργειες: Μια φορά ονειρεύτηκα ότι πονούσε το κεφάλι μου και μόλις ξύπνησα όντως πονούσε το κεφάλι μου. Μου πέρασε, όμως, αμέσως. Μια άλλη φορά είδα στον ύπνο μου ότι μου έπεσε η μύτη αλλά την ξανάβαλα στη θέση της. Τις επόμενες νύχτες δεν είχα τέτοιου είδους ενοχλήσεις.

Παραδόξως, το κόλπο φαίνεται να φέρνει αποτέλεσμα και οι ενοχλήσεις αρχίζουν να μειώνονται. Ορισμένες φορές βλέπω σχηματοποιημένες ακίνητες φλόγες με αχνό περίγραμμα -λες και κάτι εμποδίζει τα *οράματα φωτιάς* να εμφανιστούν. Σε κάποιο όνειρο η εικόνα μου έφυγε ξαφνικά στ' αριστερά κι από τα δεξιά μου εμφανίστηκε άλλη εικόνα με φλόγες πάνω σε χορτάρια -σα να ήταν από viewmaster! Επίσης, δεν έλειψαν τα σημαδιακά όνειρα:

Στις 17 Απριλίου βιώνω την εξής ***Περιπέτεια της Νύχτας:*** Βρίσκομαι κάπου στενόχωρα, στο μέσο πολέμου, διαφυγή δεν φαίνεται από πουθενά. Αμέσως μετά πηγαίνω στο γραφείο του Kusba. Ένας λεπτοκαμωμένος μεσήλικας βοηθός, ο Ράνο, με υποδέχεται.

Εκεί μέσα κάθονται σε κύκλο από καρέκλες πολλοί άνθρωποι μαύροι και μερικοί λευκοί. Είναι οι οπαδοί του Kusba και φαίνονται όλοι ευχαριστημένοι.
“Τι κάνετε εδώ;” ρωτάω.
“Τρώμε και χορεύουμε”, μου απαντά μια καλοντυμένη ξανθιά. Ο Sam δεν μου δίνει σημασία, με αφήνει να περιμένω ακόμη μια φορά. Θυμώνω και αρχίζω να φωνάζω απειλές.

Ύστερα στήνουν τραπέζι έξω στο ύπαι-θρο. Εγώ πάω και κάθομαι σε μια θέση, ενώ κάποιοι φέρνουν ψητά κρέατα. Τότε, ακούω παράξενες ψαλμωδίες. Ένας αφρικανός ιερέας έρχεται πάνω από το κεφάλι μου και ψέλνει. Περνά το δεξί του χέρι κάτω από τη μασχάλη μου και θυμιατίζει, πάντα ψέλνοντας, μπροστά μου. *Ξυπνώ ανήσυχη: Τι να μου σκαρώ-νουν πάλι;* Περίμενα νέα επιδείνωση της κατάστασης σε 11 μέρες μα ευτυχώς, τελικά δεν παρατήρησα κάτι τέτοιο...

Στις 29 Απριλίου έχω άλλη μια ***Περιπέτεια της Νύχτας:*** Βρίσκομαι μέσα σε σπίτι, γύρω υπάρχει ζούγκλα. Κοιτάζω έξω και βλέπω φωτιές να καίνε. Οι φλόγες δεν είναι μεγάλες, όμως πρέπει να φύγουμε πριν εξαπλωθεί το κακό. Βγαίνω έξω και παρατηρώ μια φωτιά χωρίς φόβο. Πλησιάζω και σβήνω τις φλόγες με τα χέρια μου. Αισθάνομαι ικανοποίηση και χαρά που τα κατάφερα, ωστόσο η αίσθηση για επείγουσα φυγή παραμένει...

Στις 30 Απριλίου βιώνω ακόμα μια ***Περιπέτεια της Νύχτας:*** Είναι πρωί, έχω ξυπνήσει και χουζουρεύω στο κρεβάτι μου γυρισμένη στο πλάι. Ξαφνικά, αισθάνομαι ότι κάποιος με πειράζει στην πλάτη. Γυρίζω και βλέπω την αδελφή μου, που μόλις έχει σηκωθεί κι απομακρύνεται.

“Πού πας;” τη ρωτάω.

“Πάω στην κόλαση!” μου απαντάει δυνατά, δύο φορές.

Απορώ μα δεν ταράζομαι ιδιαίτερα. Η Αλίκη αποχωρεί κι έρχεται τώρα ένας άντρας. Τον πιάνω και του εξηγώ θαρρετά ότι: “Δεν με νοιάζει να πάω στην κόλαση ενός Θεού σαν τον δικό σου. Εκεί θα είναι παράδεισος για μένα!”

Ο άντρας σαστίζει για μια στιγμή και ύστερα με ρωτάει: “Τι θα πεις στο Θεό όταν έλθει η Κρίση;”

“Τίποτα. Θα τον αντιμετωπίσω με αδιαφορία. Δεν πιστεύω στις θρησκείες· είναι δημιουργήματα εξωγήινων που ελέγχουν τα ανθρώπινα μυαλά!”

Ξυπνώ σχετικά ήρεμη: Φαίνεται ότι αρχίζω πια να αποκρούω σε ψυχικό επίπεδο τις υποβολές που μου γίνονται συστηματικά στα αστρικά πεδία...

Συνολικά, αυτός ο μήνας πήγε κάπως καλύτερα από τους προηγούμενους:

Οράματα φωτιάς:	5 (+ σχηματοποιημένες φλόγες)
Φλόγες σε όνειρα:	4
Εφιαλτικό μήνημα "κόλαση":	6
"παράδεισος":	3

Δευτέρα, 3 Μαΐου 2010

Η Περιπέτεια της Νύχτας: Βρίσκομαι στο σπίτι, έξω χιονίζει. Ύστερα βρέχει καταρρακτωδώς. Τώρα περπατώ στη Γούναρη, η βροχή έχει σταματήσει, όμως βλέπω ότι τα μαγαζιά έχουν πλημμυρίσει και μαύρα νερά πετάγονται έξω, μετατρέποντας τον δρόμο μπροστά μου σ' ένα μαύρο χείμαρρο που εφορμά προς το μέρος μου.

Όταν τα νερά με πλησιάζουν αρκετά, πηδώ πάνω στο παγκάκι της στάσης, κοντά στο Πνευματικό Κέντρο. Κατόπιν γυρίζω πίσω μα φθάνοντας στη γωνία με τη Δελφών βλέπω κι άλλα μαύρα νερά να εφορμούν από την αντίθετη κατεύθυνση. Αρχίζω να κατηφορίζω στη Δελφών για να πάω σπίτι, φθάνω ως την Τιρύνθου μα -δεν ξέρω πως- τώρα ανηφορίζω και ξαναβρίσκομαι στη γωνία με τη Γούναρη. Ο δρόμος είναι πια καθαρός, όμως βρέχει ξανά με το τουλούμι. Βιάζομαι να βρεθώ στο σπίτι.

Ερμηνεία: Τι με κυκλώνει; Μάλλον η πρόσφατη οικονομική κρίση της χώρας θα επηρεάσει και μένα αλλά όχι σοβαρά. Άλλωστε, εγώ βρίσκομαι σε οικονομική κρίση τα τελευταία δέκα χρόνια...

Τετάρτη, 5 Μαΐου 2010

Απόγευμα στη βεράντα, ο Νάσος φωνάζει στο Γιάννη, μάλλον στ' αστεία: "Εγώ, μαλάκα, θα πάρω πτυχίο ψυχολογίας σε δυο χρόνια και τότε θα μου είναι πανεύκολο να σε χώσω στο τρελοκομείο με εισαγγελική παρέμβαση! Θα τα κανονίσω και με τους ψυχιάτρους εκεί μέσα να σε πλακώσουν στα ψυχοφάρμακα, ώστε να μη βγεις ποτέ! Και τότε, όλα εδώ θα τα πάρω εγώ δικά μου!"

"Άμα καταφέρεις να στείλεις ολόκληρο στρατό για να με

πιάσει!" απαντά ο Γιάννης σκεπτικός.

Ξαφνικά, χτύπησε μέσα μου ένα "καμπανάκι": Όντως, σε λίγα χρόνια ο Νάσος θα έχει πτυχίο ψυχολογίας, άρα ο λόγος του σε τέτοια θέματα θα μετράει. Επίσης, θα έχει τα "κονέ" για να χώσει κάποιον σε τρελάδικο, ενώ δεν θα έχει ενδοιασμούς. Είναι και τρομερά φιλοχρήματος. Όσο για την αδελφή μου, πάντα με περιφρονούσε, με ανταγωνιζόταν και εξέφραζε ανοιχτά την επιθυμία τα κουτσούβελά της να βάλουν χέρι στην περιουσία μου το συντομότερο δυνατόν.

Πώς ξέρω ότι δεν θα μου στείλουν καμιά εισαγγελική παρέμβαση μόλις μπορέσουν και το κρίνουν σκόπιμο; Βέβαια, όσο ζουν οι γονείς μας λογικά αποκλείεται να συμβεί κάτι τέτοιο· η παρουσία τους με προστατεύει κάπως από τις αυθαιρεσίες των Μαρκάκηδων. Τι θα γίνει, όμως, μόλις φύγουν οι γονείς; Ο χρόνος θα δείξει...

Καλό είναι, πάντως, να λάβω εκ των προτέρων ορισμένα μέτρα: α) Κάποια στιγμή θα πουλήσω το σπίτι μου και θα μετακομίσω σε άλλη πόλη, προκειμένου να μην είμαι εύκολος στόχος για τους Μαρκάκηδες, και β) Αρκετά νωρίτερα θα έχω ετοιμάσει τη διαθήκη μου, αφήνοντας ένα μεγάλο μέρος σε ορφανοτροφεία. Έτσι θα πιάσει τόπο και δεν θα μετατραπεί σε φιγουρατζίδικα μαραφέτια (στερεοφωνικά συγκροτήματα, αλλόκοτα gadgets, βάρκες, αυτοκίνητα κλπ). Ένα μέρος, πάλι, θα το αφήσω στον Χαρούλη. Θα δούμε...

Κυριακή, 9 Μαΐου 2010

Άλλη μια μέρα ο Θανάσης χαλάει τον κόσμο με μουσικές στο διαπασών μεσημεριάτικα, από τις 2:00 ως τις 6:00 -ακριβώς στις ώρες κοινής ησυχίας. Εγώ κάπως τα βολεύω με τις ωτοασπίδες, όμως η αδελφή μου έχει απαυδήσει με αυτή την κατάσταση και αντί να μένει στο σπίτι της αυτές τις ώρες για να ξαπλώσει λίγο, τρέχει σχεδόν κάθε μέρα στην παραλία – όχι τόσο για να κάνει μπάνιο, όσο για να γλυτώσει από τη φοβερή ηχορύπανση και τη μόνιμη γκρίνια του Θανάση: "Είσαι άχρηστη μάνα, επειδή δεν είσαι πλούσια και δεν μου δίνεις όσα λεφτά θέλω!"

Τώρα είναι πια απόγευμα, η Αλίκη έχει έλθει για φαγητό κι εγώ, μάλλον αφελώς, ξεκινώ κουβέντα για τα καμώματα του Νάσου: “Του τό 'χουμε πει μία, δυο, δέκα, εκατό φορές, να μη βάζει μουσική το μεσημέρι, αυτός όμως εκεί, συνεχίζει!”

“Παράξενο, δεν είναι;” ρωτά αινιγματικά η Αλίκη.

“Παιδί είναι, θα βάλει και λίγη μουσική!” τον υποστηρίζει η μαμά, όπως πάντα.

“Έτσι άρχισε και ο Τάκης”, τους θυμίζω. “Στην αρχή έβαζε δυο ώρες μουσική την ημέρα, μετά πέντε, μετά δεκαπέντε!”

“Και τι θες να πεις μ' αυτό;” κάνει η μαμά.

“Θέλει να πει ότι ο Νάσος είναι ίδιος με τον Τάκη!” λέει η Αλίκη και φεύγει αμέσως.

Εντάξει, διέπραξα βλακεία. Ανεξάρτητα από το τι πιστεύω, έπρεπε να κρατήσω το στόμα μου κλειστό. Θεωρώ, όμως, ότι η οικογένειά μου όσο πάει γίνεται όλο και πιο αλλοπρόσαλλη, ενώ το κλίμα ανάμεσά μας βαραίνει συνεχώς...

Δευτέρα, 10 Μαΐου 2010

Οικογενειακά μυστήρια: Από τότε που γονείς μου κατέβηκαν στο ισόγειο και μένουν μαζί μου (δηλαδή από το Σεπτέμβρη του 2009), έχω αναλάβει να κρατάω εγώ το “ταμείο του σπιτιού” και όντως, η σύνταξη του μπαμπά μας φθάνει πλέον ως το τέλος του μήνα. Πριν αναλάβω εγώ, η σύνταξη τελείωνε μέσα σε δυο βδομάδες. Μόνο τις τελευταίες 2-3 μέρες ξεμένουμε, οπότε συμπληρώνω εγώ με δικά μου χρήματα.

Τα χρήματα όλα τα φυλάω στην κουζίνα, μέσα σ' ένα ντουλάπι που κλειδώνει και κρύβω το κλειδί. Ωστόσο, έτσι και αφήσω κάπου πρόχειρα μερικά κέρματα ή χαρτονομίσματα (1, 2, 5, 10, 20 ευρώ), η μαμά τα βρίσκει αμέσως και τα εξαφανίζει -φοβερή! Εννοείται πως όσο χρήμα βουτάει, καταλήγει στο Νάσο. Σήμερα το πρωί ξετρύπωσε δυο πενηντάρικα, που είχα φυλάξει για να αγοράσω την ένεση για την οστεοπόρωσή της, και βούτηξε το ένα!

Στο εξής, λοιπόν, τέρμα οι κρυψώνες. Θα φυλάω ακόμη και τα νομίσματα μέσα στο κλειδωμένο ντουλάπι στην κουζίνα. Ξέρω, βέβαια, ότι η μαμά θα εξακολουθήσει να ζητάει καθημε-

ρινά 5, 10, 20 ευρώ για το Νάσο. Όσο μπορώ αποφεύγω την αφαίμαξη, μα δεν καταφέρνω ν' αντιστέκομαι πάντα. Η πίεση που μου ασκείται είναι τρομερή. *Αμφιβάλλω αν σε άλλες οικογένειες γίνονται τέτοια επεισόδια...*

Λεπτομέρεια: Ο μπαμπάς δίνει στη μαμά 200 ευρώ το μήνα για δικά της προσωπικά έξοδα. Δεν φαίνεται να αγοράζει ποτέ τίποτα με αυτά τα λεφτά, δεν πηγαίνει ποτέ μόνη της σε κανένα μαγαζί (δεν μπορεί κιόλας, λόγω ορθοπεδικών προβλημάτων), ούτε μου λέει ποτέ “Πάρε 10 ευρώ από τα δικά μου και φέρε μου εκείνο”. Κι όμως, από τις πρώτες κιόλας μέρες του μήνα διατείνεται ότι τα έχει χαλάσει όλα. Τι τα κάνει αυτά τα χρήματα; Πιθανότατα τα δίνει στα εγγόνια της. Χώρια που η μισή σύνταξη του πατέρα μου διατίθεται σε λούσα των Μαρκάκηδων, χώρια πόσα ζητάνε από μένα...

Σάββατο, 15 Μαΐου 2010

Έξοδος με την παρέα στην καφετέρια "Οιωνός" στην Πλάκα, όπου η Ευγενία μας κέρασε για τα γενέθλιά της που ήταν προχθές. Και οι τρεις της πήραμε κολιέ για δώρο. “Θα πλουτίσεις τη συλλογή σου!” είπα χαριτολογώντας.

Κατά τ' άλλα, η ώρα πέρασε βαρετά, ως συνήθως: Συζητήσεις που αρμόζουν σε οκτάχρονα, επί τρία τέταρτα της ώρας αντάλλαζαν ringtones με τα κινητά τους, όλο χαρούλες και γελάκια· κανένα δεκάλεπτο το φάγαμε χαζολογώντας για το ringtone του Νικήτα, που θυμίζει κάλαντα.

Επιπλέον, άρχισα να παρατηρώ διάφορα περίεργα: Όποτε με βρίσκει μόνη μου, η Ευγενία όλο μου παραπονιέται για τη Φιλιώ ότι είναι εριστική, καυγατζού, ότι συνεχώς αργεί στα ραντεβού, ότι θέλει να έχει το γενικό πρόσταγμα -πράγματα που αληθεύουν. Ωστόσο, όπως συνήθως έτσι και σήμερα, τις άκουσα σε μια στιγμή να κανονίζουν οι δυο τους σινεμαδάκι και μετά εκδρομή στην Πάρο χωρίς εμένα να μου το προτείνουν ούτε για κοπλιμέντο. Όχι ότι με νοιάζει. Οι εκδρομές με αλλοπαρμένες φιλενάδες με αφήνουν αδιάφορη πια, εδώ και πολλά χρόνια. Απλά απορώ, πώς η Ευγενία αποφάσισε να πάει τελικά ταξίδι μαζί με τη Φιλιώ, η οποία είναι τόσο αργοκίνητη

και ανοργάνωτη ώστε συχνά χάνει πλοία και αεροπλάνα! Η ίδια η Φιλιώ μας διηγήθηκε χαρωπά ότι κάποτε έχασε το πλοίο εξαιτίας δικής της αργοπορίας, μα σήκωσε τέτοιες φωνές και αντάρα στο λιμάνι (σαν μουρλή θα 'κανε!), ώστε το καράβι γύρισε πίσω για να την πάρει! "Ούτε πρωθυπουργός δεν το καταφέρνει αυτό!" της είπα, δήθεν με θαυμασμό.

Κατά τ' άλλα, μάλλον τις βαριέμαι. Όποτε βγαίνουμε, αυτές οι δυο φροντίζουν να κάθονται πλάι-πλάι και συνομιλούν συνεχώς όσο πιο χαμηλόφωνα γίνεται, ενώ εγώ πασχίζω να ακούσω τι λένε, απλά σιγοντάροντας όσο μπορώ. Δεν αναλύουμε ποτέ κανένα σοβαρό θέμα, ούτε μιλάμε ποτέ για πράγματα που απασχολούν εμένα. Οι δυο τους αρέσκονται να κουτσομπολεύουν με τις ώρες για άτομα που εγώ δεν γνωρίζω. Αν δοκιμάσω να ξεκινήσω εγώ ένα θέμα, δεν δείχνουν κανένα ενδιαφέρον. Έτσι κι εγώ δεν θέλω να τους εκμυστηρεύομαι τίποτα πια. Στην παρέα παίζω ρόλο κομπάρσου όπως και ο Νικήτας, όμως δεν με απασχολεί αυτό. Δεν έχω απαιτήσεις από αυτές τις κοπέλες, απλά περνάω την ώρα μου. Ίσως γι' αυτό η σχέση μας διατηρείται ακόμη...

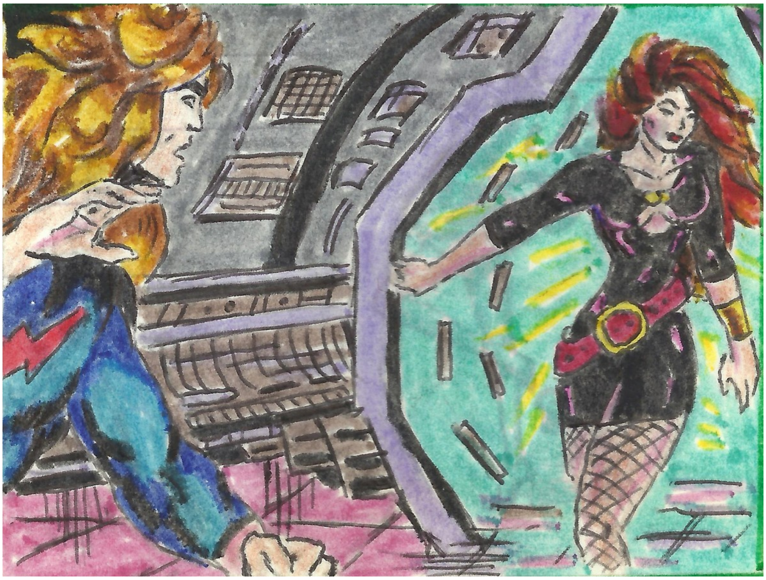
Κυριακή, 23 Μαΐου 2010

Συνάντηση με την παρέα στο Jackson Hall (Κολωνάκι), όπου η Φιλιώ μας κέρασε για τα γενέθλιά της. Είμασταν όλοι παρόντες: η Ευγενία, ο Νικήτας, η Ελισάβετ (με σέξυ δαντελωτό μπούστο), εγώ και η Ρούλα. Η τελευταία είναι 47 ετών και εργάζεται ως γραμματέας σε μια μικρή εταιρεία [*Τα γνωστά: Ό,τι κι αν κάνει δεν αναγνωρίζεται, ενώ το αφεντικό έχει πάντα παράπονα: "Γραμματέα πληρώνω και γραμματέα δεν έχω", της πετάει κάθε τόσο*]. Φοράει μαύρα επειδή έχασε τους γονείς της πριν από οκτώ μήνες, δεν έχει ούτε αδέλφια. Ζει μόνη με γάτες. Μάλλον θλιβερή ιστορία, μα τουλάχιστον ξεκάθαρη -όχι όπως η δική μου...

... Η ώρα πέρασε ευχάριστα απόψε, μα δεν πρόκειται να ξαναδούμε τη Ρούλα: Αυτή ήταν η πρώτη και η τελευταία φορά που βγήκε μαζί μας. Όπως θα με πληροφορήσει η Ευγενία, "η Ρούλα δεν τη θέλει καθόλου τη Φιλιώ".

Τρίτη, 25 Μαΐου 2010

Η Περιπέτεια της Νύχτας: Βλέπω έναν εξωγήινο οργανισμό που μοιάζει με γιγάντιο, γλοιώδες, ατμώδες νέφος κι έχει καταλάβει όλη τη γη. Η ύπαρξή του περνά εντελώς απαρατήρητη από τους ανθρώπους, ωστόσο αυτό ελέγχει όλα τα μυαλά και χειραγωγεί κάθε ον πάνω στον πλανήτη, δημιουργώντας την ψευδαίσθηση της ζωής και της πραγματικότητας.

Το αεροσκάφος μου έχει βλάβη, κάποιοι προσπαθούν να το επιδιορθώσουν μα δεν μπορούν. Τότε, ένας μεγάλος πολυτελής πολυέλαιος, στο βάθος του σκάφους, πέφτει κάτω και γίνεται θρύψαλλα που εκσφενδονίζονται προς το μέρος μου χωρίς να με χτυπούν. Αμέσως μετά έρχεται δεύτερος όμοιος πολυέλαιος, πέφτει κι αυτός, ξανά αποφεύγω τα σπασμένα κρύσταλλα. Ύστερα έρχονται κι άλλοι πολυέλαιοι μα δεν θυμάμαι να πέφτουν. Ο Γιάννης στέκεται δίπλα μου.

Ερμηνεία: § 1η: Η αλήθεια για τον πλανήτη γη; § 2η: Αρχές Ιουλίου, ο Γιάννης απαιτεί και όλη η οικογένεια με αναγκάζουν να του δώσω 10.000 ευρώ για να ρίξει το σκάφος του στη θάλασσα...

Προαίσθηση: Περπατώ στο δρόμο και σκέφτομαι τον Τζώρτζη από το σήριαλ "Η ζωή της άλλης". Τότε ακριβώς στρίβει στο δρόμο μπροστά μου ένα φορτηγό με τη φίρμα εταιρείας "Τζώρτζης" πάνω στην καρότσα.

® ***Χρονικό Ψυχικού Πολέμου (Μάιος 2010):*** Αυτός ο μήνας πήγε πιο ικανοποιητικά από τους περασμένους:

Οράματα φωτιάς:	4	(μη το λες ούτε του παπά!)
Φλόγες σε όνειρα:	3	
Εφιαλτικό μήνυμα "κόλαση":	6	

Λεπτομέρεια: Στις 4 Μάη μου έρχεται η φαεινή ιδέα να επαναφέρω τις πέτρες τουρμαλίνη πάνω από το προσκέφαλό μου. Αμέσως μου έρχεται μια υπναγωγική παραίσθηση πυρκαγιάς (!) Σηκώνομαι και βγάζω τις πέτρες από το δωμάτιό μου.

DNA: Η σύγχρονη επιστήμη λατρεύει το DNA σαν θεό στη θέση του Θεού, εγώ όμως διατηρώ ορισμένες αμφιβολίες: Αφενός μεν το DNA αποτελεί ένα απίθανα υπερπολύπλοκο λογισμικό βιολογικού τύπου, αφετέρου δε είναι τίγκα στα σφάλματα: κληρονομικές ασθένειες (παχυσαρκία, ζάχαρο, χοληστερίνη, ροπή σε σοβαρές νόσους όπως ο καρκίνος), φυσικές αδυναμίες (ασθενικό σώμα, παραμορφώσεις, χαμηλή νοημοσύνη), μεγάλη ευπάθεια (με το παραμικρό ο οργανισμός αρρωσταίνει), πληθώρα από γενετικά σύνδρομα.

Επιπλέον, το όλο "σύστημα" είναι εφοδιασμένο με μηχανισμό αυτοκαταστροφής, δηλαδή το γήρας: Μόλις ο οργανισμός φθάσει στο αποκορύφωμα της ανάπτυξής του (γύρω στα 25 έτη για τον άνθρωπο), αμέσως ξεκινά η παρακμή· αργά στην αρχή, ακολουθεί σταδιακή κατάρρευση μετά τα 40.

Παρά τα εκατομμύρια χρόνια "φυσικής επιλογής" κι "εξέλιξης", ελάχιστοι άνθρωποι μπορούν να καυχηθούν ότι διαθέτουν ικανοποιητικό DNA. Όσον αφορά τα γενετικά σύνδρομα ειδικότερα, υπάρχουν περίπου 800 -γύρω στα 5000 μαζί με τις υποκατηγορίες τους. Η μέση συχνότητά τους στον ανθρώπινο πληθυσμό είναι περίπου 1:5000, πράγμα που σημαίνει ότι σχεδόν όλοι οι άνθρωποι πάσχουν από κάποιο γενετικό σύνδρομο. Να γιατί η μεγάλη πλειοψηφία των

ανθρώπων εμφανίζουν αλλοπρόσαλλη συμπεριφορά και/ή κακό χαρακτήρα, και τους είναι αδύνατο να αλλάξουν έστω για λίγο. Είναι σα να λες σ' ένα ρομπότ ν' αντιταχθεί στον προγραμματισμό του...

Κατά τη γνώμη μου, τα ανωτέρω δεν δικαιολογούνται με τίποτα: Δεν μπορεί ένα τόσο υπερπολύπλοκο "λογισμικό" να περιέχει τόσο πολλά ελαττώματα! Δεν αμφιβάλλω ότι το DNA αποτελεί προϊόν "θεϊκού σχεδιασμού" (3,1 δισεκατομμύρια νουκλεοτίδια δεν μπορεί να έχουν συνδυαστεί τυχαία για να χτίσουν το DNA, τον δομικό λίθο της ζωής), ωστόσο μου φαίνεται εντελώς παράδοξο το γεγονός ότι αυτό το "θαύμα" είναι τόσο ελαττωματικό! *Εκτός αν κάποιοι έχουν "πειράξει" τη δομή του ανθρώπινου DNA επίτηδες...*